ഓണോപഹാരം

സിംഗപ്പൂർ കേരളാ അസോസിയേഷൻ പ്രസിദ്ധീകരണം

PRICE: $ 1.00

M C (P) No. 3294

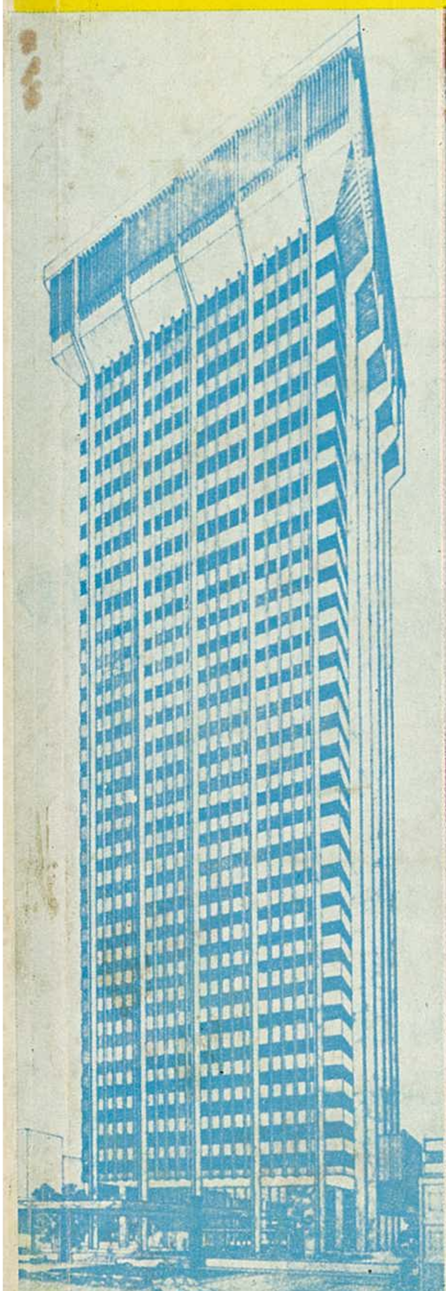

ചിങ്ങം
1147
1971
SEPTEMBER

"ONOPAHARAM"

Publication of
SINGAPORE KERALA ASSOCIATION

Omega Constellation. It tells the time. And a few things more.

It tells the date, the hour, the minute, the second. All with a fanatical attention to accuracy.

It also makes a statement about design. Avant-garde design. It says, perhaps, that form is as important to you as function, and makes a fetish of both.

The new Omega Constellation takes a page out of tomorrow: its ultra-precise chronometer movement is computer-designed. Yet its stainless steel or 18-carat gold case is carved out of a solid block of metal, and finished by hand.

Not even a computer could replace the Omega craftsmen who do that job.

The bracelet grows out of the case in a flowing, meticulously-graduated line. It is integrated with the watch. But so is everything else. The key word to describe it, in fact, is the word integrity.

Not surprisingly, therefore, it is self-winding, shock-proof, anti-magnetic. The glass has been given a completely waterproof setting.

Even the lubricants are original. They had to be, because the computer recommended a speeded-up movement. To compensate for the extra wear, Omega's researchers developed a synthetic lubricant 100% more wear-resistant than any known before.

The Constellation is a chronometer, which means that its accuracy has been tested and officially certified. In fact, every Constellation ever made has passed the official 360-hour ordeal of the Swiss Institutes for Official Chronometer Tests with "especially good results".

The new computer-designed Constellation is even more accurate than the rest.

So if beauty is often only skin-deep, here is the exception. When you own a Constellation you have the assurance that, for once, it isn't.

This is Omega quality at the surface, in depth, and to the second.

From $550

Available only from authorised Omega retailers.

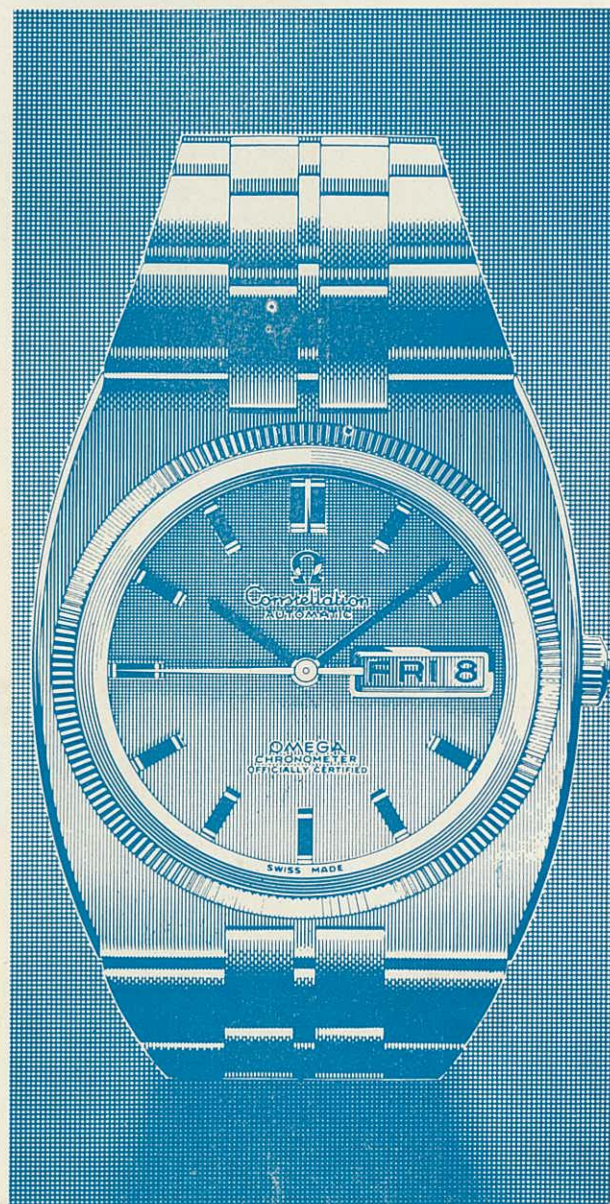

Ω OMEGA

The last word in modern timekeeping

Sole Agents and Service Centre for Singapore, Malaysia & Brunei:
SILVAROYAL PTE. LIMITED,
10-E Asia Insurance Building, Singapore 1.

സിംഗപ്പൂർ കേരളാ
അസോസിയേഷൻെറ
തിരുവോണ ആശംസകൾ!!

The views expressed in the articles published in this Souvenir are personal to the writers and are not necessarily shared by the Editorial Board and/or the Association

With
Best Compliments
from

United Commercial Bank

UNITED COMMERCIAL BANK.

MAIN OFFICE
RAFFLES PLACE,
SINGAPORE - 1.

SERANGOON BRANCH
123, SERANGOON ROAD,
SINGAPORE - 8.

TANJONG PAGAR BRANCH
265, TANJONG PAGAR ROAD,
SINGAPORE - 2.

Head Office:
10, Brabourne Road,
Calcutta – India.

SAFE DEPOSIT LOCKERS available in air-conditioned vaults at all the three branches.

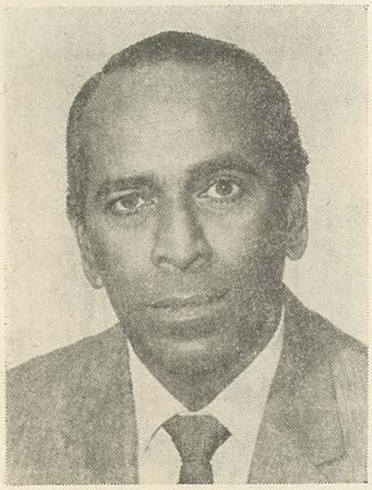

FA 2—W 4156

MINISTER FOR FOREIGN AFFAIRS,
SINGAPORE.

MESSAGE

It gives me great pleasure to write this message to mark the celebration of Onam.

The celebration of this harvest festival in Singapore may only be a symbolic gesture but its symbolic representation of equality and prosperity is meaningful in Singapore too.

It is a reflection of the multi-racial character of the Singapore society whose cultural identity could best be shaped by a policy which provides maximum freedom for the development for the diverse cultures of Singapore. No single culture should be permitted to swamp the others. In the pursuit of unity, there is need to maintain diversity.

The Singapore Kerala Association should be congratulated for its work in welfare and cultural fields. I hope that this year's festival heralds greater efforts towards developing our multi-racial society.

(S. Rajaratnam)

A Message from the President of Kerala Association

Time and tide waits for no man. Man has from time to time wrested from nature many of her secrets. He has dived deep into the bowels of earth, climbed the highest mountain peak, traversed deep oceans, flown high up in the sky, walked in outer space, travelled in huge jumbo jets and had a pleasure car drive on the surface of the moon. It is through such actions that he has accumulated the rich source of knowledge and built up a great civilisation. Thus man's greatness lies in his capacity to act, the most active people becoming the most progressive.

The rapid creative progress of Singapore in the shortest possible period with an increased per capita income, better housing facilities, expanding industries and highly developed means of sea and air communication is a clear demonstration which places the Republic as one of the most active nations in the world. It is worth remembering that the history of mankind has shown that the nations given to hard labour and constant work have made great achievements in contrast to the inactive dull nations. In the words of Romain Rolland "Thought which does not look towards action is an abortion and a treachery".

In a multi-racial democratic socialistic nation like ours, each and every individual must work hard towards the goal of achieving the maximum prosperity. This is applicable to all individuals, races and religions of Singapore irrespective of the different ethnic groups to which they belong to.

It is indeed true but unfortunate that the Singapore Malayalees have been greatly dependent on the British Bases for their livelihood. The accelerated withdrawal of the forces from Singapore have therefore thrown a majority of them off their economic balance. Many of the skilled as well as unskilled workers have ever since migrated to Britian, West Germany and India looking for new means of employment whilst others stay back as loyal citizens, but very much uncertain of their future and a fear on to what might happen to them when they have exhausted their redundancy payment.

I think the future of these people is not as bleak as they imagine. Malthus feared that the population explosion with no corresponding increase in the world food production would cause mass death due to starvation. Events, of course, proved him wrong. I believe the Malayalees who fear prolonged unemployment and possibly starvation would find themselves to have had unfounded fears. Temporary unemployment and their distressing consequences are not peculiar to only one race. Look around other communities. If you live close to them you will learn the truth that occasional or sometimes even prolonged hardships exist in all communities and in all nations including the wealthy powerful and resourceful America.

The Singapore Malayalees and I would say all other minority communities as well should learn to adjust themselves to changing facts of life. Skilled workers are bound to be employed probably may not be with the salary they drew when they left their previous employment. Accept what you get and I am sure you will regain your economic balance. White collar workers must be willing and prepared to turn to and accept other jobs. Do not be shy of your age or doubt your capacity to learn new jobs. If you have the will you will succeed.

I call upon you to make this your Onam resolution and that will lay the foundation to perpetuate our own celebration in Singapore. What we need is a forward psychology.

Dr. V. P. Nair
President S.K.A.

സിംഗപ്പൂർ കേരളാ അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ സന്ദേശം

സമയവും സന്ദർഭവും ആർക്കുവേണ്ടിയും കാത്തു നില്ക്കാറില്ല. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും അപ്പൊഴപ്പൊഴായി മനുഷ്യൻ പല രഹസ്യങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയുടെ അഗാധതലങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക, പർവ്വത ശിഖരങ്ങളിൽ കയറുക, മഹാസമുദ്രങ്ങൾ തരണം ചെയ്യുക, ആകാശത്തിൽ പറക്കുക, ശൂന്യാകാശത്തു് നടക്കുക, വ്യോമയാനങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുക, ചന്ദ്രമണ്ഡലത്തിൽ കാറോടിക്കുക എന്നിവയെല്ലാം അവൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളുടെ അനുഭവത്തിൽക്കൂടിയാണ് മനുഷ്യൻ വിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചതും മഹത്തായ സംസ്കാരം പടുത്തുയർത്തിയതും. ഇതിൽ നിന്നും മനുഷ്യ മാഹാത്മ്യത്തിന്റെ ഉറവിടം പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള അവന്റെ കഴിവാണെന്നും, അലസന്മാരല്ല, പ്രത്യുത, പ്രവർത്ത്യുന്മുഖരായ ആളുകളാണ് എന്നും പുരോഗമിക്കുന്നതെന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

ജനങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ച പ്രതിശീർഷവരുമാനം, മെച്ചമായ പാർപ്പിട സൗകര്യങ്ങൾ, വ്യവസായാഭിവൃദ്ധി, ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ട് സിംഗപ്പൂർ നേടിയ പുരോഗതി, നമ്മുടെ റിപ്പബ്ലിക്ക് ലോകത്തിലെ ഏററവും കർമ്മകുശലമായ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഒന്നെന്ന സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്തിരിക്കയാണ്. പ്രവർത്തന സന്നദ്ധതയുള്ള ജനത എന്നും മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന പരമാർത്ഥം മാനവചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകും. "പ്രവർത്തനോന്മുഖമല്ലാത്ത ചിന്തകൾ നിഷ്ഫലവും വഞ്ചനാപരവുമാണെ"ന്ന റോമയിൻ റോളണ്ടിന്റെ അഭിപ്രായം ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.

നമ്മുടേതുപോലെയുള്ള ഒരു ബഹുവർഗ്ഗ-പ്രജാധിപത്യ-സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഓരോ വ്യക്തിയും ഉററു ശ്രമിക്കണം. വർഗ്ഗ-മതചിന്തകൾക്കതീതമായി എല്ലാ പൗരന്മാരും ഇതിൽ പങ്കെടുത്തേ തീരൂ.

സിംഗപ്പൂരിലെ മലയാളികളിൽ നല്ലൊരു വിഭാഗം ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതനിർവ്വഹണത്തിനു് സിംഗപ്പൂരിലെ ബ്രിട്ടീഷ് താവളങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത നിർഭാഗ്യകരമെങ്കിലും ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് സൈനികത്താവളങ്ങൾ അടച്ചുപൂട്ടുന്നതുമൂലം അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം പേരുടെയും സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയ്ക്കു് ഉടവു തട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ വളരെപ്പേർ ബ്രിട്ടൻ, പശ്ചിമ ജർമ്മനി, ഇന്ത്യ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഉദ്യോഗം തേടി ഇതിനകം പോയിക്കഴിഞ്ഞു. ശേഷിച്ച ഒരു വിഭാഗം പൗരന്മാർ തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യം തീരുമ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിക്കുക എന്നു് ഭയന്നും, അനിശ്ചിതമായ ഭാവിയെ ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടും ഇവിടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്.

ഇവരുടെ ഭാവി ഇവർ ഭയപ്പെടുന്നതു നിരാശാജനകമാണെന്ന അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. ലോകത്തിലെ ജനപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ അനുപാതമനുസരിച്ച് ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ പട്ടിണിമൂലം ജനങ്ങൾ ചത്തൊടുങ്ങുമെന്നു് "മാൽത്തൂസ്" എന്ന സാമ്പത്തിക വിദഗ്ധൻ ഒരു കാലത്തു് ഭയാശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. കാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം തെററാണെന്നു് തെളിയിക്കുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ തൊഴിലില്ലായ്മയും പട്ടിണിയും ഉണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്ന മലയാളികളുടെ ഭീതി അസ്ഥാനത്താണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. താല്ക്കാലികമായ തൊഴിലില്ലായ്മയും, തന്നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന വിഷമതകളും ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗത്തെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതല്ല. നാം ചുററുപാടും കണ്ണോടിച്ചാൽ എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിലും, വിഭവസമ്പന്നമായ അമേരിക്കപോലുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽക്കൂടിയും, ചിലപ്പോൾ ഇതുപോലെയുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതായി നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും.

മാറിവരുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടു പോകാൻ സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളും മററു ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങളും പഠിക്കേണ്ടതാണ്. മുൻപു ലഭിച്ചിരുന്നതു ശമ്പളം ഒരുവേള കിട്ടിയില്ലെന്നു വരുമെങ്കിലും തൊഴിലുകൾ കിട്ടാനുള്ള സാദ്ധ്യത ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ട്. തല്ക്കാലം കിട്ടുന്ന തൊഴിൽ സ്വീകരിച്ച് മുന്നോട്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടതു്. ആഫീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഒരുപക്ഷേ മററു തൊഴിൽ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായേ പററൂ. വയസ്സുകൂടിപ്പോയെന്നോ, പുതിയ തൊഴിൽ പഠിക്കാൻ എളുപ്പമല്ലെന്നോ ശങ്കിച്ചിട്ടു് കാര്യമില്ല. സന്നദ്ധതയുണ്ടെങ്കിൽ വിജയം നിശ്ചയമാണ്.

നിങ്ങളുടെ തിരുവോണദിവസത്തെ തീരുമാനം ഇതായിരിക്കുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഓണാഘോഷം ഇവിടെ എന്നെന്നും നിലനിർത്താൻ അതു് സഹായകരമായിരിക്കും. മുന്നേറാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയാണ് നമുക്ക് ആവശ്യം.

—ഡോ: വി. പി. നായർ

Singapore Kerala Association

EXECUTIVE COMMITTEE - 1971

Dr. V. P. Nair
President

Mr. G. Raman
Vice-President

Mr. L. F. Lloyd George
General Secretary

Mr A. M. Rasheed
Treasurer

Mr. N. V. Dharan
Asst. Secretary

Mr. N. Valalan
Organising Secretary

Mr. K. Achuthan Nair
Cultural Secretary

Mrs. Selin Lloyd
Welfare Secretary

Mr. P. N. Rajagopal
Sports Secretary

Mr. Cyril Peter
Committee Member

Mr. K. S. Pillai
Committee Member

Mrs. Nalini Gopal
Committee Member

Miss. Elsie Cyril
Committee Member

Mr. M. A. Sathar
Committee Member

With the Compliments of

GEMINI CHIT-FUND CORPORATION LIMITED

GEMINI CHIT-FUND CORPORATION LIMITED

and its wholly-owned subsidiaries

GEMINI'S TRAVEL SERVICE

Gemini GE Enterprise

SINGAPORE KERALA ASSOCIATION

WOMEN'S COMMITTEE

SITTING: (L —R) Mrs K. S. Pillai, Mrs Indira Raveendran (Chairman) Mrs. Sarala Raman (Secretary) Mrs. A. G. Dharan

STANDING: (L.—R.) Mrs. Sarojini Chandran, Mrs. G. Kurup, Miss Aruna Nair, Mrs. Rema Menon, Mrs. Sarada Gopalakrishnan.

WOMEN'S COMMITTEE CHAIRMAN'S DESK

This year's Women Section of the Singapore Kerala Association was formed with the aim of enabling Malayalee women of Singapore to make greater and more important contributions towards the progress and prosperity of our nation where we, irrespective of race, religion or culture, are all enjoying a feeling of equality and prosperity which our ancestors had enjoyed during the reign of the just and generous ruler "Mahabali" on whose memory we celebrate "ONAM". The many activities of this section include active social work.

Our "Nasi Beriyani" stall at the "19th International Bazar for the Blind" was a great success and the food was sold out completely before lunch time. We have also helped the "Spastic Childrens Association" in their flagday preparations. The free educational film show organised by the Women's section won the praise of children and adults alike.

We intend to entertain the less fortunate people in some of the many charitable homes. We also plan to arrange educational demonstrations like Vegetable Carving, Cooking, Flower Arrangement etc. for our members after the Onam Celebrations.

I sincerely hope that more and more Malayalee Women of Singapore will come forward to help the handicapped and experience the great satisfaction that can be obtained from such help.

Mrs. Indira Raveendran,
Chairman, Women's Section,
Singapore Kerala Association.

കേരളാ അസോസിയേഷൻ വനിതാ വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രവർത്തന പരിപാടികൾ

നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ സമത്വവും സമൃദ്ധിയും ഏതൊരു രാജാവിന്റെ ഭരണകാലത്ത് അനുഭവിച്ചിരുന്നുവോ, നീതിനിഷ്ഠനും ഉദാരനുമായിരുന്ന ആ മഹാബലി ചക്രവർത്തിയുടെ ഓർമ്മയെ ആധാരമാക്കി നാം ഓണം ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ, അതേ നിലയിൽ തന്നെ വർഗ്ഗ–മത–സംസ്കാരഭേദമെന്യേ സമത്വവും സമൃദ്ധിയും നിലവിലുള്ള സിംഗപ്പൂർ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി കഴിവതു ചെയ്യുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ് ഈ വർഷം കേരളാ അസോസിയേഷന്റെ വനിതാ വിഭാഗം സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ വിവിധ പരിപാടികളിൽ സാമുദായിക പ്രവർത്തനം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

അന്ധരുടെ 19–ാമത്ത "ഇന്റർ നാഷണൽ ബസാറി"ലെ നമ്മുടെ 'ബിരിയാണി സ്റ്റാൾ' ഒരു വമ്പിച്ച വിജയമായിരുന്നു—ഉച്ചയ്ക്കു മുൻപ് പാകംചെയ്ത ആഹാരം മുഴുവൻ വിറ്റുതീർന്നു! "സ്പാസ്റ്റിക്ക് ചിൽഡ്രൻസ് അസോസിയേഷ"ന്റെ പതാകദിനത്തിനും ഈ വിഭാഗം കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. വനിതാ വിഭാഗം സംഘടിപ്പിച്ച സൗജന്യ ഫിലിം പ്രദർശനം കുട്ടികളുടേയും മുതിർന്നവരുടേയും പ്രശംസയ്ക്ക് ഒരുപോലെ പാത്രമായി.

വിവിധ ധർമ്മ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ കഴിയുന്ന ഭാഗ്യഹീനരായ ആളുകളെ സഹായിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. ഓണാഘോഷ പരിപാടികൾക്കു ശേഷം സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രയോജനകരമായ ചില പ്രദർശനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ആലംബഹീനരായ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനും, തന്മൂലം അനുഭവപ്പെടുന്ന സംതൃപ്തി നേടുന്നതിനും സിംഗപ്പൂരിലെ ധാരാളം മലയാളിസ്ത്രീകൾ മുന്നോട്ടുവരണമെന്ന് ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

മിസ്സിസ് ഇന്ദിരാ രവീന്ദ്രൻ.
ചെയർമാൻ, (വനിതാവിഭാഗം.)

MEMBERS OF MANAGEMENT COMMITTEE OF

SINGAPORE KERALA ASSOCIATION KATONG BRANCH — 1971

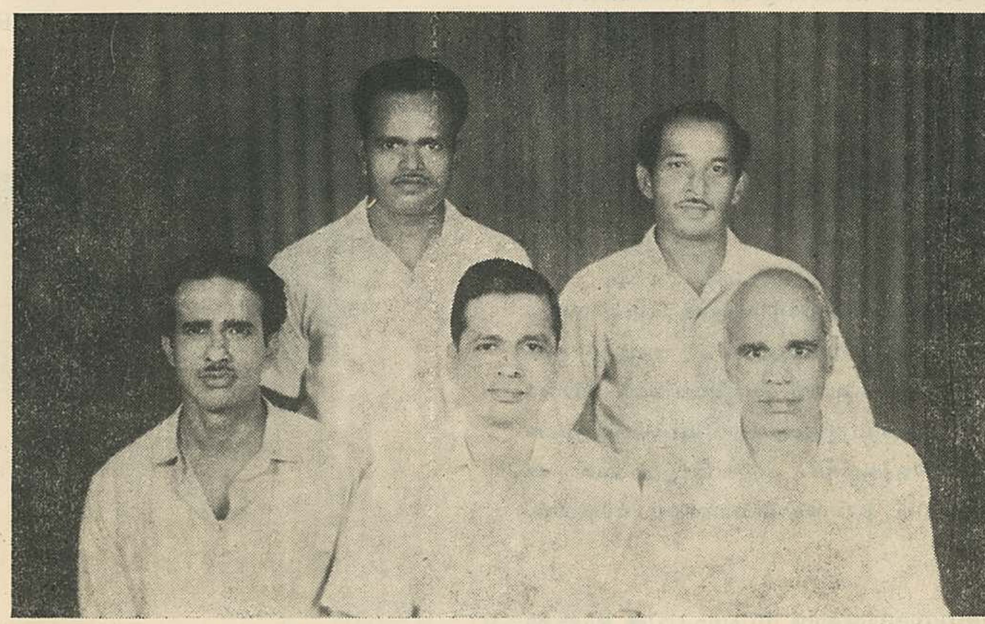

SITTING: (L. — R.) Messrs: K. Mohamed Kunju, K. Gopala Krishnan (President) E. V. N. Nair.

STANDING: (L. — R.) Messrs: G. K. Viswanathan (Secretary) Thangappan Nair, (Treasurer)

Not in the Picture: Messrs: A. B. C. Abdulla, K. Sulaiman, K. A. Salam.

A WORD FROM THE GENERAL SECRETARY

We join the multitudes of Malayalees throughout the world to celebrate Onam. From the very inception of our organisation, Onam celebrations have helped in strengthening the bonds of friendship of Malayalees emanating from different parts of Kerala and cherishing different religious beliefs.

In a multi-racial Singapore, the need for multi-cultural shows like the Onam Night cannot be over emphasised. With the emergence of independence, the government has made a concerted effort for the fusion of a culture with its own identity. Besides achieving this, these efforts have also brought about mutual understanding, tolerance and respect for each others culture. For this, Onam celebrations have also made their contributions.

Onam Night has drawn a large number of artistes and musicians together. We are very grateful to them for responding to our invitation. My deep-felt thanks are also due to members who have served in the various committees for the hard work they have put in for the success of Onam Night.

I WISH YOU A HAPPY ONAM.

L.F. LLOYD GEORGE

HON. GENERAL SECRETARY.

പൊതുകാര്യദർശിയുടെ ഓണാശംസകൾ

ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള മലയാളികളോടൊപ്പം നാമും തിരുവോണം ആഘോഷിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ സംഘടന സ്ഥാപിച്ചകാലം മുതൽ കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നിട്ടുള്ളവരും വിവിധ മതാവലംബികളുമായ മലയാളികളുടെ സൗഹാർദ്ദബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഓണാഘോഷങ്ങൾ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബഹുവർഗ്ഗസമുദായമായ സിംഗപ്പൂരിൽ ഓണരാവുപോലെയുള്ള വിവിധ കലാപരിപാടികളുടെ പ്രാധാന്യം കുറച്ചുകാണാവുന്നതല്ല. സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കുശേഷം വിഭിന്ന സംസ്കാരങ്ങളുടെ ഇണക്കിച്ചേർക്കൽ മൂലം സ്വന്തം വ്യക്തിത്വമുള്ള ഒരു നൂതന സംസ്കാരം രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ ഗവർമ്മെന്റ് സംഘടിതമായ ഒരു യത്നം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തന്മൂലം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരസ്പര ധാരണ, സഹിഷ്ണുത, അന്യ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ബഹുമാനം എന്നിവ വളർത്താനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഓണാഘോഷത്തിനും കുറച്ചൊക്കെ സംഭാവന ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു എന്ന് നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാം.

ഓണാഘോഷം വളരെയധികം കലാകാരന്മാരെ ഒരുമിപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച ഈ കലാകാരന്മാരോട് ഞങ്ങൾ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓണരാവ് ഒരു വിജയമാക്കാൻ വിവിധ ഉപസമിതികളിൽ പങ്കെടുത്തു പ്രവർത്തിച്ച അംഗങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയംഗമമായ കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

എല്ലാവർക്കും ഞങ്ങളുടെ ഓണാശംസകൾ!

എൽ. എഫ്. ലോയ്ഡ് ജോർജ്ജ്

പൊതുകാര്യദർശി

സിംഗപ്പൂർ കേരളാ അസോസിയേഷൻ.

Singapore Kerala Association

TRUSTEES

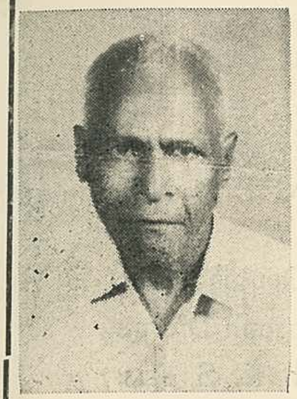

Mr. J. P. Gomez

Mr. N. S. Dharan

Mr. K. M. S. Hamid

Mr. S. R. Nelson

AUDITORS

Mr. V. R. Gopala Pillai

Mr K. J. Nair

LEGAL ADVISER

Mr. M. P. D. Nair

SINGAPORE KERALA ASSOCIATION

THE CHAMPIONS - 1970

BADMINTON

MEN'S SINGLES – Winner — Mr. K. P. Ramakrishnan

Runner up — Mr. K. P. George

(Trophy presented by Mr. M. P. D. Nair)

,, DOUBLES :—

Winners — M/s Anthony Gomez and Dennis Peeris.

Runners up — M/s Richard Gomez and Joseph D'cruz.

(Trophy presented by Dr. K. S. Das)

TEAMS:—

Winners — JANSENITES

Runners up — SUN SHINE

(Trophy presented by late Mr. Kesavan's family)

TUG - OF - WAR:—

Winners — Singapore Kairalee Kala Nilayam

Runners - up — Sree Narayana Mission

(Trophy presented by Dr. Pareed Pillai)

THE CHAMPIONS - 1971

TUG - OF - WAR

Winners — Singapore Kerala Association

Runners - up — Malabar Muslim Jama -ath.

നിൻെറ ദുഃഖം, എൻേറയും

—എം. കെ. ഭാസി—

ഹിമവൽ പാർശ്വങ്ങളിൽ
    മഞ്ഞു വീണുറഞ്ഞതാം
വഴിയിൽക്കൂടെയന്നു
    മൊഴുകീ നിണപ്പുഴ.

ചീനതൻ കരുത്തുററ
    കൈകളീലോകത്തിൻെറ
മേല്പുര തട്ടിത്താര
    മാറാക്കി നില്ക്കും നാളിൽ

ശാന്തിയുമഹിംസയും
    നാടിനു നേരും 'ലാമ'
താന്തനായണഞ്ഞപ്പോ-
    ളഭയം നൽകീ നമ്മൾ.

ഇന്നിതാ ജനായത്ത
    നീതികൾ ഞെരിയുന്നു
പിന്നെയും കനത്തതാം
    പട്ടാള ബൂട്സിൻ ചോട്ടിൽ.

ഇവിടെ,പ്പഴക്കത്തു
    വീണ സംസ്കാരത്തിൻെറ
കവിളത്തൊരു പുത്ത-
    നർബ്ബുദംപോലെ വീണ്ടും

ഈ വിഷപ്പുക പൊങ്ങി
    പ്പടരും വഴികളിൽ
പൂർണ്ണമായ്പ്പിശാചായി
    മാറുന്നു മനുഷ്യത്വം.

പൂർവബംഗാളിൽ രക്ത-
    പ്പുഴയിൽ ത്തുഴയുന്ന
മാനവഗർവിൻ തല-
    ച്ചാഞ്ഞതടിക്കുക നമ്മൾ.

പുഴയും മലകളും
    താണ്ടി, നിൻ നാടും വീടും
പുറകിൽത്തള്ളിത്തളർ-
    ന്നെത്തുമെന്നയൽക്കാരാ!

ശുഷ്കശൂന്യമാം കൈയാൽ
    നിന്നെ ഞാനാശ്ലേഷിപ്പൂ.
നിൻെറ ദുഃഖമെൻേറയും
    ദുഃഖമെന്നറിവൂ ഞാൻ.

With the Compliments

ഓണാശംസകൾ!

INDUFELA COMPANY

8-B, Chia Ping Road,

JURONG TOWN,

SINGAPORE-22.

Cable "INDUFELA"

Phones: 652562
653236
650494

ഓണത്തിന്റെ സന്ദേശം

—സുകുമാർ അഴീക്കോട്—

ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിൽ പണ്ടു് പൊതുവെ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടുപോന്ന ഒരു സാമൂഹ്യോത്സവമാണു് ഓണം എന്നു് കരുതുന്നതിനു ഉപോദ്ബലകമായ തെളിവുകളും ഗവേഷകന്മാർ ഇതിനകം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ നിഗമനം ശരിയാവാമെങ്കിലും, ഇന്നു് കേരളം മാത്രമാണു് ഓണത്തിന്റെ അദ്വിതീയമായ വിഹാരവേദി. എന്തുകൊണ്ടാണു് ഓണം മറുനാടുകളിൽ അസ്തമിച്ചപ്പോൾ കേരളത്തിൽ മാത്രം നിലനിൽക്കാനിടയായി എന്ന പ്രശ്നം നമ്മുടെ ഗവേഷകന്മാർ അത്രതന്നെ ഗവേഷണാർഹമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല.

വർഷകാലത്തിന്റെ ദുസ്സഹതയിൽനിന്നു് പ്രകൃതിയെ വിമോചിപ്പിക്കുകയും മഴയുടെ നന്മകളെ പതുക്കെ കണ്ടു് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ശരത്തു മനുഷ്യനിൽ ഉണർത്തുന്ന സ്വാഭാവികമായ ജീവിതോല്ലാസത്തിന്റെയും സാർവ്വത്രിക പ്രഹർഷത്തിന്റെയും സാമൂഹികമായ അനുസ്പന്ദനമാണു് ഓണം എന്ന ആഘോഷത്തിനു് സൂക്ഷ്മശ്രോതാക്കൾക്കു് കേൾക്കുവാൻ കഴിയുക. ഈ നിലയിൽ നിന്നു് നോക്കിയാൽ ഓണം അനിവാര്യമായ വിശ്വപ്രകൃതിയുടെ ഒരു വിലാസമാണു് കേരളത്തിന്റെ മാത്രം വിശേഷമല്ല. അതു് ദക്ഷിണഭാരതത്തിലെ മറ്റിടങ്ങളിൽ അസ്തമിച്ചു പോയെന്നോ മറ്റു നാടുകളിൽ തീരെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നോ ശഠിക്കുന്നതു് അവിവേകമായിരിക്കും. അതിന്റെ പേരു മാറിയിരിക്കാം. എങ്കിലും ഓണം പോലുള്ള ഉത്സവങ്ങൾ എങ്ങും നമുക്കു് കാണാൻ കഴിയും.

ഇങ്ങനെ കണ്ടാൽ, ഓണം കേരളീയന്റെ മാത്രം സ്വത്തോ പ്രത്യേകതയോ ഒക്കെയാണെന്ന മട്ടിൽ ഊറ്റംകൊള്ളുന്നതു് അത്ര വ്യക്തമായിരിക്കുകയില്ല. ദൈവത്തിന്റെ നാമം പല ഭാഷകളിൽ പലതാണെന്നുവെച്ചു് ദൈവം പലതല്ല ഒന്നു മാത്രമാണെന്നു് പറയുന്നതുപോലെ, ഓരോ നാട്ടുകാർ ഓരോ തരത്തിൽ ശരൽകാലോന്മേഷത്തിന്റെ പ്രകടനം നടത്തുന്നുവെന്നുവെച്ചു് അവയെ ഭിന്നങ്ങളായ ആഘോഷങ്ങളായി കാണുന്നതു് ശരിയല്ല. ഓണത്തോടു് നമുക്കു് കാട്ടാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ആദരം അതിനെ ഒരു പ്രാദേശികോത്സവമാക്കി ചുരുക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണു്.

സാർവ്വജനീനമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഓണത്തിൽ അന്തർലീനമായ ഒരു സന്ദേശമുണ്ടെന്നു് പറയാൻ കഴിയുകയുള്ളു. ജീവിതക്ലേശം മനുഷ്യപ്രയത്നത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവസാനിക്കുമ്പോൾ പ്രകൃതികൂടി മനുഷ്യാനുഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി പുഞ്ചിരി തൂവുമെന്ന സർവ്വമംഗളകരമായ ഒരു സന്ദേശമാണു് എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും സമുദായങ്ങൾക്കും ഓണം സമ്മാനിക്കുന്നതു്. പ്രകൃതിയുടെ എത്ര കഠിനമായ വിജൃംഭണവും നാശോന്മുഖമല്ലെന്നും സൃഷ്ട്യുന്മുഖമാണെന്നും ഓണം വിശദമാക്കുന്നു. ആപത്തുകളുടെ മുമ്പിൽ പേടിച്ചു ചൂളിക്കൊണ്ടു് കരിമ്പടത്തിനടിയിൽ ചുരുണ്ടു കിടന്നുറങ്ങരുതു്. കണ്ണുതുറന്നു പുറമേ നോക്കിയാൽ, സൌഭാഗ്യത്തിന്റെ കാന്തികതിരുകൾ നമ്മെ വന്നു തഴുകുന്നതു് കാണാം. ആ മംഗളമുഹൂർത്തത്തെ ആലസ്യംകൊണ്ടു് മാച്ചുകളയരുതു്. വ്യക്തിയുടെ പ്രയത്നജന്യമായ കുടുംബസുഖത്തെ സമുദായത്തിന്റെ വിപുലമായ ഒരു സുഖാന്തരീക്ഷമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകതന്നെ വേണം. 'ഒറ്റയ്ക്കു് സുഖിക്കരുതു്' ("നൈകസ്സുഖീ") എന്ന ഭാരതീയ വിചാരമാണു് ഓണത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തിന്നടിയിൽ പ്രസരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുകൂടായ്കയില്ല.

വെറും തിന്നലും കളിക്കലും അല്ല ഓണമെന്നും സമഷ്ടിയായ ജീവിതത്തിന്റെ അവികലമായ ഒരു പുനസ്സംവിധാനത്തിനു വേണ്ടി കൊല്ലംതോറും ഒരു ജനസമൂഹം എടുക്കുന്ന പ്രതിജ്ഞയാണു് ഓണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കിയാലേ ഓണം ഒരു പ്രാചീനാചാരമെന്ന നില കൈവിട്ടു് നമുക്കു് ആരോഗ്യകരമായ ഒരു പ്രചോദനമായിത്തീരുകയുള്ളു. ഇപ്രകാരം ചിന്തിച്ചാൽ, കേരളത്തിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഓണത്തെക്കാൾ അർത്ഥഗർഭമായിരിക്കുക വിദേശങ്ങളിൽ, അന്യസമുദായങ്ങളുടെ നടുവിൽനിന്നു്, കൊണ്ടാടുന്ന ഓണമായിരിക്കും. മഹാബലിയുടെ സാമ്രാജ്യം ലോകത്രയത്തെയും ഉൾക്കൊണ്ടതായിരുന്നുവെന്നു് നാം മറക്കരുതു്. നിത്യനൂതനമായ ആ സുന്ദരൈതിഹ്യം ഓണത്തെ സർവ്വലോകാദർശമായി വളർത്തുമ്പോൾ, നാം അതിനെ കേരളത്തിൽ മാത്രം ഒതുക്കിനിർത്താതെ, ലോകമെങ്ങും അതിന്റെ സന്ദേശം പ്രസരിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിദേശത്തു പാർക്കുന്ന മലയാളികൾക്കാണു് ഇതിനു് കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായ അവസരവും സൗകര്യവും ഉള്ളതെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു.

—0—

പൊന്നോണപ്പുലരിയിൽ
ഞങ്ങളുടെ ആശംസകൾ!

Tan Peng Construction

GENERAL & BUILDING CONTRACTOR

Office:

18, JALAN NOVENA BARAT,

SINGAPORE-11.

TEL: 533978

ചെറുകഥ

നിങ്ങളൊക്കെ എന്റെ സ്വന്തമാണ്

★ അലി മുഹമ്മദ് ★

അതേ വസന്തകാലം, അതേ പർവ്വതപ്രദേശം, പച്ചപിടിച്ചു നില്ക്കുന്ന അതേ ബദാം മരങ്ങൾ, ശ്മശാനത്തിൽ ദൂരെ വിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന സോസന്ന പുഷ്പങ്ങളും പഴയവതന്നെ. എന്റെ പഴയ ഗ്രാമംതന്നെ. പക്ഷേ, അവൻ മാത്രം ഇല്ല. ഞങ്ങൾ അവന്റെ ശവമടക്കാൻ വന്നതാണ്. ശവക്കുഴി തോണ്ടിത്തുടങ്ങി. പുരോഹിതൻ ഉറക്കെ ഖുർആൻ വായിക്കുന്നുണ്ട്, പെട്ടിയിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ട അവന്റെ ശവം എത്രയെത്ര ഓർമ്മകളാണ് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്!

ഇന്ന് ഞായറാഴ്ചയാണ്, സ്കൂൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഉച്ചയൂണു കഴിഞ്ഞു പർവ്വതപ്രദേശത്തേക്കു തിരിച്ചു. മലഞ്ചരുവിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന വിസ്തൃതമായ മൈതാനത്ത് റംസാൻ ഞങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. റംസാൻ ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലെ ഇടയനാണ്, അതിലുമുപരിയായി അവൻ ഞങ്ങളുടെ കളിത്തോഴനാണ്, അവൻ ഞങ്ങളെക്കാളൊക്കെ വലുതാണ്, എങ്കിലും ഞങ്ങളോടൊപ്പം കബഡിയും ഫുട്ബാളും കളിക്കാറുണ്ട്. കളിയിൽ തോററാൽ അവൻ ഞങ്ങളെ ചീത്തവിളിക്കും. പക്ഷേ, ഞങ്ങളൊരിക്കലും അവന്റെ ചീത്തവിളികൊണ്ട് പിണങ്ങാറില്ല. ഇന്നും റംസാൻ കളിയിൽ തോററപ്പോൾ പിണങ്ങി മൽബറിച്ചെടിയുടെ ചുവട്ടിൽ പോയിരുന്ന് എന്തിട്ട് പൊടിക്കുപ്പി പോക്കററിൽനിന്നും എടുത്തു പല്ലിൽ തേച്ചിട്ടു ഇരുന്നു. അവൻ പിണങ്ങിപ്പോയതോടെ ഞങ്ങളുടെ കളി അവസാനിച്ചു. ഞങ്ങളും പന്തു മൈതാനമദ്ധ്യത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് അവന്റെ അടുത്തു ചെന്നിരുന്നു. മൽബറിച്ചെടിയിൽ ചുവന്ന് റോസ് നിറത്തിലുള്ള പാകമായ പഴങ്ങൾ കാണാം, ചുററുപാടും ആകർഷകമായ സുഗന്ധം പരന്നു, ഞങ്ങൾ റംസാന്റെ ആജ്ഞ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. വൃക്ഷത്തിൽ കയറാനായി എഴുന്നേററുനിന്നു. പക്ഷേ, അവൻ ഞങ്ങളെ വിലക്കിയിട്ടു ശകാരിച്ചു

“എടാ, കുരങ്ങന്റെ മക്കളെ, ജീവിതം മുഴുവനും ഇങ്ങനെ തുള്ളിച്ചാടി നടക്കാനാണോ ഭാവം? അതോ വല്ലപ്പോഴുമെങ്കിലും അടങ്ങിയിരിക്കുമോ? നിങ്ങൾക്കറിയില്ല, ഈ മരത്തിന്റെ രണ്ടു ശിഖരങ്ങളുടെയിടയ്ക്കു ഒരു കറുത്ത പാമ്പ് മുട്ട ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ മുകളിലേയ്ക്കു കയറിയാൽ പിന്നെ നോക്കണ്ട, രക്ഷപ്പെടില്ല”

ഞങ്ങളെല്ലാം റംസാന്റെ ഈ നിരുപദ്രവമായ കള്ളം കേട്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഞങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂവി- “കള്ളം! കള്ളം!! പച്ചക്കള്ളം!!!”

പക്ഷേ അവൻ ഗൗരവത്തോടെ പറഞ്ഞു: “ഇപ്പോൾ ഒരു പാമ്പ് മരത്തിൽനിന്നും താഴെയിറങ്ങുന്നത് ഞാൻ കണ്ടതാണ്. പാമ്പിടുന്നതും മുട്ടതന്നെയാണെന്നും, അതു വിരിഞ്ഞ് അസംഖ്യം കുഞ്ഞുങ്ങൾ പുറത്തു വരുമെന്നും മനസ്സിലാക്കു, ഞാൻ ആ മുട്ട കണ്ടതാണ്. വളരെ മിനുസമുള്ളതാണ്. കൈയിലെടുത്താൽ തെന്നിത്തെന്നിപ്പോകും; ദേഹം മുഴുവൻ ഇക്കിളികൊള്ളും.”

ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിലെ അവിശ്വാസം റംസാനു മനസ്സിലായി. അവൻ കോപംകൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടി പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുപോയി കാണിക്കാം.”

അവൻ വളഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന മൽബറിയിൽ പററിപ്പിടിച്ചു മുകളിലോട്ടു കയറി. രണ്ടു ശിഖരങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു കൈയിട്ട് മുട്ടയെടുത്തു പൊക്കിക്കാട്ടി!

“നോക്ക്, ഇപ്പോൾ നിനക്കൊക്കെ മനസ്സിലായോ?”

ഞങ്ങൾ സ്തംഭിച്ചുനിന്നു പോയി. ആശ്ചര്യങ്ങളോടുകൂടി ഒരേ മട്ടിൽ കുറേനേരം മുട്ട നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വഴുതനങ്ങയുടെ നിറത്തിൽ മിനുസമുള്ള ആ മുട്ട റംസാന്റെ വിരലുകൾക്കിടയിൽ തങ്ങിയിരുന്നു. ഞങ്ങളതു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, മലഞ്ചരിവിൽനിന്നും കാക്കകളും മൈനകളും ബഹളംകൂട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. പാമ്പു എവിടുന്നോ വരുന്നുണ്ടെന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം, ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “വേഗം താഴെ ഇറങ്ങു, പാമ്പു വരുന്നുണ്ട്!”

അവൻ താഴെ ഇറങ്ങുന്നതിനും മുമ്പുതന്നെ ഞങ്ങൾ പേടിച്ചു റോഡിലേക്കോടി. റംസാനും താഴെ ഇറങ്ങി, വേഗം ഓടി ഞങ്ങളുടെ കൂടെ എത്തി. അവ

ന്റെ മുഖം വിളറിയിട്ടുണ്ട്. ശരീരം വിറയ്ക്കുന്നു. അവൻ ഞങ്ങളെ ശകാരിച്ചു: "നല്ല മൈത്രിയാണ് നിങ്ങൾ കാട്ടിയത്! സ്വയം ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടിട്ട് എന്നെ അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചു."

പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം ക്രമേണ നിലച്ചു. ഞങ്ങൾ വീണ്ടും ഒരിക്കൽക്കൂടി മൈതാനത്തേക്കു ചെന്ന് ആടുകളെ പിടിച്ചുനിറുത്തി പാൽകുടിച്ചു തുടങ്ങി. റംസാൻ ഇത്തവണ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു "എടാ ഭയങ്കരന്മാരെ അമ്മയുടെ പാലുകുടിച്ചിട്ടു വയറു നിറയാഞ്ഞിട്ടാണോ ഈ പാവങ്ങളെയിട്ടു ഉപദ്രവിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥരെ കുറെയെങ്കിലും പേടിവേണം. അവരുടെ വീട്ടിൽ ഇന്നു പാലില്ലാതെ ചായക്കുടിക്കയും, വീട്ടുകാരികൾ എന്നെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണോ നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നത്?"

ഞങ്ങൾ ആടുകളെ വിട്ടിട്ട് റംസാന്റെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു. "വരു, നമുക്കെല്ലാം കബഡി കളിക്കാം."

റംസാൻ തന്റെ കൈ തലയണയാക്കി പുൽത്തകിടിയിൽ കിടന്നു. തിളങ്ങുന്ന സൂര്യരശ്മികളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാനായി കണ്ണടച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, "വയ്യ–വയ്യ. ഇനിയും നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊള്ളു, എനിക്കെല്ലാം വിശ്രമിക്കണം."

റംസാൻ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് കിടന്നുറക്കമായി. ഞങ്ങൾ തക്കംനോക്കി അടുത്തുള്ള ബദാം തോട്ടത്തിൽ പതുക്കെ കയറി. ചാടി ബദാമിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ നിന്നും കായ് പറിച്ചു തിന്നുതുടങ്ങി. തോട്ടക്കാരൻ ശബ്ദംകേട്ട് വടിയുംകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ പിന്നാലെ എത്തി. ഞങ്ങൾ ജീവനുംകൊണ്ടോടി മൈതാനത്തെത്തി. റംസാൻ ഞെട്ടി എഴുന്നേററു ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിലെത്തി. സ്വന്തം വടി കൈയിലെടുത്തുകൊണ്ട് അവൻ തോട്ടക്കാരനെ ചീത്തവിളിച്ചു. "എടാ, തോട്ടമുടമയുടെ വാലേ, ഇങ്ങോട്ടു കാലെടുത്തു കുത്തിയാൽ നിന്റെ കഷ്ടകാലമായിരിക്കും. ഇതു ഞങ്ങളുടെ രാജ്യമാണ്, നിന്റേതല്ല. നീ നമ്മുടെ പ്രജകളെ വല്ലതും ചെയ്താൽ നിന്റെ കൈക്കു പിടിച്ചു ഞെരിക്കും."

പക്ഷേ, തോട്ടക്കാരൻ പേടിച്ചില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല, അയാൾ ഒരു കൈകൊണ്ടു മേഹന്തിയുടെ ചെവിക്കു പിടിച്ചു. മറേറ കൈകൊണ്ടു അവന്റെ കരണത്തു അടിക്കാൻ ആഞ്ഞു. അയാളുടെ കൈ മേഹന്തിയുടെ കരണത്തു പതിയുന്നതിനു മുമ്പായി റംസാന്റെ വടി രംഗത്തു ഇടപെട്ടു. ഫലമോ? തോട്ടക്കാരനതു നിലത്തുകിടന്ന് മണ്ണു കപ്പുന്നു!

"നീചൻ! നിനക്കു നാണമില്ലേ പിള്ളേരെ കൈവയ്ക്കാൻ. ഈ പാവങ്ങൾ വയറു നിറച്ചു ബദാം തിന്നാലും നിന്റെ കോൺട്രാക്ടരുടെ പണപ്പെട്ടി നിറഞ്ഞുതന്നെയിരിക്കും."

തോട്ടക്കാരൻ പല്ലു കടിച്ചുകൊണ്ട് എഴുന്നേററു. അയാൾ തോട്ടത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോവുമ്പോൾ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി, "എടാ റംസാന്റെ മോനേ, ചെവിയിൽ തള്ളിക്കോ. ഇന്നുതന്നെ ഏമാനോടു പറഞ്ഞു നിന്നെ ജയിലിൽ അയപ്പിക്കും."

റംസാൻ ഒരിക്കൽക്കൂടി വടിചുഴററിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു, "എടാ, പോ, പോ! നിന്റെ ഏമാനെ കുറെ കണ്ടതാണ്. ഞങ്ങൾക്കു നിന്റെ ഏമാന്റെ രാജാവിനെ പേടിയില്ല. പിന്നെയല്ലേ നിന്റെ കോൺട്രാക്ടർ"

അതേ വസന്തകാലം. അതേ പർവ്വതപ്രദേശം. പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന അതേ ബദാം മരങ്ങൾ. ശ്മശാനത്തിൽ ദൂരെ വിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ശോസന്ന പുഷ്പങ്ങളും പഴയവതന്നെ. എന്റെ അതേ പഴയ ഗ്രാമം. പക്ഷേ അവൻ മാത്രമില്ല............ശവക്കുഴി തോണ്ടിക്കഴിഞ്ഞു. പുരോഹിതൻ ഖുർആൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിറുത്തി. ആളുകൾ ശവപ്പെട്ടിയുടെ മൂടി തുറന്നു. വെള്ള വസ്ത്രത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ അവന്റെ മൃതദേഹം എന്തൊക്കെ ഓർമ്മകളാണ് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്!

എല്ലായിടവും തീ പടർന്നു പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. രാജാവിന് എതിരെ വിപ്ലവമാണ്. ഘോഷയാത്രകളും സമ്മേളനങ്ങളും മുറയ്ക്കു നടക്കുന്നു. സിന്ദാബാദും മുർദ്ദാബാദും വിളികൾ ഉയർന്നു കേൾക്കാം. ആളുകളെ ധാരാളം പിടികൂടുന്നു. രാജഭവനും റോഡുകളും പാലങ്ങളും, സർക്കാർ ആഫീസുകളും രക്ഷിക്കാൻ പോലീസും പട്ടാളവും നിരന്നുകഴിഞ്ഞു. രാത്രിസമയമാണ്. അന്തരീക്ഷം മുദ്രാവാക്യങ്ങൾകൊണ്ട് മുഖരിതമാണ്. ഒരു വലിയ ഘോഷയാത്ര ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നും തിരിച്ച് നഗരത്തിലെ പ്രധാന പാതയിലൂടെ നീങ്ങുകയാണ്. പാലത്തിന് ഇരുവശവും പട്ടാളം കാവൽ നിൽക്കുന്നു. ഘോഷയാത്ര മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്നു. എല്ലാവരുടേയും മുമ്പിൽ നിന്ന് റംസാൻ മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ തികഞ്ഞ ഉത്സാഹത്തോടെ അതേററു പറയുന്നു. ആ ആട്ടിടയൻ മുൻപിലും ഞങ്ങൾ ആടുകൾപററംചേർന്നു പിമ്പിലും നടന്നു. ഞങ്ങളുടെ അമ്മമാരും പെങ്ങന്മാരും വഴിത്തിരിവുകളിലും ജനൽപടികളിലും നിന്നു ഞങ്ങളെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

"എടാ മേഹന്തി, നീ പോകണ്ട അടികൊള്ളും"

"എന്റെ ഈശ്വരാ! ഇവനെ ആരെങ്കിലും തടയണേ"

"സിദ്ദീക്കേ, ഈശ്വരനെ ഓർത്ത് ഇങ്ങുവാ.

എമ്പിൽ വെടിപൊട്ടുന്നുണ്ട്."

പക്ഷേ ഒരു പ്രേരണ ഞങ്ങളെയൊക്കെ മുമ്പോട്ടു തന്നെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു മധുരാഗ്നിയുടെ ജ്വാലയിൽപ്പെട്ട് ഞങ്ങൾ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സംഗീതത്തിൽ ലയിച്ച് ഞങ്ങളുടെ കാലുകൾ അതിന്റെ പിമ്പേ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. റംസാൻ ഉറക്കെ മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കുകയും ഞങ്ങൾ അതേ ശക്തിയിൽ അതു ഏററുപറയുകയും ചെയ്തു. പെട്ടെന്ന് എങ്ങനെയെന്നറിയില്ല, ലാത്തിച്ചാജ്ജ് തുടങ്ങി. അതോടൊപ്പം ഓട്ടവും........പിന്നെ അനേക ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും കടന്നുപോയി. റംസാൻ ഞങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്നുപോയി. അവനെപ്പററി ഒരു വിവരവും ഇല്ല. ഒരു ദിവസം ഞാൻ വീട്ടിലേക്കു പോയപ്പോൾ തെരുവു മുഴുവൻ നവവധുവിനെപ്പോലെ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. ഒരുക്കം കണ്ടിട്ട് ആരുടേയോ വിവാഹം ആയിരിക്കുമെന്നു എനിക്കു തോന്നി. പക്ഷേ, റോഡുകളിൽ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന കമാനങ്ങൾ മറെറന്തോ ആണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ഞങ്ങളുടെ അമ്മപെങ്ങന്മാർ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ ആ പാട്ട് വരനെ സ്വീകരിക്കാനുള്ളതായിരുന്നില്ല. ആ വരികളുടെ അർത്ഥം മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് റംസാൻ ജയിലിൽ നിന്നും മടങ്ങിവരികയാണ്. കുട്ടികളും ചെറുപ്പക്കാരും ഒക്കെ വളരെ സന്തോഷത്തോടെ തെരുവു അലങ്കരിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ റംസാൻ വന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലെ പ്രായംചെന്ന നേതാക്കന്മാർ അവന്റെ കഴുത്തിൽ പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടും, ഈന്തപ്പഴം കൊണ്ടും, ബദാം കായ്കൊണ്ടും, ഏലക്കാകൊണ്ടും മാലകൾ ചാർത്തി. ഞങ്ങൾ നാണംകൊണ്ട് ദൂരെ മാറിനിന്നു. റംസാൻ ഞങ്ങളെക്കണ്ടിട്ട് പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ നല്ല വേലയാണു കാട്ടിയതു്. സ്വയം ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് എന്തുപററി എന്നു ആലോചിച്ചതേയില്ല. അറിയാതെങ്കിലും എന്നെ ഒന്ന് ഓർത്തിരുന്നെങ്കിൽ!"

ഞങ്ങളുടെ തല നാണംകൊണ്ട് കുനിഞ്ഞുപോയി. പക്ഷേ, റംസാൻ പഴയപോലെ ചീത്ത പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെയെല്ലാം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഓരോന്നായി തന്റെ കഴുത്തിൽ നിന്നും മാലകളെടുത്ത് ഞങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽ അണിയിച്ചു. നേതാക്കന്മാർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നും അവനെ തടയാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ അവൻ പറഞ്ഞു: "എന്നെ തടയരുത്. ഇവിടെ എനിക്ക് മററാരാണുള്ളതു്? ഞാൻ ചെയ്തതും സഹിച്ചതും ഒക്കെ ഇവർക്കു വേണ്ടിയാണ്. ഞാൻ കഷ്ടപ്പാടും യാതനയും സഹിച്ചതൊക്കെ ഇവരുടെ ജീവിതം സ്വതന്ത്രമാക്കാനായിട്ടാണ്."

റംസാന്റെ ഉഴത്ത കവിളുകൾ ഒട്ടിയിരിക്കുന്നതു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവന്റെ കണ്ണുകളും നിഷ്പ്രഭങ്ങളായിരിക്കുന്നു. കവിളെല്ലുകൾ തെളിഞ്ഞുകാണാം. നെററിയിൽ വിയർപ്പു പൊടിഞ്ഞുവരുന്നു. ശരീരത്തിലെ എല്ലുകൾ ഉന്തിനിൽക്കുന്നു

അതേ വസന്തകാലം. അതേ പർവ്വതപ്രദേശം. പച്ചപിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന അതേ ബദാംമരങ്ങൾ. ശ്മശാനത്തിൽ ദൂരെ വിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന സോസന്ന പുഷ്പങ്ങളും പഴയവതന്നെ. എന്റെ അതേ പഴയ ഗ്രാമംതന്നെ. പക്ഷെ അവൻ മാത്രമില്ല. ശവപ്പെട്ടിയുടെ മൂടി മാററിക്കഴിഞ്ഞു. വെള്ളത്തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ ശവം കുഴിയിലേയ്ക്കു ഇറക്കിയിട്ട ഞങ്ങൾ മണ്ണുമൂടി. മണ്ണിനടിയിൽ മറഞ്ഞ അവന്റെ ശവശരീരം എന്തൊക്കെ ഓർമ്മകളാണ് ഞങ്ങളിൽ പകരുന്നതു്!

ഇന്ന് വീണ്ടും ഞായറാഴ്ചയാണ്. ഞാൻ സാനിട്ടോറിയത്തിലെത്തി. റംസാൻ ചുവന്ന കമ്പിളിയും വെള്ള വിരിപ്പും പുതച്ചു കട്ടിലിൽ കിടക്കുകയാണ്. ഞാൻ വരുന്നതുകണ്ട് അവൻ എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഞാൻ വേഗം അവനെ തലയിണയിൽ ചാരിയിരുത്തി. കട്ടിലിന്റെ തലയ്ക്കൽ തൂങ്ങിക്കിടന്ന ചാർട്ട് ഞാൻ വാങ്ങിച്ചുനോക്കി. അവന്റെ തൂക്കം വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പനി 99–നും 100–നും ഇടയ്ക്കാണ്. ഞാൻ ചാർട്ടർ വായിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു, "എന്താ നോക്കുന്നതു്?

"നിന്റെ തൂക്കം വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പനിയാണെങ്കിൽ......."

"സാരമില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു റംസാൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"നിനക്കു എങ്ങിനെയുണ്ട്?" ഞാൻ തിരക്കി.

"കാണുന്നില്ലേ," റംസാൻ വീണ്ടും ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. എന്റെ തല താണുപോയി. റംസാൻ ഒന്നു ചുമച്ചു. അവന്റെ ശ്വാസഗതി കൂടി. നെഞ്ചു ഉലപോലെ ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ എണീററ് അവനു് വെള്ളംകൊടുത്തു അവൻ ഒന്നു നേരെയിരുന്നിട്ട് കൈകൊണ്ടു കണ്ണുതുടച്ചു. "നിന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞെന്നു കേട്ടല്ലോ?"

"ഉവ്വ്."

"എന്നെ വിളിക്കാഞ്ഞതെന്താ?"

"വിളിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു. പക്ഷെ, നിനക്കു സുഖമില്ലായിരുന്നു."

"ശരി.......ആകട്ടെ, ചേച്ചി എങ്ങിനെയുണ്ട്?"

“നല്ലവളാണു്.”

“നിനക്ക് ഇഷ്ടമാണല്ലേ.”

“അതെ”

“നമ്മുടെ ഗുലാം റസൂൽ ഇപ്പോഴെന്തു ചെയ്യുന്നു?”

“ഫോറസ്റ്റാഫീസറാണ്.”

“സമദോ?”

“അയാളും കോളേജിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്നു.”

“മേഹന്തയോ?”

“മേഹന്തി ദന്തഡോക്ടറാണ്. ഇപ്പോൾ വിദേശത്തു പോയിരിക്കുകയാണ്.”

“ആട്ടെ, നീയോ.......?”

“ഞാനോ? ഞാൻ കഥ എഴുതുന്നു. നാടകം എഴുതുന്നു.”

“കൊള്ളാം. അപ്പോൾ നീയും പുസ്തകമൊക്കെ എഴുതാറുണ്ടോ?”

“ആ, ശ്രമിക്കാറുണ്ട്.”

“ശരി, ഞാൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ എന്റെ കഥ എഴുതാമോ?

“എന്താണ് റംസാൻ, നീ ഈ പറയുന്നത്? നീ സുഖംപ്രാപിച്ചു വരികയല്ലേ........?”

“അല്ല. ഇനിയും എനിക്ക് അധികം സമയം ബാക്കിയില്ല.” റംസാൻ നിഷേധഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു. “ആട്ടെ, നീ ഏതെങ്കിലും വലിയ പുസ്തകമെഴുതിയാൽ എന്നെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കയില്ലേ?”

“ഉവ്വ്, റംസാൻ. തീർച്ചയായും കേൾപ്പിക്കാം. പക്ഷേ, അതിനുമുമ്പ് നീ സുഖംപ്രാപിക്കും.”

“എനിക്ക് സുഖംതന്നെയാണ്. നിനക്കും നിന്റെ കൂട്ടുകാർക്കും സുഖമാണെങ്കിൽ എനിക്കും സുഖമാണെന്നു ധരിച്ചോളൂ. നിനക്കറിയാമല്ലോ, എനിക്ക് മററാരുമില്ല. നിങ്ങളൊക്കെയേയുള്ളൂ. വീട്ടില്ല, കുടിലില്ല. പിള്ളേരുംപീകങ്ങിണ്ണിയുമില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങളെല്ലാമൊക്കെ എന്റെ സ്വന്തമാണ്. ഇനിയും ഞാൻ മരിച്ചുപോയാൽതന്നെ, എനിക്ക് ഒരു ദുഃഖവുമുണ്ടാവില്ല....അല്ല, നീ കരയുകയാണോ? മണ്ടൻ, കഥയും നാടകവുമൊക്കെ എഴുതുന്നു. എന്നിട്ട് ഒരു പാവം ഇടയന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് കരയുകയോ? ചീത്ത വിളിക്കണോ? ഒന്നു ചിരിക്കൂ!”

അതേ വസന്തകാലം. അതേ പർവ്വതപ്രദേശം. പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന അതേ ബദാംമരങ്ങൾ. ശ്മശാനത്തിൽ ദൂരെ വിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന സോസന്ന പുഷ്പങ്ങളും പഴയതന്നെ. എന്റെ അതേ പഴയ ഗ്രാമം. പക്ഷേ അവൻ മാത്രമില്ല. പർവ്വതപ്രദേശത്തു വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന അനേകം ശവക്കല്ലറകളിൽ ഒരു പുതിയ കല്ലറകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

(വിവർത്തനം)

Best Compliments
from
Radhakrishin & Sons (S'pore)
Importers & Exporters
65/71, HIGH STREET,
P. O. Box 3055
Singapore – 6
Cable: "SVANJ" Tel: 360337
Associates:
Radhakrishin & Sons (HK) Ltd.
79, WYNDHAM STREET,
7th FLOOR — HONG KONG

ഓണാശംസകൾ
K. Thandapani Photo Studio
(Press & Private Photographer)
ജീവനുള്ള ഫോട്ടോകൾ എടുക്കുന്ന ഇടം.
പാർട്ടി, വിവാഹം മുതലായ ചടങ്ങുകൾക്ക് ഔട്ട്ഡോർ ഫോട്ടോകൾ എടുക്കുന്നതാണ്.
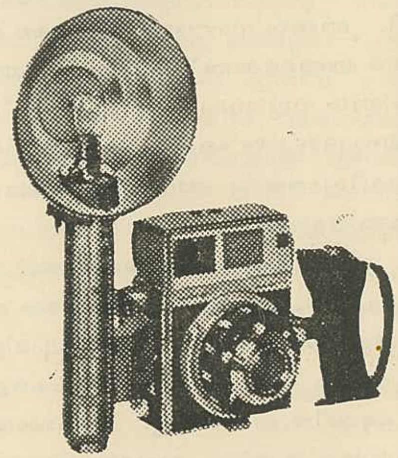
കളർ ഫോട്ടോകളും എടുക്കപ്പെടും.
95, SERANGOON ROAD,
Singapore–8. Tel. 20917

മലയാള നാടകവേദിയുടെ ഇരുപതു വർഷം

[രണ്ടു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കപ്പുറം, കെ. പി. എ സി. യുടെ "നിങ്ങളെന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്കി" എന്ന നാടകം മലയാള നാടകവേദിയിൽ, ഒരു യുഗപ്പിറവിക്കു കൈത്തിരി കാണിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടം മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള വളർച്ച അവലോകനം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.]

—കെ. പി. വിജയൻ

ഞാൻ ഏററവും ഒടുവിലായി കണ്ട നാടകം "ഇന്നലെ, ഇന്ന്, നാളെ," എന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞ സീസണിൽ തോപ്പിൽ ഭാസി രചിച്ച്, ഡയറക്ട് ചെയ്ത്, കെ. പി. എ. സി. നടീനടന്മാർ അവതരിപ്പിച്ച നാടകമാണത്. മഴതുടങ്ങുന്നതിന് അല്പം മുമ്പ്, സീസന്റെ അവസാനത്തിൽ എനിക്കതു കാണാൻ സൗകര്യപ്പെട്ടു. ഈ നാടകം ഒരു പിന്തിരിഞ്ഞു നോട്ടമാണ്. പത്തൊമ്പതു കൊല്ലംമുമ്പ്—1970 ലെ കണക്കനുസരിച്ച്—താൻ ആദ്യമായി ഒരു നാടകത്തിന് രംഗപശ്ചാത്തലമൊരുക്കിയ സ്ഥലത്തേയ്ക്ക്—കുട്ടനാടൻ കർഷകരുടെ ഇടയിലേയ്ക്ക്—തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയാണ് ഭാസി. ആ കർഷകജനതയ്ക്കും അവർക്ക് ഉയിർ നല്കിയ പാർട്ടിക്കും—കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കുതന്നെ—ഇരുപതുകൊല്ലത്തിനിടയ്ക്ക് എന്തുസംഭവിച്ചുഎന്നദ്ദേഹം പുനരവലോകനം ചെയ്യുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചു എന്ന കാര്യം ഒരു നാടകകലാനിരീക്ഷകനെ വളരെയൊന്നും ആകർഷിക്കേണ്ടതില്ല. ഇക്കാലത്ത് നാടക പ്രസ്ഥാനത്തിനു എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നതാണിവിടെ പ്രധാനം.

യുഗപ്പിറവി

പത്തൊൻപതു കൊല്ലം മുമ്പ് ശ്രീ. ഭാസി കുട്ടനാടൻ കർഷകജനതയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു മെനഞ്ഞെടുത്ത നാടകം "നിങ്ങളെന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്കി" എന്നതായിരുന്നു. മലയാള നാടകരംഗത്ത് ഒരു പുതുയുഗത്തിന്റെ ഉദയം കുറിക്കുകയുണ്ടായി ആ നാടകം. കേരളത്തിൽ ഇന്നുവരെ ഏററവുമധികം അരങ്ങുകളിൽ പ്രദർശിക്കപ്പെട്ട ഒരു നാടകം എന്ന നിലയ്ക്കുമാത്രമല്ല അതിനു പ്രാധാന്യമുള്ളത്. വ്യക്തമായ ചില സാമൂഹ്യ–രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വച്ച്, രചിച്ച് അവതരിപ്പിച്ച ആ നാടകം, മലയാള നാടകവേദിയിലെ പല തെററായ കീഴ്‌വഴക്കങ്ങൾക്കും എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി തിരശ്ശീലയിട്ടു. സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതകഥ, സാധാരണക്കാരുടെ ഏടങ്ങളിലേയ്ക്ക് എങ്ങിനെ കടന്നുചെല്ലുന്നു എന്ന നാടകം വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുത്തു. പ്രമേയത്തിൽ പുതുമ, ആവിഷ്കരണത്തിന്റെ പുതുമ, രചനാരീതിയിൽ പുതുമ, നടീനടന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ പുതുമ—എല്ലാംകൊണ്ടും കേരളീയ പ്രേക്ഷകരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു പുതിയ അനുഭവമായിരുന്നു അത്.

കുട്ടനാട്ടിലെ കർഷകത്തൊഴിലാളികളായ പുലയർ കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ നിന്നു പുതിയൊരു ജീവചൈതന്യം കണ്ടെത്താനിടയായ പരിത:സ്ഥിതിയാണാനാടകത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്. തികച്ചും സാധാരണമായ പ്രമേയം. എങ്കിലും പാട്ടുകളും, നൃത്തങ്ങളും, പ്രേമരംഗങ്ങളും, ഹരിജൻ സേവകന്റെ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു ഹാസ്യകഥാപാത്രവും എല്ലാം—പ്രേക്ഷകരെ ആകർഷിക്കാനുള്ള പൊടിക്കൈകൾ—ചേർന്നാണാനാടകം രൂപമെടുത്തത്. ഈ ഘടകങ്ങൾ നാടകത്തിനു ജനപ്രീതി നേടിക്കൊടുക്കാൻ സഹായിച്ചിരിക്കണം; പ്രത്യേകിച്ച് ജോർജ്ജ്–സുലോചനാ ടീമിന്റെ ഗാനങ്ങൾ ഹൃദയഹാരിയായിരുന്നു.

അങ്ങിനെ ജനപ്രീതിനേടുന്നകാര്യത്തിൽ കുററമററ ഒരു മാതൃക കെ. പി. എ. സി. ഏറെക്കുറെ ആദ്യപരിശ്രമത്തിൽത്തന്നെ മെനഞ്ഞെടുത്തു. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രമല്ല മററുപല പ്രൊഫഷനൽനാടകസംഘങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും അതുദീർഘകാലത്തേക്കു മാർഗ്ഗദർശകമായിഭവിച്ചു. ഇപ്പറഞ്ഞതിനുകെ. പി. എ. സി സ്വന്തം ചവിട്ടിപ്പഴകിയ പാതയിൽ നിന്നു തെല്ലും വ്യതിചലിച്ചില്ല എന്നർത്ഥമില്ല. പുതിയ ആകാശം പുതിയ ഭൂമിയും, അശ്വമേധവും, ശരശയ്യയും, തുലാഭാരവും പുതിയപുതിയ പ്രമേയങ്ങളാണ് രംഗത്ത് കൊണ്ടുവന്നത്. പുതിയആകാശം പുതിയഭൂമിയിൽ രണ്ടുതരം ജീവിത വീക്ഷണങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എഞ്ചിനീയർമാരുടെ രണ്ടു തലമുറകൾ തമ്മിലാണ് സംഘട്ടനം

With the Best Compliments

of

HEERA'S

Ladies', Men's and Children's wear

27, High Street,

Tel: 35029

SINGAPORE - 6.

Best Compliments

from

BAJAJ TEXTILES

(Pte) Ltd.

67, High Street,

Singapore-6.

RADO

Sets the pace

Watches that withstand water pressure like a submarine usually look like a submarine – thick and tough and chunky.
Not the Rado Manhattan!
The new square Rado Manhattan day/date automatic uses a new case-sealing technique that is guaranteed water-proof down to a depth of 720 feet below the surface!
That's the kind of Rado leadership that other makers try to follow.

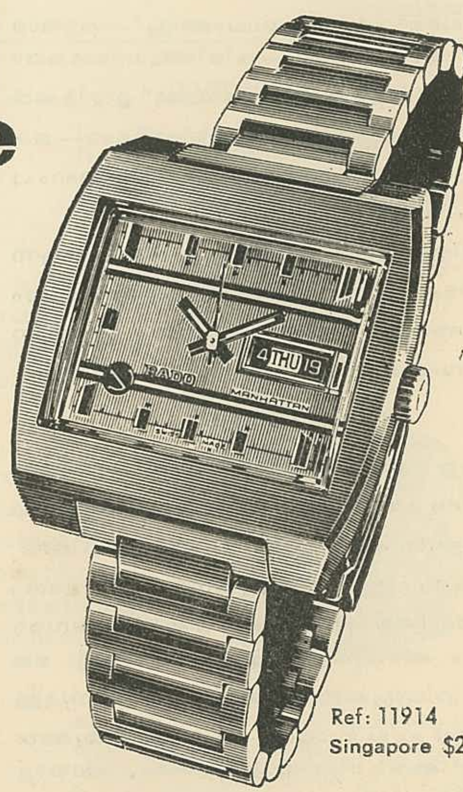

Ref: 11914
Singapore $210.

RADO
Professional time

Rado Service Centre: 6th floor, Satnam House 65/71, High Street, Singapore – 6.

നടകങ്ങളു്. അശ്വമേധത്തിൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കുഷ്ഠരോഗത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ജനങ്ങൾക്കു കരുത്തു നൽകാനുള്ള ശ്രമമാണു്. അശ്വമേധത്തിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടമായ ശരശയ്യയും ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പ്രശ്നങ്ങളെയാണവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. നാടകമെന്നതു് പോലെ സിനിമയായും വളരെയേറെ പ്രശസ്തിനേടിയ തുലാഭാരത്തിൽ നമ്മുടെ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിലെ പൊരുത്തക്കേടുകളെ—പണക്കാരനുമാത്രം സഹായകമാകുന്ന ഏർപ്പാടിനെ—പിടിച്ചുകുടഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്.

എന്നാൽ വിശകലനം ചെയ്തുനോക്കുമ്പോൾ ആദ്യം നിർമ്മിച്ച ചാലിൽനിന്നു ഇവയിൽ ഒന്നുപോലും ഏറെവ്യതിചലിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. സ്വല്പം പ്രണയം, ഒന്നു രണ്ടു നൃത്തങ്ങൾ, ധാരാളം പാട്ടു്, ഒന്നോ രണ്ടോ ഹാസ്യകഥാപാത്രങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയാണു് ആ പാറ്റേൺ. "ഇന്നലെ, ഇന്നു, നാളെ" എന്നതിലാകട്ടെ പ്രമേയവും കൂടി പഴയതിലേക്കു മടങ്ങിയപ്പോൾ, ആശയത്തിലും ആവിഷ്കരണത്തിലും ഒരന്തരവും ഇല്ലെന്നുവന്നു. ഇരുപതുകൊല്ലംകൊണ്ടു കേരളത്തിലെ മനുഷ്യൻ വളരെയൊന്നും വളർന്നിട്ടില്ലെന്നു സമ്മതിക്കാം. കേരളത്തിലെ നാടകകലാപ്രസ്ഥാനവും വളരാതിരിക്കുകയാണോ? അതോ ഭാസിയും കെ. പി എ. സി. യും ആ വളർച്ച കണ്ടില്ലെന്നു മാത്രമോ?

മററു ധാരകൾ

കെ. പി. എ. സി. യുടേതിൽ നിന്നു വിഭിന്നമായി രണ്ടോ മൂന്നോ ധാരകൾ നാടകരംഗത്തു് ഈ കാലത്തു് ഉറന്നിട്ടുണ്ടു്.

എണ്ണമററ അമച്വർ നാടകസംഘങ്ങളും നാടകങ്ങളും ഈ കാലത്തു് തെളിയുകയും പൊലിയുകയുമുണ്ടായി. അവയുടെ എല്ലാം ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്താനൊന്നല്ലാ, തേടിപ്പിടിക്കാൻപോലും വിഷമമാണു്. എന്നാൽ കൂടുതൽ മികച്ച സംഘങ്ങളും നാടകങ്ങളും നടീനടന്മാരും ജനഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടുകതന്നെചെയ്തു.

കോഴിക്കോട്ടു കേന്ദ്രകലാസമിതിയുടെയും നാടകോത്സവങ്ങളുടെയും പ്രോത്സാഹനവലയത്തിൽ വളർന്നുവന്ന ബ്രദേഴ്സ് മ്യൂസിക്ക് ക്ലബ്ബ്, ദേശപോഷിണി കലാസമിതി തുടങ്ങിയവ ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു. ബ്രദേഴ്സിനുവേണ്ടി ശ്രീ കെ. ടി. മുഹമ്മദ് രചിച്ച "ഇതു് ഭൂമിയാണു്", "കറവററ പശു" തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യനാടകങ്ങൾ അനാചാരത്താലും അന്ധവിശ്വാസത്താലും ജടിലമായ മലബാറിലെ മുസ്ലീംജനതയുടെ സാമൂഹ്യജീവിത നിഗൂഢതകളിലേക്കു് വെളിച്ചംവീശി. ശ്രീ. കെ. പി. ഉമ്മറിനെപ്പോലുള്ള പ്രഗത്ഭ നടന്മാർക്കു് ആദ്യമായി അരങ്ങു നൽകുകയും ചെയ്തു.

തിക്കോടിയൻ, പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയ സാഹിത്യനായകന്മാരും കുഞ്ഞാണ്ടി, നെല്ലിക്കോട്ടു ഭാസ്കരൻ തുടങ്ങിയ നടന്മാരുമാണു് ദേശപോഷിണിയെ പോഷിപ്പിച്ചതു്. നാടകപ്രസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശുഷ്കമായിരുന്ന മലബാറിൽ അവരുടെ ശ്രമഫലമായി പുതിയ തളിർ വിരിഞ്ഞു.

ഇതേ കാലത്തുതന്നെ, തിരുവനന്തപുരത്തു് നാടകകലാമർമ്മജ്ഞനായ ശ്രീ. പി. കെ. വിക്രമൻനായരുടെയും മററും ശ്രമഫലമായി അമച്വർ നാടകവേദിക്കു പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ നല്ല നാടകകൃത്തുക്കളുടെ അഭാവംമൂലമാവണം, അവർക്കു് മികച്ച നവീന നാടകങ്ങൾ ഏറെയൊന്നും അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

കലാനിലയം

മറിച്ചു് ശ്രീ. കലാനിലയം കൃഷ്ണൻനായരുടെ കലാനിലയം പ്രൊഫഷനൽ തിയററർ ഗ്രൂപ്പാണു് തിരുവനന്തപുരത്തു് നിലയുറപ്പിച്ചതു്. ഇതര പ്രൊഫഷണൽ അമേച്വർ നാടകസംഘങ്ങളുടേതിൽനിന്നു തികച്ചും ഭിന്നമായ, ഏതാണ്ടു് അനനുകരണീയമായ രീതിയാണു് അവർ സ്വീകരിച്ചതു്. ചരിത്രസംഭവങ്ങളും പുരാണസംഭവങ്ങളുമാണു് കലാനിലയം നാടകപ്രമേയങ്ങളാക്കിയതു്. കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണി, കടമററത്തു കത്തനാർ, ശ്രീഗുരുവായൂരപ്പൻ മുതലായവ സാഹിത്യമൂല്യം വളരെയൊന്നും അവകാശപ്പെടാവുന്ന നാടകങ്ങളല്ല. എന്നാൽ വിപുലമായ സെററുകളോടും വേഷസംവിധാനങ്ങളോടുംകൂടിയ അവരുടെ അവതരണരീതി മലയാളനാടകരംഗത്തു് ഒരു പുതുമതന്നെയായിരുന്നു. പ്രേക്ഷകരെ ആ പുതുമകൾ നന്നായി ആകർഷിക്കുകയുംചെയ്തു. ആനുകാലിക സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെ കലാനിലയം സ്പർശിച്ചതേ ഇല്ല. ഒരു കോട്ടമായല്ല ഗുണമായാണു് ഞാനതിവിടെ എടുത്തുപറയുന്നതു്. അവസാന വിശകലനത്തിൽ പ്രേക്ഷകസംതൃപ്തിയാണല്ലോ ഒരു ദൃശ്യകലാരൂപത്തിന്റെ വിജയമാനദണ്ഡം. ന്യൂയോർക്കിലെ ബ്രോഡ്‌വേയിൽ ഏററവും വിജയിച്ച—ആയിരക്കണക്കിൽ നാളുകൾ നിരന്തരപ്രദർശനം നടത്തിയ—ടുബാക്കോ റോഡു്, ഒക്‌ലഹാമ തുടങ്ങിയ നാടകങ്ങളും സാഹിത്യമൂല്യം ഏറെയൊന്നും അവകാശപ്പെടാവുന്നവയല്ല.

ചേരിപിരിവുകൾ

കെ. പി. എ. സി. യിൽ പിൽക്കാലത്തുവന്ന ചേരിപിരിവുകൾ മററു ചില പ്രൊഫഷനൽ നാടകസംഘങ്ങൾക്കു ജന്മംനൽകി. ദീർഘകാലം അവരുടെ പ്രധാന നടനായിരുന്ന ഒ. മാധവൻ കാളിദാസകലാകേന്ദ്രം എന്ന പേരിൽ ഒരു നാടകസംഘം സ്ഥാപിച്ച് വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ, കെ. ടി. മുഹമ്മദ് തുടങ്ങിയവരുടെ ചില നല്ല നാടകങ്ങളവതരിപ്പിച്ചു.

ശ്രീ. സി.ജി. ഗോപിനാഥും കെ. പി. എ. സി. യിലെ നാടകപാരമ്പര്യത്തിനുശേഷം കായംകുളം പീപ്പിൾസ് തിയററർ സ്ഥാപിച്ചു. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രൊഡ്യൂസറും ഡയറക്ടറും നാടകരചയിതാവും ഒക്കെ ശ്രീ ഗോപിനാഥ് തന്നെയാണ്. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലെ "ഗീഥ", ആററിങ്ങലിലെ "ദേശാഭിമാനി തിയറേറഴ്സ്" തുടങ്ങിയ നാടകസംഘങ്ങളും ഈ കാലയളവിൽ പ്രൊഫഷനൽ നാടകരംഗത്ത് വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ജഗതി എൻ. കെ. ആചാരി രചിച്ച "ലഹരി" തുടങ്ങിയ കോമഡികൾ "ഗീഥ"യുടെ സവിശേഷതയാണ് എന്നു പറയാം. "ദേശാഭിമാനി"യുടെ ഏററവും നല്ല നാടകം അവർ ആദ്യമായവതരിപ്പിച്ചതും ശ്രീ. എസ്. എൽ. പുരം സദാനന്ദൻ രചിച്ചതുമായ "അഗ്നിപുത്രി"യായിരുന്നു. ഒരു വേശ്യ മാന്യമായ സമൂഹത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവന്നാലുണ്ടാകാവുന്ന വിസ്ഫോടനങ്ങളെ നിശിതമായും നിരങ്കുശമായും ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതാണാ നാടകം.

എൻ. എൻ. പിള്ള

ഇവയെല്ലാമുപരി പ്രൊഫഷനൽ നാടകരംഗത്തു ഒരു പുതിയ ധാര സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രീ. എൻ. എൻ. പിള്ളയാണ്. ജോലിതേടി കുറച്ചുകാലം മലയായിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ആ മനുഷ്യൻ, കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി ജീവിതമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്താൻ പലപാടും ശ്രമിച്ചശേഷം ഒടുക്കം നാടകപ്രസ്ഥാനത്തിനു ആത്മാർപ്പണംചെയ്തു എന്നുവേണം പറയാൻ. ആത്മാർപ്പണം മാത്രമല്ല സ്വന്തം കുടുംബത്തേയും അർപ്പിച്ചു.

1954-ൽ ആണ് കോട്ടയത്തിനടുത്ത് ഒളശ്ശയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വകേരള കലാസമിതി രൂപംകൊണ്ടത്. ആ നാടകസ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രൊഡ്യൂസറും ഡയറക്ടറും രചയിതാവും പ്രധാന നടനും എല്ലാമായിരുന്നു ശ്രീ. പിള്ള. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും സഹോദരിയും മക്കളുമെല്ലാം ഒപ്പം അഭിനയിച്ചു; ഇന്നും അഭിനയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഏതെങ്കിലും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയോ സംഘടനയുടെയോ സ്ഥാപനത്തിന്റേയോ പിന്തുണയില്ലാതെ, പ്രശസ്തമായ ഒരു വ്യക്തിത്വംപോലും കൈമുതലായില്ലാതെ, ഒരു നാടകസംഘത്തെ വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ആദ്യകാലത്ത് പട്ടിണിയോടും പ്രാരബ്ധങ്ങളോടും മല്ലിട്ടു നന്നെ വിഷമിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ നെഞ്ചൂക്കും സ്ഥിരോത്സാഹവും സ്വതസ്സിദ്ധമായ കഴിവുകളും അദ്ദേഹത്തെ ഇന്നു മലയാളനാടകരംഗത്തെ ഒരു ശക്തിയായി മാററിയിരിക്കുകയാണ്. നാടകരചന, അവതരണം, അഭിനയം തുടങ്ങിയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ചാൽ ശ്രീ. പിള്ളയെപ്പോലൊരു നാടകകലാമർമ്മജ്ഞൻ കേരളത്തിൽ വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. അവസരത്തിലായാലും ശരി അനവസരത്തിലായാലും ശരി, പാട്ടുകളും നൃത്തങ്ങളും കുത്തിതിരു

നിങ്ങളുടെ വീടും പരിസരവും പരിമളം പരത്തുവാൻ നറുമണമൂറുന്ന ചന്ദനത്തിരികളാണാവശ്യം.

സുഗന്ധ ശൃംഗാർ

ചന്ദനത്തിരിക്ക മാത്രമെ അതിനു കഴിയൂ. എല്ലാ സമയത്തും എല്ലാസന്ദർഭങ്ങളിലും സുഗന്ധ ശൃംഗാർ ചന്ദനത്തിരി തന്നെ ഉപയോഗിക്കുക.

മലേഷ്യയിലും സിംഗപ്പൂരിലും എല്ലാ കടകളിലും കിട്ടും.

സൗത്ത് ഈസ്റ്റ് ഏഷ്യയിലെ സോൾ ഏജൻറ്:– **ഭവാനി സ്റ്റോർസ്**

60, ബഫലൊ റോഡ്, സിംഗപ്പൂർ–8. ഫോൺ: 74905 & 23370

1970–ലെ "ഓണരാവ്" ഉൽഘാടനം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി മി: സി. വി. ദേവൻ നായരെ അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡണ്ട് ഡാ: വി. പി. നായർ പ്ലാററ്ഫോമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു.

കാതെ മലയാളത്തിൽ ഒരു പ്രൊഫഷനൽ നാടകം വിജയിക്കുകയില്ല എന്ന ധാരണയെ അദ്ദേഹം പൊളിച്ചെഴുതിയിരിക്കുകയാണ്. പകരം ഉഗ്രമായ സാമൂഹ്യ വിമർശനമാണദ്ദേഹം ആയുധമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാചകങ്ങളെ, "ആനകൾ തുമ്പിക്കൈ ചുരുട്ടി അടിക്കുന്നതുപോലെശക്തം" എന്നാണൊരു നിരൂപകൻ വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

ഇതിന്നൊരു മറുവശവുംഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഏററവും ജനപ്രീതി നേടിയ നാടകമായ "കാപാലിക" ഉദാഹരണമായെടുക്കുക. കാപാലികയിൽ ഗാനങ്ങളും നർത്തനങ്ങളും അതിൽ പ്രധാന ഘടകങ്ങളല്ല. എന്നാൽ സെക്സിൻെറ അതിപ്രസരം ആ നാടകത്തിനു സാമ്പത്തിക വിജയം നേടിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ കുറേയൊക്കെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. അവിചാരിതമ യി വേശ്യാവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടിവന്ന ഒരു സാധു ഗ്രാമീണയുവതിയാണതിലെ നായിക. അവസാന ഘട്ടത്തിൽ ബോംബെയിൽ പണവും പ്രതാപവുമുള്ള ഒരുന്നത വേശ്യയായിത്തീരുന്നു അവൾ. വേശ്യാവൃത്തിയെന്ന പ്രൊഫഷനെ അവൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. അശ്ലീലച്ചുവയുള്ള, രണ്ടർത്ഥം വരുന്ന വാചകങ്ങൾ "കാപാലിക" കണ്ട വളരെയേറെപ്രേക്ഷകരെ പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ചിരിക്കണം.

ശ്രീ. പിള്ള കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം അവതരിപ്പിച്ച "ആദ്യരാത്രി"യും ഇതേ ഇനത്തിൽ തന്നെയുള്ള ഒരു കഥയാണ്കൈകാര്യംചെയ്യുന്നത് ഒരാളുടെകാമുകിയും മററൊരാളുടെ ഭാര്യയും മൂന്നാമതൊരാളുടെ ബീജത്തെ സ്വന്തം ഗർഭപാത്രത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവളുമായ ഒരു യുവതിയുടെ ആദ്യവിവാഹ രാത്രിയിലെ കഥ. സെക്സ് നാടകരംഗത്ത് നിഷിദ്ധമാണെന്ന അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല എന്നാൽ ഒരു നാടകത്തെ വിലയിരുത്തേണ്ടത് അതിൻെറ ഏററക്കുറച്ചിൽ നോക്കിയല്ല, എത്രമേൽ കലാസുന്ദരമായി പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ആധാരമാക്കിയാവണം.

വാഗ്ദാനം

പാശ്ചാത്യ നാടകപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അഗാധ പരിജ്ഞാനവും മലയാളനാടക രംഗത്തെ ദീർഘകാല അനുഭവസമ്പത്തും, സ്വായത്തമായ കഴിവുക

ളും പരീക്ഷണസന്നദ്ധതയും ശ്രീ പിള്ളയെ നാടകരംഗത്തെ നമ്മുടെ ഏററവും നല്ല വാഗ്ദാനമാക്കിമാററിയിട്ടുണ്ടെന്നു്, മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിമിതികളെ മറക്കാതെതന്നെ സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല മററു പലരും നാടകത്തെ സിനിമയിലേക്കുള്ള ഒരു ചവിട്ടുപടിയായി മാത്രം കാണുമ്പോൾ അദ്ദേഹം നാടകരംഗത്തു് ഉറച്ചുനിൽക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതും സ്വാഗതാർഹമാണു്. ശ്രീ തോപ്പിൽ ഭാസിയും എസ്. എൽ. പുരം സദാനന്ദനും കെ. ടി. മുഹമ്മദും മററും ഇപ്പോൾ പ്രധാനമായും സിനിമയുടെ തിരക്കഥയെഴുത്തുകാരാണല്ലോ. മറിച്ചു് ശ്രീ പിള്ളയുടെ സിനിമാരംഗത്തെ ആദ്യത്തെ കാൽവെപ്പു്—ക്രോസ്ബെൽട്ടു് എന്ന നാടകത്തിന്റെ ചലച്ചിത്രാവിഷ്കരണം—വളരെ വിജയമായിരുന്നില്ല. നാടകവേദിയുടെ ഭാഗ്യം.

നേട്ടത്തിന്റെ പട്ടികയിൽ ഇത്രയൊക്കെ എടുത്തു കാണിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും മലയാള നാടകപ്രസ്ഥാനം കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങളിൽ വളരേണ്ടവിധം വളർന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം തൃപ്തികരമാവില്ല. മലയാള സിനിമയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്ഭുതപൂർവ്വമായ വളർച്ചയുടെ ഘട്ടമായിരുന്നു അതു്. കൊല്ലംതോറും നാല്പതോളം സിനിമകൾ, (അവയിൽ ചിലതെങ്കിലും വർണ്ണചിത്രങ്ങളും കലാപരമായി അഖിലേന്ത്യാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പേരുനേടുന്നവയുമാണു്) പ്രധാനനഗരങ്ങളിലൊക്കെ പ്രദർശനത്തിനു എയർകണ്ടീഷൻ തിയേററുകൾ മുതലായവ, സിനിമയെ ഏതു വിതാനത്തിലുള്ളവർക്കും തൃപ്തികരമായ ഒരു കലാരൂപമാക്കി മാററിയിരിക്കുന്നു

മറിച്ചു് നാടകം ഇന്നും മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സാധാരണക്കാരന്റെ കല മാത്രമാണു്. പണക്കാരനു സിനിമ കഴിഞ്ഞാൽ, അഥവാ സിനിമയെക്കാൾ പ്രിയംകരം കഥകളിയും സംഗീതക്കച്ചേരികളുമാണു്. അവ ആസ്വദിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും കഴിയുന്നുണ്ടോ എന്ന പ്രശ്നം ഇവിടെ പ്രസക്തമല്ല. കഥകളിയും ഇന്ത്യൻ സംഗീതവും പാശ്ചാത്യർക്കു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നതാണു് പ്രധാനം. അവരുടെ പിന്നാലെ നടന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെന്തു വലുപ്പം!

ദൗർഭാഗ്യവശാൽ നൂററാണ്ടുകളായി പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ പ്രഭുജനങ്ങൾക്കും പ്രിയംകരമായ ഒരു കലാരൂപമാണു് നാടകം എന്നു് ഇവർ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. പാരീസിലും ലണ്ടനിലും ബ്രോഡ്‌വേയിലും മററും ഏതൊരു നാടകത്തിന്റെയും ആദ്യ രാത്രിയിൽ ഒരു ബോക്സ് ബുക്കുചെയ്യൽ, പണവും പ്രതാപവുമുള്ളവരുടെ ഒരു അനുപേക്ഷണീയ ധർമ്മമാണു്. ഇവിടെയാകട്ടെ പ്രൊഫഷനൽ നാടകസംഘങ്ങൾ പുതിയ നാടകങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾപ്പോലും ആദ്യരാത്രി ഒരു സാധാരണ സംഭവമാണു്. ഏതു് ഓണംകേററ മൂലയിൽ വെച്ചായാലും പേരിന്നൊരു തുടക്കം. മാത്രമല്ല, നാടകങ്ങൾ പതിവായി അവതരിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു തിയേറററുപോലും കേരളത്തിൽ എവിടെയും ഇല്ല. വിദേശ പര്യടനത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും മറിച്ചല്ല

എന്തുകൊണ്ടു്?

സർക്കസ്സും കഥകളിയും ഗാനമേളയും മററും കേര

-പഥികന്റെ പാട്ടു്-

(ആർ. വി. കുടവൂർ)

മോഹങ്ങളെന്നും സ്വപ്നങ്ങൾ മാത്രം
ജീവിത മിതുവിധമോ—മഹിയിൽ
ജീവിത മിതുവിധമോ!

ആശ്രയമററൊരു ഗതിതുടരുമ്പോൾ
വിശ്രമമില്ലാ വഴിയിൽ—പഥികനു
വിശ്രമമില്ലാ വഴിയിൽ.

ചുവടുകൾ നീങ്ങുന്നതിനൊത്താരോ—
ചുമടുകൾ മാറുംഗതിയിൽ;
ചുമലിൽ ഭാരമതൊഴിയാ മനുജനു—
ചുടലവരെയ്ക്കീ വഴിയിൽ.

തീരാത്ത യാതന മാത്രമിതെന്തിനു--
തീരെഴുതി വിധി നീതന്നൂ?
തീരുന്ന ജീവിത മിതിലൊരുനാളും
തീരാത്തതാണോ വേദനകൾ!
അയഥാർത്ഥതയുടെ കോണികൾ കയറി
തളർന്നിരിപ്പൂ ഞാനിവിടെ,
അയഞ്ഞകെട്ടുകൾ മുറുക്കിടുമ്പോൾ
അഴിയുകയാണനുബന്ധങ്ങൾ.
കദനം തിങ്ങുമതല്ലാതിന്നൊരു—
കഥപറയാനില്ലിനിമേലും;
കഥകഴിയുമ്പോഴവനിയിലെന്നുടെ
കഥപറയാനില്ലൊരുനാളും.
മറഞ്ഞ നാളുകളിന്നലെ—നിൽപൂ
നിറമഞ്ഞൊരോർമ്മകളായ് മാത്രം
വരുവാൻ നാളെ കൊതിച്ചുന്നില്ലതു
മനസിൻ കിനാക്കളതുമാത്രം—
മനസിൻ കിനാക്കളതു മാത്രം

—| |—

ഷ്ടത്തിന്റേതായി മറുനാട്ടുകളിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. പക്ഷെ ഒരു കേരളീയ നാടകസംഘമെങ്കിലും വിദേശപര്യടനം നടത്തിയതായി എനിക്കറിവില്ല. എന്തേ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കാൻ? ലോകത്തിൽ എല്ലാ നാട്ടുകളിലേയും എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും പ്രിയംകരമായ ഈ കലാരൂപം ഇത്രമേൽ വിലകെട്ടതാണോ?

അല്ലെന്നു പറയാൻ രണ്ടുവട്ടം ആലോചിക്കേണ്ടതില്ല. സിനിമയും ടെലിവിഷനും കൊടികുത്തി വാഴുന്ന ഇന്നത്തെ പശ്ചാത്തലത്തിൽപോലും പാശ്ചാത്യനാട്ടുകളിലും യൂറോപ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളിലും നാടകത്തിനു അതിയായ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. പൂർവ്വജർമ്മനിയിലും മററും ഓരോ ഗ്രന്ഥശാലയും ചിത്രശേഖരങ്ങളടങ്ങിയ മ്യൂസിയവും ഉള്ള നഗരത്തിലും നാടകശാലകളും നാടകഗ്രൂപ്പുകളും ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. ബ്രിട്ടനിലും ഫ്രാൻസിലും മററും നാടകസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് വമ്പിച്ച തുക ഗവമ്മെൻറ ഗ്രാൻറായി കിട്ടുന്നു. ബഹുജനപിന്തുണ മാത്രംകൊണ്ടു ലാഭകരമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന സ്ഥിരം നാടകവേദികളും അപൂർവ്വമല്ല. ഗ്രീക്ക് നാടകവേദിയുടെയോ ഷെയിക്ക് സ്പീരിയൻ നാടകവേദിയുടെയോ കാലം മുതൽക്കുള്ള ആരാധനാമനോഭാവം ഇന്നും പ്രേക്ഷകരിൽ പുലരുകയാണ്.

എന്നാൽ ഷെയിക്സ്പീയറോടൊപ്പം നാം കാളിദാസന്റേയും ഭവഭൂതിയുടെയും മററും പേരെടുത്തു പറയാറുണ്ടെന്നല്ലാതെ, തിയ്യേറർ പ്രസ്ഥാനം എന്തെങ്കിലും കേരളത്തിൽ വേണ്ടവിധം വേരുപിടിച്ചിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. കേരളത്തിൽ സമുദായത്തിലെ സമ്പന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ കലാരൂപമായി നാടകത്തെ എന്നെങ്കിലും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നെനിക്കറിയില്ല. ഏതായാലും ഇന്നു് അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നതു് ഖേദകരമായ ഒരു സത്യമാണ്.

അത്രതന്നെ ഖേദകരമാണ് നാടകപ്രസ്ഥാനത്തിനു സർവ്വസ്വവും അർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവർപോലും സമൂഹത്തെക്കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ മികവിനെ അംഗീകരിപ്പിക്കാൻ ബോധപൂർവ്വം ഒരു ശ്രമവും നടത്തുന്നില്ലെന്നതും. അന്തിമയങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ കൊച്ചുകൊച്ചു നഗരങ്ങളിൽ, ഏതാണ്ട് അടച്ചുമൂടിയ വാനുകളിൽ വന്നിറങ്ങുകയും പ്രദർശനം കഴിഞ്ഞു, കിട്ടാനുള്ള തുക കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങി, അർദ്ധരാത്രിക്കുശേഷം ഉറക്കംതൂങ്ങുന്ന മിഴികളുമായി സ്ഥലംവിടുകയുമാണവർ. തുച്ഛമായ വരുമാനവും പലതരം ചിലവുകളും തമ്മിൽ ഒപ്പിച്ചുനീങ്ങാനുള്ള ഒരു തീവ്രസമരമാണ് അവരുടെ കലാജീവിതം. ഈ നില മാറാതെ വയ്യ. നാടകംപോലുള്ള ഒരു വിശിഷ്ട കലാരൂപത്തെ, അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളുന്നതു് ഒരു ജനതയ്ക്കും ഭൂഷണമല്ല. ....0....

Best Compliments

Kimatrai's
S'pore (Pte.) Ltd.

The Family Store

84, HIGH STREET,
SINGAPORE-6.
PHONE: 35475

ഓണാശംസകൾ

Komala Vilas Restaurant

"WE CATER AT ALL OCCASIONS"
Specialised in all Indian
Vegetarian foods
Sweets and Cakes.

76-78, SERANGOON ROAD,
SINGAPORE-8.
Tel: 20961.

സ്വാതി തിരുനാൾ

(ശ്രീരാമവർമ്മ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്)

—എ. അരവിന്ദൻ—

സ്വാതി നക്ഷത്രത്തിൽ തിരുവവതാരം ചെയ്ത ശ്രീ. രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എ. ഡി. 1813–ാംമാണ്ട് ഏപ്രിൽമാസം 16–ാംതീയതി അതായത് കൊല്ലവർഷം 988–ാമാണ്ട് ഭൂജാതനായി.

ക്രി. പി. 1811–ാമാണ്ട് ശ്രീബാലരാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നാടുനീങ്ങിയതോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തിൽ ആൺവഴിത്തമ്പുരാക്കന്മാരില്ലാതായിത്തീരുകയാൽ അന്നു മൂപ്പായിരുന്ന പെൺവഴിത്തമ്പുരാട്ടി ശ്രീ. ലക്ഷ്മിമഹാരാജ്ഞി ഭരണം കയ്യേററു നടത്തിവന്നു. നാലുവർഷത്തെ രാജ്യഭരണത്തിനു ശേഷം ആ മഹാറാണി നാടുനീങ്ങിയതിനാൽ തത്സഹോദരിയും സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ മാതാവുമായിരുന്ന ശ്രീ. പാർവ്വതീ മഹാറാണി നാടുവാണുവന്നു. അന്നു ആ മാതാവിന്റെ ഗർഭത്തിൽ രാജ്യത്തിനു അധിപതിയായി വളർന്നതുകൊണ്ടു ഈ മഹാരാജാവിനെ ഗർഭശ്രീമാൻ എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു.

പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ രാജ്യഭാരം കയ്യേററു വിജയകരമാംവണ്ണം 18 സംവത്സരം ഭരണം നടത്തിയ ഈ മഹാരാജാവിന്റെ ഭരണകാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ പല പ്രകാരത്തിലും ഔന്നത്യം പ്രാപിച്ചു എന്നുള്ളതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്.

തിരുമനസ്സിലെ മുൻഗാമികളാൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട എല്ലാ പരിഷ്ക്കാരപദ്ധതികളും നടപ്പിലാക്കിയതിനു പുറമേ കൊല്ലത്തുനിന്നു "ഹുസൂർ" കച്ചേരി (സുപ്രീംകോർട്ട്) തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു മാററുകയും, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മെണ്ടിനെ അനുകരിച്ചു നിയമപദ്ധതികളിൽ ഭേദഗതികൾ വരുത്തുകയുംചെയ്യുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ ഇദംപ്രഥമമായി തിരുവനന്തപുരത്തു ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പാഠശാല തുറക്കുകയും, ഒരു നക്ഷത്രവീക്ഷണകേന്ദ്രവും, സൗജന്യ ആശുപത്രിയും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ പ്രത്യേകമായി ഒരു മരാമത്തു ഇലാക്കാ (പബ്ലിക് വർക്ക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ്) സ്ഥാപിക്കുകയും 165 പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ചുങ്കം ചുമത്തിയിരുന്നതിനെ റദ്ദാക്കുകയുംചെയ്തു. 1836–ൽ ജനസംഖ്യ തിട്ടപ്പെടുത്തുക എന്ന സമ്പ്രദായം (സെൻസസ്) ആദ്യമായി ഈ തിരുമനസ്സാണ് ഏർപ്പാടുചെയ്തു രിക്കാർഡുകൾ ശേഖരിച്ചതു്.

ഇത്രയും പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിയതെല്ലാം മറന്നുകളയാമെന്നിരുന്നാലും, കവികൾക്കുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകി ഭക്ത്യാദരപുരസ്സരം അവരെ കാത്തുരക്ഷിച്ചുവന്ന ഒരു മഹാനുഭാവനെന്ന നിലയിൽ ചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു ശാശ്വതമായി നിൽക്കുന്നതാണ്. ഈ മഹാരാജാവിന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ശ്രീ. രവിവർമ്മൻ കുലശേഖര മഹാരാജാവിനെ ചതുർഷഷ്ടി കലാവല്ലഭനെന്നാണ് അറിഞ്ഞിരുന്നതു്. എന്നാൽ സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സർവ്വകലാവല്ലഭനെന്ന പദത്തിനു അർഹനായിതീർന്നു എന്നുള്ളതു സ്മര്യർഹമായ ഒന്നാണ്. തിരുമേനിക്കു 34 വയസ്സാകുന്നതിനുമുമ്പ് കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയി എങ്കിലും സംഭവബഹുലമായ 18 വർഷത്തെ ഭരണകാലത്തു രാജകീയ ചുമതലയിൽനിന്നും ഒട്ടും വ്യതിചലിക്കാതെ സംഗീത സാഹിത്യാദി കലകൾക്കുവേണ്ടി ഇത്രയധികം സമയം ചിലവഴിച്ചു വർണ്ണങ്ങൾ, പദങ്ങൾ, കൃതികൾ, കീർത്തനങ്ങൾ മുതലായി ഏകദേശം നന്നൂറോളം സംഗീതസംഹിതകൾ നമുക്കു പ്രദാനംചെയ്തു എന്നു അറിയുമ്പോൾ വിസ്മയത്തോടുകൂടിയ പ്രശംസയ്ക്ക് അദ്ദേഹം അർഹനായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചു 18 ഭാഷകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വ്യുല്പത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും, ഏറക്കുറെ അത്രയുംതന്നെ ഭാഷകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കാവ്യരചനചെയ്യുന്നതിനുള്ള പാടവം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും, സംസ്കൃതം, മലയാളം, കർണ്ണാടകം, ഹിന്ദി, തെലുങ്കു ഈ ഭാഷകളിൽ സംഗീതരചന ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമാനുഷികപ്രാഭവം നമ്മെ കുതുകപ്പെടുത്തും.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നമുക്കു പ്രദാനംചെയ്ത കൃതിക-

1970-ലെ ബാഡ്മിന്റൻ മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത കളിക്കാരെയും അസോസിയേഷൻ ഭാരവാഹികളേയും ചിത്രത്തിൽ കാണാം

ളുടെ ഒരു പട്ടിക താഴെ കുറിക്കുന്നു.

താനവർണ്ണങ്ങൾ	—	2
ചൗക്കവർണ്ണങ്ങൾ:—		
സംസ്കൃതത്തിൽ 17		
തെലുങ്കിൽ 1		
മണിപ്രവാളത്തിൽ 1		19
പദങ്ങൾ	—	65
നവരാത്രികീർത്തനങ്ങൾ		9
നവരാഗമാലികകൾ		9
ഘനരാഗകൃതികൾ		8
രാമായണകൃതികൾ		2
ഭാഗവതകൃതി		1
ദശാവതാരകൃതി		1
കീർത്തനങ്ങൾ (കർണ്ണാടകകൃതികൾ ഉൾപ്പെടെ)		200
മംഗളങ്ങൾ		3
തില്ലാനകൾ		6
ഹിന്ദികൃതികൾ		37

ഇതിനും പുറമെ സംഗീതസിദ്ധാന്തം എന്നൊരു പുസ്തകവും അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി പരസ്യകൈയെഴുത്തുപ്രതിഗ്രന്ഥശാലയിൽ (ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഓഫ് ഓറിയന്റൽ മാന്യുസ്ക്രിപ്റ്റ്സ്) സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ട്.

മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ശ്രീ ത്യാഗരാജസ്വാമികളുടേയും, മുത്തുസ്വാമി ദീക്ഷിതരുടേയും, ശ്യാമാശാസ്ത്രികളുടേയും, രചനാരീതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പലേ കൃതികളും രചിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, മാസ്റ്റർ ശി ശേഷഅയ്യങ്കാരവർകളുടെ കൃതികളെയാണ് മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

"രാസവിലാസ" എന്ന കൃതിയിലും സാരസദള എന്ന കീർത്തനത്തിലും സ്വരജിത്തുകളും ചൊൽക്കെട്ടുകളും സമ്മേളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് തിരുമനസ്സിന്റെ വിദ്വത്തേയും കലാകുശലതയേയും നല്ലപോലെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. സാഹിത്യവും, ഭാവനയും, ലയവും ഒത്തുചേർത്ത് ഒന്നിനൊന്നു മുന്നയായി നിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള കൃതികൾ പലതും അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. "നൃത്യതി നൃത്യതി" എന്ന ശങ്കരാഭരണ രാഗത്തിലെ കൃതി ഇതിനുദാഹരണമാണ്. സാഹിത്യത്തിലെ അക്ഷരങ്ങൾ സപ്തസ്വരാക്ഷരങ്ങൾ തന്നെയാക്കിക്കൊണ്ടു സംഗീതരചന ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി പലേ ഉദാഹരണങ്ങളും എടുത്തുകാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. സാധാരണയായി സാഹിത്യത്തിലെ വചനങ്ങൾ സ്വരമാധുരിയെ അതിലംഘിച്ചു നിൽക്കുമെന്നിരിക്കിലും, "കലയേശ്രീ" എന്ന കൃതിയിൽ വചനങ്ങൾ, സ്വരസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒരു ചരടിൽ മണികൾ കോർത്തപോലെ രാഗത്തെ അവലംബിച്ചുതന്നെ തുളങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായിക്കാണാം.

നവരാത്രികാലങ്ങളിൽ പാടുന്നതിലേയ്ക്കു വിശേഷമായ ശ്ലോകങ്ങളും, കീർത്തനങ്ങളും ഇദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കോകിലകാന്ത മേരുസ്വാമികളുടെ രീതിയെ അ

വലംബിച്ച മൂന്നു ഉപാഖ്യാനങ്ങളും നമുക്ക തിരുമനസ്സ കൊണ്ടു് പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. സങ്കീർത്തനരീതിതിരു വിതാംകൂറിൽ അവതരിപ്പിച്ച മേരുസ്വാമികൾ 1833 മുതൽ 1870 വരെ അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നു. കുചേലോപാഖ്യാനം, ഉത്സവപ്രബന്ധം; അജാമിളോപാഖ്യാനം എന്നീ കൃതികളിൽ ശ്ലോകങ്ങൾക്ക പുറമെ 33 കീർത്തനങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്.

വർണ്ണങ്ങളിൽ കാപ്പിരാഗത്തിലുള്ള "സുമസായക" എന്നതു വളരെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭൂതമായതും ശാസ്ത്രീയമായി അഗ്ര്യഗണനാർഹമായതുമാണു്.

ഗോപികാവസന്തമെന്ന അപൂർവ്വ രാഗത്തിൽ "ധന്യോയം" എന്ന കൃതി പല പണ്ഡിതന്മാരേയും വിസ്മയഭരിതരാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. മററം, ദ്വിജാവന്തി, ലളിതപഞ്ചമം ദേശാക്ഷി, ശുദ്ധ ഭൈരവി, മാളവി, പൂർവ്വകാമോദരി, മോഹനകല്യാണി, നവരസം എന്നീ അപൂർവ്വ രാഗങ്ങളിലും തിരുമനസ്സ് ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ ആസ്ഥാന വിദ്വാന്മാരായി അനേകം പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അഭിനയ ശിരോമണിയായ തഞ്ചാവൂർ വടിവേലുവും മൃദംഗവാദനത്തിൽ പ്രശസ്തി സിദ്ധിച്ച ശിവാനന്ദനും വർണ്ണങ്ങൾ എഴുതുന്നതിൽ അനിതര പാടവം നേടിയിരുന്ന ചിന്മയനും, ഇരവിവർമ്മൻ തമ്പിയും, പ്രത്യേകമായി എടുത്തുപറയേണ്ടവരുടെ പേരുകളാണു്. ശ്രീ. ത്യാഗരാജ സ്വാമികളെ തിരുവിതാംകൂർ ആസ്ഥാന വിദ്വത്ത് ശിരോമണിയായി അലങ്കരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി (പരക്ഷ ശ്രീ. വടിവേലുവിനെ മഹാരാജാവു കല്പിച്ചയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീരാമനെ സദാ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ പദവിയും പട്ടവും അദ്ദേഹം ഇച്ഛിച്ചില്ല.) ശ്രീ. ത്യാഗരാജസ്വാമികളുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭൂതനായ ഷഡ്കാല ഗോവിന്ദമാരാരും സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ ആസ്ഥാന വിദ്വാന്മാരിൽ പ്രമുഖനായിരുന്നു.

മുമ്മൂർത്തികൾ എന്നു സംഗീതലോകത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ശ്രീ. ത്യാഗരാജസ്വാമികൾ, ശ്രീ മുത്തുസ്വാമിദീക്ഷിതർ, ശ്രീ. ശ്യാമാശാസ്ത്രികൾ ഇവർ തിരുമനസ്സിന്റെ സമകാലീനന്മാരായിരുന്നിട്ടും, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾക്ക വ്യാപ്തിയില്ലാതെപോയതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം മഹാരാജാവായ ശ്രീ. സ്വാതിതിരുനാളിനു ശിഷ്യപരമ്പര ഇല്ലാതെപോയതാണു് എന്നുള്ളതു തർക്കമററ വിഷയമാണു്. തിരുമനസ്സിലെ കൃതികൾ തെക്കെ ഇന്ത്യയൊട്ടുക്കു് പ്രചാരമായിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ചിലയിടങ്ങളിൽ കലാസമ്പൂർണ്ണമായ ആ കൃതികളുടെ രചയിതാവു് ആരെന്നു അറിയാതെ തന്നെ അതു പാടിവരുന്നു.

സംഗീതത്തോടു മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സിനു ഒരു പ്രത്യേകത ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, എല്ലാ കലകളിലും പ്രശസ്തി സമ്പാദിച്ചവർ രാജസദസ്സിനെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. കൺകെട്ടുവിദ്യ, മന്ത്രവാദം മുതലായവ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ കലകളിലും കേരളത്തിൽനിന്നോ ഇന്ത്യയിൽനിന്നോ അല്ലാതെ ഇംഗ്ലണ്ടു്, ചീനാ, ജപ്പാൻ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും വിദ്വാന്മാർ മഹാരാജാവിന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്നു. പേരുകേട്ട മുസ്ലിം സംഗീതജ്ഞന്മാർ സുലൈമാൻ സയ്യദും അലാവുദ്ദീനും ഖജനാവിൽനിന്നും മുടങ്ങാതെ വിഹിതം വാങ്ങിയിരുന്നു. മാവേലിക്കരയിലെ റവറൻറു് പീററു് മലയാളവ്യാകരണം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതിനു തിരുമനസ്സിൽനിന്നും 1000 രൂപ സമ്മാനം വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഷിഫ്ററു് എന്ന ഒരു ചിത്രകാരൻ മഹാരാജാവിന്റെ പടം വരച്ചതിനു രൂപ 12000 കൈപ്പററിയെന്നു രേഖകൾ ഉണ്ടു്. റവറൻറു് ബെയിലി എഴുതിയ മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടു ശ്രീ. സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിനുവേണ്ടി സമർപ്പണം ചെയ്തു.

ശ്ലാഘനീയമായ 18 വർഷത്തെ രാജ്യഭരണത്തിനു ശേഷം യൌവ്വനത്തിലേയ്ക്കു കാലൂന്നി തുടങ്ങിയപ്പോഴേയ്ക്കു സംസാരസാഗരത്തിന്റെ മറുകര എത്തിയതിനാൽ 1846-ാമാണ്ടു് ഡിസംബർ 25-ാനു- ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനത്തിൽ ആ സകലകലാവല്ലഭൻ നാടുനീങ്ങി.

Best Compliments

of

LIM KIM HAI ELECTRIC CO.,

262 & 264, Jalan Besar

Singapore - 8.

TELEPHONE: 363155 (5 Lines)

Compliments

from

A. Issardas & Sons

104-A, HIGH STREET

Singapore - 6.

PHONE: 24469, 360414

Best Compliments

of

S. P. MEHTA

623, NORTH BRIDGE ROAD,

Singapore - 7.

Cable: "SHANTI"

TEL: 35367

Compliments

of

CITEX CO.

67, HIGH STREET,

Room 'F' 3rd floor

Satnam House

Singapore - 6.

TEL: 361337, 39452

Telg: Add: 'SUVITA'

Compliments

of

K. ALOOMALL

P. O. Box 3403

Satnam House

67, High Street (5th floor)

Singapore - 6.

Cable: "ALOOMALL"

TEL: 360476

1970-ലെ ബാഡ്മിന്റൻ സിംഗിൾ ചാമ്പ്യനായ മി: കെ. പി. രാമകൃഷ്ണന് (ഇടത്ത്) മിസ്സിസ് സി. വി. ദേവൻനായർ സമ്മാനം നൽകുന്നു. അസോസിയേഷന്റെ കായിക വിനോദകാര്യദർശി മി. രാജഗോപാൽ, പ്രസിഡണ്ട് ഡോ: വി. പി. നായർ (വലത്ത്) എന്നിവരെയും ചിത്രത്തിൽ കാണാം.

ഉടൻ പ്രതീക്ഷിക്കുക

വിക്ടോറിയാ തിയ്യേറ്ററിൽ

സിംഗപ്പൂർ കേരളാ അസ്സോസിയേഷൻ

അവതരിപ്പിക്കുന്ന

ക്രോസ്സ് ബെൽറ്റ്

N. N. പിള്ളയുടെ നാടകം

ചെറുകഥ

പിറവി

★ ടാററാപുരം സുകുമാരൻ

ഇടപ്പള്ളി എന്ന് ആ ഗ്രാമത്തിന് പേരുവന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് ഞാൻ ചിലപ്പോൾ ആലോചിക്കാറുണ്ട്. അവിടെ താമസിക്കാനെത്തിയ ദിവസം ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ പേര് അതിവിചിത്രമായി എനിക്കു തോന്നി. അവിടത്തെ ജനങ്ങളുമായി ഇടപഴകി ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിത്തീർന്നതോടെ ആ പേരുമായി ഞാൻ അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടു.

പഞ്ചായത്തു റോഡിന്റെ ഒരരികിലായിരുന്നു ഞാൻ വാടകയ്ക്കെടുത്ത വീട്. നാലുപുറവും കുശവന്മാരുടെ കൊച്ചുകൊച്ചു വീടുകളാണ്. അതിന്റെ നടുവിൽ ഒരത്ഭുതം പോലെ എന്റെ വാടകവീട് തലയുയർത്തി നിന്നു.

വീടു ചെറുതാണെങ്കിലും നല്ല സൌകര്യങ്ങളുണ്ട്. പിന്നെ ഇത്ര കുറഞ്ഞ വാടകയ്ക്ക് പട്ടണത്തിലെങ്ങും വീടു കിട്ടുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ വന്നു താമസമാക്കിയതു്. പട്ടണത്തിലെ ജീവിതം എനിക്കും മാലതിക്കും മടുത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

വിശാലമായ പറമ്പിൻ നടുവിലൊരു വീട്. മാലതി സന്തോഷിച്ചു. ആദ്യ ദിവസങ്ങളിൽ ആ സന്തോഷം അവൾ പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഞങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന വീടിന്റെ തൊട്ടടുത്താണ് കണ്ണൻ പാർക്കുന്നതു്. വീടു തീരെ ചെറുതു്. വയ്ക്കോൽ മേഞ്ഞതാണ്. എല്ലാ കുശവക്കുടിലിന്റേയും വാതില്ക്കലുള്ളതുപോലെ ചക്രവും കുഴച്ച ചെളിയും കൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്. വീടിനോടു തൊട്ടൊരു ചൂളപ്പുരയും. അവിടെ ചക്രം തിരിക്കുന്ന ശബ്ദം എന്റെ വീട്ടിലിരുന്നാൽ കേൾക്കാം. ചളിയിൽനിന്നു അയാൾ കലങ്ങളും കുടങ്ങളും മിനഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് ഞാൻ ചിലപ്പോൾ നോക്കി നിൽക്കാറുണ്ട്....അവ അടുക്കടുക്കായി മുററത്തു വെച്ചിരിക്കുന്നു.

മെലിഞ്ഞു 'റ' പോലെ വളഞ്ഞ ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കനാണ് കണ്ണൻ. അസംതൃപ്തമായ ഒരു ആത്മാവിന്റെ ഉടമസ്ഥനാണയാൾ എന്നു് ആ മുഖം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഒററമുണ്ടുടുത്തു്, തലയിലൊരു തോർത്തും മടക്കിയിട്ട് അയാൾ അങ്ങുമിങ്ങും നീങ്ങുമ്പോൾ ഒരു പ്രേതത്തെയാണോർമ്മ വരിക. അതിലും പ്രാകൃതമാണയാളുടെ ഭാര്യ. ഏതോ ക്ഷാമബാധിത പ്രദേശത്തുനിന്നുള്ള ഒരു ചിത്രംപോലെ തോന്നും കണ്ണന്റെ മുററത്തേക്കു നോക്കിയാൽ. പ്രാകൃതയായ ഭാര്യയും മെലിഞ്ഞുണങ്ങിയ കുട്ടികളും....

കണ്ണനും, ചിലപ്പോൾ അയാളുടെ ഭാര്യയും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വരും. എന്റെ ഭാര്യക്കവരോടു സഹതാപമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ വന്ന അന്നു തന്നെ കണ്ണനൊരു ജോലി കൊടുത്തു.

മാലതിക്ക് എന്റെ ആരോഗ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ വലിയ ശ്രദ്ധയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അവൾ രണ്ടു പശുക്കളെ വളർത്തിയിരുന്നതു്. കണ്ണൻ ആദ്യത്തെ ദിവസം വന്നു പരിചയപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൾ ചോദിച്ചു.

"കണ്ണന് പശുവിനെ കറക്കാൻ അറിയുമോ?"

"അറിയാം, അമ്മാ—"

അയാളുടെ മകളുടെ പ്രായമുള്ള എന്റെ ഭാര്യയെ 'അമ്മ' എന്നു വിളിക്കുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കു ചിരിവന്നു.

"എന്നാൽ ദിവസേന രാവിലെ വന്നു ഇവിടത്തെ പശുക്കളെ കറന്നു തരാമോ?"

"തരാം; അമ്മാ—"

അതിരാവിലെ കണ്ണൻ വരും. ചാണകം വാരിക്കളഞ്ഞു തൊഴുത്തു വൃത്തിയാക്കും. പശുവിനെക്കറ

ക്കം, ചിലപ്പോൾ ഈ ജോലിയിൽ സഹായിക്കാൻ 'വലിയ വയറമ്മ'യി അയാളുടെ ഭാര്യയും എത്തും.

ദിവസങ്ങൾ കടന്നു പോയി.

ചിലപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ട് കണ്ണൻ വരും. കൊടുത്താൽ വാങ്ങും. ഒന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ പരാതിയില്ല. ദൃഷ്ടിയും കുമ്പിട്ട് നടന്നു പോകും.

ഇപ്പോഴായി അയാളിൽ വലിയ മാററം കാണുന്നു. ആ കണ്ണുകളിൽ ഭീതിയാണു നിഴലിച്ചു കാണുക. എന്തിനെയാണയാൾ ഭയപ്പെടുന്നതു്? പശുവിനെ കറന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ചെറിയ ശബ്ദം കേട്ടാൽ അയാൾ ഞെട്ടി വിറയ്ക്കും. ഇപ്പോഴായി അയാൾ ഇങ്ങനെ കൂടക്കൂടെ ഞെട്ടുന്നതു ഞാൻ കാണാറുണ്ടു്.

മാലതിയും അയാളിലെ ഈ മാററം ശ്രദ്ധിച്ചെന്നു തോന്നുന്നു.

“കണ്ണനെന്തു പററി?”

“എന്തു പറയാനാണമ്മാ—ചട്ടീം കലങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ട എന്താ ഫലം? ഒരെണ്ണം ചിലവാകണ്ടേ? വീട്ടിൽ പട്ടിണിയാണമ്മാ—”

“കണ്ണന്റെ ഭാര്യയെ കാണാനില്ലല്ലോ.”

“ദീനമായി കിടക്കുകയാണമ്മാ—”

ഒരു ദിവസം ഞാൻ രാവിലെ പല്ലു തേച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ കണ്ണൻ പശുവിനെ കറക്കുകയായിരുന്നു. പാൽ പാത്രം തുടകളിൽ ചേർത്തുവെച്ചു ഇരു കൈകൊണ്ടും അയാൾ പശുവിനെക്കറക്കുന്നതു കാണുക രസമാണു്. താളക്രമത്തിൽ പാത്രത്തിൽ പാൽ വീഴുന്ന ശബ്ദം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ നിന്നു. പെട്ടെന്നാണു പശു അമറിയതു്.... ആ ശബ്ദം കേട്ടു കണ്ണൻ ഞെട്ടി വിറച്ചു. പാൽ പാത്രം മറിഞ്ഞുപോയി.

ക്ഷമ യാചിക്കും മട്ടിൽ കണ്ണൻ എന്റെ നേരെ നോക്കിയപ്പോൾ ഞാൻ ആലോചിച്ചു: പശുവിനെ പതിവായി കറക്കുന്നൊരാൾ പശുവിന്റെ അമറൽ കേട്ടു പേടിക്കുകയോ?

കണ്ണന്റെ നിരന്തര ഭീതിയുടെ കാരണമെന്താണു്? ചിലയാളുകൾ അങ്ങിനെയാണു്. അവർ ഒരു ആശയം മനസ്സിൽവെച്ചു വളർത്തുന്നു. അതിനെ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. ആ ഭീതി സൃഷ്ടിച്ച വലയത്തിൽ അവർ ശ്വാസം മുട്ടിക്കഴിയുന്നു. ഏതു് ചെറിയ ശബ്ദം കേട്ടാലും ഞെട്ടി വിറയ്ക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയിൽ അതവരെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കുന്നു.

കണ്ണനും അങ്ങിനെയാണോ?

എന്തൊരു ക്രൂരമായ ആശയമാണു് അയാൾ മനസ്സിൽവെച്ചു വളർത്തുന്നതു്?

ഒരു രാത്രി....

ഞാൻ കട്ടിലിൽ കണ്ണും തുറന്നു കിടക്കുകയാണു്. തൊട്ടടുത്തു് എന്റെ 'നല്ല പാതി' കിടക്കുന്നു. അവളുടെ ശരീരത്തോടങ്ങിനെ ചേർന്നു കിടക്കുക രസമായിരുന്നു. അവളുടെ സാമീപ്യസുഖം അനുഭവിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ ആലോചിക്കാറുണ്ടു്. എത്ര മൃദുവാണു് ആ ശരീരം, വെണ്ണയിൽ സ്പർശിക്കുംപോലെ....

പക്ഷെ അവൾ ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ സുഖസുഷുപ്തിയിൽ അസൂയപൂണ്ടു ഞാൻ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നു.

നല്ല തണുപ്പുള്ള രാത്രി....

തുറന്നു കിടന്ന ജനാലയിലൂടെ ഞാൻ പുറത്തേക്കു നോക്കി. അലക്കി വിരിച്ച കാവിമുണ്ടു പോലെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ പഞ്ചായത്തു് റോഡ് കണ്ടു. റോഡ് ചെന്നു മുട്ടുന്നിടത്തു് ഒരു വയസ്സൻ മാവു നിൽക്കുന്നു. അതിനപ്പുറം ഒരു വളവുണ്ടു്.

ഉറക്കം വരുന്നില്ല. തിരിഞ്ഞു കിടന്നപ്പോൾ മാലതിയുടെ ഉച്ഛ്വസിത വായു കവിളിൽതട്ടി. അവൾ സുഖമായുറങ്ങട്ടെ....ഞാൻ ജനാലയടച്ചു.

ഞാൻ വൃഥാ കണ്ണനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു. ഉറക്കം വരാതിരിക്കുമ്പോൾ ചിന്ത ഉണരുന്നു.... കണ്ണന്റെ ശോകസങ്കലമായ മുഖം ചിന്തയിൽ ഉയർന്നു. ഭീതി നിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ....വലുതും ചെറുതുമായ എന്തു ശബ്ദം കേട്ടാലും ഞെട്ടുന്ന പ്രകൃതം. അയാൾ എന്തോ കഠിനമായ ഏതോ വേദന അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്; തീർച്ച.

അല്ലെങ്കിൽ ഈ പാതിരാത്രി ഉറങ്ങാതെ കിടന്നു് ഞാൻ എന്തിനു് കണ്ണനെപ്പററി ചിന്തിക്കണം? റേഡിയം ഡയലുള്ള വാച്ച് മേശപ്പുറത്തിരിക്കുന്നുണ്ടു്. വാച്ചിന്റെ സൂചി മണി ഒന്നര കഴിഞ്ഞെന്നു് അറിയിച്ചു.

ഞാൻ കയ്യും കാലും നീട്ടിവെച്ചു കിടക്കയിൽ അമർന്നു കിടന്നു. അങ്ങിനെ കിടന്നപ്പോൾ സുഖം തോന്നി. ഉറക്കം കൺപോളകളിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു... എത്രനേരം ഉറങ്ങിയോ ആവോ?

എന്തോ ശബ്ദം കേട്ടു ഞാൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു. ഭാര്യ ഉറക്കത്തിൽ ഒച്ചയനക്കിയതാണോ? പക്ഷേ അവൾ നിശ്ചലം കിടന്നുറങ്ങുകയാണല്ലോ....

വീണ്ടും ആ ശബ്ദം..... .എന്റെ ദേഹത്തിലെ ഓരോ രോമവും ഉയർന്നു നിന്നു. ഇല്ല; സംശയിക്കാനില്ല; തെരുവിൽ നിന്നാണാ ശബ്ദം....ഭീതിയും ഉൽക്കണ്ഠയും മൂലം എനിക്കുറക്കം വന്നില്ല.

ഇപ്പോൾ മണി മൂന്നരയായി. ഈ സമയത്തു തെരുവു വിജനമായിരിക്കും. എന്നിട്ടും ആ ശബ്ദം....

ഞാൻ കട്ടിലിൽ നിന്നെഴുന്നേററു ജനാല തുറക്കാൻ

ഭാവിച്ചപ്പോഴേക്കും ശബ്ദം ഉഗ്രമായി....ഞാൻ ഭാര്യയെ വിളിച്ചു.

"എന്താണ്?" ഉറക്കത്തിൽ നിന്നു വിളിച്ച ഈറയോടെ അവൾ ചോദിച്ചു.

"നീ ഒരു ഒച്ച കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?"

"ഒച്ചയോ? എന്തൊച്ച?"

"ഒന്നു ശ്രദ്ധിക്കൂ."

"ഞാനൊന്നും കേൾക്കുന്നില്ല."

"നീ ഈ ജനാലയ്ക്കടുത്തേക്ക വരൂ."

അവൾ ഉദാസീനതയോടെ ജനാലയ്ക്കടുത്തേക്കു വന്നു. അപ്പോഴാണ് അകലെ തീവണ്ടിയാപ്പീസിൽ നിന്നു ചൂളംവിളി ഉയർന്നത്. വെളുപ്പാനുള്ള വണ്ടിവന്നു. തീവണ്ടിയുടെശബ്ദത്തിനിടയിൽ അവൾ ഒന്നും കേട്ടില്ല.

"ജനാല തുറക്കട്ടെ?" ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"വേണ്ട"

"ഞാൻ പുറത്തു ചെന്നു നോക്കിയിട്ടു വരട്ടെ"

"വേണ്ട. നിങ്ങൾ കിടന്നുറങ്ങൂന്നേ—"

പിന്നീട് ശബ്ദമൊന്നും കേട്ടില്ല....

ഞാൻ കിടക്കയിൽ ചെന്നു വീണു....

നേരം വെളുത്തു. കാക്കകളുടെ ആരവമോ കോഴികളുടെ കൂകലോ കേട്ടല്ല ഞാനുണർന്നത്. പുറത്തു റോഡിൽ ആളുകളുടെ ശബ്ദം!

ഞാൻ എഴുന്നേറ്റ് ജനാലയിലൂടെ നോക്കി. പഞ്ചായത്തു റോഡരികിൽ ആളുകൾ കൂടിനില്ക്കുന്നു.

ഞാൻ ധൃതിയിൽ അങ്ങോട്ടു ചെന്നു. ആദ്യം കണ്ടയാളോട് ചോദിച്ചു: "എന്താണു സംഭവം?"

"ഏതോ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു റോഡിലുപേക്ഷിച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു."

"അയ്യോ! കഷ്ടം....അതിനു ജീവനുണ്ടോ?"

ജനം വളഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതിനകത്തേക്ക ഞാൻ നോക്കി. ഒരു ചോരക്കുഞ്ഞു ഒരു തുണിക്കഷണത്തിൽകിടന്നു പിടയ്ക്കുന്നു. ഭാഗ്യം! അതിന്റെ ജീവൻ പോയിട്ടില്ല....

അല്പം കഴിഞ്ഞ് ഒരു ആംബുലൻസ് വന്നു ആ ചോരക്കുഞ്ഞിനെ ആശുപത്രിയിലേക്കുകൊണ്ടുപോയി.. രംഗനിരീക്ഷണത്തിനായി രണ്ടു പോലീസുകാരെത്തി. അവർ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ജനങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു പോയി....

അന്നു പത്തു മണിയായിട്ടും കണ്ണനെ കണ്ടില്ല.... അയാൾക്കെന്തു പററി? അല്പം കഴിഞ്ഞു ഭാര്യ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ആ വാർത്തയുമായി വന്നു.

"കണ്ണനെ പോലീസുകാർ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയി."

"എന്തിന്?"

"ഇന്നു കാലത്തെ റോഡിൽക്കണ്ട ചോരക്കുഞ്ഞ്... അതയാളുടെ ഭാര്യ പ്രസവിച്ചതായിരുന്നു....കണ്ണൻ കുററം സമ്മതിച്ചു. അയാളാണത്രെ അതിനെ പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി കിടത്തിയതു്. അയാളുടെ ഭാര്യയെയും അവർ കൊണ്ടുപോയി—ആശുപത്രിയിലേക്കാണത്രെ. കേസുണ്ട്—രണ്ടു പേരും കൂടി കുട്ടിയെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചെന്നു്."

ഞാൻ ദീർഘമായൊന്നു നിശ്വസിച്ചു. പോററാൻ കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ കുഞ്ഞിനെ റോഡിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടതാവാം. എങ്കിലും....അയാൾ മനസ്സിൽ താലോലിച്ചു വളർത്തിയതു് അതി ക്രൂരമായ ഈ ആശയമായിരുന്നോ?

With Best Complimetns

from

Mr. & Mrs. John Jacob

ഒരു നടന്റെ മരണം

(സത്യൻ)

> "എല്ലാം കഥകളും നീണ്ടുപോകുമ്പോൾ മരണത്തിലവസാനിക്കുന്നു. അതു മാററിനിർത്തി കഥ പറയുന്ന ആളാകട്ടെ നല്ല കാഥികനുമല്ല."
>
> —ഹെമിങ്‌വേ

—എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ—

നാലു ദിവസം മുമ്പ് സത്യന്റെ ഒരു കത്തു വന്നു.

"ഞാൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചാണെന്ന് കാണിച്ച് എം ടി. ക്ക് ഒരാൾ ഒരു കഥ അയയ്ക്കും. കഥതന്നെങ്കിൽ എം ടി. പ്രസിദ്ധീകരിക്കും, എന്നുമാത്രമേ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ഈ കാര്യത്തിൽ ശുപാർശയുടെ പ്രശ്നമില്ലെന്ന് ഞാൻ അയാളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഭാവിയുണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുമല്ലോ.

സ്ക്രിപ്റ്റ് തിരിച്ചുവാങ്ങാൻ വഴിയില്ലേ? എനിക്കതു് അത്രയ്ക്ക ഇഷ്ടമായി. ഞാൻ ചെയ്താലേ അതു നന്നാവൂ എന്ന അഹങ്കാരത്തോടുകൂടിത്തന്നെ പറയുന്നു. ആരോഗ്യം ആ, ഇടയ്ക്കിടെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ അതുമുണ്ട്."

സത്യൻ അഹങ്കാരിയായിരുന്നു, ധിക്കാരിയായിരുന്നു. ആരോടും എന്തും മുഖത്തടിച്ചപോലെ പറയാൻ നെഞ്ഞൂക്കുള്ള ആളായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇതൊക്കെ സത്യനും സമ്മതിച്ചിരുന്ന, ഏററു പറഞ്ഞിരുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. സെററിൽ പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു കൊച്ചു പയ്യനാണ് സംവിധായകനെങ്കിൽക്കൂടി വിനയപൂർവ്വം എന്തു നിർദ്ദേശവും വിഡ്ഢിത്തമായാൽക്കൂടി, അനുസരിക്കും. പുറത്തുകടന്നാൽ വിളിച്ചുനിർത്തി തെറിപറയും. "അറിയാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ താൻ വേറെ വല്ല പണിക്കും പോടോ."

ലഘുവായ അസുഖം

സത്യനെ ബാധിച്ച മാരകമായ രോഗത്തെപ്പററി ചലച്ചിത്രലോകം രഹസ്യമായി പിറുപിറുക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഒരു വർഷമായി. ലൂക്കേമിയ ആണ് രോഗമെന്നും പലപ്പോഴും ഹോസ്പിററലിൽചെന്ന് ബ്ലഡ് ട്രാൻസ്ഫ്യൂഷൻ നടത്തുന്നുവെന്നും കിംവദന്തികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരും സത്യനോട് ചോദിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല

ഒരിക്കൽ മദ്രാസിൽവച്ച് ആരോ പറഞ്ഞു സത്യൻ കെ. ജി. ഹോസ്പിററലിലുണ്ടെന്ന്. കാണാൻ ചെന്നപ്പോൾ സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കുന്നു. ഏ വി. എം. സ്റ്റുഡിയോവിൽ "ത്രിവേണി"യുടെ സെററിൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു. കണ്ടപ്പോൾ രോഗത്തെപ്പററി ചോദിച്ചില്ല "ഞാൻ ഹോസ്പിററലിൽ വന്നിരുന്നു."

ആ, "എനിക്ക വയററിന്നൊരു അസുഖം." എന്നിട്ട് ലഘുവായി ചിരിച്ച് ചുററും നിൽക്കുന്നവർ കേൾക്കെ പറഞ്ഞു "എന്റെ ശത്രുക്കൾ പറഞ്ഞു നടക്കുന്നതു് എന്താണെന്നോ, എനിക്ക് ബ്ലഡ് ക്യാൻസറാണെന്നാണ്, "ബ്ലഡ് ക്യാൻസർ...."

രോഗത്തെപ്പററി അദ്ദേഹത്തിനു തികഞ്ഞ ബോധമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പലരും പറഞ്ഞു. ചോദിക്കാൻ ഞാൻ ഒരിക്കലും ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. "കുട്ട്യേടത്തി"യുടെ ഷൂട്ടിങ്ങ് സമയത്ത് കാളകളിക്ക് ഡ്യൂപ്പിനെ ഒരുക്കി ഞാൻ പറഞ്ഞു. "ആ തണ്ടെടുത്തു കളിക്കാൻ പ്രയാസമാവും, സത്യൻമാസ്റ്റർ തൊട്ടുനിന്നാൽമതി."

സത്യൻ പറഞ്ഞു: "വേണ്ട, ഇതിനൊക്കെയുള്ള ആരോഗ്യം എം. ടി., ഇപ്പോഴും നമ്മൾക്കുണ്ട്. നോക്കിക്കോ."

ക്ഷീണിതനായി സ്റ്റുഡിയോയിൽ എത്തുമ്പോഴും കാഴ്ചക്ക് അദ്ദേഹം അവശനായിരുന്നു. പലരും പറഞ്ഞു, രാത്രി ഹോസ്പിററലിൽ കിടന്നു ബ്ലഡ് ട്രാൻസ്ഫ്യൂഷൻ നടത്തിവരികയാണ്. പക്ഷെ മെയ്ക്കപ്പിട്ട് സെററിൽ കയറിയാൽ "മുടിയനായ പുത്ര"ന്റെ ധിക്കാരവും തലയെടുപ്പും കള്ളവാക്കുകളും എല്ലാം ഞൊടിയിടകൊണ്ട് തിരിച്ചെത്തുന്നു. അപ്പോഴും സംശയിക്കുന്നവർ സ്വയം ചോദിച്ചുപോകുന്നു. "വെറുതെ, ലൂക്കേമിയ പിടിപെട്ടാൽ അനങ്ങാൻ കഴിയുമോ?"

സത്യനെ അടുത്തറിയുന്ന ഒരു സുഹൃത്തിനോട് ഒരു ദുർബ്ബല നിമിഷത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവത്രെ: "എനിക്ക് സെററിൽ അഭിനയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ മരിക്കണം." അതു കേട്ടപ്പോഴും എന്റെ ഹൃദയം കരഞ്ഞു. എന്റെ കാലഘട്ടം കണ്ട കലാകാരനിതാ!

താരമല്ല, നടൻ

കാതലുള്ള മറെറാരു ധിക്കാരിയായിരുന്നു ഈ നടൻ. സത്യനെ താരമായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. താരത്തിന്റെ മാററിനി ഐഡലിന്റെ ചിത്രത്തിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ശരീരപ്രകൃതി. കരിവീട്ടിയുടെ നിറം. ഉയരം കുറഞ്ഞ ദേഹം. പൌരുഷമില്ലാത്ത കൈകാലുകൾ. കുറുകിയ വിരലുകൾ—ഒരു നായകന് വേണമെന്ന് ഇന്ത്യൻ സിനിമ കരുതിവച്ച യാതൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനില്ല. പക്ഷേ ഒരു യഥാർത്ഥ നടന് വേണ്ട അഭിനയനൈപുണി വേണ്ടുവോളമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടദ്ദേഹം ചലച്ചിത്രത്തിൽ വന്നു, അഭിനയിച്ചു, കാഴ്ചക്കാരെ കീഴടക്കി. ഒരു കാലഘട്ടത്തെയും.

പ്രായവും അദ്ദേഹത്തിനു എതിരായിരുന്നു. തിക്കുറിശ്ശിയെക്കാളും പ്രായമുണ്ട് സത്യനെന്ന് അടുത്തറിയുന്നവരെല്ലാം കണക്കുകളുദ്ധരിച്ച് സമർത്ഥിച്ചിരുന്നു. വയസ്സു ചോദിച്ചാൽ എന്നും കളിയായി പറയും, "മുപ്പത്തിയേഴ്" എന്നിട്ട് കൂട്ടിച്ചേർക്കും "ബാക്കി എന്റെ ശത്രുക്കളും കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്."

നടനം നടനം

പ്രായവും ഈ ശരീരപ്രകൃതിയും വച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം റൊമാന്റിക് കാമുകന്റെയും പോക്കിരിയുടെയും കടൽത്തൊഴിലാളിയുടെയും മകന്റെയും ഭർത്താവിന്റെയും അച്ഛന്റെയും എല്ലാം ഭാഗങ്ങൾ വിജയകരമായി അവതരിപ്പിച്ചു. പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഓരോ രംഗത്തിലും തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരെക്കാൾ എത്രയോ മീതെ തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചു നിന്നു. ഒരതികായനെപ്പോലെ തൊട്ടടുത്തുള്ളവരെ പിഗ്മികളാക്കി മാററി.

ജീവിതത്തിന്റെ നിരവധി വൈവിധ്യമേറിയ സങ്കീർണ്ണഭാവങ്ങളെ വിദഗ്ധമായി അവതരിപ്പിച്ച ഈ നടനെ ലോകത്തിലെ ഏതു മികച്ച നടനോടും താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെടുകയുമില്ല. തന്റെ 'ഹീറോ ഇമേജി'ന് കളങ്കം വരുന്ന ഒരു കാര്യം കഥാപാത്രം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതഭിനയിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരാണ് ഇന്ത്യയിലെ—മലയാളത്തെ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല—നായകന്മാർ. അവർ തെററു ചെയ്യാത്തവരാവണം. ഏതു യുദ്ധത്തിലും തോൽക്കാത്തവരാവണം. (ചെമ്മീൻ കണ്ട തമിഴർ പറഞ്ഞു: സ്രാവുമായുള്ള യുദ്ധം നടത്തുന്നത് വാദ്ധ്യാരായിരുന്നുവെങ്കിൽ—(വാദ്ധ്യാർ—എം. ജി. ആർ.) സ്രാവിനേയും കൊന്ന് കരയിൽ നീന്തിയെത്തി കാമുകനെ ഇടിച്ചുവീഴ്ത്തി ഷീലയേയുംകൊണ്ട് സുഖത്തിൽ പാടി നടന്നുപോകുമായിരുന്നു!) സത്യന് കഥാപാത്രത്തിന്റെ ആഴമായിരുന്നു പ്രശ്നം. ഹീറോ ഇമേജായിരുന്നില്ല. ഒരു പടത്തിൽ വൃദ്ധന്റെ ഭാഗത്തു വന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ നായകസ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന യാതൊരു ഭീതിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ കഴിവുകളെപ്പററി വിനയത്തിന്റെ കൃത്രിമ മൂടുപടമില്ലാതെ സംസാരിച്ചിരുന്ന ആ നടൻ പരുക്കനായിരുന്നു. ആരേയും കൂട്ടാക്കാത്ത തന്റേടക്കാരനായിരുന്നു, ധീരനായിരുന്നു; അതായിരുന്നു സത്യന്റെ സൌന്ദര്യം.

കഥാകാരൻ സങ്കല്പിച്ച കഥാപാത്രത്തെ സംവിധായകൻ സ്വന്തം ധാരണയ്ക്കൊത്ത് ആവിഷ്കരിക്കുന്നു നടനിലൂടെ. അവരുടെ വാക്കുകൾ അതേപടി ആവർത്തിക്കുകയും ചലനങ്ങൾ പകർത്തുകയും ചെയ്ത് അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അഭിനയരീതിയുണ്ട്. അതേ ചലനങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും വാക്കുകളും എല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഒട്ടും മാറാതെ കഥാപാത്രത്തിൽ സ്വന്തമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം മറെറാരു മാനം (ഡൈമെൻഷൻ) നൽകാൻ കഴിവുള്ള നടന്മാരുമുണ്ട്. മർലിൻ ബ്രാൻഡോവിനേയും മോണ്ട്ഗോമറി ക്ലിഫിനേയും പററി എഴുതിയവരെല്ലാം ഇതു സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സത്യൻ സ്വന്തം വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് തന്റേതായ മറെറന്തോ ചിലതുകൂടി സംഭാവന ചെയ്തു. അതാണ് മികച്ച നടന്റെ മുഖമുദ്ര. അതിന് കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ആന്തര

മഹാബലിയുടെ കേരളം

(എം. എൻ. മാങ്കൽ, ACIS)

പൊന്നും ചിങ്ങമാസത്തിലെ പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ പരക്കെ തുമ്പപ്പൂവുകൾ വാരിവിതറുന്നു. പച്ചപുതച്ച മാമലകളും, മരതകമണികളണിഞ്ഞ നെൽപാടങ്ങളും, കനകകുംഭങ്ങൾ പേറിയ കേരവൃക്ഷങ്ങളും മഹാബലിയെ എതിരേല്ക്കാൻ അക്ഷമരായി കാത്തുനില്ക്കയാണ്. പനിനീർ തളിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കുഞ്ഞിക്കാററ് കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം പാറിക്കളിക്കുന്നു. നീലാകാശത്തിന്റെ വക്കിൽ വെള്ളിമേഘങ്ങൾ തോരണം തൂക്കുന്നു. അകൃത്രിമരമണീയമായ ഈ *വാസന്ത രജനി ഒരു ദിവ്യാതിഥിക്കുവേണ്ടി അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിനില്ക്കുന്നു.

° • °

മനുഷ്യരെല്ലാവരും സംതൃപ്തരായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു നല്ലകാലം കേരളത്തിനുണ്ടായിരുന്നു—മഹാബലി നാടുവാണിരുന്ന കാലം. ആ വ്യവസ്ഥിതി നീണ്ടുപോയാൽ തങ്ങളുടെ കാര്യം അവതാളത്തിലാകുമെന്ന് ദേവന്മാർ ഭയന്നു. അസൂയയുടെ അടിയൊഴുക്ക്—മഹാബലി ദൈത്യനായിരുന്നു പോലും!—ആ രാജപുംഗവന്റെ സിംഹാസനം മറിച്ചിട്ട് പാതാളത്തിലേക്ക് ഒഴുക്കിക്കളഞ്ഞു. ദേവകളുടെ ചതിവിന്റെ വിജയം കേരളത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിന് നാന്ദികുറിച്ചു. ആര്യന്മാർ ബ്രാഹ്മണമേധാവിത്വവും, ജാതി വ്യവസ്ഥയും കേരളത്തിൽ വാരിവിതറി. അത് വളമുള്ള കേരളത്തിന്റെ മണ്ണിൽ പടർന്നുപിടിച്ചു. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻപോലും പകച്ചുപോയി, ഈ ഭ്രാന്താലയം കണ്ടപ്പോൾ!

• • •

ഇന്ന് സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിലെ ഏററവും ചെറിയ സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. 360 മൈൽ നീളവും 15,000 ചതുരശ്ര മൈൽ വിസ്തീർണ്ണവുമുള്ള ഈ ഭൂവിഭാഗത്തിലെ ജനസംഖ്യ 180 ലക്ഷമാണ്. ഇന്ത്യയുടെ ഒരു ശതമാനം മാത്രം വിസ്തീർണ്ണതയുള്ള കേരളത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ നാല് ശതമാനം ആളുകൾ താമസിക്കുന്നു. ഒരു ചതുരശ്ര മൈലിന് ശരാശരി 1200 പേർ ഇടതിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന കേരളം ജനപ്പെരുപ്പംകൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടുന്നുണ്ട്. ഇരുപത്തിഅഞ്ചു് ഇന്ത്യക്കാരിൽ ഒരാൾ കേരളീയനാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന റബ്ബർ മിക്കവാറും കേരളത്തിൽ നിന്നുമാണ് ലഭിക്കുന്നതു്. ഇന്ത്യയിലുണ്ടാകുന്ന മൊത്തം തേയിലച്ചെടികളിൽ മൂന്നിലൊരു പങ്ക് കേരളത്തിന്റെ മണ്ണിലാണ് വളരുന്നതു്. ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനാണയ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ എട്ടിലൊന്ന് കേരളമാണ് നേടിക്കൊടുക്കുന്നതു്. എന്നിട്ടും ഇന്ത്യയിലെ ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് സാമ്പത്തികമായി കേരളം ഏററവും പിന്നിൽ നില്ക്കുന്നു. 95 ശതമാനം സാക്ഷരതയുള്ള കേരളീയരുടെ വലിയ ശാപം തൊഴിലില്ലായ്മയാണ്. കേരളത്തിൽ ചാണക്യന്മാർ എത്ര വേണമെങ്കിലുമുണ്ട് എന്നു,

* ചിങ്ങമാസം കേരളത്തിൽ വസന്തമാണ്.

ലോകത്തിലെ സൂക്ഷ്മചലനങ്ങൾ കാണാനുള്ള സംവേദനക്ഷമത കൈമുതലായി വേണം. ആത്മാവിഷ്കരണത്തിലുള്ള വൈദഗ്ധ്യം വേണം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏററവും മികച്ച അഭിനയമേതായിരുന്നു? മത്സരിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പരമ്പരയുണ്ട്. നീലക്കുയിലിലെ ശ്രീധരൻ മാസ്റ്ററോ? മുടിയനായ പുത്രനോ? ചെമ്മീനിലെ പളനിയോ? പക്ഷെ അവിസ്മരണീയമായി എന്റെ കൺമുന്നിൽ നില്ക്കുന്നതു് മരണത്തെ അകലെയല്ലാതെ കണ്ടിട്ടും അഭിനയിച്ചും, ചിരിച്ചും, കളിച്ചും, ശകാരിച്ചും, തെറിപറഞ്ഞും നടന്ന് നീങ്ങിയ അവസാന നാളുകളിലെ സത്യൻ എന്ന മനുഷ്യൻതന്നെ.

"ഒരു മരണത്തിന് ദൈവത്തോട് നാമെന്നും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്ന് വിശ്വസിച്ച മറെറാരു ധീരനായ മനുഷ്യൻ മരിച്ചു—മലയാളത്തിന്റെ നടൻ മരിച്ചു.

—0—

ഓണാശംസകൾ

K. MOHAMED YOUSOFF (Pte.) Ltd.,

(Incorporated in Singapore)

RECEIVING FORWARDING AND SHIPPING AGENTS

168, Anson Road,

SINGAPORE-2.

Tel: 77065 & 77066

ല്യം കേരളത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ വർണ്ണക്കണ്ണാടിയില്ലാതെ കാണാൻ കഴിയുന്ന രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരുടെ എണ്ണം അംഗുലീപരിമിതമാണ്.

പരശുരാമന്റെ കാലം മുതല്ക്കേ കേരളത്തിൽ രാഷ്ട്രീയക്കുഴപ്പം ഉടലെടുത്തിരുന്നു. കേരളത്തിൽ ആധിപത്യം നേടിയ അറുപത്തിനാലു ബ്രാഹ്മണകുടുംബങ്ങൾക്ക് ഭരണകാര്യത്തിൽ ഒരു യോജിപ്പിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല അതുകൊണ്ട് വെളിയിൽ നിന്നും പെരുമാക്കന്മാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന രാജാക്കന്മാരെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി രാജ്യഭാരം അവരെ ഏല്പിക്കേണ്ടിവന്നു. ഓരോ പെരുമാക്കന്മാരുടെയും ഭരണകാലാവധി പന്ത്രണ്ടു വർഷം വീതമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവർഷം പതിനാറാം ശതകത്തിൽ പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കൈകടത്തൽ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ചേര–ചോള–പാണ്ഡ്യ സാമ്രാജ്യങ്ങളുമായി കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയബന്ധം തുടർന്നു വന്നു.

ഏതാണ്ട് രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും കച്ചവടക്കാർ മലബാർ തീരത്തെത്തിയിരുന്നു. കേരളത്തിൽ നിന്നും കുരുമുളക്, ഏലം, തേക്കുതടി മുതലായ വിഭവങ്ങളാണ് അവർ വാങ്ങിയിരുന്നത്. ഗ്രീക്കുകച്ചവടക്കാർ (യവനന്മാർ) കൊണ്ടുവന്ന സ്വർണ്ണ-വെള്ളി നാണയങ്ങൾക്ക് കേരളത്തിൽ വലിയ മതിപ്പായിരുന്നത്രേ.

ക്രിസ്താബ്ദം ഒന്നാം ശതകത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളും, ജൂതരും കേരളത്തിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരാകാൻ തുടങ്ങി. അറേബ്യയിൽ നിന്നും വന്ന മുസ്ലീം വണിക്കുകൾ കേരളത്തിൽ സ്ഥിരതാമസമാരംഭിച്ചത് ക്രിസ്താബ്ദം ഏഴാം ശതകം മുതല്ക്കാണ്. കേരളം വിദേശത്തുനിന്നു വന്ന എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. അന്നുമിന്നും മതസഹിഷ്ണുത കേരളത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്.

1498 മെയ് 27-ാംനു- മലബാർ തീരത്ത് വാസ്കോഡിഗാമ വന്നിറങ്ങിയതോടെ കേരള ചരിത്രത്തിലെ പുതിയൊരദ്ധ്യായം ആരംഭിച്ചു. കച്ചവടവും രാഷ്ട്രീയവുമായി അടുത്ത നാലര ശതാബ്ദം പോർത്തുഗീസുകാർ, അറബികൾ, ഡച്ചുകാർ, ബ്രിട്ടീഷുകാർ എന്നീ വിദേശികൾ കേരളത്തിലെ രാജാക്കന്മാരെ തമ്മിൽ തല്ലിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ആധിപത്യം അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

1809-അശേഷം ബ്രിട്ടീഷുകാർ മലബാറിൽ സ്വന്തം ഭരണംതന്നെ ഏർപ്പെടുത്തി. തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും അവർ തങ്ങളുടെ മേൽക്കോയ്മ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നില 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ാംനു- ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നവരെ നീണ്ടുനിന്നു.

1956 നവംബർ ഒന്നാംതീയതി ഐക്യകേരളം സ്ഥാപിച്ചതോടെ കേരളം വീണ്ടും ഒന്നായി. പക്ഷെ ഐക്യകേരളത്തിന് കേരളത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു. കന്യാകുമാരി അങ്ങിനെ കേരളത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

1957-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അധികാരം കൈപ്പററിയെങ്കിലും തുടർന്നുണ്ടായ അരാജകത്വവും കലാപങ്ങളും 1959 ജൂലൈ 3-ാംനു- പ്രസിഡണ്ടുഭരണം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ കേന്ദ്ര ഗവമ്മെണ്ടിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം പല കൂട്ടുകെട്ടുകളും, കൂട്ടമന്ത്രിസഭകളും, തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളും കേരളം കാണുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ കേരളത്തിന് ഉറച്ച ഒരു നല്ലഗവർമ്മെണ്ട് ഇനിയും ഉണ്ടാകേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

o • o o

അങ്ങു പടിഞ്ഞാറ് മഹാബലിയുടെ തേരിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടുതുടങ്ങുന്നു. പ്രജാവത്സലനായ മഹാബലിക്ക് തന്റെ പഴയ രാജ്യത്തെയും അതിലെ ജനങ്ങളെയും കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും കണ്ടേ മതിയാകൂ. ചതിവിന്റെ അവതാരമായ വാമനനുപോലും മഹാബലിയുടെ അഭിലാഷം അനുവദിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രഭോ, സുഭിക്ഷതയും, സമാധാനവും സാഹോദര്യത്വവും കേരളത്തിന് സംഭാവന ചെയ്യാൻ അങ്ങേയ്ക്ക് ഇനിയും കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞങ്ങൾ ആശിച്ചുപോകുന്നു!!

o 0 • •

മഹാബലിയുടെ രഥത്തെ അറബിക്കടലിലെ തിരകൾ ആഞ്ഞുപുൽകി. അദ്ദേഹംതന്റെ രഥത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട നാട് ആർത്തിയോടെ കാണുകയാണ്. കഷ്ടം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരുണാർദ്രമായ നയനങ്ങളിൽനിന്നും രണ്ടു മൂന്നു തുള്ളി കണ്ണീർ അടർന്നുവീണു. അദ്ദേഹം ഇന്നു കാണുന്ന കേരളം പണ്ട് താൻ നാടുവാണിരുന്ന കാലത്തേക്കാൾ എത്ര വിഭിന്നമായിരിക്കുന്നു.

എന്തൊരു മാററം! ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതി അമ്പേ മാറിപ്പോയി. പണ്ട് സമൃദ്ധിയുടെ കേദാരമായിരുന്നു കേരളം; ഇന്ന് പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമായി കഴിയുകയാണ് ജനങ്ങൾ. കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരംതന്നെ എത്രമാത്രം മാറിപ്പോയി. എത്രയെത്ര വിദേശസംസ്കാരങ്ങൾ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് ഒഴുകിവന്നു—അറേബ്യയിൽനിന്ന്, സിറിയയിൽനിന്ന്, യൂറോപ്പിൽനിന്നു, ചൈനയിൽനിന്നു. അന്നുമിന്നും മാററത്ത ഒന്നുണ്ട്—കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതിരാമണീയകത്വം.

കേരളത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും ഉയർന്ന ഓണപ്പാട്ട് സഹ്യാദ്രിസാനുക്കളിൽ പോയി ലയിച്ചു. മഹാബലിയുടെ രഥം ചക്രവാളത്തെത്താണ്ടി അപ്രത്യക്ഷമായി. കേരളം വീണ്ടും ഓണത്തിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കും.

—0—

With the Best Compliments

of

INDIAN BANK

(WHOLLY OWNED BY THE GOVT. OF INDIA)

Branches all Over India

&

Correspondents all over the World

Overseas Branches:

Colombo — Penang — Kuala Lumpur — Malacca — Singapore

ഓണാശംസകൾ

N. C. SENAN & SONS.

50, CHANDER ROAD,

SINGAPORE-8.

Tel: 20560 & 23860

ചെറുകഥ

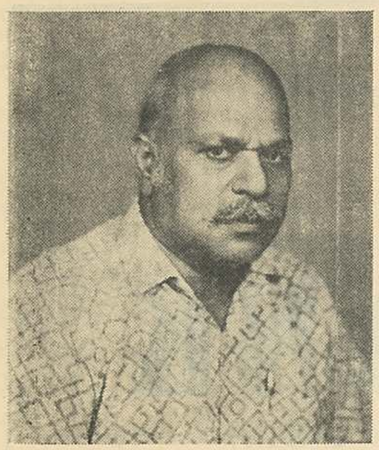

രുഗ്മിണിയുടെ മാതൃത്വം

— കെ. എസ്. കെ. കഴിമ്പ്രം —

വാതിലിന്റെ പുറത്ത് ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാളിംഗ് ബെല്ലിന്റെ ശബ്ദംകേട്ട് ഗോപിനാഥൻ പിള്ള എഴുന്നേററു വാതിൽ തുറന്നു. പതിനേഴാംനിലയിലെ ഏഴാം നമ്പർ മുറിയിലെ രുഗ്മണിയുണ്ട് പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ട് അകത്തേക്കു കടന്നുവരുന്നു. അത്ഭുതപൂർവമായ ഒരു സംഭവം! ഗോപിനാഥൻപിള്ള അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. അതു മനസ്സിലാക്കിയ രുഗ്മണി കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "സരളച്ചേച്ചി ഇന്നലെ വീട്ടിലെത്തിയിരിക്കുമല്ലോ? ഇന്നേക്കു പത്തു ദിവസമായില്ലേ കപ്പൽ കയറിയിട്ട്. ഒന്നു കാണാമെന്നുവച്ചു പോന്നതാണ്. ചന്ദ്രേട്ടനു ഈ ആഴ്ച പകലാണ് വേല. ആൾ വേലയ്ക്കുപോയി. [ചന്ദ്രേട്ടൻ എന്നു പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ രുഗ്മണിയുടെ ഭർത്താവാണ്.]

രുഗ്മണിയുടെ കൂസലില്ലാത്ത വർത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ ഗോപിനാഥൻപിള്ളയ്ക്കും അല്പം ധൈര്യം തോന്നി. അയാൾ തിരിച്ചടിച്ചു. "അതു കൊള്ളാം. ചേച്ചി ഇല്ലാത്തപ്പോൾ വേണമല്ലേ ചേട്ടനെ കാണാൻ വരാൻ!"

"വെയ്പു പണി എവിടത്തോളമായെന്നും അറിയാമല്ലോ. വല്ല ശ്രമദാനവും വേണമെങ്കിൽ...."

16-ാം നില ഫ്ലാററിലെ താമസക്കാരനാണ് ഗോപിനാഥൻപിള്ള. 17-ാംനില ഫ്ലാററിലെ താമസക്കാരൻ ചന്ദ്രന്റെ ഭാര്യയാണ് രുഗ്മിണി. ലിഫ്ററിൽവച്ച് കീഴ്പ്പോട്ടും മേല്പോട്ടും പോകുമ്പോൾ മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ കാണാറുണ്ട്. പക്ഷെ തമ്മിൽ വർത്തമാനം പറയുന്നതു ഇതു ആദ്യമാണ്.

"ഇതൊന്നും എനിക്കു പുത്തരിയല്ല. അടുക്കളേ ഭരണം നടാതെയുള്ള ഒരു അവസരവുമല്ല" വലിയ പാചകവിദഗ്ധനാണു താനെന്ന ഭാവത്തിൽ ഗോപിനാഥൻപിള്ള മറുപടി പറഞ്ഞു. രുഗ്മണിക്ക് അതു കേട്ടപ്പോൾ ഒരു കുസൃതി തോന്നി. അവൾ തുടർന്നു ചോദിച്ചു. "ആട്ടെ. ഇതുപോലെ സരളച്ചേച്ചി ഇപ്പോൾ എത്രതവണ വീട്ടിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ട്?" അവളുടെ വാക്കുകളിൽ ഒരു ആകാംക്ഷ മുററിനിന്നിരുന്നു.

അരി കഴുകി അലുമിനിയം പാത്രത്തിൽ ഗ്യാസ് അടുപ്പിൽ വയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ ഗോപിനാഥൻപിള്ള പറഞ്ഞു:

"ഇതിനുമുമ്പ് മൂന്നുതവണ. സരളയുടെ നാലാമത്തെ പ്രസവമാണിത്."

"എന്നിട്ട് രവീന്ദ്രനെ മാത്രമേ കൂടെ കാണുന്നുള്ളല്ലോ. മററുകുഞ്ഞുങ്ങൾ എവിടെ? നാട്ടിൽ അമ്മമ്മയുടെ അടുത്തായിരിക്കും, അല്ലേ?

പിള്ളയുടെ മുഖം അല്പനേരത്തേക്കു വിഷാദവിവർണ്ണമായി. അതു പുറത്തുകാണിക്കാതെ അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. "അല്ല. ആദ്യത്തെ കുട്ടി വിമല ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ കോളേജിൽ പഠിക്കുകയാണ്. രണ്ടാമത്തെ കുഞ്ഞു ആസ്പത്രിയിൽവച്ചു പ്രസവിച്ചന്നുതന്നെ കഴിഞ്ഞു."

പിള്ള വിയർപ്പിൽ കുളിച്ചു. അയാളുടെ നിസ്സഹായതകണ്ട് രുഗ്മണി പുഞ്ചിരിതൂകി. "ഹോ! ഹോ! ഇതൊന്നും പുത്തരിയല്ലെന്നു വലിയ കേമത്തം പറഞ്ഞിട്ടും ആള് ഇപ്പോൾ കുടുകുടെ വിയർക്കുന്നല്ലോ. പിന്നേയ്, ഇങ്ങു മാറിനിൽക്കാമോ? സാധനങ്ങൾ ഒക്കെയെടുത്തുതന്നുകൊണ്ടാൽ ഞാൻ ഈ നിന്നനില്പിനു ഊണുകാലമാക്കിത്തരാം. അല്ലെങ്കിലും ഈ ആണുങ്ങളു വലിയ ഡീക്കുസ്സടിക്കാനേ കൊള്ളൂ."

വാസ്തവത്തിൽ പിള്ളയ്ക്ക് എത്രമാത്രം ആശ്വാസമായെന്നു പറയാനില്ല. എങ്കിലും മര്യാദയുടെ പേരിൽ

എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടോ? "ഓ! രുഗ്മണി വെറുതെ...."

വെറുതെയല്ല. വിലയ്ക്കുതന്നെയെന്നുവച്ചോളൂ. ഇത്രയുംകാലം ഇവിടെ താമസിച്ചിട്ടും താഴത്തെ ഫ്ലാററിലെ മുറിക്കാർക്കു ഇങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒരുപകാരംചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ...."

രുഗ്മണി മുറിയിലെ സാധനങ്ങൾ എല്ലാം ഒതുക്കിയടുക്കിവച്ചു. പിന്നീടവൾ പാത്രങ്ങൾ കഴുകിത്തുടച്ചുവച്ചു. മേശവിരി എടുത്തു കുടഞ്ഞുവിരിച്ചു. പിഞ്ഞാണത്തിൽ ചോറുവിളമ്പാൻ തുടങ്ങി.

ഗോപിനാഥൻപിള്ള ഊണുകഴിക്കുന്നതു അവൾ അകലെനിന്നു സാഭിമാനം നോക്കിക്കണ്ടു. "ഇതുപോലുള്ള ഉപകാരം ഇതോളം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ...." അവൾ ഉള്ളിലോർത്തു.

"രുഗ്മണിയ്ക്കു ഇങ്ങിനെയൊരു അലിവുണ്ടാവുന്നതിലത്ഭുതമില്ല." ഉണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ പിള്ള അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. "മാതാവിന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരല്ലേ മഹിളകൾ! കഷ്ടത കാണുന്നിടത്ത് ഓടിയെത്തും."

"പക്ഷെ എന്റെ കഷ്ടത കാണുവാൻ ആരും ഇല്ലെന്നുമാത്രം."

"രുഗ്മണിക്കെന്ത് കഷ്ടത?" ഉരുളച്ചോറു കയ്യിൽത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ടു പിള്ള ജിജ്ഞാസ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

"എന്താ എനിക്ക് ഒരുകഷ്ടപ്പാടും ഉണ്ടായിക്കൂടെന്നോ?" രുഗ്മണി ശൃംഗാരഭംഗി കലരുമാറ് ഒന്നു കടാക്ഷിച്ചു.

"അങ്ങിനെയല്ല. കഷ്ടപ്പാട് ആർക്കുമുണ്ടാകാം. പക്ഷെ രുഗ്മണിയ്ക്ക് ഇപ്പോ ഒരു കഷ്ടപ്പാടുള്ളതായി എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ല."

"മതി! മതി! ആപ്പീസിലെത്താൻ വൈകുന്നു. വേഗം ഊണു കഴിക്കുക " രുഗ്മണി പതിനേഴാം നിലയിലുള്ള അവളുടെ മുറിയിലേയ്ക്കുപോയി.

ഗോപിനാഥൻപിള്ളയുടെ മുറിയിൽനിന്നു മടങ്ങിയ രുഗ്മണി, സ്വന്തം കുടുംബത്തിനുള്ള ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കാൻ തുടങ്ങി. മണി പന്ത്രണ്ടടിച്ചാൽ ചന്ദ്രൻ ഊണിനു ഹാജർകൊടുക്കും. ഭക്ഷണം കാലമാകാതെ വന്നാൽ രുഗ്മണിയ്ക്കു പിന്നെ കിടന്നുപൊറുക്കണ്ട. വന്നുവല്ലതും വാരിത്തിന്നേണ്ട താമസം. ഒന്നു ഇരിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ അയാൾ 'ഡോക്ക് യാർഡി'ലേയ്ക്കു തിരിക്കും. അവിടെ യന്ത്രങ്ങൾ ഇരമ്പിത്തിരിയുകയാണ്. അവയ്ക്ക് ഇളവില്ല. ഓവർടൈം ജോലിയിലാണു തൊഴിലാളികളും ക്ലർക്കന്മാരും. സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതും അസ്തമിക്കുന്നതും ഒന്നും അവർക്കു ബാധകമല്ല. പണിയെടുക്കണം; വെള്ളിവാങ്ങണം. ഇങ്ങിനെ നാലാക്കി രൂപാ നാട്ടിലെത്തിക്കണം. അതുതന്നെയാണ് മലയാളികളുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം. നാട്ടിൽ പുരയിടം വാങ്ങണം, വീടുവെയ്ക്കണം. ആ കാര്യത്തിൽ ഒരു മത്സരം തന്നെയാണ്!

മദ്ധ്യാഹ്നം കഴിഞ്ഞുള്ള സമയം മഹാമുഷിപ്പനാണിവിടെ. അംബരചുംബിയായ ഇരുപതു നിലകളുള്ള ബ്രഹ്മാണ്ഡംപോലുള്ള ആ കെട്ടിടത്തിൽപ്പിന്നെ ഒച്ചയനക്കമില്ല. ഉച്ചയ്ക്കു ഊണു സമയത്ത് അവിടം അല്പനേരത്തേയ്ക്കു മുഖരിതമാകും. ഊണുകഴിഞ്ഞു പുരുഷന്മാർ ജോലിസ്ഥലത്തേയ്ക്കും കുട്ടികൾ സ്കൂളുകളിലേയ്ക്കും പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ അവിടെ വീണ്ടും മൂകമാവുകയായി. കൈക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഉറക്കാൻ കിടത്തുന്ന വീട്ടമ്മമാർ ആ പേരിൽ സ്വന്തം ഉറക്കവും തരമാക്കും. പകലുറക്കം വരാത്തവരാണെങ്കിൽ വല്ല സിനിമാ മാസികയും പേജുകൾ മറിച്ച് പടം നോക്കിക്കൊണ്ടു കിടക്കും. ടെലിവിഷനുള്ളവരാണെങ്കിൽ, ചാനൽ അഞ്ചും, ചാനൽ എട്ടും, പത്തും മാറിമാറി തുറന്നുനോക്കും. തങ്ങൾക്കു രുചിക്കുന്ന പരിപാടികൾ ഒന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അടുത്ത മുറിയിലെ സ്ത്രീയെ വിളിച്ചുവരുത്തി പരദൂഷണംകൊണ്ടും എട്ടാം നമ്പർ ഫ്ലാററിൽ X"ചൂരി ചാരി മാക്കാൻ" നടത്താൻ വരുന്ന കുടുംബസ്ത്രീകളെ പററി സംസാരിച്ചും സമയം കഴിക്കും.

എന്നാൽ രുഗ്മണിയ്ക്കു ഇതിലൊന്നും രസംതോന്നാറില്ല. അവൾ ഭർത്താവൊന്നിച്ച് ആ ഫ്ലാററിൽ മുറിയെടുത്തു താമസം തുടങ്ങിയിട്ട് അധികകാലമായിട്ടില്ല. അതു കാരണം മററു മുറികളിലെ താമസക്കാരുമായി അധികമൊന്നും പരിചയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കുഞ്ഞുങ്ങളുള്ള അമ്മമാരോട് രുഗ്മണി എങ്ങിനെയെങ്കിലും അടുത്തുകൂടും, കുഞ്ഞുങ്ങളെ എടുത്തു താലോലിക്കുവാനുള്ള ലാക്കുവച്ച്. പാവം! നാലുകൊല്ലം മുൻപാണു ചന്ദ്രൻ അവളെ കല്യാണം കഴിച്ചതു്. എന്നിട്ടും ഒരു ഓമന മുഖം കണ്ടാശ്വസിക്കുവാൻ ഇന്നുവരെ അവൾക്കു യോഗമുണ്ടായില്ല. അതവളുടെ കുററംകൊണ്ടല്ലെന്ന് അവളെ പരിശോധിച്ച വൈദ്യന്മാരും, ഡോക്ടർമാരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

രുഗ്മണി, താഴത്തെ ഫ്ലാററിലെ മുറിയിൽ താമസിക്കുന്ന സരളച്ചേച്ചിയെ അങ്ങോട്ടു കയറി പരിചയ

X കളവായി വ്യഭിചരിച്ചു തിന്നാൻ വരുന്ന

പ്പെട്ടതാണ്. രണ്ടര വയസ്സുള്ള രവീന്ദ്രനെക്കണ്ടുകൊതി തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. സരള പ്രസവത്തിന് നാട്ടിലേക്കു പോയപ്പോൾ രവീന്ദ്രനേയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. അതുകൊണ്ട് മധ്യാഹ്ന ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു വെറുതെയിരുന്നപ്പോൾ രുഗ്മണിക്കു ഏകാന്തത ദുസ്സഹമായിത്തോന്നി. അവൾ മുറിയുടെ വാതിലടച്ചു പൂട്ടി കട്ടിലിൽ ചെന്നു കിടന്നു. സരളയുടെ മകൻ രവീന്ദ്രൻ രുഗ്മണിയുടെ മനസ്സിൽ നൃത്തംവെയ്ക്കുകയാണ്. കണ്ണടച്ചാൽ രവീന്ദ്രൻ മുമ്പിലുണ്ട്. അവൻ ചിരിക്കുന്നു! കളിക്കുന്നു; കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിയ്ക്കുന്നു. എത്ര നല്ല പേര്; രവീന്ദ്രൻ! അമ്മയുടെ ജീവിതത്തെ പൊതിഞ്ഞു നില്ക്കുകയാണ സന്താനങ്ങൾ!

അന്ന് അല്പം നേരത്തെയാണ ഗോപിനാഥൻപിള്ള ആപ്പീസിൽനിന്ന് മടങ്ങിയെത്തിയതു്. അയാൾ ലിഫ്റ്റിൽനിന്നിറങ്ങി ഇടനാഴിയിലൂടെ നടന്നു തന്റെ മുറിയിൽ കയറി. രുഗ്മണി അടുത്ത ഫ്ലാറ്റിലെ കൃഷ്ണസാമിയുടെ ഇളയമകൾ പ്രീതയെ ചിരിപ്പിക്കാൻ അതിനെ പിടിച്ചു മുമ്പിലിരുത്തി നൃത്തംവെയ്ക്കുകയാണ്. അഴിഞ്ഞ കൂന്തലും ഉലഞ്ഞ സാരിയുമായി ചുവടുവെച്ച് ഓടിക്കളിക്കുന്ന യുവതിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഗോപിനാഥൻപിള്ളയ്ക്കു ബഹുരസം തോന്നി. ഗോപിനാഥൻപിള്ളയുടെ അപ്രതീക്ഷിതമായ ആഗമനംകൊണ്ടു രുഗ്മണി നാണിച്ചുപോയി. അവൾ പെട്ടെന്ന് തലമുടി വാരിക്കെട്ടി; സാരി വലിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തി. കിതപ്പു മാറും മുമ്പ് അവൾ ചോദിച്ചു: "ഇന്നെന്താ ആപ്പീസറ് ഇത്ര നേരത്തെ?"

"ഞാനിപ്പോൾ വരേണ്ടതില്ലായിരുന്നുവല്ലേ?"

രുഗ്മണി ഒന്നും മിണ്ടാതെ കുട്ടിയെ ഒക്കത്തെടുത്തു് കൃഷ്ണസാമിയുടെ മുറിയിലേക്കു പോയി. ഗോപിനാഥൻപിള്ള അയാളുടെ മുറിയിലേക്കും.

അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രുഗ്മണി, ഗോപിനാഥൻപിള്ളയുടെ മുറിയിൽ കടന്നുചെന്നു, എത്ര പെട്ടെന്ന് അവൾ വേഷം മാറിയിരിക്കുന്നു! അണിഞ്ഞൊരുങ്ങൽ അവളുടെ അംഗലാവണ്യത്തെ പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്നിഗ്ധത ആ മുഖകാന്തിക്കു മാറ്റുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗോപിനാഥൻപിള്ള ആ മുഖത്തേക്ക് ഒന്നു നോക്കി. അയാൾക്ക് അവിടെനിന്നും കണ്ണുതിരിക്കുവാൻ തോന്നിയില്ല. അവളുടെ ചുണ്ടിൽ പ്രേമത്തിന്റെ മുല്ലപ്പൂവിരിഞ്ഞു.

"ചായ കുടിക്കണ്ടേ?"

"കയ്യും മുഖവും കഴുകിയില്ലല്ലോ."

"എന്നാൽ വേഗമാകട്ടെ. ഞാൻ വെള്ളം അടുപ്പത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്."

"ഹോ! ചായയെങ്കിലും ഞാൻ തനിയെ ഉണ്ടാക്കമായിരുന്നല്ലോ. അതിനും രുഗ്മിണി ബുദ്ധിമുട്ടണോ?"

ഗോപിനാഥൻപിള്ള ആപ്പീസ് വേഷം മാറി മുണ്ടും ബനിയനും ധരിച്ചു. കയ്യും കാലും മുഖവും കഴുകി അയാൾ കിടപ്പുമുറിയിൽ കടന്നു തോർത്തെടുത്തു തുടച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ചായ കയ്യിലേക്ക് നീട്ടിക്കൊണ്ട് കിടപ്പുമുറിയിൽ കടന്നുചെന്ന രുഗ്മിണി ചോദിച്ചു: "രാത്രി എന്താ ആഹാരം കഴിക്കാ?"

ചായ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഗോപിനാഥൻപിള്ള പറഞ്ഞു: "രുഗ്മണി ഒററ ദിവസം കൊണ്ടുതന്നെ സരളച്ചേച്ചിയുടെ സ്ഥാനം കയ്യേറാനാണോ ഭാവം?"

"അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ നന്നായിപ്പോയി." രുഗ്മണി പരിഭവം നടിച്ചു.

ഗോപിനാഥൻപിള്ള ഒരിറക്കു ചായ വായിലാക്കിയതു പെട്ടെന്നു ചീറ്റി. അയാൾ ചുമയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. മൂക്കിലൂടെ ചായത്തുള്ളി തുള്ളിയായി മടിയിലേക്കു വീണു.

"അങ്ങിനെ വേണം. അങ്ങിനെ വേണം. എന്നെപ്പററി എന്തോ 'കുന്നായ്മ' വിചാരിച്ചിട്ടാ."

രുഗ്മണി അടുത്തുചെന്നു ഗോപിയുടെ കയ്യിൽനിന്നു കപ്പുമേടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:—

"വെറുംവാക്കു പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഇതായി നില. ഇക്കണക്കിനു ഞാൻ സരളച്ചേച്ചി കൂടിയായേല്ലാൽ വിശേഷമായി."

ഗോപിനാഥൻ പിള്ളയുടെ ആത്മനിയന്ത്രണത്തിന്റെ നൈലൂൺ കയർക്കെട്ടഴിഞ്ഞു. അയാൾ കൈവിറയലോടെ രുഗ്മണിയുടെ കയ്യ് കടന്നുപിടിച്ചു.

"ഉം! ഉദ്ദേശം?" ഉള്ളിൽ ചിരിയൊതുക്കിക്കൊണ്ടു രുഗ്മിണിയുടെ ഉഗ്രമായ ചോദ്യം.

"പുരുഷന് എത്ര നേരത്തേയ്ക്കു സാധിക്കും രുഗ്മണി വികാരത്തിന്റെ വേലിയേററം തടഞ്ഞുനിർത്താൻ?" ക്ഷമാപണസമന്വിതമായ ഗോപിനാഥൻപിള്ളയുടെ മറുപടി.

"ഒരുയാമനേരത്തേയ്ക്കെങ്കിലും ആവില്ലേ?" ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവൾ ഇതു ചോദിച്ചതു്. "ഓ! പുതുമണവാളനെപ്പോലെ കാലത്തു് എന്തു നാണമായിരുന്നു സന്ധ്യയായില്ലെ! കടന്നു പിടിക്കാമെന്നായി! വിട്ടു. വല്ലവരും കാണുമല്ലോ. ഒരു പുരുഷപുംഗവൻ!"

ഗോപിനാഥൻ പിള്ള രുഗ്മണിയുടെ കയ്യ് വിട്ടു. അയാൾ ചോദിച്ചു: "ഒരുയാമം കഴിഞ്ഞാലോ." രുഗ്മണി ചിരികൊണ്ടു ഗോഷ്ടി കാട്ടിക്കൊണ്ട് അതേചോദ്യമാവർത്തിച്ചു.

നേരം ഒരു പടിരാച്ചെന്നിട്ടും ഗോപിനാഥൻപിള്ള

ക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല. എന്തോ ഒരു രഹസ്യക്കുടുക്കിൽപ്പെട്ടതുപോലെ! എന്താണാഗ്രഹിക്കുന്നത് ആ യുവതി എന്തിനാണവൾ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് മുറിയിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്നത്? വെറും സ്നേഹമില്ലായ്മാണോ? സരളയുള്ളപ്പോഴാണ് ഇങ്ങിനെ കടന്നുവരുന്നതെങ്കിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു.

ഉറക്കം കണ്ണിനോട് പിണങ്ങി മാറി. അയാൾ കിടക്കയിൽ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടക്കുകയാണ്. ആ കെട്ടിടത്തിലെ എല്ലാ ഫ്ലാററിലുമുള്ള വിളക്കുകൾ ഓരോന്നായി അണഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അംബരചുംബിയായ ആ കെട്ടിടം ജീവിതചലനമററ മൂകമായി നിലകൊണ്ടു. രാത്രിയുടെ നീല യവനിക താണുകഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഗോപിനാഥൻപിള്ളയുടെ ചേതന നിദ്രാധീനമായില്ല. മുറിയുടെ വാതിലൽ "ടക്ക് ടക്ക്" എന്ന ശബ്ദം കേട്ട് അയാൾ പിടഞ്ഞെഴുന്നേററു വാതിൽ തുറന്നു. രുഗ്മിണി അകത്തു കടന്നുനിന്നു പറഞ്ഞു: "മി: ചന്ദ്രന് പന്ത്രണ്ടര മുതൽ നാളെ പകൽ പത്തുമണി വരെ ഷിഫ്ററ് ഡ്യൂട്ടിയാണ്. ഈ ഒരാഴ്ച മുഴുവനും."

തുറന്ന വാതിലും, ബെഡ്റൂമിന്റെ വാതിലും അടയ്ക്കപ്പെട്ടു.

പ്രഭാതമായപ്പോൾ രുഗ്മിണി പറഞ്ഞു: "ഞാൻ പോകട്ടെ"

ഗോപിനാഥൻപിള്ള രുഗ്മിണിയെ പുറത്തിറക്കിവിട്ടു വീണ്ടും കട്ടിലിൽ ചെന്നുകിടന്നു. നേരം നല്ല മാതിരി വെളുത്ത് ഉറക്കമുണർന്നപ്പോൾ തലേന്നാളത്തെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം വെറും സ്വപ്നംപോലെ അയാൾക്കു തോന്നി. സംഭവത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം വിശ്വസിക്കുവാൻ മനസ്സു കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒന്ന് സംഭവിക്കുമോ? എന്നാൽ സംഗതി സത്യമാണ്. തലയിണയിൽ പററിയിട്ടുള്ള മുല്ലപ്പൂവിന്റെ സുരഭില ഗന്ധം! കിടക്കയിൽ കൊഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന രണ്ടുമൂന്നു ഹെയർപിന്നുകൾ! സർവ്വോപരി തനിക്കുതന്നെ അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദേഹശൈഥില്യം! ഇത്രയും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എങ്ങിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയും? തലേദിവസത്തെ സംഭവത്തിന് ഇതിൽ കൂടുതൽ എന്തു തെളിവു വേണം?

ചന്ദ്രൻ, സാമാനങ്ങൾ എടുത്തുമാററുവാൻ കൂലിക്കാർക്കു നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുന്നു. ആരായിരിക്കും താമസം മതിയാക്കി പോകുന്നത്? ഗോപിനാഥൻപിള്ള ലിഫ്ററിൽനിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ചന്ദ്രനും രുഗ്മിണിയും യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രുഗ്മിണിയുടെ മുൻകരുതലാണ് പെട്ടെന്നുള്ള ഈ സ്ഥലംമാററത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ളതെന്ന് ഗോപിനാഥൻപിള്ളയ്ക്ക് തോന്നാതിരുന്നില്ല. കാഴ്ചപ്പാടിൽനിന്നും കരുതലോടെ അകന്നുമാറിനിൽക്കുക. അതായിരിക്കും അവളുടെ ഉദ്ദേശം.

കൂലിക്കാർ സാമാനങ്ങൾ ഓരോന്നായി ലിഫ്ററിൽ കയററി താഴത്തേയ്ക്കിറക്കി. രണ്ടു സൂട്ട്കേയ്സുകൾ മാത്രം ബാക്കിയുണ്ട്. ഒന്നു ചന്ദ്രനും മറേറതു രുഗ്മിണിയും തൂക്കിയെടുത്തുകൊണ്ട് മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. ചന്ദ്രൻ മുറിപൂട്ടി താക്കോൽ ചീനനെ ഏല്പിച്ചു. ലിഫ്ററിൽ കയറി പതിനാറാമത്തെ നിലയിൽ ഇറങ്ങി. ഗോപിനാഥൻപിള്ളയോടു യാത്രപറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾക്കു കമ്പനിവക ക്വാർട്ടേഴ്സ് കിട്ടി. ടെലുക്ബ്ലാങ്കാ റോഡിലെ ഇരുപതു നിലകളുള്ള പസിഫിക്ക് മെൻഷനിൽ പതിനഞ്ചാമത്തെ ഫ്ലാററിൽ റൂം നമ്പർ ഏഴാണ്. സൌകര്യമുള്ളപ്പോൾ വരുമല്ലോ?" ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

ആ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ പോക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് ഗോപിനാഥൻപിള്ള, വിക്ടോറിയാ മെമ്മോറിയൽ ഹാളിന്റെ മുൻവശത്തു നിൽക്കുന്ന സർ സ്റ്റാംഫോർഡ് റാഫിൾസിന്റെ പ്രതിമയെപ്പോലെ, ഒരേ സ്ഥലത്തേയ്ക്കുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നിശ്ചലമായി മിഴിച്ചുനിന്നു.

ഏഴെട്ടു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗോപിനാഥൻപിള്ളയ്ക്ക് ഒരെഴുത്തു കിട്ടി.

"ഞാൻ പ്രസവത്തിനു നാട്ടിലേയ്ക്കു പോകയാണ്. ബുധനാഴ്ച, എയറിന്ത്യയിൽ. അന്നത്തെ ആ രാത്രി എനിക്കു ഒരമ്മയാകാനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടാക്കിത്തന്നതിന് ഞാൻ എന്നെന്നും അങ്ങയെ സ്മരിക്കും.

രുഗ്മിണി.

കത്തിൽ സംബോധനപോലുമില്ല. —0—

With the Best Compliments
from
SAJEETH
CONSTRUCTION
GENERAL CONTRACTORS
133, Casuarina Road,
SINGAPORE-20.
TEL: 592153

COOK WITH DALDA

THE PURE VEGETABLE COOKING MEDIUM

P. Govindasamy Pillai & Sons (Pte) Ltd.

80/82/84, Market Street, P. O. Box 788

Singapore-1.

With the Best Compliments

of

MEENA

Retailers of Piece Goods, Sarees, Etc

80, SERANGOON ROAD,

Singapore -8.

TELEPHONE: 25283.

Best Compliments

from

AMIR & CO.,

Distributors of

HILL BIRD

COFFEE & TEA

48, Race Course Road

SINGAPORE - 8.

Tel: 28456

"An ideal gift for your children..."
a Savings Bank Account with
BANK OF INDIA
AND
A PASS BOOK OF THEIR OWN!

They will credit their cash gifts and cash prizes in their account how happy and proud they will be to watch the balance grow !!!

BANK OF INDIA

132 - 136 ROBINSON ROAD · Tel: 93001-93003 SINGAPORE-1

ഓണാശംസകൾ!

N.S. DHARAN

207, *MACPHERSON ROAD,*
SINGAPORE - 13.
TEL: 8 3 0 7 2

ഭാരതീയ വിവാഹങ്ങളും സ്ത്രീധനവും

എൻ. കെ. ബി. കുറുപ്പ്, ജോഹോർബാറു

പരിഷ്കാരം മുന്നേറിത്തുടങ്ങിയതോടെ, മനുഷ്യർ തന്റെ പല പുരാതനസമ്പ്രദായങ്ങളും, ജീവിതരീതികളും, കൈ വെടിയുവാൻ തുടങ്ങി. ആദിമനുഷ്യൻ സഹധർമ്മിണിയെ സമ്പാദിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ, ക്രമേണ അദ്ദേഹത്തിന്ന് ആനന്ദപ്രദമോ, തൃപ്തികരമോ, ആയിത്തോന്നാത്തതിനാൽ, വേറെ വഴികൾ ആരാഞ്ഞു തുടങ്ങി. ചുററുപാടുമുള്ള ജീവിതം കുറച്ചുകൂടി ശാന്തവും, സാമാധാനപരവുമായതോടെ, അവൻ കർഷകഗ്രാമങ്ങളിലും, ഇടയച്ചേരികളിലും, ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതോടുകൂടി കൃഷി, കന്നുകാലി വളർത്തൽ, മേച്ചിൽപ്രദേശങ്ങൾ, എന്നിവ ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ഈ പുതിയ പരിത:സ്ഥിതിയിൽ, സ്ത്രീ ഒരു വിലയേറിയ വസ്തുവായിത്തീരുകയും, അവളുടെ സന്തതസഹായം തന്റെ കുടുംബ വർദ്ധനവിന്നും കാർഷികാഭിവൃദ്ധിക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാവുകയും ചെയ്തു.

പല കാലത്തും പല ദേശത്തും, വിവിധ ഗോത്രങ്ങളും, സമുദായങ്ങളും, വർഗ്ഗങ്ങളും, പല സമ്പ്രദായങ്ങളിലുള്ള വിവാഹങ്ങളും ഗാർഹസ്ഥ്യ രീതികളും നടപ്പിലാക്കിനോക്കി, ഭേദഗതികൾ വരുത്തി, ഉപയോഗശൂന്യമായവയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ചില സമ്പ്രദായങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്ന് ഒന്നാവുകയോ, ചിലതിന്ന് കാലോചിതമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരികയോ, പുതിയ ഗോത്രങ്ങളുമായ് രൂപപ്പെടുകയോ ചെയ്തു. ഓരോ ഗോത്രവും മറെറാന്നിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ വിവാഹചടങ്ങുകളാണ് കൈക്കൊണ്ടിരുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ ഓരോ ഗോത്രവും, വർഗ്ഗവും, സമുദായവും, ഒന്ന് മറെറാന്നിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ വിവാഹരീതികൾ, വിവാഹമോചന സമ്പ്രദായങ്ങൾ, പുനർവ്വിവാഹങ്ങൾ, ദത്തവകാശങ്ങൾ, എന്നിവ വെച്ചുപുലർത്തിവന്നു—എങ്കിലും, ഇപ്രകാരമുള്ള നിരവധി വിവാഹ സമ്പ്രദായങ്ങളും, സാമുദായികാചാരങ്ങളും, അയഞ്ഞതു കുഴഞ്ഞ നിരോധനങ്ങളും, അന്ധവിശ്വാസ ജടിലമായ മുറകളും എല്ലാം ഉണ്ടെങ്കിലും, അവക്കെല്ലാററിന്നും പൊതുവായുള്ള ചില ആചാരങ്ങളും, നടപടിക്രമങ്ങളും ഒരു അദൃശ്യബന്ധമെന്നവണ്ണം അവയെ പരസ്പരം ഇണക്കിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു

യുദ്ധങ്ങൾ, വിദേശീയാക്രമണങ്ങൾ, പ്രകൃതിസഹജമായ കാരണങ്ങളാലുണ്ടാകുന്ന അത്യാഹിതങ്ങളായ ഭൂമികുലുക്കം (ഭൂകമ്പം), വെള്ളപ്പൊക്കം, ക്ഷാമം എന്നിവയെല്ലാം ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ വിവാഹ സമ്പ്രദായങ്ങളെ വളരെയെല്ലാം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിതൃവഴിക്കുള്ള കൂട്ടുകുടുംബ സമ്പ്രദായം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വളരെ സാധാരണമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും പിതൃവഴിക്കുള്ള ദായക്രമം ആണ് മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, പഴയപോലെയുള്ള ഭാരിച്ച കൂട്ടുകുടുംബങ്ങളെയെല്ലാം ഭാഗപിരിവിനാൽ സൗകര്യമുള്ള വലിപ്പത്തിൽ ആക്കി ഒതുക്കിനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. തായ്‌വഴി—അതായത് അമ്മവഴിയായ് സ്വത്തുക്കൾ അവകാശപ്പെട്ടുവരുന്ന കൂട്ടുകുടുംബ സമ്പ്രദായം—പല രാജാക്കന്മാരും സാമന്തന്മാരും തമ്മിൽ നടന്ന നിരന്തര യുദ്ധങ്ങളുടെ ഫലമായി പുരുഷപ്രജകൾ ഏറ്റവും കുറവായ സമയം ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ നടപ്പിൽ വരികയുണ്ടായി. ബഹുഭാര്യാത്വം, വംശനാശം വരാതിരിക്കാനുള്ള ഒരുപായമായി സമുദായം അംഗീകരിച്ചു. മരുമക്കത്തായ രീതിയിലുള്ള സ്വത്തവകാശക്രമങ്ങളും നടപ്പിലായി. മിശ്രവിവാഹങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സാമുദായിക വ്യവസ്ഥയിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രരായി കാണപ്പെട്ടു. വിവാഹമോചനവും, പുനർവ്വിവാഹവും, വളരെ എളുപ്പവും ചിലവു ചുരുങ്ങിയതുമായിത്തീർന്നു. കുടുംബത്തിലെ ആണും പെണ്ണും സ്വത്തിന്ന് ഒരുപോലെ അവകാശികളായി. എന്നു തന്നെയല്ല, പെൺകുട്ടികൾക്ക് വിവാഹശേഷവും ഈ ജന്മസിദ്ധമായ അവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

ചില പിന്നോക്ക പ്രദേശങ്ങളിൽ—കൃഷിക്കും മററു വ്യവസായങ്ങൾക്കും സൗകര്യങ്ങൾ കുറവായ ദാരിദ്ര്യപ്രദേശങ്ങളിൽ—സാമ്പത്തികസ്ഥിതി വളരെ മോശമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് ബഹുഭർത്തൃത്വം ഒരു സാമുദായിക രക്ഷാമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ കൂട്ടരുടെ ഇടയിൽ സ്ത്രീകൾ എണ്ണത്തിൽ തുലോം കുറവായിരുന്നു. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയെല്ലാം ഈ സാമുദായികപ്രശ്നം പ്രായോഗികമായിത്തീർക്കാൻ സാധിച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ അത് നിയമപരമായ വിവാഹക്രമമായി തീരുകയും ചെയ്തു.

സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരേക്കാൾ എണ്ണത്തിൽ വളരെ കൂടുതലായിരുന്ന സമുദായങ്ങളിൽ "വെപ്പാട്ടി സമ്പ്രദായം" ആദരണീയമായി. ഈ "വെപ്പാട്ടികൾ" സാധാരണ സാമുദായിക രീതിയനുസരിച്ച് വിവാഹിതകളായ മററു സ്ത്രീകളെപ്പോലെ സമ അവകാശം അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്ന് പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ സർവ്വസാധാരണമായ "മിസ്ട്രസ്സ്" സമ്പ്രദായം ഈ പഴയനാടൻ വെപ്പാട്ടികളുടെ തേച്ചുമിനുക്കിയ ആധുനികപ്പതിപ്പു മാത്രമാണ്.

"ദേവദാസി" സമ്പ്രദായം ഒരു തരത്തിലും ഒരു വെപ്പാട്ടിക്രമമല്ലെങ്കിലും, അത് ഒരുവിധം "സേഫ്ടി വാൽവ്" എന്ന നിലക്ക് സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ മാനസംരക്ഷണത്തിനും, പൊതുവെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ സാമുദായികനിയമങ്ങളെ അതിലംഘിക്കാതിരിക്കാനും വേണ്ടി നടപ്പിലാക്കിയതാണ്. ഇതു് ഏതാണ്ട് നാം ഇന്ന് പരിഷ്കൃതലോകത്തിൽ എവിടെയും കാണുന്ന "ചുകപ്പു വിളക്കു പ്രദേശങ്ങൾ" പോലെയാണ് പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നത്.

അന്നും ഇന്നും, ഭാരതീയവിവാഹങ്ങൾ, സമുദായം, മതം, രാഷ്ട്രം എന്നീ ത്രിശക്തികളുടെ നിയന്ത്രണാധീനത്തിലാണ് നടക്കാറുള്ളത്. ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും പ്രായപൂർത്തി (puberty) വരുന്നത് താരതമ്യേന വളരെ ചെറുപ്പത്തിലായതിനാൽ "തോന്നിവാസങ്ങൾക്കും ദുർവാസനകൾക്കും" അടക്കം കൊടുവാനും, സമുദായത്തിൽ ചില സദാചാരനിയമങ്ങളെല്ലാം പരിപാലിക്കാനും വേണ്ടി യൗവ്വന വിവാഹവും പലപ്പോഴും ബാല്യവിവാഹവും ആവശ്യമായിത്തോന്നിയിരുന്നു. പിന്നീട്, ബുദ്ധിമാന്മാരായ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ, ഈ വിവാഹങ്ങൾ ആദരണീയമായി അനുഭവപ്പെടുകയാൽ സാമുദായികാചാരങ്ങളാൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും കുറച്ചു സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇന്ത്യയിൽ ഈ വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങളെ നിർത്തൽചെയ്യാനോ, ഭേദഗതിചെയ്യാനോ വേണ്ട നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുക ഉണ്ടായി.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ, ഇന്ത്യൻ സാമുദായികജീവിതത്തിൽ, വരന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും വധുവിന്റെ ഭാഗക്കാർക്ക് സ്വർണ്ണം, സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ, ധാന്യങ്ങൾ, വിലപിടിച്ച പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾ മുതലായവ ദാനമായി കൊടുക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ചില സമുദായങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഈ സമ്പ്രദായം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, സ്ത്രീധനം എന്നു ഇപ്പോൾ നാം അറിയപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായം ആയിരമായിരം വർഷങ്ങൾ പഴക്കമുള്ളതും, പൊതുവെ ഒരു സമുദായത്തിനും അതിന്റെ നാശകരമായ ഫലങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ സാധിക്കാത്തരീതിയിൽ രൂഢമൂലമായതുമായ ഒന്നാണ്. ഈ സ്ത്രീധനസമ്പ്രദായത്തിൽ വധുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും പണം, സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ, വസ്തുവകകൾ, വ്യാപാരവകകൾ എന്നിവ വരദക്ഷിണയായി വരപക്ഷത്തിലേക്ക് ദാനം കൊടുക്കണം. വരദക്ഷിണ ആകർഷണീയമാകുംവണ്ണമുള്ളതാണെങ്കിൽ വരൻ അത് സ്വീകരിക്കുകയും വിവാഹം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇരു കക്ഷികളിലുമുള്ള പൗരപ്രമാണികളും, ബന്ധുക്കളും, സ്നേഹിതന്മാരും ചില "മദ്ധ്യസ്ഥ സംസാരവും വിലപേശലും" നടത്തിയിട്ടും വരദക്ഷിണ ആകർഷണീയമാക്കാൻ തരപ്പെടാതെപോയാൽ, മാതാപിതാക്കൾ "ആലോചനകൾ" ഉപേക്ഷിച്ച് "പുത്തൻപാടങ്ങളും മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളും" തേടുകയായി. ദല്ലാളന്മാർ സമീപഗ്രാമങ്ങളിലെല്ലാം നടന്നു തക്ക പദവിയിലുള്ള ബാലികാബാലന്മാരെ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തിയാൽ ഉടനെ "വിലപേശൽ" തുടങ്ങുകയായി. ഈ നടപടി, കല്യാണ ആലോചന ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തുന്നതുവരെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. തക്ക വധൂവരന്മാരെ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ സാധാരണയായി പല "വടംവലി"കൾക്കും കാരണമാകാറുണ്ടെങ്കിലും, പണവും സ്വാധീനശക്തിയുമുള്ളവർ മറേറതു കാര്യത്തിലുമെന്നപോലെ ഇതിലും വിജയിക്കാറുണ്ട്. ഇടത്തരം കുടുംബക്കാർ ഈ വിവാഹശ്രമങ്ങളിൽ പലതരം തടസ്സങ്ങളും അനുഭവിക്കാറുണ്ട്. ഇവർക്ക് വലിയ വരദക്ഷിണകൾ കൊടുത്തു തക്ക യോഗ്യതയുള്ള വരന്മാരെ സമ്പാദിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും, അവരും തങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യപദവിയിൽനിന്നു താഴ്ന്ന ഒരു നിലയിലുള്ളവരെ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഇടത്തരം കുടുംബങ്ങളിലെ എത്രയെത്ര സുന്ദരികളും സുശീലകളും ആയ പെൺകുട്ടികളാണ് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവിവാഹിതകളായി ഏകാന്തജീവിതത്തിൽ വാടി വീണുപോകുന്നത്. അവർ പലപ്പോഴും, മനുഷ്യസഹജമായ ആഗ്രഹങ്ങളെ ചിരകാലം അടിച്ചമർത്തിനിർത്താൻ സാധിക്കാതെ നിരോധനവരമ്പുകളെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ പിടിപെട്ടുപോകാറുമുണ്ട്. അങ്ങിനെ ജാതിഭ്രഷ്ടയും സമുദായത്തിന്റെ നിന്ദാപാത്രവുമായ അവൾ, താമസമെന്യേ നിരാലംബയായ് ഒഴുകി പാപക്കുഴിയിൽ പതിക്കയോ അല്ലെങ്കിൽ ദുരിതസമ്പൂർണ്ണയായ ആ നരകജീവിതം

With the Best Compliments

of

Kian Huat & Co.,

GENERAL BUILDING & CIVIL
ENGINEERING CONTRACTORS.

No. 15, KLANG ROAD.

Singapore-8.

TEL: 24512.

ഇപ്പോൾ പര്യടനം കഴിഞ്ഞു് തിരിച്ചുപോകുന്നവഴി സിങ്കപ്പൂരിലെത്തിയ കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യവസായിയായ മി. അംബ്രോസി(നില്ക്കുന്നതു്)ന്നു കേരളാ അസോസിയേഷൻ ഒരു സ്വീകരണം നൽകുകയുണ്ടായി. ആക്റ്റിംഗ് ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കമ്മീഷണരായിരുന്ന മി: യ. എൽ. പരമ്പി(മദ്ധ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു) അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡൻറ് ഡോ: വി. പി. നായർ എന്നിവരെയും ചിത്രത്തിൽ കാണാം.

അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള എളുപ്പവഴി സ്വീകരിക്കുകയാണുചെയ്യും. ഓരോ ഇടത്തര കുടുംബത്തിലെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും തലയ്ക്കുമീതെ ഈ "ഡെമോക്ലസിൻെറ ഖഡ്ഗം" തൂങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ടു്; അവർ അതു തലയിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ എന്തു ത്യാഗത്തിനും സന്നദ്ധരുമാണു്. ആഭരണങ്ങൾ, വീടുകൾ, വസ്തുക്കൾ, എല്ലാംതന്നെ ഏതു വിലയ്ക്കു് "ഷൈലോക്കുകൾക്കു" വിററൊ, പണയപ്പെടുത്തിയോ പണം ശേഖരിച്ചു തൻെറ വിവാഹപ്രായമായ മകൾക്കു് വരനെ തേടുകയായി. വിവാഹപ്രായമായ പെൺമക്കൾ കുറച്ചുപേർ പുര നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തു്, ആ സാധു മാതാപിതാക്കൾ, തങ്ങളുടെ അവസാന മണൽത്തരികൾ കൂടി വിററു, പോരാതെ ഒന്നോ രണ്ടോ തലമുറകളെ കടവുംകൂടി വാങ്ങി അടിമപ്പെടുന്നു. അച്ഛനമ്മമാരുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള മനോവേദനകൾക്കും ദുരിതങ്ങൾക്കുമുള്ള പരിഹാരം ചിലപ്പോൾ ആ പെൺകുട്ടികൾതന്നെ സമീപമുള്ള വല്ല പൊട്ടക്കിണററിലോ റെയിൽപാളങ്ങളിലോ കണ്ടെത്താറുണ്ടു്.

സമുദായത്തിൻെറ കീഴ്ത്തട്ടിലുള്ളവരേയും ഈ പ്രശ്നം തുല്യമായി ബാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെയും സ്വപുത്രികൾക്കു് തക്ക വരന്മാരെ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ശ്രമം ഒട്ടും എളുപ്പമുള്ളതല്ല. തങ്ങളുടെ സ്ഥാവരജംഗമസ്വത്തുക്കളുമായുള്ള കുറച്ചു് "പൊട്ടച്ചുളികൾ" ഉച്ചവിലയ്ക്കു്വിററു ബാക്കിചിലവുകൾക്കു് വേണ്ട പണത്തിനു്, തങ്ങളുടെ പേരക്കുട്ടികൾക്കുപോലും കൊടുത്തുതീർക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു് ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിട്ടുകൂടി, ആരേയും വിഴുങ്ങാൻ കാത്തുനില്ക്കുന്ന ഹുണ്ടിക വ്യാപാരിയുടെ പക്കൽനിന്നും നോട്ടെഴുതി കടം വാങ്ങുന്നു.

മാതാപിതാക്കളുടെ ഹൃദയഭേദകമായ കഷ്ടപ്പാടുകളും കദനഭാരവും കണ്ടു് മനം തകർന്ന നിരക്ഷരകുക്ഷികളായ ആ സാധുകൃഷീവലകന്യകകൾ, സമുദായത്തിലെ മദ്ധ്യതട്ടിലെയും മദ്ധ്യമേൽത്തട്ടിലെയും അഭ്യസ്തവിദ്യരായ സഹോദരികളെ പോലെ തന്നെ, ചിലപ്പോൾ അതേ കഠിനോപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു് തങ്ങളേയും തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളേയും ആ "അസാദ്ധ്യ

With the Compliments
of

Pacific & Orient
Underwriters (Pte) Ltd.,

P. & O. Building,

Corner-Market & Cecil Street,

SINGAPORE-1

Phone: 363486

HANIFFA
TEXTILES

Importers, Exporters
and
General Textiles Merchants

No. 8, Campbell Lane,

Singapore-8.

ഓണാശംസകൾ!

ശ്രീകൃഷ്ണ വിലാസം

SRI KRISHNA VILAS

229, Selegie Road,

SINGAPORE-7.

സംതൃപ്തവും രുചികരവുമായ ഭക്ഷണത്തിനും പലഹാരത്തിനും ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക!

സേവനോൽസുകരായ പരിചാരകന്മാർ

അതാണ് ഞങ്ങളുടെ നേട്ടം

എല്ലാവിധ വിശിഷ്ട ചടങ്ങുകൾക്കും നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ആവശ്യമായ
ആഹാരസാധനങ്ങൾ കൃത്യസമയത്ത് എത്തിക്കുന്നതാണ്.

ഫോൺ: 20244 — ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം

മായ ഘട്ടത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കാറുണ്ട്.

നിഷ്ഠുരണമായ ഒരു സമുദായത്തിൽ ജനിച്ചവരാനുള്ള നിർഭാഗ്യമാണ് തങ്ങളെ ഇതിന്ന് ഉത്തരവാദികളാക്കിയതെന്നാണ് വെറുപ്പും നിരാശയും നിറഞ്ഞ അവരുടെ ആരോപണം. പലപ്പോഴും, മാതാപിതാക്കളും പുത്രികളും ഇതിലും ഉപരിയായ പല ത്യാഗങ്ങളും ചെയ്യാറുള്ള സന്ദർഭങ്ങളും കുറവല്ല.

മതം, സംസ്കാരം, പാരമ്പര്യസംഹിത എന്നിവ എല്ലാ മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളിലും വളരെ വേഗം വേരുറക്കുമെങ്കിലും, ഇന്ത്യക്കാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ആരുടേയും പിന്നണിയിലല്ല. അവർ ഇവ അമൂല്യങ്ങളായി കരുതുന്നതിനാലായിരിക്കാം, പുരോഗമനപരങ്ങളായി മാററങ്ങൾ എത്രതന്നെ ആവശ്യമോ സ്വാഗതാർഹമോ ആയിരുന്നാൽ കൂടി അത്യന്തം മന്ദഗതിയിലെ വന്നുകൂടുകയുള്ളു—എപ്പോഴെങ്കിലും വരുന്നതായാൽ തന്നെ!!!

ഇന്ത്യക്കാർ, ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ ഖനികളും തുടങ്ങി പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെ സ്വർഗ്ഗസമാനമായ തോട്ടങ്ങൾ വരെ, എവിടെ ചെന്ന് പെട്ടുപോയാലും, എവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്താലും, അവർക്ക് ചിരപരിചിതവും തലമുറകളായി അനുഭവിച്ച് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതുമായ ഗ്രാമീണജീവിതം വീണ്ടും കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നു. പരിഷ്കാരങ്ങൾ—സാമുദായികവും, മതപരവും അല്ലെങ്കിൽ സാംസ്കാരികവുമായ എല്ലാം—പ്രചരിപ്പിക്കാനോ നടപ്പിലാക്കാനോ എന്തെങ്കിലും കത്തിക്കാളുന്ന സാമുദായിക പരിഷ്കാരി ശ്രമിച്ചാൽ, ഉടനെ അതൊരു പുത്തൻകൂററുകാരന്റെ പരിഷ്കാരഭ്രമമായോ, വിദേശീയരെ "വാനരാനുകരണം" ചെയ്യാനുള്ള ശ്രമമോ ആയി ഒതുക്കി അവഗണിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ വക പ്രസ്ഥാനങ്ങളൊന്നും തന്നെ, ജനസമുദായത്തിൽ, വേരുറക്കുകയോ നമ്മുടെ ചിന്താഗതിയെ മാററുവാൻ സഹായിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല

തക്ക ഉന്മേഷവും ഉറച്ച മനസ്ഥിതിയുമുള്ള അനുയോജ്യരായ യഥാർത്ഥ സാമുദായിക പരിഷ്കർത്താക്കളുടെ അഭാവമാണ് ഈ സാമുദായിക നിലക്ക് വേറൊരു കാരണം. നമ്മുടെ സാമുദായിക ചരിത്രത്തിൽ ഇതു് ഇന്നത്തെപോലെ അത്യാവശ്യം ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന കാലം ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഇനി മലേഷ്യയിലേയും സിംഗപ്പൂരിലേയും ഇന്ത്യൻ വംശജരായ ജനങ്ങളുടെ വിവാഹം, സ്ത്രീധനം എന്നീ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിക്കാം. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിന് മുമ്പ്, സ്ത്രീപുരുഷ ജനസംഖ്യതോതു് പുരുഷബാഹുല്യമാണ് കാണിച്ചിരുന്നതു്. സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീപുരുഷ ജനസംഖ്യത്തോതു് സമനിലതെററിയതുമൂലം അക്കാലത്ത് പല കുടുംബവിപരീതങ്ങളും സാമുദായിക പ്രശ്നങ്ങളും തലയെടുത്തു. അന്നത്തെ പോലീസ് കോടതികളെല്ലാം തിക്കും തിരക്കും പിടിപ്പിച്ചതു് ഈ വക കേസ്സുകളാണ്. അപ്രകാരമുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ കല്യാണപ്രായമായ പെൺകുട്ടികളേയും പലപ്പോഴും ചെറുബാലികകളേയും കൂടി വിവാഹം ചെയ്ത് കൊടുക്കാറുണ്ട്. ഒരു ചെറുബാലികയുടെ പാണിഗ്രഹണത്തിനു തന്നെ എത്ര യുവാക്കൾ മത്സരിക്കാറുണ്ട്! വധുവിന്റെ മാതാപിതാക്കളും ഇതിലുള്ള മഹാസാദ്ധ്യതകളെ കണ്ടറിയുകയും യഥാകാലം വേണ്ടതു ചൂഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പുരകത്തുമ്പോഴല്ലെ വാഴവെട്ടുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു! സ്ത്രീധന സമ്പ്രദായം അന്ന് "പിന്നോക്കം" ഓടുകയായിരുന്നു.

രാജ്യം ജാപ്പനീസ് ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ വന്നതോടെ പുരുഷന്മാരായ ഇന്ത്യക്കാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും നിർബന്ധിത തൊഴിലാളികളായ് തെക്കുകിഴക്കേഷ്യയിൽ പല സ്ഥലത്തേക്കും അയക്കപ്പെട്ടു. സമുദായത്തിലെ "പുഷ്പങ്ങൾ" ഭാരതദേശീയസേനയിലും ചേർന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ പല ദേശങ്ങളിലുമായി ചിതറിപ്പോയ ഇന്ത്യക്കാരിൽ ഒരു ചെറിയ ശതമാനം മാത്രമെ തിരിച്ച് ഈ നാട്ടിലേക്ക് വരികയുണ്ടായുള്ളു. ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീകളാകട്ടെ, ഏറെക്കുറെ അധികംപേരും യുദ്ധത്തെ അതിജീവിച്ചു. ഇതു് സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീപുരുഷ ജനസംഖ്യാതോതു് ഏതാണ്ട് സമനിലയിലാക്കാൻ സഹായിച്ചു. താമസിയാതെ പഴയ കുടുംബങ്ങൾ വീണ്ടും ഒത്തുചേരുകയും പുതിയവ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധാനന്തരം ഇന്ത്യക്കാർ വീണ്ടും കുടിയേറിപ്പാർപ്പ് തുടങ്ങിയെങ്കിലും താമസിയാതെ അതു് നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടു. പുതിയ താമസക്കാരായ ഇന്ത്യക്കാർ ഇത്തവണ അവരുടെ സ്ത്രീജനങ്ങളോടുകൂടിയാണ് എത്തിയതു്. പുതിയ ഗവർമ്മെണ്ട് വളരെ കാര്യക്ഷമമായ രീതിയിൽ നടന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു വിധ അനൈക്യങ്ങളും ഇവർക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. ജനനത്തോതു് ഉയരുകയും മരണത്തോതു് ഇടിയുകയും ചെയ്തു.

എങ്കിലും എത്രയോ യുവാക്കൾ വിവാഹാർത്ഥം ഇന്ത്യയിലേയ്ക്ക് പോവുകയോ, മാതാപിതാക്കന്മാർ ഏർപ്പാടുചെയ്ത നവവധുക്കളെ വരുത്തി ഇവിടെ വിവാഹം നടത്തുകയോ ചെയ്തു. അളകാപുരിക്കു തുല്യമായ മലേഷ്യയിൽനിന്നു് വിവാഹാർത്ഥിയായി ചെല്ലുന്ന ഒരു

യുവാവിന് ഇന്ത്യയിലെ "അഭിലക്ഷണമുള്ള" ഏതു കുടുംബത്തിൽനിന്നും, വിവാഹത്തിനു് ഒരുവിധ ക്ലേശങ്ങളും ഉള്ളതായി അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിവാഹപ്രായമായ പുത്രിമാർ വീടു നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു് ഉഴറുന്ന ഇന്ത്യയിലെ മാതാപിതാക്കന്മാർ, ഈ അളകാപുരിയിലെ യുവാക്കളെ പ്രതീക്ഷിച്ചു് കിഴക്കോട്ടു് "കണ്ണുംനട്ടു" നിൽക്കുകയാണു്. ഇന്ത്യൻ വിവാഹച്ചന്തയിൽ ഇവർക്കുള്ള വില അത്ഭുതകരമാണു്; ചൂടുള്ള അപ്പംപോലെ! ഇതിനു് ഇന്നും പറയത്തക്ക വ്യത്യാസമൊന്നും വന്നിട്ടില്ല. സ്ത്രീധനംകൊണ്ടു് നട്ടെല്ലു് ഒടിയുന്ന മാതാപിതാക്കളും മനുഷ്യരല്ലേ!

പുതിയ കുടിയേറിപ്പാർപ്പുനിയമങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽനിന്നുള്ള കുടിയേറിപ്പാർപ്പിനെ സാരമായി ബാധിച്ചു. മലേഷ്യയിലെ ഇക്കാലത്തെ ജനപ്പെരുപ്പം നമ്മുടെ സ്ത്രീപുരുഷ ജനസംഖ്യാ തോതിനെ മേലോട്ടു് ഉയർത്തി. വിവാഹപ്രായമായ പെൺകുട്ടികളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുകയും അതോടെ ഈ നാട്ടിലെ ആൺകുട്ടികൾ ഈ നാട്ടിലെ പെൺകുട്ടികളെ വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കുടിയേറിപ്പാർപ്പു നിയമങ്ങളുടെ അസൌകര്യങ്ങളും പലരേയും ഇവിടെത്തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കി. ജോലിസ്ഥലങ്ങളിലും സാമുദായിക രംഗങ്ങളിലും പരസ്പരം ഇടപഴകുവാൻ സൌകര്യപ്പെട്ട യുവതീയുവാക്കന്മാർ പ്രേമബന്ധരായി വിവാഹിതരാകുമ്പോൾ കാര്യങ്ങളൊക്കെ അച്ഛനമ്മമാരുടെ നീരസവും കീശയിലാക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ടു്. പൊതുവെ, മലേഷ്യൻ പത്രങ്ങളും ഇന്ത്യയിൽനിന്നുള്ള ഈ "വധൂ ഇറക്കുമതി"യുടെ അനീതിയെ വ്യക്തമാക്കി പല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും നടത്തിയെങ്കിലും, സ്ത്രീധനഭ്രാന്തരായ മാതാപിതാക്കന്മാരും അവരോടു് ഒട്ടി നിൽക്കുന്ന ചില പുത്രന്മാരും ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിനു് മറ്റു വഴികൾ തേടി. വിവാഹം എവിടെവെച്ചു നടന്നാലും തങ്ങളുടെ പുണ്യ ആചാരമായ വരദക്ഷിണ ഒഴിവാക്കാൻ അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി അനുവദിക്കയില്ലെന്നും, മലേഷ്യയിലെ വിവാഹമായതുകൊണ്ടു മാത്രം അവരുടെ പാരമ്പര്യഗതമായ അവകാശങ്ങൾ ഒട്ടും കുറയ്ക്കാൻ പാടില്ലെന്നുമാണു് അഭിപ്രായം. അതിൻപടി അവർ ആഭരണം, പണം, വസ്തുവകകൾ എന്നിവ സ്ത്രീധനമായി കൈമാറാൻ തുടങ്ങി. സാധുക്കളായ മാതാപിതാക്കൾ ഇന്ത്യയിലെപ്പോലെതന്നെ ഇവിടേയും സർവ്വസ്വവും വിൽക്കേണ്ട നിലയിലെത്തി. വിവാഹപ്രായമായ പെൺകുട്ടികൾ ഉള്ളവർ സർവ്വവും വിററ് ഏക വസ്ത്രധാരികളായി തീരേണ്ട സ്ഥിതി വന്നിട്ടും മൂന്നും നാലും പെൺമക്കൾ അവിവാഹിതകളായി ശേഷിച്ചു. തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ബാക്കിവന്ന നിർഭാഗ്യവതികൾ വാർദ്ധക്യത്തിനു മുമ്പിൽ സുമംഗലികളാകാൻ സാദ്ധ്യതകൾ കുറവെങ്കിലും, അവർക്കുവേണ്ടി അച്ഛനമ്മമാർ ഹുണ്ടികക്കാരന്റെ സഹായത്തോടെ ഒരു "ചാവേറ്" നടത്താൻ അറയും തലയും മുറുക്കി നടക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ നെഞ്ചത്തു കൈവെയ്ക്കാത്തവർ ചുരുങ്ങും. ആ സാധുമനുഷ്യനു് പെൺമക്കളെ സൌഭാഗ്യവതികളാക്കാൻ സാധിച്ചെങ്കിലും താങ്ങാനാവാത്ത ഋണഭാരത്താൽ കൈകാലുകൾ കുഴഞ്ഞു വീണുപോകുന്നതു് നാം സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന കാഴ്ചയാണു്.

വിവാഹപ്രായമായ പുത്രന്മാരും പുത്രികളുമുള്ള അച്ഛനമ്മമാർ മററുള്ളവരിൽ അസൂയ ജനിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം മഹാ ഭാഗ്യവാന്മാരാണു്. അവരുടെ വിവാഹങ്ങളെല്ലാം "പരസ്പര മാററാടിസ്ഥാനത്തിൽ" നടത്തപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ത്രാസ്സിന്റെ "ആൺതട്ടിൽ" മുൻതൂക്കമിടുകയോ ചെയ്യും.

വിവാഹ ബ്യൂറോകൾ, ഏജൻസികൾ മുതലായവ ഈ നാട്ടിലും അനവധിയുണ്ടു്. സ്വതന്ത്ര ബ്രോക്കന്മാരും മാർക്കററിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. നല്ല സ്ത്രീധനം "അപ്പോൾ ചുട്ട അപ്പം"പോലെ വിററഴിയും. ബാക്കിവരുന്നതു് സമർത്ഥമായ വില്പനാതന്ത്രം നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളും. ഈ സമുദായസേവനത്തിനുള്ള ഫീസ് സാധാരണ മാർക്കററു് നിലവാരം ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. അഞ്ഞൂറു വെള്ളി ഒരു സാധാരണ നിരക്കാണു്. കൂടുതൽ ഫീസ് കക്ഷികളുടെ പദവിയും സാമ്പത്തിക കഴിവും അനുസരിച്ചിരിക്കും.

ഒരിക്കൽ ഒരു സ്നേഹിതനുമായി നടന്ന സംഭാഷണമദ്ധ്യേ സ്ത്രീധനത്തിന്റെ മറെറാരു അദൃശ്യവശം വെളിപ്പെട്ടു—പെരുമ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പുത്രി വിവാഹചന്തയിൽ നിൽക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അന്നു്. പല ആലോചനകളും ഫലപ്രദമാകാതെ അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഒരു കാലത്താണു് നല്ല നിലയിലുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനു് $12,000.00, തക്ക ആഭരണങ്ങളും, കല്യാണവസ്ത്രങ്ങളും കൊടുത്തു് എടുക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു്. "മാപ്പിള" "ഒരു റാത്തൽ മാംസത്തിനായി" പുറത്തു് ചാടിയിരിക്കയാണെന്നു് എനിക്കു് ബോദ്ധ്യമായെങ്കിലും, എന്റെ സുഹൃത്തു് കണ്ണിന്റെ ഒരു ഇമ കൂടി വെട്ടാതെ വരനെ തന്റെ ജാമാതാവാക്കി. വിവാഹാലോചനയിൽ സ്ത്രീധനത്തിനു് "താഴ്ന്ന വിലപേശൽ" നടത്തിയാൽ അതു് തന്റെ കുടുംബ മഹത്വത്തിനു് പുതിയ ബന്ധുക്കളുടെ കണ്ണിൽ ഇടിവു് തട്ടുമെന്നും, അതു് ഒരു "മാപ്പിളയും കുടുംബവും" ഇഷ്ടപ്പെടുമെന്നു് സങ്കല്പിക്കാൻ കൂടി തനിക്കു് സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. എന്റെ സ്നേഹിത

ന് വരദക്ഷിണയും വിവാഹ ചിലവുകളും കൂടി താങ്ങാനുള്ള കെല്പില്ലാതിരുന്നതിനാൽ, തന്റെ വീടും കന്നുകാലികളേയും വിററ് മാനം രക്ഷിച്ചു. സമ്പാദ്യമായ് വളരെ ഒന്നും കയ്യിലിരിപ്പില്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് വേറെയും കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ചുമതലകളുണ്ടായിരുന്നു — എങ്കിലും വരദക്ഷിണ പെരുമയുടെ ലക്ഷണമാകയാൽ അത് നിലനിറുത്തുക തന്നെ വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം മന്ദസ്മിതത്തോടെ പറഞ്ഞു.

എന്റെ സ്നേഹിതൻ എത്രത്തോളം ആത്മാർത്ഥതയോടെ ആണ് ഇത് പറഞ്ഞത് എന്ന് എനിക്ക് നല്ല തീർച്ചയില്ല. ഒരുപക്ഷെ, തന്റെ മകളെ ഭർതൃഗൃഹത്തിൽ പുച്ഛത്തിനും പരിഹാസത്തിനും പാത്രമാവരുതെന്നുള്ള കരുതലായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിനെ ഈ അഭിപ്രായക്കാരനാക്കിയത്.

മാസങ്ങൾ പലതു് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുതിയതായി ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച തന്റെ പ്രഥമ പുത്രന്റെ വിവാഹാലോചന തുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹം യാതൊരു ചാഞ്ചല്യവും കൂടാതെ 20,000 വെള്ളിയും, ആഭരണാദികളും, ഒരു മെർസിഡിസ് ബെൻസ് കാറും സ്ത്രീധനമായി കരസ്ഥമാക്കി. ഒരുപക്ഷെ, വധുവിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരും സാമുദായിക പെരുമയെ കണക്കാക്കിയെങ്കിലും ഇതിനെല്ലാം വകയിരുത്തിയിരിക്കാം?

എല്ലാ വിവാഹങ്ങളും ഇപ്രകാരം അവസാനിക്കാറില്ല. മിക്ക അവസരങ്ങളിലും ഈ കുടുംബങ്ങൾ, പുനരുദ്ധാരണത്തിന് ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ലാത്തവിധം സാമ്പത്തികത്തകർച്ചയിലേക്ക് ആണ്ടുപോവുകയാണ് പതിവ്. ചില അസാധാരണ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രം ഏതോ അത്ഭുതങ്ങൾ എന്നോണം, ചില കുടുംബങ്ങൾ തല ഉയർത്തി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നാം നമ്മുടെ സമുദായത്തെ, ഉപദ്രവകരമായ പാഴ്ചെടികളും കൊടികളും വളർന്നുകേറി കാടുപിടിക്കാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് ഏററവും മുഖ്യമായ കടമയാണ്. സാമുദായിക പരിഷ്കർത്താക്കളും പുരോഗമന സ്ഥാപനങ്ങളും ഈ വിഷയം കൂലങ്കഷമായി പഠിച്ച് തക്ക നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചു. പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചു. പുതിയ സംഘടനകൾ സ്ഥാപിച്ച്, സമുദായത്തെ പുനഃവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് തിരുത്തി, ഉടച്ചുവാർക്കണം. പുതിയ തലമുറയിലെ സ്ത്രീയും പുരുഷനും സംഘടിച്ച് ഈ നശിച്ച സമ്പ്രദായത്തെ ഉന്മൂല നാശം വരുത്തണം.

യുവതീയുവാക്കന്മാർക്ക് ഒരുവിധ തടസ്സങ്ങളുമില്ലാതെയുള്ള സമ്പർക്കങ്ങൾക്ക് എവിടെയും എപ്പോഴും സന്ദർഭവും അനുവാദവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. "അകമ്പടി സേവനം" ഒരു പഴഞ്ചൻ സമ്പ്രദായമായി തള്ളിക്കളയണം. സ്ത്രീ പുരുഷ വ്യത്യാസമില്ലാതെ സ്വതന്ത്രമായി ഇടപഴകുമ്പോൾ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർക്കും ചെറുപ്പക്കാരികൾക്കും ഒരു പുതിയ ആത്മവിശ്വാസവും തന്റേടവും കിട്ടുകയും ചെയ്യും. അതോടെ അവരിൽ ചുമതലാബോധം ജനിക്കുകയും, അത് അവരെ നേർവഴിയിൽ തന്നെ നടത്താൻ പര്യാപ്തമാക്കുകയും ചെയ്യും. പഴയതും പുതിയതും ആയ എല്ലാ സമ്പ്രദായങ്ങളിലും നടക്കാറുള്ളപോലെ ഈ പുതിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും അല്പം ചിലർ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയേക്കാം. ആധുനികസമുദായം യഥാർത്ഥങ്ങളെ നേരിടാനും ഇതേവരെ കൊണ്ടുനടന്ന "ഒട്ടകപ്പക്ഷി" നയം ഉപേക്ഷിക്കാനും തയ്യാറാവണം. അറിവും വിവരവുമുള്ള സമുദായം തന്നെ, ദുരുപയോഗങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ ദുരന്തവശങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള ഗാറന്റി ആയിരിക്കും.

വെറും നിയമങ്ങൾ മാത്രം പാസ്സാക്കിയതുകൊണ്ട് ഒരുവിധ ഗുണവും വന്നുകൂടുകയില്ലെന്ന് ഇന്ത്യയിലെ അനുഭവം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സാമുദായിക പ്രവർത്തകർ മാതാപിതാക്കന്മാരേയും വധൂവരന്മാരേയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്താതെ ഒന്നും സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു "സ്ത്രീധന വിരുദ്ധസമിതി" സ്ഥാപിച്ച് സമാധാനപരമായി പ്രവർത്തനമാരംഭിക്കുന്നത് ഒരുപക്ഷെ യഥാർത്ഥ സേവനമായിത്തീർന്നേക്കാം.

നമ്മുടെ സാമുദായിക പ്രവർത്തകരും നേതാക്കന്മാരും ഉണരട്ടെ!

—0—

With Best Compliments
of

THAROOMAL DETARAM

Importers-Exporters of
Textiles and General Merchants

101, High Street,
Singapore-6.
P. O. Box 2427
Cable: "Teedeesilk"

Phone: 22217

ചെറുകഥ

പ്രത്യാശയുടെ പൂവ്

—★ ഞെക്കാട് ★—

അടുത്തകാലത്ത് ശയ്യാവലംബിയായിരുന്നപ്പോൾ കാഥികൻ 'ടേപ്പി'നോടു പറഞ്ഞ ഒരു രഹസ്യം കിതപ്പുകളുടെ അപശബ്ദങ്ങൾ അരിച്ചുമാററി "ഓണോപഹാര"ത്തിന്റെ പ്രതിനിധി ശ്രീ എം. എൻ. മാങ്കൽ കടലാസ്സിലേക്ക് പകർത്തിയതാണ് ഇക്കഥ.

പ്രിയപ്പെട്ട മി: ജോർജ്ജ്,

"പ്രിയപ്പെട്ട മകനേ" എന്നു് നിന്നെ അഭിസംബോധനചെയ്യുവാൻ എനിക്ക് അത്യധികമായ ആഗ്രഹമുണ്ട്. പക്ഷെ എനിക്കതിനവകാശമില്ല. നിയമപരമായിമാത്രമല്ല പൊതുജനസമ്മതിയുള്ള ഒരധികാരത്വം എനിക്കില്ല. നാം തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഒരു വേള ഈ ലോകത്തു പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരേഒരാൾ മാത്രമേയുള്ളു—അതു് നിന്റെ അമ്മയാണ്. ഇന്നവർ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ എന്നു് എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല.

അമ്മയുടെ ചെറുപ്പകാലത്തെ ദുർനടപടികളെപ്പററി അവരുടെ പഴയ കാമുകൻ പത്തു നാല്പതു വഷത്തിനുശേഷം മകനു് എഴുതുക എന്നതു് അനീതിപരവും അന്യായവുമാണെന്നു് എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ എനിക്ക് ഈ കത്തെഴുതാതിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരവസ്ഥ സംജാതമായിരിക്കുന്നു. അടുത്ത കാലത്ത് ഏകനായി കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടി വന്ന അവസരത്തിലാണ് ഇതെഴുതാനുള്ള പ്രേരണ പൂർണ്ണമായും എനിക്ക ലഭിച്ചതു്. ആ പഴയ സംഭവം എന്റെ മനസ്സിലെ ഓരോ ഭാഗവുംകാർന്നു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ എന്റെ മാനസികാശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കൃത്യം—ഘോരകൃത്യമെന്നു് നീ അതിനു് പേരിട്ടാലും ഞാൻ പരിഭവിക്കുകയില്ല—ഞാൻ ചെയ്യുകയാണ്. ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ഈ തെററിനു് നീ എനിക്ക് മാപ്പുതരണം. ഞാൻ വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു, നിന്റെ മാതാവിനു് ഒരു കാലത്തു് എന്നോടുണ്ടായിരുന്ന മമതയുടെ പേരിൽ—എനിക്ക് അവരോട് ഇന്നുമുള്ള പ്രേമത്തിന്റെ പേരിൽ—നീ ഈ തെററ് എന്നോട് ക്ഷമിക്കുക. ഇപ്പോൾ ഈ കത്തെഴുതുന്നതിനു് മറെറാരു ന്യായീകരണം കൂടി എനിക്ക് പറയാനുണ്ട്. ഞാനും നിന്റെ അമ്മയും സ്നേഹിതരായിരുന്ന കാലഘട്ടവും ഇന്നും തമ്മിൽ വളരെ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും അവർക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ പരസ്യമായി ലൈംഗികബന്ധം പോലും അനുവദിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണു് നാം എത്തിയിരിക്കുന്നതു്. പണ്ടൊക്കെ അവരുടെ മനസ്സിലുള്ള വികാരം കണ്ണുകളിൽക്കൂടി കൈമാറാൻ പോലും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇനിയും ഞാൻ എന്നെ നിനക്ക പരിചയപ്പെടുത്തട്ടെ. നാം തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വാക്കുകൾകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല നിന്നെ ഞാൻ ആദ്യം കാണുന്നതു്, ഇരുപത്തിഎട്ടു ദിവസം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ നിന്റെ അമ്മ കണ്ണാടിജനലു തുറന്നു് അതിലൂടെ നിന്നെ വെളിയിൽ കൈയിലെടുത്തു് നീട്ടികാണിച്ചപ്പോഴാണ്. അന്നു ഞാൻ അത്യാശയോടെ നിന്റെ ശരീരത്തിൽ ഉററു നോക്കി. നിന്റെ പിഞ്ചുശരീരത്തിനു് അന്നു ചുവപ്പുനിറമായിരുന്നു; അതിനു മനുഷ്യന്റെ നിറമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും നിന്റെ ശരീരത്തിൽ ഏതോ ദിവ്യമായ ഒരു ദീപ്തി ലയം ചെയ്യുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. അന്നു് നിന്റെ അമ്മ എന്നോടു പറഞ്ഞു: "ഈ കണ്ണുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക. ഇതിൽ കാണുന്നതു് നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ രശ്മിയാണ്." ഞാൻ ഇന്നും ആ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിക്കുകയാണ്—ആ വാക്കുകൾ ഇന്നും

അടുത്ത കാലത്തു് സിംഗപ്പൂർ സന്ദർശിച്ച ശ്രീമതി അമ്മു സ്വാമിനാഥന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം സിംഗപ്പൂർ കേരളാ അസോസിയേഷൻ ഒരു സ്വീകരണം നൽകുകയുണ്ടായി. ശ്രീമതി അമ്മു സ്വാമിനാഥനെ അസോസിയേഷൻ വനിതാവിഭാഗം ചെയർമാൻ മിസ്സിസ് ഇന്ദിരാ രവീന്ദ്രൻ ഹാരമണിയിക്കുന്നു.

എന്റെ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങുന്നു!

അടുത്തു തന്നെ നിന്റെ അമ്മയേയും നിന്നെയും ആ സ്ഥലത്തു നിന്നും നിന്റെ പിതാവ് എവിടെയോ കൊണ്ടുപോയി. അതിനുശേഷം നിന്നെ ഞാൻ കാണുന്നതു് ഏതാണ്ട് നാലു വർഷത്തിനു ശേഷമാണ്. അന്നു ചൊടി ചൊടിപ്പുള്ള—ഓടിനടക്കുന്ന—കാണുവാൻ ചന്തമുള്ള—ഒരോമനക്കുട്ടനായിരുന്നു നീ. നിങ്ങളെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയതു് ഏററവും വിചിത്രമായ ഒരു സ്ഥലത്തുവച്ചാണ് നിങ്ങളുടെ കൂടെ അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ആൾ അതിലും വൈചിത്ര്യമേറിയ ഒരു സ്നേഹിതനായിരുന്നു. നീ അന്നു് ഒരു മി: ജോണിന്റെ മകനായിട്ടാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിലും നിങ്ങളുടെകൂടെ അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ആൾ അദ്ദേഹമല്ല, നിന്റെ അമ്മയുടെ കാമുകനായിരുന്നു. ക്ഷമിക്കുക—ഞാനാവാക്ക് തിരുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ! —കാമുകനല്ല, നിന്റെ അമ്മയ്ക്കു് ഒരേ ഒരു കാമുകൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു: അതു് ഞാനാണ്—എന്നും അതു ഞാനായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

"അല്ല, പഴയ സങ്കേതത്തിൽ തന്നെ കാത്തു നിന്നുവല്ലോ, മറിയാമ്മയെ കാണുവാൻ" എന്നാണ് ആദ്യം അദ്ദേഹം എന്നോടു് ചോദിച്ചതു്. വാസ്തവത്തിൽ അതു് ഞങ്ങളുടെ പഴയ സങ്കേതത്തിലേക്കുള്ള പാതയായിരുന്നു.

അന്നു് ഞങ്ങൾ ഒരു തേയിലത്തോട്ടത്തിലാണു പാർത്തിരുന്നതു്. മറിയാമ്മയുടെ പിതാവ് അവിടത്തെ ഏററവും വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനും എന്റെ അച്ഛൻ അവിടെ ഒരു സാധാരണ കൂലിക്കാരനുമായിരുന്നു. "മറിയാമ്മ" എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, അക്കാലത്തു് സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ മൂത്ത സഹോദരിയെ "അമ്മാമ്മ" എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന പതിവനുസരിച്ച് ഞാനും മറിയാമ്മയെ "അമ്മാമ്മ" എന്നുതന്നെയാണ് വിളിച്ചിരുന്നതു്. ഞങ്ങളുടെ ആ സങ്കേതം പ്രധാന റോഡിൽനിന്നും താഴോട്ടിറങ്ങിപ്പോകുന്നുള്ള ഒരിടവഴിയായിരുന്നു. ആ ഇടവഴിയിലൂടെ അരക്കാതം നടന്നാൽ ചെന്നെത്തുന്നതു് ഒരു കാട്ടാറിന്റെ തീരത്താണ്. ഒരു ചെറിയ കാട്ടാറ്. വനനിബിഡമായ ആ സ്ഥലത്തു് ഒരു കാലത്തും വെള്ളം നിശ്ശേഷം

വറ്റിയിരുന്നില്ല. നൂറടിയോളം ഉയരമുള്ള ഒരു പാറപ്പുറത്തുനിന്നും എല്ലാപ്പോഴും വെള്ളം താഴോട്ടു ചാടി വീണുകൊണ്ടിരിക്കും. കാതിനു ഇമ്പം നൽകുന്ന സ്വരത്തിലാണു് താഴത്തെ കയത്തിൽ വെള്ളം ചെന്നുവീണിരുന്നതു്. ഒരു നല്ല സംഗീതജ്ഞതയ്ക്കു് പക്കമേളമൊരുക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ശ്രുതിപോലെ മധുരമായിരുന്നു ആ സ്വരം. അമ്മാമ്മ ആ അരുവിക്കരയിലിരുന്നു ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷത്തിലെ പാട്ടുകൾ പാടാറുണ്ടായിരുന്നു. "പൊന്നേശുതമ്പുരാൻ" എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഒരു പാട്ടു് അവർക്കു എന്നും ഇഷ്ടമായിരുന്നു.

സ്കൂൾ ഒഴിവുകാലത്തു പട്ടണത്തിൽനിന്നും കുട്ടികൾ തോട്ടത്തിൽവന്നു താമസിക്കാറുണ്ടു്. ആ കാലത്തു ഞങ്ങൾ കാട്ടിൽ പിക്നിക്കിനു പോവുക പതിവായിരുന്നു. പക്ഷേ ഞങ്ങളുടെ പിക്നിക്ക് എന്നും മേൽ പറഞ്ഞ അരുവിക്കരയിലായിരിക്കും. ഞങ്ങൾ എന്നു പറയുമ്പോൾ ഞാനും അമ്മാമ്മയും മാത്രമല്ല അവരുടെ രണ്ടു് ഇളയ സഹോദരിമാരും—തങ്കമ്മയും ചിന്നമ്മയും—അതിൽ ഉൾപ്പെടും. തങ്കമ്മയെ തങ്കം എന്നും ചിന്നമ്മയെ ചിന്നി എന്നും എല്ലാവരും വിളിച്ചിരുന്നു. ചിന്നമ്മയ്ക്കു് അതു കേൾക്കുമ്പോൾ കോപമുണ്ടാകും. തങ്കമ്മ പഠിത്തത്തിൽ വളരെ മോശക്കാരിയായിരുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല, കാഴ്ചയ്ക്കും മനോഹരിയായിരുന്നില്ല. അമ്മാമ്മയാകട്ടെ അതിസുന്ദരിയും പഠിത്തത്തിൽ അതിസമർത്ഥയുമായിരുന്നു. അവരെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയ ഡോക്ടറെക്കൊണ്ടു് കെട്ടിക്കണമെന്നു് അത്യധികമായ ആഗ്രഹം പിതാവിനുണ്ടായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ പിക്നിക്കിനുപോകുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഏതെങ്കിലും ഒരു വേലക്കാരനെക്കൂടി ഞങ്ങളോടുകൂടി അയയ്ക്കാൻ അമ്മാമ്മയുടെ പിതാവു് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ കാട്ടിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ വേലക്കാരനേയും സഹോദരിമാരേയും ഞങ്ങളിൽനിന്നകറ്റാൻ അമ്മാമ്മ ഏതെങ്കിലും ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കും.

നദീതടത്തിൽനിന്നും അല്പം മുകളിലോട്ടു കയറിയാൻ മലയിൽ വളരുന്ന "ഉലട്ടി" എന്ന ഒരുതരം ചെടികൾ ധാരാളം കാണാമായിരുന്നു. അതിന്റെ ഇളംതണ്ടു് പൊളിച്ചെടുത്താൽ തിന്നാൻ വളരെ രുചിയുള്ള ഒരു പദാർത്ഥം ലഭിക്കും. അതിനുവേണ്ടി വേലക്കാരനേയും സഹോദരിമാരേയും അമ്മാമ്മ പറഞ്ഞയയ്ക്കും. ചിലപ്പോഴൊക്കെ കാട്ടുകിഴങ്ങുകൾ കുഴിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടുവരാനും അതു ചുട്ടുതിന്നാനും ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ അമ്മാമ്മയും ഞാനും ഇതിനൊന്നും പോയിരുന്നില്ല

അമ്മാമ്മ സുന്ദരമായി പാടും. അന്നൊക്കെ പടംവരയ്ക്കുന്നതിൽ വലിയ താല്പര്യമായിരുന്നു. ഞാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു പാറപ്പുറത്തു ഒരുങ്ങിയിരുന്നു് വല്ല ചെടിയുടേയോ പാറയുടേയോ പടം കടലാസ്സിൽ വരച്ചുതുടങ്ങും. ഞാൻ വരയ്ക്കുന്നതു് നോക്കിനില്ക്കുന്നതും, അതു അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമായിരുന്നു അമ്മാമ്മയുടെ വിനോദം. ഈ പരിപാടി ഒരാഴ്ച നടന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ പടംവരയ്ക്കാൻ അമ്മാമ്മ എന്നോടു ആജ്ഞാപിച്ചു. കട്ടിയുള്ള കടലാസ്സിൽ പെൻസിൽകൊണ്ടു് അവരുടെ ചിത്രം വരയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കതു് അത്യധികം സന്തോഷകരമായി തോന്നി. കണ്ട ദിവസംമുതൽ ആ രൂപം എന്റെ മനസ്സിൽ നിറഭംഗിയോടെ നിലകൊള്ളുകയായിരുന്നു. അതു കടലാസ്സിലേക്കു പകർത്താൻ കിട്ടിയ സന്ദർഭം ഞാൻ പാഴാക്കിയില്ല. ഞാനാകെക്കൂടെ ഒരു ചെറിയ ഔട്ട്ലൈൻ വരച്ചെടുത്തു. അമ്മാമ്മ അതിൽ നോക്കി ചില കുറ്റങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു. കണ്ണിന്റെ കോട്ടം, മൂക്കിന്റെ നീളം—അങ്ങനെ പലതും. ഏതായാലും ആ ചിത്രം ഞങ്ങൾ മത്സരിച്ചു പിടിച്ചുപറിക്കുന്നതിനിടയിൽ കീറിപ്പോവുകയാണുണ്ടായതു്. അപ്പോഴേക്കും വേലക്കാരനും കുട്ടികളും മടങ്ങിവരികയുമുണ്ടായി.

തല്ക്കാലം ഞങ്ങളുടെ പിക്നിക്കിന്റെ പ്രോഗ്രാം അവസാനിച്ചതുകൊണ്ടു് പിന്നീടു് ആ അവധിക്കാലത്തു് അവിടെ സമ്മേളിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചില്ല. പക്ഷേ വീട്ടിൽ ചെല്ലാനും അമ്മാമ്മയുമായി സംസാരിക്കാനും എനിക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി മുളച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ തൈ ഇല നീട്ടി പടരുവാൻ തുടങ്ങി. പ്രേമത്തെപ്പറ്റി അന്നെനിക്കു് പറയത്തക്ക ഗ്രാഹ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല പക്ഷേ അമ്മാമ്മ അതിനു് വേണ്ടുവോളം വളമിട്ടു. പകൽ സന്ദർശനങ്ങൾക്കു പുറമേ രാത്രി സന്ദർശനങ്ങൾക്കുപോലും ഞാൻ പ്രേരിതനായി. അങ്ങനെ ആ ഒഴിവുകാലം ഞങ്ങളറിയാതെ പെട്ടെന്നവസാനിച്ചു.

അമ്മാമ്മ തിരികെ ബോർഡിംഗ് സ്കൂളിലേക്കു പോയി. ഞാനും പട്ടണത്തിലുള്ള സ്കൂളിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. മാസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ആഴ്ചകൾ തോറും ഞങ്ങൾ കത്തുകൾ കൈമാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിനെ സമാകർഷിക്കുന്നതിനു് വാക്കുകൾക്കുള്ള ശക്തി എത്രമാത്രമാണെന്നു് അന്നു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഒരുവേള അമ്മാമ്മയും അമ്മാമ്മ ഒരിക്കലും സംസാരിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത—അവരിൽനിന്നും പ്രകടമായിട്ടില്ലാത്ത—ഒ

ഭിലാഷങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്കുകൾ കത്തുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കത്തുകളോരോന്നും ചിലപ്പോൾ എന്റെ പ്രായവും സൗകര്യങ്ങളും വിസ്മരിക്കാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വീണ്ടും ഒഴിവുകാലം വരാറായി. അമ്മാമ്മയുടെ കത്തു വന്നു. നേരത്തേ തന്നെ ആ ഒഴിവുകാലം ചിലവഴിക്കാനുള്ള പ്ലാനുകൾ അവർ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. മുൻപു പോയിരുന്ന അരുവിക്കരയിൽ ചെന്നിരുന്ന് ആ സുന്ദരമായ കാട്ടിന്റേയും ഇരച്ചുവീഴുന്ന അരുവിയുടേയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവരുടെ ഒരു ചിത്രം വരയ്ക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശവും അതിലുണ്ടായിരുന്നു

അവധി ആരംഭിച്ചു. ഞങ്ങൾ തോട്ടത്തിലെത്തി. പഴയപോലെ പിക്നിക്കിന്റെ പരിപാടികൾക്ക് അമ്മാമ്മയുടെ പിതാവ് പ്രേരണ നൽകി. ഒരു ദിവസം പിക്നിക്കിനു പോയപ്പോൾ പുതിയൊരു ജലപാതം കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ കുട്ടികളേയും കൂട്ടി വേലക്കാരനെ ഞങ്ങൾ വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കയച്ചു. കുറഞ്ഞപക്ഷം നാലഞ്ചു മണിക്കൂർ ഞങ്ങൾക്ക് സ്വസ്ഥമായി തനിയേ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ അമ്മാമ്മ ഒരവസരം അങ്ങനെ സൃഷ്ടിച്ചു.

ചിത്രമെഴുതുവാനുള്ള എന്റെ പരിശീലനം കുറേക്കൂടി പുരോഗമിച്ചിരുന്നു. ചിത്രരചനയ്ക്ക് ആവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ ഞാനന്ന് കൂടെകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. പുറകിൽനിന്ന് ഒഴുകിവീഴുന്ന വെള്ളം സാരിയുടെ ഒരു ചുറപോലെ അമ്മാമ്മയുടെ മാറുകളുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം മറച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചിത്രം ഞാൻ ഏറെക്കുറെ എഴുതിത്തീർത്തു. കാൽമുട്ടുകൾക്കു മുകളിലുള്ള ഭാഗം വരയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴേയ്ക്കും വേലക്കാരനും കുട്ടികളും തിരികെ വന്നതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ ചിത്രമെഴുത്ത് അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു. എഴുതിത്തീർത്ത ഭാഗത്തിന്റെ ഭംഗിതന്നെ വിടർത്തുനോക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് സൗകര്യം കിട്ടിയില്ല. അതിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും അത്യധികം നിരാശയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നു രാത്രി അമ്മാമ്മയുടെ കിടപ്പറയിൽ ചെല്ലണമെന്നും അവിടെവെച്ച് ആ ചിത്രം പൂർത്തിയാക്കണമെന്നും അവർ എന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. സ്വതേ ഭീരുവായ എനിക്ക് അക്കാര്യം സമ്മതമായിരുന്നില്ല. എന്തെല്ലാം തർക്കങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാമോ അതെല്ലാം ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ ഒടുവിൽ മറ്റൊരു ഭീഷണിക്ക് ഞാൻ വഴങ്ങേണ്ടിവന്നു. തോട്ടം തൊഴിലാളികൾ താമസിക്കുന്ന കൂലി ലൈനിലുള്ള എന്റെ വീട്ടിൽ രാത്രിയിൽ കടന്നുവന്ന് എന്നെ തട്ടിയുണർത്തുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, ആൾശല്യമില്ലാത്ത ഒഴിഞ്ഞ മാളികയിലെ ഒരു മുറിയിൽ ഉറങ്ങുന്ന അവരെ രാത്രിയിൽ സന്ദർശിക്കാമെന്ന് ഞാൻ സമ്മതിച്ചു.

അവരുടെ നിർബ്ബന്ധമനുസരിച്ച് അവരുടെ മാളികയിൽ ആ രാത്രി ഞാൻ ചെന്നു കയറി. പിൻവാതലിനരികിൽത്തന്നെ അമ്മാമ്മ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അകത്തു കടന്നു. വാതിൽ പിന്നിലടഞ്ഞു. മുറിക്കകത്ത് മങ്ങിക്കത്തുന്ന ഒരു ചിമ്മിനി വിളക്കുണ്ട്. പെയിന്റു നിറച്ച പാലറ്റുകളും ബ്രഷുകളും ക്രമത്തിനടുക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു. ദീപം മറയാത്ത ഭാഗത്ത് ഈസലിൽ ക്യാൻവാസ് ശരിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എഴുതിത്തെളിഞ്ഞ ഒരു ചിത്രകാരന്റെ പണിപ്പുരതന്നെ, ശരിക്കും. മോഡൽ സ്റ്റാൻഡുപോലും ആയത്തമായുണ്ട്.

ഈസലിലേക്കൊന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ജീവനുണ്ടെങ്കിലും വികലാംഗനയായ സുന്ദരിയുടെ ചിത്രം. തങ്കനിറമാർന്ന ആ ദീപച്ഛവിയിൽ എഴുന്നള്ളിച്ച നിറുത്തിയ ആനയുടെ നെറ്റിപ്പട്ടംപോലെ! ചിത്രം പൂർണ്ണമല്ല. കാൽമുട്ടുകൾക്കും അരയ്ക്കുമിടയിൽ ശൂന്യമായ ക്യാൻവാസ്

മോഹിനിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ തുട ഭാവനയിൽ തെളിഞ്ഞു. പാലറ്റും ബ്രഷും കൈയിലെടുത്തു. ഒരു തുട വരച്ചു മാറിനിന്നു നോക്കി. നന്നായിട്ടില്ല. മറ്റേതും എഴുതി. ചേർച്ച പോരാ. അരയൊന്നു ചേരുന്നില്ല ഏണും മുഴയുമൊക്കെ പിടിച്ചുതീർത്തു; അരയോടു കാലൊന്നിച്ചു ചേർത്തു പണിതെടുത്ത മഹാശില്പിയെ മനസ്സാ പ്രകീർത്തിച്ചു. പല ശ്രമം നടത്തി. ഫലിച്ചില്ല. മനസ്സിലുള്ളത് വരച്ചാൽ അത് അശ്ലീല രൂപമാണ്. കട്ടിയുള്ള ജലധാരകൊണ്ട് മറകൊടുത്തു. അപ്പോൾ പിന്നെ മറ്റൊന്നും കാണാനില്ല. പതച്ചുവെച്ചിരുന്ന സോപ്പുപാത്രം ചരിഞ്ഞപോലെ, പതമാത്രം. അതിൽ കലയില്ല. ജീവനില്ല. യഥാർത്ഥ്യപ്രതീതി നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതു കലയാവില്ല.

പാലറ്റ് താഴ്ത്തിവെച്ചുനോക്കി: നൈരാശ്യത്തോടെ.

“ഇതാ നോക്കൂ” അമ്മാമ്മയുടെ ശബ്ദം. ഈസലിന്റെ ഒരു തട്ടിൽ ഒരു കാൽ കയറ്റിവെച്ച് അവർ എന്നെ നോക്കിനിൽക്കുന്നു.

പാലറ്റും ബ്രഷുമെടുത്തു ഞാൻ സമീപത്തു ചെന്നു. ശ്വാസംവിടാതെ പണിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. പണികഴിഞ്ഞ് ബ്രഷ് താഴെവെച്ചപ്പോഴാണ് മുഖത്തുനിന്നു വിയർപ്പു പൊടിയുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞത്.

“അപ്പോൾ ഒക്കെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.”

“എന്തൊക്കെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്?”

ഈസലിൽ നാഭിപ്രദേശത്തിനു താഴെ ഉടുത്തിരി

ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു് നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുംവഴി സിംഗപ്പൂരിലെത്തിയ പ്രൊഫസർ ചിത്രാ ഗോപാലനു് സിംഗപ്പൂർ കേരളാ അസോസിയേഷൻ ഒരു വിരുന്നുസൽക്കാരം നൽകി. തദവസരത്തിൽ പ്രൊഫസർ ചിത്രാഗോപാലനെ അസോസിയേഷൻ ക്ഷേമാന്വേഷണകാര്യദർശി മിസ്സിസ് സെലിൻ ലോയിഡു് ഹാരമണിയിക്കുന്നു.

ക്കുന്ന വെള്ള സാരിയുടെ ചുരുളുകൾകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച ഷേഡുകളവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി

"ചിത്രം ഇഷ്ടമായോ?"

"ആയി, കേട്ടോ!"

അമ്മാമ്മ ഓടിവന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവരുടെ ചുണ്ടുകൾ തന്റെ അധരങ്ങളിലമർന്നു ചേർന്നു. അവരുടെ ചുണ്ടുകളിൽ തേൻ പുരട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നി. അക്കിക്കുടിക്കാനുള്ള വെമ്പലിൽ മറ്റെല്ലാം മറന്നു. ഒന്നഞ്ചത്തമർന്നുതാഴുന്നതാമരമൊട്ടുകൾമാറോടരച്ചുരസ്സുന്നെൻ കോരിത്തോന്നി. അമ്മ മകനെപ്പുണരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പുളകമറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. സഹോദരിയുടെ നിറുകയിൽ തലോടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അനുഭൂതിയും പരിചിതമായിരുന്നു. കാമുകി പ്രേമത്തോടെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുമ്പോഴും അവൾ അയാളെ ചുംബിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വികാരത്തിന്റെ തീഷ്ണതയും ഒന്നുചേരലിന്റെ മാധുര്യവും സമ്മേളിക്കുന്ന അനുഭൂതി, അതിനു മുമ്പൊരിക്കലും എനിക്കു പരിചിതമായിരുന്നില്ല.

പരിസരബോധമററ. ഞാനും അമ്മാമ്മയുമല്ലാതെ ഈ ലോകത്തു് മറ്റൊന്നും ജീവിക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നി. അല്പമകലെയിരിക്കുന്ന ഈസലിലെ ക്യാൻവാസ്സു് തുണ്ടിൽ വരകളുടെ മറവുകൊണ്ടു് രൂപപ്പെടുത്തിയ ഒരു ചെറിയ സങ്കേതത്തിൽ ലോകാത്ഭുതങ്ങളൊക്കെ ഒളിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നി.

"അമ്മാമ്മേ!" നിർവികാരയായാണു് വിളിച്ചതു്. അപ്പോഴാണു് പെട്ടെന്നു് മുൻവാതിലിൽ മുട്ടു കേട്ടതു്. അമ്മാമ്മ എന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുകയാണു്! കതകു തുറന്നാൽ ആരും കാണുന്ന കാഴ്ച അതായിരിക്കും. ഞാൻ പിടിവിടുവിച്ചു് പെട്ടെന്നു് വിളക്കണച്ചു. ഓടിച്ചെന്നു വാതിൽ തുറന്നു. ആദ്യം അകത്തുകടന്നതു് അമ്മാമ്മയുടെ അപ്പച്ചനായിരുന്നു. മുറിക്കകത്തെ വിളക്കണഞ്ഞതുകണ്ടു് ആശ്വാസം തോന്നിയിട്ടെന്ന വണ്ണം കൈയിലിരുന്ന ചിമ്മിനിവിളക്കു് അമ്മാമ്മയുടെ അമ്മ ഊതിയണച്ചു. അങ്ങനെ ഇരുളുനിറഞ്ഞ മുറിക്കകത്തു് രണ്ടാളും കടന്നുവന്നു.

ഇതിനിടയിൽ അമ്മാമ്മ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തിയെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് അമ്മാമ്മ

Cable:
"Jebeerup"

Telephone:
Office: 31584
Director 30103
Res: 25911

J. B. RUPA

Director

J. B. RUPA & Co.
109, High Street,

P. O. Box 1347
Singapore - 6.

Phone: 25621

K. V. V. Kutty & Co.,

Established 1920

ELECTRO PLATING WORKS

Gold, Silver Chrome, Nickel, Copper
Bronze Oxidizing, Silver Oxidizing
and
Metal Polishing
Workmanship Guaranteed

Manager:
K. V. SUGATHAN
35, Prinsep Street, Singapore-7.

Best Compliments
of

RADHA STORE

86, North Bridge Road,
Singapore-6.
Tel: 22543

Resd:
17, Lorong 20
Geylang, Singapore - 14.
TEL: 493085

Best Compliments
of

SAIGAL BROTHERS

105, HIGH STREET,
Singapore - 6.
TEL: 26150

&

MAKHANLAL & CO.,

31, Jalan Tuanku Abdul Rahman
Kuala Lumpur.
TEL: 83191

യുടെ അമ്മ വിളക്കുവീണ്ടും കത്തിച്ചു. അപ്പൂപ്പന്റെ കൈയിലിരുന്ന വടി എന്റെ നേർക്ക് ഓങ്ങിനിൽക്കുന്നതാണ് അവർ കണ്ടത്. അവർ അതിനിടയിൽ ചാടിവീണു. അമ്മാമ്മ എന്നെ ചുറ്റിപ്പൊതിഞ്ഞു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷെ ആ സമയത്തും അവരുടെ കണ്ണുകൾ മിന്നിമിനുങ്ങുന്ന ചിമ്മിനിവിളക്കത്ത് തെളിഞ്ഞു തിളങ്ങുന്ന ചിത്രത്തിലാണ് പതിഞ്ഞിരുന്നത്. ആ കണ്ണുകളിൽ ദൈന്യത തെളിഞ്ഞു കണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ മുഖം കദനത്തിന്റെ കറുത്ത മഷികൊണ്ട് വരച്ച വികൃതമായ ഒരു ചിത്രംപോലെ തോന്നി. ജീവനുള്ള ഒരു വസ്തുവാണ് എന്നെ പൊതിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. അടുത്ത മുറിയിൽ എന്തോ ബഹളം കേട്ട് കുട്ടികൾ അങ്ങോട്ടു വരുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അമ്മ അപ്പൂപ്പന്റെ കൈയിലിരുന്ന വടി പിടിച്ചുവാങ്ങി. ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനായി അദ്ദേഹം അല്പസമയം നാലുപാടും നോക്കിനിന്നു. പെട്ടെന്ന് എന്തോ ഉറപ്പിച്ചിട്ടെന്നവണ്ണം അമ്മാമ്മയുടെ അമ്മയുടെ കൈയിൽനിന്നും ചിമ്മിനിവിളക്ക പിടിച്ചുപറിച്ചുകൊണ്ട് ചിത്രത്തിന്റെ സമീപത്തേയ്ക്കോടി. ആ ചിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം തീകൊളുത്തി. ചായത്തിന്റെ പശയും ക്യാൻവാസും കരിഞ്ഞു ചേർന്നുണ്ടായ ഗന്ധം മുറിക്കകത്ത് ആകെ പരന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അവിടെ നടന്ന ആളിക്കത്തൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിലാണ് ശരിക്കും നടന്നത്. ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി എന്റെ ഭാവനയിൽനിന്നും എനിക്കേറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആളിന്റെ രൂപചിത്രം പൂർണ്ണമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതെന്റെ കൈയിൽനിന്നും അപഹരിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. അപഹരിക്കപ്പെടുക മാത്രമല്ല അതെന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടുത്തുകകൂടിയാണ്. എനിക്കതു് ഒട്ടും സഹിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല........നിലവിളിക്കുന്ന അമ്മാമ്മയുടെ ശബ്ദം എന്നെ ചിന്തയിൽനിന്നും ഉണർത്തി. ആ മുറിയിൽനിന്നും ഓടിമറയുവാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. തെല്ലിട മുന്നോട്ടു പോയപ്പോൾ എനിക്ക് അമ്മാമ്മയെപ്പറ്റി ഓർമ്മവന്നു. ഞാൻ തിരികെവന്ന് അമ്മാമ്മയുടെ കൈകളിൽ കടന്നുപിടിച്ചു. അമ്മാമ്മയുടെ അമ്മ ആ ശ്രമത്തിൽനിന്നും എന്നെ പിന്തിരിപ്പിച്ചു മുറിക്കു വെളിയിലാക്കി. അതിനുശേഷം എന്തെല്ലാം സംഭവങ്ങളാണ് ആ രാത്രിയിൽ അവിടെ നടന്നത് എന്ന് എനിക്ക് അറിയാൻ സാധിച്ചില്ല.

ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തു സെക്രട്ടേറിയേറ്റിൽ ഉദ്യോഗത്തിനു പോകയാണെന്നു പറഞ്ഞ് അമ്മാമ്മയെ അവിടെ നിന്നും കൊണ്ടുപോയി എന്നു മാത്രമാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. ആ വീട്ടിലെ കുട്ടികൾ എന്നെ കണ്ടാൽ മാറി നടക്കുകയുമായിരുന്നു. എന്നെ അത്യധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അമ്മാമ്മയുടെ അമ്മപോലും എന്നെ കണ്ടാൽ മുഖംതിരിച്ചുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ ആരിൽനിന്നും കുറേക്കാലത്തേക്ക് എനിക്ക് യാതൊരു വിവരവും ലഭിച്ചില്ല. പക്ഷേ എനിക്ക് അമ്മാമ്മയെ മറന്നുകളയുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. എല്ലാം ഒഴിവു സമയങ്ങളിലും പതിവുപോലെ ഞാൻ അരുവിക്കരയിൽ പോയിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയിരുന്ന് പഴയ ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കുകയും ചിലപ്പോഴൊക്കെ കണ്ണീർവാർക്കുകയും ചെയ്തു. കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം ഞാനൊരു തീരുമാനത്തിലെത്തി– അമ്മാമ്മയുടെ ചിത്രം വീണ്ടും വരച്ചെടുക്കുകയെന്ന്.

ഈസലും പെയിന്റു സെറ്റുകളുമായി പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ കാട്ടരുവിയുടെ തീരത്തുപോയി. പലതവണ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും ഒരു തൊട്ടു പെയിന്റുകൊണ്ട് അമ്മാമ്മയുടെ രൂപം ചിത്രീകരിക്കാനായില്ല. ആറ്റരികിലെ ചെറിയ മരങ്ങളിലിരുന്ന് പാടാറുള്ള കുയിലുകളുടെ കളഗാനം കേൾക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അമ്മാമ്മയെ ഓർത്ത് കരയാറുണ്ടായിരുന്നു. വന്മരത്തിനുമേൽ കന്നൻകരങ്ങളെ കിടത്തിപ്പോന്നിരിക്കുന്ന പെൺകരങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ അമ്മാമ്മ എനിക്ക് ബട്ടൺ തുന്നിത്തരാറുള്ള കാര്യമോർത്തുപോകും.

ഒരു ദിവസം ഈസലുറപ്പിച്ചു. പെയിന്റു ചേർത്തു. മരച്ചില്ലകൾക്കിടയിലൂടെ ക്യാമറാമാന് വിളക്കു പിടിക്കുന്നപോലെ സൂര്യപ്രകാശം കടന്നുവന്നു. തികഞ്ഞ സംതൃപ്തിയോടെ ആ ചിത്രം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കി. സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു നഗ്നചിത്രം. അരുവിയിൽ മുങ്ങി നിവർന്നു നിൽക്കുന്ന യുവതി. കാൽമുട്ടിനുതാഴെ ജലം മറച്ചിരിക്കുന്നു. നനഞ്ഞു നീണ്ടു പിന്നിൽ കിടക്കുന്ന തലമുടിക്കുലയിൽ നിന്നും വെള്ളം ഇരച്ചിറങ്ങുന്നു. കനത്തു തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അളകങ്ങളിൽ നിന്ന് ജലത്തുള്ളികൾ ഇടർന്നുവീഴുന്നു. പുരികങ്ങളിൽ അങ്ങിങ്ങായി തങ്ങിനിൽക്കുന്ന ജലബിന്ദുക്കൾ കളർ ബൾബുകളാണെന്നു തോന്നി. ചിരിക്കുന്ന അധരങ്ങളിൽ പവിഴം പതിച്ചിട്ടുണ്ട്. കറുത്തു ചീർത്ത മുലക്കണ്ണുകളിൽ അടർന്നുവീഴാനൊരുങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഓരോ പവിഴമുത്തുകൾ.

ഞാനൊരു കലാകാരനായി. നാടാകെ വിളിച്ചു പറയാൻ കൊതിച്ചു. പാടി. അമ്മാമ്മയെക്കണ്ട് അവർക്കിതടിയറ വയ്ക്കണം. ചിത്രം പൊതിഞ്ഞു സൂക്ഷിച്ചു വച്ചു.

വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. അന്നു കണ്ടതിനു

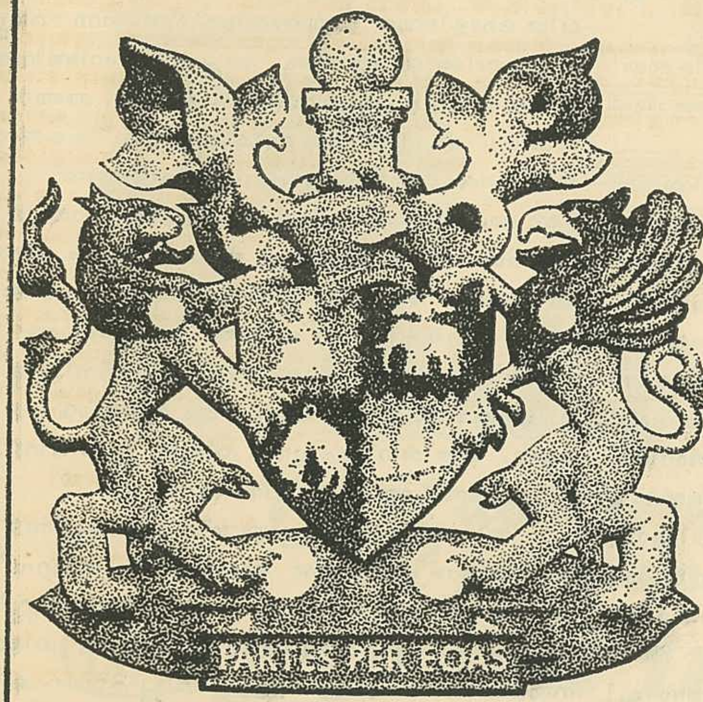

Big Strong Friendly

The Chartered Bank.
Big — with fifty-five branches in Singapore, Malaysia and Brunei.
Strong — with more than one hundred years' experience.
Friendly — to make your banking business a pleasure.
There's a branch of The Chartered Bank near you.
Call there today.

THE CHARTERED BANK

INDIAN OVERSEAS BANK

* Over 265 Branches in India and a network of Offices in South East Asia * Correspondents in Commercial centres the world over *

I.O.B. is in an excellent position to help you with information on Indian and South East Asian markets, expert on-the-spot advice on trading problems, and secure business contacts, credit and foreign exchange.

Safe Deposit Lockers are available with Singapore Branch

Custodian : Mr. R. N. Chettur
General Manager : Mr. A. M. Kadhiresan
Singapore Branch
MANAGER : Mr. V. K. K. Menon

ശേഷം പിന്നൊരിക്കൽ അമ്മാമ്മയിൽ നിന്നും എനിക്കൊരു കത്തുകിട്ടി. സ്ഥലവും തീയതിയുമൊന്നുമില്ല.

"എന്റെ പിള്ളാച്ചന്,

സുമതിയമ്മയുടെ കല്യാണക്കുറി യാദൃച്ഛികമായി കാണാനിടയായി. എന്റെ ആനന്ദം പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവില്ല.

ലൈംഗീകബന്ധങ്ങളെപ്പററി ഒരു ചിന്തയുമില്ലാതെ നാം ഒന്നിച്ചു കളിച്ചു വളർന്നു. അന്നു രാത്രിയിലെ ചിത്രരചന മറന്നിട്ടുണ്ടാവില്ലല്ലോ? അപ്പച്ചനടിച്ചിറക്കിയപ്പോൾ ഒരു ജാരനെപ്പോലെ താങ്കൾ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ആ നിമിഷം മുതൽ അങ്ങനെയൊരു ബന്ധത്തിന് എന്റെ ഹൃദയം കൊതിച്ചുതുള്ളാൻതുടങ്ങി.

അപ്പച്ചനെന്നെ അവിടെനിന്നോടിച്ചു. വിവാഹത്തിനു ശേഷമുള്ള എന്റെ ജീവിതം പണത്തിനുവേണ്ടി സകലതും ത്യജിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. എന്റെ മൂത്തമകന് ഞാൻ ജോർജ്ജ് എന്നു പേരിട്ടു. പിള്ളാച്ചന്റെ പേരോർക്കാൻ വേണ്ടി. അവനെക്കണ്ടാൽ രഹസ്യമായെങ്കിലും "എന്റെ മകനേ" എന്നു വിളിക്കുന്നേ.

വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് തിരുവനന്തപുരത്ത് ഞാൻ സുമതിയോടൊന്നിച്ചൊരു മുറിയിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. ആരോടൊന്നിച്ചു ഒരു മുറിയിൽ ഒരു കട്ടിലിൽ ഞാനുറങ്ങണമെന്ന് കൊതിച്ചോ ആ ആളിനോടെന്നുമെന്നും കെട്ടിപ്പിടിച്ചുറങ്ങാൻ വരുന്നത് സുമതിയാണ്. എന്റെ കൂട്ടുകാരി സുമതിയും ഞാനും ഒന്നിച്ചുറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ആശ്വാസം തോന്നുന്നു.

—അമ്മാമ്മ."

നിന്നെ മകനേ എന്ന് സംബോധനചെയ്യട്ടെ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നോർത്ത് നീ എനിക്കു മാപ്പുതരണം. നീ ഇപ്പോൾ അത്ഭുതപ്പെടുന്ന മറെറാരു കാര്യമുണ്ടാകാം—ഞാനെങ്ങനെ നിന്റെ മേൽവിലാസം കൈക്കലാക്കിയെന്ന്. ഈ അടുത്തകാലത്ത് ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ഒരു ധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആസ്ട്രേലിയയിൽ ഏതോ ഒരു കോൺഫ്രൻസിൽ സംബന്ധിക്കാൻ സിംഗപ്പൂരിലൂടെ കടന്നുപോയി. അദ്ദേഹത്തിനു മലയാളികളായ ഞങ്ങൾ ഒരു ഡിന്നർ നൽകുകയുണ്ടായി. സ്വീകരണസംഘത്തിൽ ഞാനും ഒരംഗമായിരുന്നു. അതിഥികളെ സ്വീകരിച്ച് അകത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനിടയിൽ ഒരാൾ തോളിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ട് അച്ചായൻ ഇപ്പോൾ ഇവിടെയാണോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഞാൻ കേട്ടത് തങ്കത്തിന്റെ ശബ്ദമായിരുന്നു. നിന്റെ അമ്മയുടെ അനുജത്തി തങ്കം. അന്നു പഠിക്കാൻ കൊള്ളാത്ത, കാണാൻ ചന്തമില്ലാത്ത ആ പെൺകുട്ടി ഇന്നു് വലിയ ഒരാളിന്റെ ഭാര്യയായിത്തീർന്നുവെന്ന വസ്തുത വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്കു അല്പനേരം വേണ്ടിവന്നു. തിരക്കുപിടിച്ച പരിപാടികൾക്കിടയിലും ഞങ്ങൾ മാറിനിന്ന് അല്പനേരം സംസാരിച്ചു. അന്ന് തങ്കമ്മ നിന്റെ മേൽവിലാസം എനിക്കു തരികയുണ്ടായി. പക്ഷേ അമ്മാമ്മയുടെ യാതൊരു വിവരവും പറയാൻ അവർ തയാറായില്ല. അക്കാര്യം ഇനി ഒരിക്കലും അന്വേഷിക്കേണ്ട, ആ അദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. മരിച്ചുപോയോ എന്നു ഞാൻ ഉൽക്കണ്ഠയോടെ ചോദിച്ചു. ജീവിച്ചിട്ടും മരിച്ചതുപോലെയാണ് എന്നുമാത്രം അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. അതിൽനിന്നും ഇന്നും നിന്റെ അമ്മ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

നിന്റെ അമ്മ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ ഒന്നു കാണുവാൻ അങ്ങേയററം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ജീവി ഈ ലോകത്തുണ്ടെന്നു നിന്നെ മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് എനിക്കുദ്ദേശമുണ്ട്. ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ സമുദായത്തിനു പുറത്തു തള്ളുക. ഹിപ്പികൾക്കും മററും ധാരാളം സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഡൽഹിയിലോ ബോംബെയിലോ, ഗോവായിലോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ കണ്ണെത്താനിടയില്ലാത്ത മറെറതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ, കഞ്ചാവും കറുപ്പും മററു ലഹരിസാധനങ്ങളുപയോഗിച്ച് അത്യാധുനിക സാധുമനുഷ്യരായി ആ നഗ്നചിത്രവും പ്രതിഷ്ഠിച്ച് അതിനെ പൂജിച്ച് ഒന്നിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചുപോകുന്നു. നിന്റെ അമ്മയ്ക്കും ആ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

എനിക്ക് ഇതിൽക്കൂടുതലൊന്നും തല്ക്കാലം പറയാനില്ല. ഈ കത്തു മുഴുവൻ വായിച്ചു തീരുമ്പോൾ നീ തെററിദ്ധരിക്കും ഞാൻ ഏതോ ഭ്രാന്താലയത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് എഴുതുകയാണെന്ന്. വാസ്തവം അതല്ല. ഞാനിന്ന് സാമാന്യം അറിയപ്പെടുന്ന മാന്യനായ ഒരു വ്യക്തിയാണ്. പക്ഷേ എന്റെ ജീവിതം പൂർണ്ണമല്ല. ഞാനിന്നും നിരാശനാണ്. എന്റെ അമ്മാമ്മ അടുത്തില്ലാത്ത ഓരോ നിമിഷവും അസ്വസ്ഥമാണ്. അതിനു പ്രതിവിധികാണാൻ ഈ കത്ത് സഹായിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ കാണിക്കുന്ന ഈ വിവേകശൂന്യത ഒട്ടും കൂടിപ്പോയില്ല എന്നു ഞാൻ സമാധാനിക്കും. ഇത്രമാത്രം.

സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളോടുകൂടി,

—അജ്ഞാതബന്ധു.

CALL
20954
FOR
TRAVEL

We'll do everything but pack your bag.

IATA **jethmal travels**

76-A, HIGH STREET, SINGAPORE 6

With the Compliments
of

K. D. VASWANI & Co.,

Importers & Exporters
Textile Merchants

Cable: "KAYDEEVAS"
Phones: 25441, 27077

95, High Street; P. O. Box 594
SINGAPORE - 6.

With the Compliments
of

N. K. M. ABDUL AZEEZ

(Importers & Exporters)

Cable: "MANZILTEX"
P. O. Box 2465
Tel: 28875

7-D, St. Gregory Place,
Singapore-6.

യോഗാഭ്യാസത്തിലെ

യമനിയമങ്ങൾ

— അഞ്ചൽ വാസവൻ —

യമം, നിയമം, ആസനം, പ്രാണായാമം, പ്രത്യാഹാരം, ധാരണ, ധ്യാനം, സമാധി എന്നിങ്ങനെ യോഗപരിശീലന പദ്ധതിക്ക് എട്ടംഗങ്ങളുണ്ട്. യമനിയമങ്ങൾ കൂടാതുള്ള യോഗാഭ്യാസം അടിത്തറയില്ലാത്ത സൌധംപോലെ അധഃപതിച്ചുപോകുന്നതാണ്.

ആസനപ്രാണായാമാദികളിൽ നിന്നും മഹത്തായ ഫലം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ യമനിയമങ്ങൾ കൂടാതെ സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ അടുത്ത കാലത്ത് യോഗപരിശീലനം നേടുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും യമനിയമങ്ങളെ വിട്ടിട്ട് ആസന പ്രാണായാമാദികൾ ശീലിച്ചുവരുന്നതു കാണാം. ഇത്തരക്കാർ ഡോ: എൽ. എ. രവിവർമ്മ (എം. ബി. ആൻഡ് സി. എം. ഡി. ഒ. എം. എസ്.) യുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു "ആദ്യത്തെ രണ്ടംഗങ്ങളും (യമനിയമങ്ങൾ) മനസ്സുകൊണ്ടു ചെയ്യേണ്ടതുകൊണ്ടും ലൌകികന്മാർക്കത്ര എളുപ്പമല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ചില നവീനരസികന്മാർ ഒററക്കുതിക്ക് അതു രണ്ടും തൊടാതെ നേരേ ആസനത്തിൽ ചാടിവീഴുന്നതു കാണാം. ഇത്തരം പരാക്രമങ്ങളുടെ ഫലം യോഗമാർഗ്ഗം ശോകമാർഗ്ഗമായിത്തീരുന്നതാണ്. ആസനങ്ങൾ മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ഒട്ടും പ്രയാസം കൂടാതെ ഇരിക്കത്തക്ക നിലയിൽ പരിചയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടു വേണം പ്രാണായാമം ശീലിക്കുവാൻ. ചില നവരസികന്മാർ ആദ്യമേ ചാടിവീഴുന്നതു പ്രാണായാമത്തിലാണ്. പലപ്പോഴും അവർ ചാട്ടം പിഴച്ച് പ്രാണത്യാഗത്തിൽ പോയിവീഴാറുണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഈ മൂന്നംഗങ്ങളും വേണ്ടവിധം ശീലിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പ്രാണായാമം തുടങ്ങാം", ഈ അഭിപ്രായം തികച്ചും പരമാർത്ഥം തന്നെ. ആയതിനാൽ യോഗാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒന്നും രണ്ടും പടികളായ യമവും നിയമവും വളരെ ഗൌരവത്തോടെ ശീലിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അഹിംസ, സത്യം, അസ്തേയം, ബ്രഹ്മചര്യം, ക്ഷമ, ധൃതി, ദയ, ആർജ്ജവം, മിതാഹാരം, ശൌചം, എന്നിവ പത്തും യമമാകുന്നു എന്ന് സ്വാത്മാരാമ യോഗി (ഹഠയോഗപ്രദീപിക) കളും, അഹിംസ, സത്യം, അസ്തേയം, ബ്രഹ്മചര്യം, അപരിഗ്രഹം, എന്നിവ യമമാകുന്നു, എന്ന് പതഞ്ജലി മഹർഷിയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശാണ്ഡില്യോപനിഷത്തിലും മററും ഹഠയോഗ പ്രദീപികയുടെ അഭിപ്രായമാണു കാണപ്പെടുന്നത്.

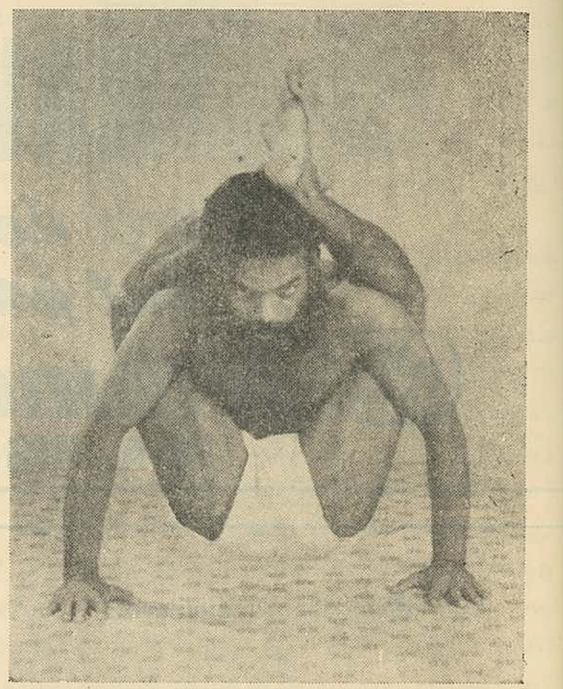

ലേഖകൻ ദ്വിപാദകന്ധരാസനത്തിൽ

മനസാ വാചാ കർമ്മണാ ഒരു ജീവിക്കും ഉപദ്രവം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതാണ് അഹിംസ. മനോവാക്കായ കർമ്മങ്ങളിൽക്കൂടി ഒരു പ്രാണിക്കും വേദന ജനിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്ന അഹിംസ യമത്തിന്റെ മുഖ്യഗുണമാണ്. അന്യന്റെ മുതലിനെ അപഹരിക്കണമെന്നോ അന്യനെ ഉപദ്രവിക്കണമെന്നോ മററോ നിശീഥിനിയുടെ ഏകാന്തതയിലിരുന്ന് മനസ്സുകൊണ്ടു സങ്കല്പം ചെയ്യുന്നതുപോലും ഹിംസയാകുന്നു. ഉദ്വേഗം ജനിപ്പിക്കുക, സ

സന്ദർശനാർത്ഥം സിംഗപ്പൂരിലെത്തിയിരിക്കുന്ന ശിവഗിരി ശാരദാമഠത്തിന്റെ അധിപ സന്യാസിനി ദേവകിയമ്മ ആഗസ്റ്റ് ഒന്നാം തീയതി കേരളാ അസോസിയേഷൻ മന്ദിരത്തിൽ വച്ച് "സ്ത്രീധർമ്മം" എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. സന്യാസിനി ദേവകിയമ്മ പ്രസംഗിക്കുന്നതാണ് ചിത്രത്തിൽ കാണുന്നത്.

ന്താപം ഉളവാക്കുക, വേദനയുണ്ടാക്കുക, രക്തം പുറപ്പെടുവിക്കുക, പൈശുന്യം പറയുക, ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾ വകവച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുക, അന്യന്റെ രഹസ്യം പരസ്യമാക്കുക, സുഖമാണെന്നു വ്യാജം പറയുക, സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുക, വധിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം ഹിംസയാണെന്നു് ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഹിംസ തൽക്കർത്താവിനു് അത്യന്തം ദോഷഫലം ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ജീവിതത്തിലെ യാതൊരു പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ഒരു ജീവിയും വേദനപ്പെടുവാൻ ഇടവരാത്തവിധത്തിൽ അഹിംസാത്മകമായ കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമേ ചെയ്യാവൂ എന്നു് ശാസ്ത്രങ്ങൾ പറയുന്നു. അതിനാൽ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ പ്രഥമ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഹിംസ, അനർത്ഥനിവാരണത്തേയും അഭീഷ്ടസിദ്ധിയേയും കുരതിപ്രവർത്തിക്കുന്നു. യോഗസാധകർ തികച്ചും പരിത്യജിക്കേണ്ടതാണ്. യമത്തിൽ പ്രഥമ സ്ഥാനമർഹിക്കുന്ന അഹിംസയെക്കാൾ വലുതായ ധർമ്മമില്ലാത്തതിനാൽ അഹിംസാത്മകമായ ജീവിതം നിർമ്മലവും ശ്രേഷ്ഠവും സമാദരണീയവും ശാന്തിദായകവുമാണെന്നു് സിദ്ധിക്കുന്നു. യമത്തിൽ രണ്ടാമത്തേതു 'സത്യ'മാണ്. മനസ്സുകൊണ്ടു സങ്കല്പിക്കുന്നതും നാക്കുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതും ശരീരംകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതും യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നതാണു് സത്യം. പരമാർത്ഥമല്ലാത്ത കാര്യം പറയുക, തനിക്കറിവില്ലാത്തതു് അറിയാമെന്നു ഭാവിച്ചു സംസാരിക്കുക മുതലായതു് വാചികമായ അസത്യവും ഒരു സ്ഥലത്തു് ചെല്ലാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് ചെല്ലാതിരിക്കുക, കടം വാങ്ങുകയോ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഏല്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് ഏററസമയത്തു മടക്കിക്കൊടുക്കാതിരിക്കുക എന്നീ രീതിയിലുള്ളവ കായികമായ അസത്യവും ആകുന്നു. എല്ലാവിധത്തിലും സത്യത്തെ ആദരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ വാക്കും സങ്കല്പവും അതേപടി ഫലിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ഇതു് ഋഷിമാരുടെ ശാപങ്ങൾ ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നു പറയുന്നതിൽ നിന്നും മററും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. യാതൊരുവനാണോ സത്യത്തെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിച്ചു് അതിൽ ആരൂഢനായ്ത്തീരുന്നതു് അവനെ പിന്നീടു് സത്യം ആശ്രയിച്ചുകൊള്ളും. ഇതു് സത്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണു്. ഇപ്രകാരം അത്ഭുതശക്തി പ്രദാനംചെയ്യുന്ന സത്യത്തിൽ എല്ലാവരും വിശേഷിച്ചു് യോ

With Best Compliments

P. P. MATHEWS & BROS.

IMPORTERS AND EXPORTERS OF TEXTILES & MADE-UP GOODS

Room 3-46, 3rd Floor, Peninsula Building.
COLEMAN STREET,
SINGAPORE - 6.

Cable : "MAINTEXT"

Singapore P. O. Box 2410.	Tel: 22120 - 22310.	Telex. Rs. 21562.
Hong Kong. G. P. O. Box 14128.	Tel: 457886 & 753711.	Telex. HX. 4568.
Osaka Higashi P. O. Box 304.	Tel: 271 - 1375/7.	Telex. J63741.
Seoul. I. P. O. Box 1947. Korea	Tel: 243531 & 243532.	
Taipei P. O. Box 58198. Taiwan	Tel: 518419.	

With the Best Compliments

of

SITHIVINAYAGAR CO.

GENERAL PIECE GOODS MERCHANTS

മനോഹരമായ വസ്ത്രങ്ങൾക്ക് സിത്തിവിനായഗർ കമ്പനി

SINGAPORE

66, Serangoon Road, Tel: 21779
69, Serangoon Road, Tel: 20779
72, Serangoon Road, Tel: 33450

79, High Street, Tel: 362666, 362688.
199, Tanjong Pagar Road, Tel: 74907.

Penang

58, Market Street, Tel: 24489.

ഗാഭ്യാസത്തിൽ ജിജ്ഞാസുക്കളായ സകലരും അചഞ്ചലമായ നിഷ്ഠയോടുകൂടിയിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പരകീയമായ വസ്തുക്കളെ അനുമതികൂടാതെ അപഹരിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് 'സ്തേയം'. മററാളുകളുടെ അധീനതയിലോ അവകാശത്തിലോ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളെ അഥവാ ഇന്ദ്രിയാർത്ഥങ്ങളെ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ഭുജിക്കുകയോ മററോ ചെയ്യുന്നതു നിമിത്തം അവയിലുണ്ടാകുന്ന അമിതമായ ആസക്തിക്കടിമയായി തീർന്നശേഷം ഉടമസ്ഥനറിയാതെ മോഷ്ടിച്ചു സ്വന്തമാക്കി എടുക്കുകയോ മററു വിധത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നാണ് ആചാര്യന്മാരുടെ അനുശാസനം. മോഷ്ടാവു പ്രായേണ ഭീരുവും ചഞ്ചലഹൃദയനുമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള മോഷണങ്ങളുടെ ദുഷ്ടഫലം എപ്പോഴാണ് തന്നെ അപകടപ്പെടുത്തുന്നതെന്നയാൾക്ക് ഉൾഭീതികാണും. ഈ കുഴപ്പം യോഗസാധകർക്കുണ്ടാകാൻപാടില്ല.

യമത്തിന്റെ അടുത്ത ഗുണമായിട്ടുള്ളതു് ബ്രഹ്മചര്യമാണ്. യാതൊന്നിന്റെ നിർവിഘ്നമായ പരിസമാപ്തികൊണ്ടാണോ ബ്രഹ്മപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നതു് അതാണ് ബ്രഹ്മചര്യം. മനുഷ്യശരീരത്തിലുള്ള വീര്യം ചലനാവസ്ഥയിലുള്ള ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ്. ആ വീര്യധാരണം ചെയ്യുന്നതു് ബ്രഹ്മചര്യമാകുന്നു.

സ്ത്രീകളെ സ്മരിക്കുക, സ്ത്രീകളേയും സ്ത്രീസംസർഗ്ഗജന്യമായ സുഖത്തേയും സ്തുതിക്കുക, സ്ത്രീകളുമായി വിനോദങ്ങളിലേർപ്പെടുക, ഇച്ഛയോടുകൂടി സ്ത്രീകളെ നോക്കുക, രഹസ്യമായി സ്ത്രീകളോടു സംസാരിക്കുക, സ്ത്രീസംസർഗ്ഗത്തെ സങ്കല്പിക്കുക അഥവാ ആഗ്രഹിക്കുക, നിശ്ചയത്തോടുകൂടി അതദ്രൂപമായി ചേഷ്ടിക്കുക ക്രിയാസമാപ്തി വരുത്തുക എന്നിവ മൈഥുനത്തിന്റെ എട്ടംഗങ്ങളാണ്. ഇതിൽനിന്നു് അന്യമായിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മചര്യത്തെ സദാപി സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. തുടരെത്തുടരെ വീര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി ശരീരം, മനസ്സ്, ബുദ്ധി ഇവയുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു് തുഷ്ടി, പുഷ്ടി, ബലം ഉത്സാഹം, പ്രതിഭ, ധൈര്യം സൌന്ദര്യം മുതലായവ നഷ്ടമായി ജീവിതത്തിൽ അസുഖവും അസമാധാനവും വർദ്ധിച്ചു് ജീവിത സുഖം നശിക്കാനിടയാകും. വിഷയ സുഖങ്ങളിൽ അമിതാസക്തിയോടുകൂടിയവർ യോഗാഭ്യാസം ഒരിക്കലും ചെയ്യുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

ആഹാരത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന രസംമുതൽ ശുക്ലം വരെയുള്ള ഏഴു ധാതുക്കളുടേയും തേജസ്സാണ് ഓജസ്സ്. ബ്രഹ്മചര്യാനുഷ്ഠാനത്താൽ തേജസ്സും ഓജസ്സും വർദ്ധിക്കുകയും സാധകനു് അമാനുഷികങ്ങളായ പല കഴിവുകളും സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വിവാഹ ജീവിതം സംസ്കാരപരമായി നയിക്കുകയും, ഭാര്യ 'സഹധർമ്മിണി'യാണെന്നു ധരിച്ചു പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമികൾക്കും അഥവാ ഗൃഹസ്ഥനു യോജിച്ച ബ്രഹ്മചര്യമെങ്കിലും അനുഷ്ഠിക്കുന്ന എല്ലാ ഗൃഹസ്ഥന്മാർക്കും യോഗം അഭ്യസിക്കാവുന്നതാകുന്നു. യോഗാഭ്യാസത്തിനു് അഖണ്ഡബ്രഹ്മചര്യം ഉത്തമവും കേവലബ്രഹ്മചര്യം അനുപേക്ഷണീയവുമാണെന്നു് പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

അന്യന്റെ വസ്തുക്കളെ അനുമതിയോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുന്നതും തന്റെ വസ്തുക്കളിൽ ആസക്തിയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതുമാണ് പരിഗ്രഹം. ഇതു രണ്ടുമില്ലാത്തതാണ് അപരിഗ്രഹം. അന്യന്റെ വസ്തുക്കളെ അനുമതിയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ താനെന്നും അന്യനെന്നുമുള്ള ഭേദബുദ്ധി വളരുകയും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിൽ ആശയും തദാരാബന്ധവും വർദ്ധിക്കുകയും പരിഗ്രഹിച്ചതിന്റെ സംഗ്രഹം ക്ലേശത്തിനും ദുരിതത്തിനും ഇടവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വിശിഷ്യായോഗിയുടെ ലക്ഷ്യം ഭൌതികവസ്തുക്കളുടെ ഉപാർജ്ജനവും ഉപഭോഗവും അല്ല. പ്രത്യുത, ത്യാഗവും ശാന്തിയുമായതിനാൽ പരിഗ്രഹം തികച്ചും അനുവദനീയമല്ല. അതിനാൽ സ്വകീയവും പരകീയവുമായ സമസ്ത വസ്തുക്കളിലുമുള്ള മമതയെ സർവ്വാത്മനാ ത്യജിക്കുന്നതായ അപരിഗ്രഹം യമത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളിൽ അത്യുൽകൃഷ്ടമാണെന്നു കാണാം. യോഗസാധകൻ അത്യാവശ്യത്തിനു മാത്രം പരിമിതമായ പദാർത്ഥങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാൻ പാടുള്ളു എന്ന സത്യവും ഈ അവസരത്തിൽ വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. (ശാണ്ഡില്യമഹർഷിയും, സ്വാത്മാരാമനും അപരിഗ്രഹത്തെ യമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയ തന്നെ.)

ക്ഷമയാണ് യമത്തിന്റെ അടുത്ത ഗുണമായി പറയുന്നതു്. തന്നോടു ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചു തനിക്കു് പ്രതികാരേച്ഛയില്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് ക്ഷമ. തനിക്കെതിരായി ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് ചിന്തിക്കാതെയും ക്ലേശിക്കാതെയും സഹിക്കുന്നതും സുഖദുഃഖാദികളിൽ തുല്യഭാവനയോടുകൂടി മനസ്സിളകാതിരിക്കുന്നതും ക്ഷമയാണെന്നാണ് ആചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ക്ഷമ സർവ്വാഭീഷ്ടപ്രദായിനിയാണെന്നു് എല്ലാവരും സമ്മ

തിക്കുന്നു്. അശക്തന്മാർക്കു് ബലമായിട്ടുള്ളതും ശക്തന്മാർക്കു ഭൂഷണമായിട്ടുള്ളതും ക്ഷമയാകുന്നു. ക്ഷമയ്ക്കു് ജനഹൃദയങ്ങളെ വശീകരിക്കുവാനും സ്വാധീനമാക്കുവാനും നിഷ്പ്രയാസം കഴിയും.

അടുത്ത ഗുണം ധൃതിയാകുന്നു. ധൃതിക്കു് ധാരണ അഥവാ ധൈര്യം എന്നർത്ഥം കല്പിക്കാവുന്നതാണു്. ജ്ഞാനവൈരാഗ്യ ബുദ്ധിയുടെ നിശ്ചയരൂപമായ സ്ഥിതി അഥവാ നിലയാണു് ധൃതി. യോഗാഭ്യാസത്തിന്റെ ഓരോ പടിയും ക്രമേണ കടന്നു അതിന്റെ പരമലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നതിനു് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഗുണവിശേഷമാണു് ധൃതി.

സകല ജീവികളോടും അവയുടെ ദുഃഖത്തിലും ദുരിതത്തിലും അലിവു തോന്നുന്നതാണു് ദയ. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകല ജീവികളോടും കാരുണ്യം തോന്നുകയും അവയുടെ ദുഃഖവും ദുരിതവും നിറഞ്ഞ ലോകജീവിതം ദിവ്യോപദേശങ്ങളാൽ പ്രകാശവും സന്തോഷവും നിറഞ്ഞതാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ശ്രീ ബുദ്ധൻ, ശ്രീ യേശുക്രിസ്തു, മുഹമ്മദ്നബി തുടങ്ങിയ മഹാ പുരുഷന്മാരുടെ ദയ നമുക്കു് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. ഹൃദയാന്തരാളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നിർമ്മലസ്നേഹമാണു് ദയയുടെ ഉറവിടം. യഥാർത്ഥമായ ദയയില്ലാത്തവൻ മനുഷ്യനല്ല. അത്യന്തം അഭിലഷണീയമായ ഈ ദയ യോഗസാധകർക്കു് അനുപേക്ഷണീയമാണു്.

അടുത്തതു് മിതാഹാരം. ശരീരത്തിന്റെ നിലനില്പിനെയും പോഷണത്തെയും കരുതി ആവശ്യത്തിനു മാത്രം ആഹാരം (സമ്പൂർണ്ണാഹാരം) കഴിക്കുന്നതാണു് മിതാഹാരം. മിതാഹാരം ഹിതാഹാരമായിരിക്കേണ്ടതാണു്. ശരീരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കും പോഷണത്തിനും ആവശ്യമായ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും ആഹാരത്തിലടങ്ങിയിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള ആഹാരം ജഠരത്തിന്റെ അർദ്ധഭാഗം മാത്രമേ നിറച്ചു കഴിക്കാവൂ.

ആമാശയത്തിന്റെ പകുതിഭാഗം അന്നംകൊണ്ടും അതിന്റെ പകുതി ജലംകൊണ്ടും നിറയ്ക്കുകയും ശേഷമുള്ള നാലിലൊരു ഭാഗം വായു സഞ്ചാരത്തെക്കരുതി ഒഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യണം. മിതാഹാരം ശീലിക്കുന്ന ആൾ മാത്രമേ യോഗിയായിത്തീരുന്നുള്ളു.

(കടപ്പാടു്)

—0—

With the Best Compliments

Gurcharan Singh & Co.,

Importers–Exporters, Textiles and all kinds of Ready Made Garments.

35, *High Street, Singapore-6*

Cable: 'NARULA' P. O. Box 122

Telephone:	39855
Office	20443
Godown	95589
Res.	85783

With the Best Compliments

Jeniff Packing & Transport Agency

Packing of House Hold Goods
Forwarding and Shipping
and General Contractors.
2-A, Telok Ayer Street,
Singapore-1

P. O. Box 2800 Office Tel: 75242
After Office Hours Tel: 83071

Proprietor
S. Rosario Retnam

THE SHAW ORGANISATION

The
Greatest Purveyers of Entertainment
In The Far East

PRESENTS

Sridhar's **AVALUKKENRU OOR MANAM**

Eastman Color

A MOTION PICTURE WITH A DIFFERENCE............

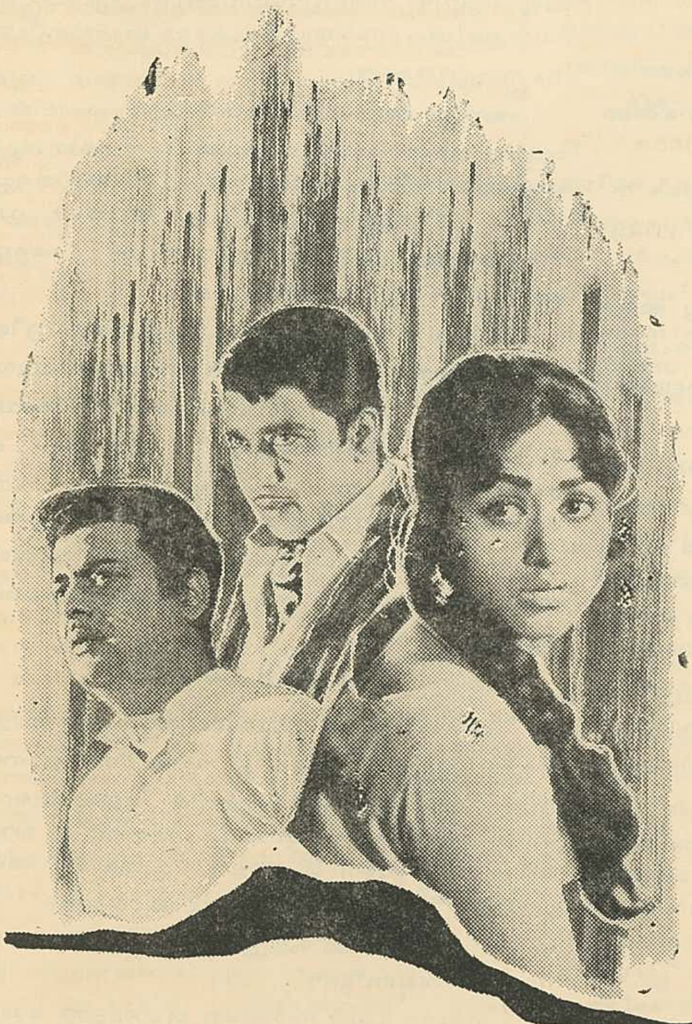

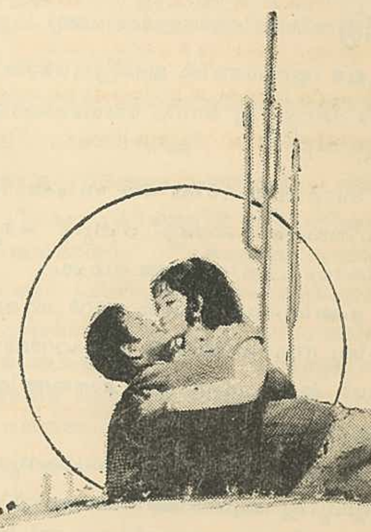

.... Starring ....

Barathi—Kanchana—Gemini Ganesh—Muthuraman—Rukmani—V. S. Raghavan

Story——Dialogue—Direction SRIDHAR

A Colorful Movie For A Colorful Audience

കണ്ണേ മടങ്ങുക!

—ജോർജ്ജ് നെറോ—

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി പതിനേഴ്.

ഈ നൂററാണ്ടിൽ ഇദംപ്രഥമമായി ലോകത്തെ കിടുകിടാ വിറപ്പിച്ച ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം നടക്കുന്ന കാലം.

സാർ ചക്രവർത്തിയെ സിംഹാസനത്തോടെ നിഷ്കാസിതനാക്കിക്കൊണ്ടു് റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അധികാരം പിടിച്ചെടുത്ത വർഷം.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ താൻ ആവിഷ്കരിച്ച അക്രമരാഹിത്യ സമരസിദ്ധാന്തം മോഹൻദാസ് കരംചന്ദ് ഗാന്ധി ഇദംപ്രഥമമായി ഭാരതത്തിൽ ഉൽഘാടനം ചെയ്ത വർഷം.

അങ്ങിനെ, അങ്ങിനെ ലോകവ്യാപകമായി ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിപ്പതിനേഴ് സിംഗപ്പൂരിലെ മലയാളികളെ സംബന്ധിച്ചും ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി! സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളുടെ പ്രഥമ സംഘടന പൊട്ടി വിടർന്നു. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൻെറയോ, റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിൻെറയോ, ചമ്പാരൻ സമരത്തിൻെറയോ പ്രത്യാഘാതമായിട്ടല്ല സിംഗപ്പൂരിൽ മലയാളി സംഘടന പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതു് എന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല എന്നതോടൊപ്പം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം അനുസ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു:—

ലോകചരിത്രത്തിലെ ചില സുപ്രധാന സംഭവങ്ങൾക്കു് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച 1917 സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളുടെ ചരിത്രത്തിലും ഒരു സുപ്രധാന സംഭവത്തിനു് സാക്ഷ്യംവഹിച്ചു!

കേരളീയ മഹാജന സംഘം

റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിനും, ഭാരതത്തിൽ അക്രമരാഹിത്യ സമരപ്രസ്ഥാനത്തിനും, ഇന്ദിരാനെഹ്രുവിനും ജന്മം നൽകിയ 1917 തന്നെയാണു് സിംഗപ്പൂരിൽ ഇദംപ്രഥമമായി ഒരു മലയാളി സംഘടനയ്ക്കും ജന്മം നൽകിയതു്. റഷ്യയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വാഴ്ചയ്ക്കും, ഇന്ത്യയിൽ അക്രമരാഹിത്യ സമരപ്രസ്ഥാനത്തിനും, ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധിക്കും, സിംഗപ്പൂർ കേരളാ അസോസിയേഷനും സമപ്രായമത്രെ.

കേരളാ അസോസിയേഷൻ എന്ന പേരിൽ ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്ന സംഘടന അമ്പത്തിനാലു വർഷക്കാലത്തിനിടയ്ക്കു് പല പേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. സിംഗപ്പൂർ മലയാളികൾ അവരുടെ പ്രഥമ സംഘടനയ്ക്കു് നാടാടെ നൽകിയ പേരു് "കേരളീയ മഹാജന സംഘം" എന്നായിരുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായിരുന്ന ശ്രീമൂലം തിരുനാളിൻെറ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിആഘോഷവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ആശംസാസന്ദേശമയക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സിംഗപ്പൂർ നിവാസികളായ ഏതാനും തിരുവിതാംകൂറുകാർ യോഗം ചേരുകയും ആ യോഗത്തിൽവെച്ചു് നമ്മുടെ പ്രഥമ സംഘടനയുടെ ബീജാവാപം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണു് ദൃക്‌സാക്ഷിയായിരുന്ന ഡോക്ടർ ജെ. റീ. ഫെർണാണ്ടസ് നമ്മെ അറിയിക്കുന്നതു്.

പത്രവാർത്ത

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം നാളിതുവരെ സിംഗപ്പൂരിലെ മലയാളി സംഘടനകളെ സംബന്ധിച്ച വാർത്തകൾക്കു് പത്രത്തിൽ വളരെയേറെ പ്രസിദ്ധീകരണം ലഭിച്ച അനുഭവം നമുക്കുണ്ടു്. ഇവിടെ നിന്നു് പുറപ്പെടുന്ന മലയാള ദിനപ്പത്രമാണു് അതിനു കാരണം. ഇതര ഭാഷാപത്രങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സംഘടനാവാർത്തകൾക്കു് എന്തു സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു എന്നതു് നാംകണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

നമ്മുടെ പ്രഥമ സംഘടന രൂപമെടുത്ത കാലത്തു് ഇവിടെ മലയാള പത്രമില്ലായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം, പ്രസ്തുത വാർത്ത ഇവിടത്തെ പത്രങ്ങളിൽ സ്ഥലംപിടിക്കാനിടയില്ലെന്നു വരുമോ? ജിജ്ഞാസ തോന്നിയ ഞാൻ സിംഗപ്പൂർ നാഷണൽ ലൈബ്രറിയിൽ മൈക്രോഫിലിം ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ള അക്കാലത്തെ ഇംഗ്ലീഷു

പത്രങ്ങൾ മറിച്ചുനോക്കുകയുണ്ടായി.

"സിംഗപ്പൂർ ഫ്രീ പ്രസ്സ്" എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ദിനപ്പത്രത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രഥമ സംഘടനാ രൂപീകരണവാർത്ത കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ആഹ്ലാദചിത്തനായി പ്രസ്തുത വാർത്തയിൽതന്നെ ദൃഷ്ടികളുറപ്പിച്ചിരുന്നുപോയി! അതേ വാർത്ത "സ്ട്രെയ്റ്റ്സ് ടൈംസ്" എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ദിനപ്പത്രത്തിലും ദർശിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഹ്ലാദത്തിന്റെ വേലിയേററമുണ്ടായി!

പത്രറിപ്പോർട്ടർമാർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത വാർത്തയായിരുന്നില്ല അവ രണ്ടും. നമ്മുടെ പ്രഥമ സംഘടനാ ഭാരവാഹികൾ എഴുതിക്കൊടുത്ത വാർത്ത പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

എല്ലാ വാർത്തകൾക്കും ശീർഷകം നൽകുന്ന പതിവ് അക്കാലത്തില്ലായിരുന്നു. ശീർഷകമില്ലാതെതന്നെ ഒട്ടേറെ വാർത്തകൾ അന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. "കേരള മഹാജനസംഘം" എന്ന ശീർഷകത്തോടുകൂടിയാണ് നമ്മുടെ വാർത്ത സിംഗപ്പൂർ ഫ്രീ പ്രസ്സിലും സ്ട്രെയ്റ്റ്സ് ടൈംസിലും അന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്. അക്കാരണത്താൽതന്നെ അപ്രധാനമല്ലാത്ത സ്ഥാനമാണതെന്ന് ന്യായമായി കണക്കാക്കാം.

ആദരാഞ്ജലി

പുതുതായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട "കേരളീയ മഹാജന സംഘ"ത്തിന്റെ പ്രഥമ കമ്മിററിയുടെ പേരുവിവരം പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിലുണ്ട്. ആ പേരുകൾ വായിച്ചപ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് പൊന്തിവന്ന ആദരാഞ്ജലി ആ യശഃശരീരന്മാരുടെ സ്മരണയ്ക്കു മുന്നിൽ ഞാൻ മനസാ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അമ്പത്തിനാലു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇവിടെ സംഘടനകൾ അത്രയൊന്നുമില്ലാതിരുന്ന ഒരു ശുഷ്ക കാലഘട്ടത്തിൽ, ഒരു മലയാളി സംഘടന സമാരംഭിക്കണമെന്ന സൽബുദ്ധി തോന്നിയവരും, അങ്ങിനെ ഒരു മലയാളി സംഘടനയ്ക്ക് ജന്മം നൽകിയവരും, പ്രാരംഭകാലത്ത് സംഘടനാ പ്രവർത്തനം ഏറെറടുത്തവരുമായ ഇവിടത്തെ നമ്മുടെ മുൻഗാമികൾ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും ആദരാഞ്ജലി അർഹിക്കുന്നില്ലേ?

1917-ൽ കേംബ്രിഡ്ജ് സീനിയർ പരീക്ഷയിൽ പാസ്സായ സിംഗപ്പൂർ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം നാല്പത്തിരണ്ട് മാത്രമായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത സിംഗപ്പൂരിന്റെ അന്നത്തെ സ്ഥിതി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. സിംഗപ്പൂരിൽ അന്ന് ഏതെങ്കിലും ഇന്ത്യൻ സംഘടനകളുണ്ടായിരുന്നോ എന്നറിയില്ല. അഖില മലയാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു സിക്ക് സംഘടന പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ അസോസിയേഷൻ ഉൾപ്പെടെ സിംഗപ്പൂരിൽ ഇന്നു കാണുന്ന മിക്കവാറുംഎല്ലാം ഇന്ത്യൻ സംഘടനകളും പില്ക്കാലത്തു രൂപമെടുത്തവയത്രെ.

പ്രഥമ കമ്മിററി

കേരളീയ മഹാജന സംഘത്തിന്റെ പ്രഥമനിർവാഹക സമിതിയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ പേരു വിവരം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:—

അദ്ധ്യക്ഷൻ—ശ്രീ. വി. ആർ. മേനോൻ; ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ—ശ്രീ. ആർ. പി. പെരേര; കാര്യദർശി—ശ്രീ. ഫ്രാൻസിസ് നീലങ്കാവിൽ; ഖജാൻജി—ശ്രീ. ജി. ബി. പെരേര; കണക്ക് പരിശോധകൻ—ശ്രീ. ശ്രീ. എം. ഖി. ആൽബർട്ട്; കമ്മിററി അംഗങ്ങൾ:—ശ്രീമാന്മാർ: സി. എച്ച്. എസ്. അയ്യർ, കെ. എസ് കൊച്ചുപിള്ള, ഐ. എൻ ബെഞ്ചമിൻ, സി. ബി. ഗോമസ്, കെ. പി. കെ. പിള്ള.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലമായിരുന്നുവല്ലോ അത്. റെഡ്ക്രോസ്സ് ഫണ്ടിലേയ്ക്ക് പണപ്പിരിവ് ഇവിടെ ഊർജ്ജിതമായി നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ സംഘടനാ രൂപീകരണയോഗത്തിൽ ഈ വിഷയവും ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമായി. "കേരളീയ മഹാജന സംഘം" ഈ ഫണ്ട് പിരിവിൽ സഹകരിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും പ്രവർത്തനം പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ വച്ചുതന്നെ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നവർ എഴുപത്തൊൻപത് ഡോളർ അമ്പത് സെൻറ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. എഴുപത്തൊമ്പതര വെള്ളി ഇന്ന് ചെറിയ തുകയായി തോന്നാം. പക്ഷെ, അന്ന്, അതായത് അമ്പത്തിനാല് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇതൊരു വലിയ തുകയായിരുന്നു എന്ന കാര്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. ഫണ്ട് പിരിവ് നടത്തുന്നതിന് പ്രവർത്തകസമിതിയിൽ നിന്ന് മൂന്നു പേരും കമ്മിററിക്കു പുറത്തുനിന്ന് ശ്രീ. സി. എം. മേനോനും ഉൾപ്പെടെ നാലുപേരടങ്ങിയ ഒരു ഉപസമിതിയെ പൊതുയോഗം നിയോഗിച്ചു.

ഒന്നാംലോക മഹായുദ്ധത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന് വിജയം നേർന്നുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ പ്രഥമസംഘടനാരൂപീകരണയോഗം ഉപസംഹരിച്ചത്.

പ്രമുഖ സംഘടന

രജിസ്ട്രേഷനപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, പേരിനെ സംബന്ധിച്ച് ആരോ ഉന്നയിച്ച ആക്ഷേപം രജിസ്ട്രാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും, പേര് മാററണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച്, "സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷൻ" എന്ന പേര് സ്വീകരിച്ചു.

അമ്പതു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് സിംഗപ്പൂരിൽ മല

യാളികളുടെ എണ്ണം കുറവായിരുന്നു. ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി ഇരുപതുകളിലും മുപ്പതുകളിലും നേവൽ ബേസ് നിർമ്മാണം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഇവിടെ ധാരാളം മലയാളികൾ എത്തിച്ചേരുകയുണ്ടായി.

മലയാളികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും അതിനനുസരിച്ച് അസോസിയേഷൻ പ്രവർത്തനം വ്യാപകമോ ഊർജ്ജസ്വലമോ ആവുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ, തിരുവോണം ഉത്സാഹപൂർവ്വം ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രവണത മനത്തറിയാനിടയായ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള, 1936–ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു, സിംഗപ്പൂരിൽ ഒരു സുഹൃത്തിന്ന് എഴുതി:–

"നിങ്ങളുടെ സ്തുതി കണ്ടിട്ട് ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പേ നിങ്ങൾക്ക് തിരുവോണം വരുമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു."

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം മലയാളികളുടെ എണ്ണം അത്ഭുതപൂർവ്വമായി വർദ്ധിച്ചുവന്നതോടെ നമ്മുടെ സംഘടനകളുടെ എണ്ണവും വർദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ചിലതൊക്കെ ക്ഷണമാത്രയിലും, മററു ചിലതു് കാലക്രമേണയും അപ്രത്യക്ഷമായി. ചിലതു് നല്ല ആരോഗ്യത്തോടെ നിലനിൽക്കുന്നു.

പല കാലഘട്ടങ്ങളിലായി, വിവിധ പ്രേരണകൾക്കു വിധേയമായി സിംഗപ്പൂരിൽ നിരവധി മലയാള സംഘടനകൾ രൂപമെടുത്തുവെങ്കിലും, എക്കാലത്തും നമ്മുടെ പ്രഥമ സംഘടന തന്നെയായിരുന്നു പ്രമുഖ സംഘടന. ഇന്നും സ്ഥിതി അതു തന്നെ. നാളെയും നില അതാവാനേ വഴിയുള്ളു.

മാറിയ ചുററുപാടിൽ

മാറിയ ചുററുപാടിൽ, ചില ചോദ്യങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായി ഉയർന്നു വരുന്നു:—

നാല്പത്താറ് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം 2017–ൽ ശതവാർഷികമാഘോഷിക്കാൻ കേരളാ അസോസിയേഷൻ നിലനിൽക്കുമോ?

"കണ്ണു മടങ്ങുക! കരിഞ്ഞു മലിഞ്ഞു മാംസ
മണ്ണാകുമീ മലരു് വിസ്മൃതമാകുമിപ്പോൾ"

എന്നു് മഹാകവി കുമാരനാശാൻ വീണപൂവിനെ നോക്കി വിലപിച്ച വരികളിൽ "മലരു്" എന്ന പദത്തിനു പകരം "സമിതി" എന്നു് മാററിച്ചൊല്ലാനിടവരുമോ? ഇടയായാൽത്തന്നെ അതു് ചൊല്ലാൻ മലയാളമറിയുന്ന മലയാളി ഇവിടെ ഉണ്ടാവുമോ?

പ്രവചനം സാദ്ധ്യമല്ല. ഭാവി എന്തോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇതുവരെയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിൻെറ ബാലൻസ്ഷീററ് നാം തയ്യാറാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞകാലപ്രവർത്തനത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ടു്. അതിനു പററിയ സമയം ഇതാണു്.

....0....

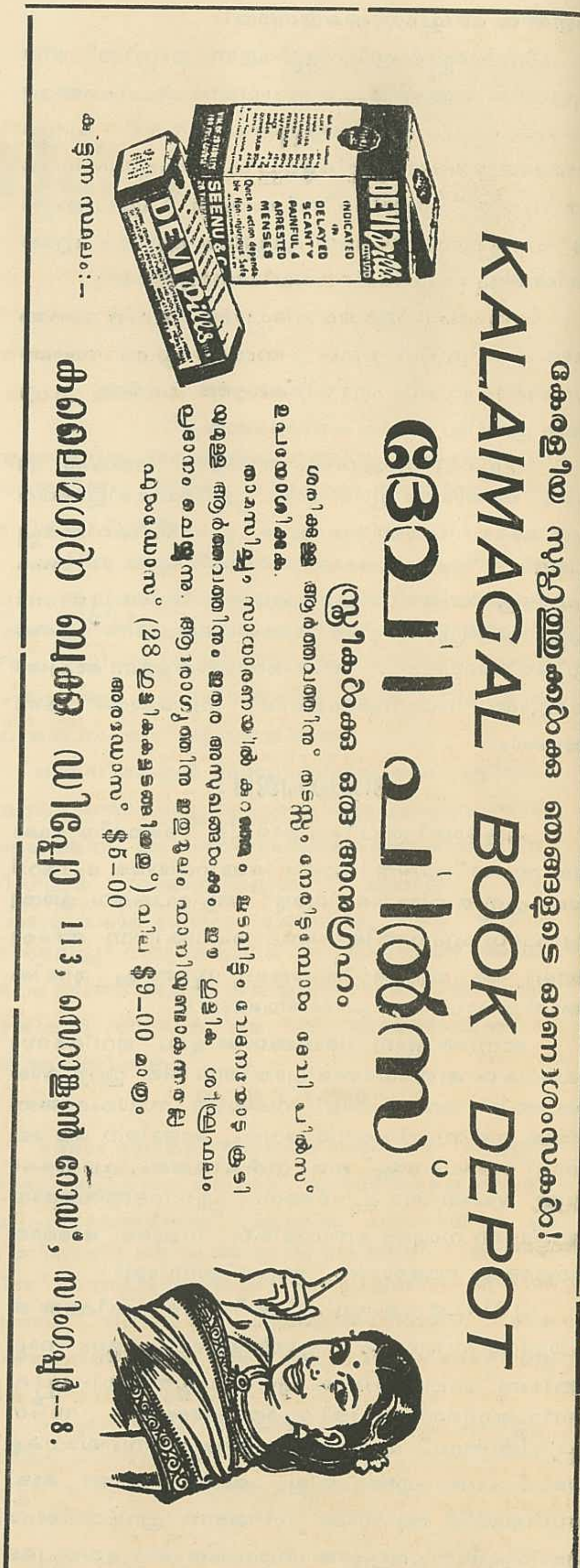

ഏകാങ്കം

എൻ. സി. കട്ടേൽ

ചിരിക്കുന്ന ചെകുത്താന്മാർ

[കിഴക്കൻ പാക്കിസ്ഥാനിലുള്ള ഒരൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലം. യുദ്ധഭീതി നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം. വല്ലാത്ത ശ്മശാനമൂകത. ഏതാണ്ട് അൻപതു വയസ്സ്‌വരും, അവർക്ക്. ഒരു സ്ത്രീയെ രംഗത്തേക്കു തള്ളിവിട്ടുകൊണ്ട് രണ്ടുമൂന്ന് പട്ടാളക്കാരും അവരുടെ മേധാവി ഒരു മേജറും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അവർ വീണുപോയി. രക്തപങ്കിലമായ ശരീരം.]

മേജർ: എഴുന്നേൽക്കെടി, റാസ്കൽ (അവർക്കു കഴിയുന്നില്ല. പരിക്ഷീണതയും ഭയവും അവരെ വല്ലാതെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്)

മേജർ: (പട്ടാളക്കാരോട്) എടാ, അവൾ നേതാവല്ലേ, അകമ്പടി ഇല്ലാതെ എണീക്കില്ല. (സ്വരം ഉയർത്തി) എഴുന്നേല്പിച്ച് വരിഞ്ഞുകെട്ടിനെടാ അവളെ ആ മരത്തിൽ! (പട്ടാളക്കാർ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു.)

സ്ത്രീ: ഞാനെന്തു.... കുറ്റം..... നിങ്ങൾക്ക്.....ചെയ്തു....ഏ....

മേജർ: അതു് ഞങ്ങളാണ് തീരുമാനിക്കുന്നത്. നീയൊന്ന് പ്രസംഗിച്ചേ, കേൾക്കട്ടെ. മൈതാനമിളക്കുന്നവളല്ലിയോ? എടീ, നിന്റെയൊരു പ്രസംഗം! സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേമംപോലും. ആദ്യം നീയൊന്ന് സ്വതന്ത്രയാവ് ഞങ്ങളുടെ കൈയ്യീന്ന്. പിന്നല്ലേ നിന്റെ രാജ്യത്തെ സ്വതന്ത്രമാക്കുന്നത്....

സ്ത്രീ: നിങ്ങൾക്ക്.....അമ്മയില്ലേ.... പെങ്ങളില്ലേ? അയ്യോ....

മേജർ: അവരെ കാണുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കറിയാം. എടാ, അവളെ മുഖംമൂടി നിറുത്ത്. എന്നിട്ട് അടുത്ത നേതാവിനെയിങ്ങോട്ട് എഴുന്നള്ളിക്ക്. (പട്ടാളക്കാർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു. എന്നിട്ട് അവർ പോയി ഒരു യുവാവിനെ അവിടേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു. അയാളെ സ്ത്രീക്ക് അഭിമുഖമായി ഒരു മരത്തിൽ ബന്ധിച്ചുനിറുത്തി. അയാളെ പ്രൊഫസർ മുഹമ്മദ് എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്)

മേജർ: എടോ പ്രൊഫസർ നേതാവേ, താനിപ്പോൾ എന്തു് പറയുന്നു?

പ്രൊ: നിങ്ങൾക്ക് നന്ദി പറയുന്നു.

മേജർ: എന്താ കളിയാക്കുകയാണോ?

പ്രൊ: അല്ല, കാര്യമാക്കുകയാണ്.

മേജർ: ശത്രുക്കൾക്ക് നന്ദിയോ?

പ്രൊ: അങ്ങനെ പലതും ഇസ്ലാംമതത്തിൽനിന്നും ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മേജർ: എന്നുവച്ചാൽ?

പ്രൊ: നിങ്ങളെന്നെ അങ്ങേയററം ഉപദ്രവിച്ചു. പക്ഷേ, വായ് മൂടിക്കെട്ടാൻ മറന്നിരിക്കുന്നു. സംസാരിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നല്ലോ. അതിനാണ് നന്ദി പറഞ്ഞതു്.

മേജർ: നിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതു് ആരാണെന്നറിയാമോ?

പ്രൊ: ഒരു സ്ത്രീയാവണം

മേജർ: ഏതു് സ്ത്രീയാണെന്നറിയാമോ?

പ്രൊ: ബംഗ്ലാദേശിലുള്ള ഒരു ഹതഭാഗ്യയായിരിക്കും. ഹിന്ദുവാണെന്നും മുസ്ലീമാണെന്നുംവരാം.

മേജർ: അതെങ്ങനെ നിനക്ക് അനുമാനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു?

പ്രൊ: നിങ്ങളുടെ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ പട്ടാളമൃഗങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വരിഞ്ഞുകെട്ടി നിറുത്തപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ തീർച്ചയായും ഈ നാട്ടുകാരിയായിരിക്കണമല്ലോ?

മേജർ: ശരി, ഇവൾ നിനക്ക് ബന്ധപ്പെട്ടവളാണെന്ന് നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

പ്രൊ: ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ. ബംഗ്ലാദേശിലെ ഏതു സ്ത്രീയും എനിക്ക് ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഞങ്ങൾ ഒരു ഭാഷയിൽ, ഒരു സംസ്കാരത്തിൽ, ഒരു മണ്ണിൽ രൂപംകൊണ്ടവരാണ്. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരു രക്തത്തിൽപെട്ടവരുമാണ്.

മേജർ: നിന്റെ യുക്തിവാദത്തിന്റെ വായ്ത്തല ഇനിയും മടങ്ങിയിട്ടില്ല. ചാട്ടവാറിനിയും ബാക്കിയുണ്ട്.

പ്രൊ. ഭയമില്ല.

മേജർ: ഈ നില്ക്കുന്നവരുടെ അനുഭവം നിനക്കറിയണോ?

പ്രൊ: എനിക്കൂഹിക്കാൻ കഴിയും. എന്തിന് പറയുന്നു?

മേജർ: എന്നാൽ കൂടുതൽ ഭവിഷ്യത്തുകളെ നേരിടാതെ നിനക്ക തെററു തിരുത്തരുതോ?

പ്രൊ: ഞാൻ ശരിയിൽനിന്ന് തെററിലേക്ക് വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഒരു ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു ജനതയെ ബലികഴിപ്പിക്കയില്ല. നിങ്ങളെന്നെ കവിഞ്ഞുകൊണ്ടടിച്ച് ദേഹം മുഴുവൻ വരഞ്ഞു. മരണം ഉരസിക്കിൽക്കയാണ് ഞാൻ. ആ സ്ത്രീയും എന്റെ അനുഭവങ്ങൾ തന്നെയാവണം. അതിലധികമായി ആ വനിതയെ നിങ്ങൾ ദുരുപയോഗത്തിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ പല്ലും നഖവും ആ പാവത്തിനെക്കൊണ്ട് ദാഹം തീർത്തിട്ടുണ്ടാവണം....

മേജർ: (പരിഹാസ്യമായി) നിനക്ക് ചെകുത്താണെങ്കിലും കാര്യം കണ്ടുപിടിക്കാനറിയാം........ങെ. (സ്ത്രീയുടെ മുഖപടം അയാൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. വാടിതളർന്ന ആ വനിതയും പ്രൊഫസർ മുഹമ്മദും തമ്മിൽകണ്ട്, ഞെട്ടുന്നു)

സ്ത്രീ: എന്റെ–മ–ക–ന....

പ്രൊ: എന്റെ, ഉമ്മാ.... (അല്പനേരത്തേക്ക് അന്തരീക്ഷം വിഷാദമൂകമായി)

മേജർ: എടാ കാളേജ്കാരാ, ഈ നിൽക്കുന്ന നിന്റെ ഉമ്മായിക്ക് രക്ഷവേണമെന്ന് നിനക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടോ?

പ്രൊ: ഏത് മകനാണ് അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കാത്തത്?

മേജർ: കറക്റ്റ്! നിനക്ക് ജീവിക്കണമെന്നില്ലേ?

പ്രൊ: ഞാൻ മരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കെന്ത് നന്മ കിട്ടാൻ?

മേജർ: നമ്മളും മുസ്ലിംകളാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യമാണ് പാക്കിസ്ഥാൻ. അത് രണ്ട് ഉണ്ടാക്കിക്കൂടാ. നിങ്ങളുടെ ഒളിപ്പോരു് നിറുത്തുക. അതിന് തനിക്ക് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാമോ? അമ്മയേയും മകനേയും വിട്ടയക്കാം, എന്തു പറയുന്നു? അതാ, നിന്റെ ഉമ്മാ മരിക്കാറായിട്ടുണ്ട്.–പറയൂ–രക്ഷിക്കാം.

സ്ത്രീ: എ ന്റെ മ ക നെ....

പ്രൊ: എന്റെ ഉമ്മാ അതാ വരിഞ്ഞുകെട്ടിയ കയറിലേക്ക് വാടിവീഴുന്നതു് ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്.

മേജർ: നിനക്ക് അവരെ രക്ഷിക്കണമെന്നില്ലേ?

പ്രൊ: ഉണ്ട്. പക്ഷേ സാധിക്കുന്നില്ല.

സ്ത്രീ: (കൂടുതൽ കൂടുതൽ ക്ഷീണിതയായി) മ...ക...നേ് എന്റെ....മകനേ....ഞാ....ൻ (ഇപ്പോൾ അവർ നിൽക്കുകയല്ല. വരിഞ്ഞു കെട്ടിയ കയറിൽ തൂങ്ങിത്തൂങ്ങിയിരിക്കുന്നു)

പ്രൊ: ലക്ഷക്കണക്കിന് അമ്മമാരെ കാമഭ്രാന്തു പിടിച്ച ഉന്മത്തരായ പട്ടാളക്കാർ ചവച്ചുതുപ്പി. എന്നിട്ട് വെട്ടിവീഴ്ത്തി. അവരെ കൊണ്ടു വലിച്ചെറിഞ്ഞു? എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവും അതാ, മരിച്ചുവീഴുന്നു. മാതാക്കളുടെ ത്യാഗം മാതൃഭൂവിന്റെ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പിന്നായിരിക്കും....

മേജർ: ശത്രുരാജ്യത്തിന്റെ കുപ്രചാരണത്തിൽ കുടുങ്ങി കിടക്കയാണ് നിങ്ങളെല്ലാം കൂട്ടം. എടോ, മനുഷ്യാ, താനൊരു കാളേജ് പ്രൊഫസറല്ലേ?

പ്രൊ: അതെ, കോളേജ് കുട്ടികളെ ഉള്ളിലടച്ച് നിർദ്ദയം നിങ്ങളാ മന്ദിരത്തിന് തീകൊളുത്തി. ഓടിക്കളിച്ചു കളിച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ഓടിരക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത വൃദ്ധജനങ്ങളെയും നിങ്ങൾ ബയനററ്കൊണ്ട് കുത്തിക്കീറി. അവരെന്തു പിഴച്ചു? ഈ കൂട്ടക്കൊലകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പാക്കിസ്ഥാൻകാർ എന്തുനേടി?

മേജർ: നിങ്ങൾ പാക്കിസ്ഥാനികൾ എന്നു് വേർതിരിച്ചുപറയുന്നതിന്റെ ശിക്ഷയാണത്. എന്തുവന്നാലും ഇതു് അനുവദിക്കയില്ല.

പ്രൊ: ബംഗ്ലാദേശ് പാക്കിസ്ഥാന്റെ കോളനിയല്ല. ബംഗാളികൾ പാക്കിസ്ഥാനികളുടെ അടിമകളല്ല. എന്തു വിലകൊടുത്തും എന്തായാലും ഞങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരാവും.

മേജർ: പാക്കിസ്ഥാൻ ഒരു മുസ്ലിം രാജ്യമാണ്. അതു് ഒന്നായി രൂപമെടുത്തു. വെട്ടിമുറിക്കുന്നതു് ഇസ്ലാംമതത്തിനുപോലും ദോഷമാണ്.

പ്രൊ: ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന മുസ്ലിംരാജ്യങ്ങളില്ലേ. ആയിരം മൈലുകൾക്കിപ്പുറമുള്ള ബംഗ്ലാദേശത്തെ അതുപോലെ അതിന്റെ പാട്ടിന് വിട്ടേ തീരൂ. മതത്തിന്റെ മറപിടിച്ച് നിങ്ങൾക്ക ഞങ്ങളെ ഭരിക്കണം. ചൂഷണം ചെയ്യണം. അല്ലേ?

സ്ത്രീ: (പൂർണ്ണവും അവശനിലയിൽ കയറിൽകിടന്നു പിടഞ്ഞുകൊണ്ട്) മകനെ....വെള്ളം.....തുള്ളി.....വെ... ....

പ്രൊ: എന്റെ ഉമ്മായിക്ക് ഇത്തിരി വെള്ളം കൊടുക്കൂ. അവർ തൊണ്ട നനച്ച് മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

മേജർ: ഇല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ പറയുന്നതു് കേൾക്കാമോ?

പ്രൊ: നിങ്ങൾ എന്റെ ആരാണ്? മുസ്ലീമിനു് മുസ്ലീമിനെ കൊല്ലാമെന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ജനകോടികളെ കൊന്നൊടുക്കി. അമ്മപെങ്ങന്മാരെ ബലാത്സംഗം നടത്തി വധിച്ചു. ഒരുവൾക്കു് അന്ത്യവേളയിൽ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം കൂടെ കൊടുത്തുകൂടാ! എന്നിട്ട്, സ്നേഹത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും പര്യായമായ ഇസ്ലാംമതത്തിൽ തൊട്ടു് ആണയിട്ടു് ചിരിക്കുന്ന ചെകുത്താന്മാരാണു് നിങ്ങൾ. രക്തപങ്കിലമായ നിങ്ങളുടെ കൈകൾകൊണ്ടു് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ തൊടാൻ ലജ്ജയില്ലല്ലോ....

(കെട്ടിനിറുത്തിയ സ്ത്രീയെ നോക്കി ദയനീയമായ സ്വരത്തിൽ)

അതാ, എന്റെ ഉമ്മാ അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്നു. ഉമ്മാ, നിങ്ങൾക്കിററു് വെള്ളം തരാൻ കഴിയാത്ത ഈ മകനു് മാപ്പുതരൂ........ (ആ സ്ത്രീ ചലനമററു് കയറിൽ തൂങ്ങുകയാണു്) ഈ കാഴ്ച കണ്ടു് ചെകുത്താന്മാർ ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ച എന്റെ ഹൃദയം ഞെരിക്കുന്നു. എന്റെ ഉമ്മാ....ഉമ്മാ....

മേജർ: (അല്പം മയപ്പെട്ട സ്വരത്തിൽ) നിങ്ങളുടെ മനം മാറാതെ എനിക്കു് ഒന്നും സഹായിക്കാനാവില്ല. മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെ കല്പന അനുസരിക്കാതെ വയ്യാ. നിങ്ങൾക്കു് നല്ല ബുദ്ധിവരാൻ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ....

പ്രൊ: നിങ്ങളുടെ മേലുദ്യോഗസ്ഥനു് നല്ല ബുദ്ധി വരാൻ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ........

മേജർ: നിങ്ങൾ പഠിച്ചവനാണു്, മുസ്ലീമാണു്. കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകുമെന്നു് ഉദ്ദേശിച്ചു. നിങ്ങൾക്കു കിട്ടാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷ എന്താണെന്നറിയാമോ?

പ്രൊ: എന്നെ വെടിവെച്ചുകൊല്ലും അതല്ലേ?

മേജർ: അല്ല. കുതിരക്കമിഞ്ചികൊണ്ടു് അടിച്ചുകൊല്ലുവാനാണുത്തരവു്.

പ്രൊ: എങ്കിൽ മാത്രമേ ഇസ്ലാം ധർമ്മം പൂർത്തിയാവൂ എന്നാണോ?

മേജർ: മിസ്റ്റർ മുഹമ്മദ്, അവസാനമായി പറയുന്നു. പാകിസ്ഥാൻ സർക്കാരിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കാതെ, ഹിന്ദുക്കളുടെ ചാരനായി നശിക്കാതെ, ഒരു വിശ്വസ്ത പൌരനായി തുടരാമോ?

പ്രൊ: എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഉമ്മായെ നിങ്ങളിതാ കൊന്നുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ ഭാര്യയേയും മക്കളേയും നിങ്ങൾ കശാപ്പുചെയ്തു. ഇപ്പോൾ എനിക്കവസരം തരികയാണത്രെ, മനംമാറാൻ! വേണ്ടാ സഹോദരാ, നിങ്ങൾ എന്നെയും കൊന്നുകൊള്ളുക. അർത്ഥത്തിലും ശബ്ദത്തിലും രക്തത്തിലും ഞാൻ മുസ്ലിമാണു്. അടിസ്ഥാനപരമായ എന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാനും അന്യമതവിശ്വാസങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്താതിരിക്കാനും ഞാൻ പഠിച്ചു. രാഷ്ട്രീയ മുതലെടുപ്പിനു് മതം കൊണ്ടു ചൂണ്ടലിടുന്നതു് ദൈവത്തെ വഞ്ചിക്കലാണു്. നിങ്ങൾ—നിങ്ങൾ........

മേജർ: (വീണ്ടും ഗൗരവത്തിലേക്കു് കടന്നു.) എന്താ, പ്രൊഫസർ പ്രസംഗിക്കുകയാണോ?

പ്രൊ: അതെ, അവസാനത്തെ പ്രസംഗം. എനിക്കു് ഭയമില്ല. ഇനി ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടാനുമില്ല.

മേജർ: ഈ ഭ്രാന്തിനു് മരുന്നില്ല. നിന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഇനി ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. ഇത്രയും നിനക്കവസരം തന്നു........

പ്രൊ: ഹൊ, നിങ്ങളുടെ കാരുണ്യം! വെടിയുണ്ടകൾ പൊഴിച്ചു് രക്തക്കളം സൃഷ്ടിച്ചു് ബംഗ്ലാദേശത്തു് കണ്ണിൽ കണ്ടവരെയെല്ലാം കൊന്നൊടുക്കിയവരുടെ കാരുണ്യം! നിങ്ങൾ കൊന്നൊടുക്കിയ ആ അസ്ഥിപഞ്ജരങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു് നാളെ പുതിയ തലമുറയുടെ മനുഷ്യശക്തി ഗർജ്ജിക്കും. നിങ്ങളൊഴുക്കിയ ചോരപ്പുഴകളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ രക്തപുഷ്പങ്ങൾ പൊട്ടിവിടരും. സ്വതന്ത്ര ബംഗ്ലാദേശ് ഒരു സുപ്രഭാതത്തിന്റെ സ്വപ്നസത്യമായി ഭവിക്കും. ഉം, നോക്കി നിൽക്കുന്ന സമയംകൊണ്ടു് ഒരാളെക്കൂടി കൊല്ലൂ—കൊല്ലൂ.

മേജർ: (അല്പനേരം എന്തോ ആലോചിക്കുന്നപോലെ നിൽക്കുന്നു) പട്ടാളക്കാരനു് ആലോചിക്കാൻ അവകാശമില്ല. ഉം........(അയാൾ ശിപ്പായിമാരോടു് ആംഗ്യം കാണിച്ചു് മെല്ലെ നടന്നുപോയി. വെടിയുണ്ടകൾ ചീറിപ്പായുന്ന ശബ്ദം അന്തരീക്ഷത്തിൽമുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.)

ലേഖകന്മാരോടു്

കലാ സംഭാവനകൾ നൽകി സഹായിച്ച എല്ലാ ലേഖകന്മാരോടും ഓണോപഹാരഉപസമിതിക്കുള്ള അകൈതവമായ കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

വൈകി കിട്ടിയതുകൊണ്ടും സ്ഥലപരിമിതികൊണ്ടും ചില നല്ല ലേഖനങ്ങൾ ഉപഹാരഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ടു്. പ്രസ്തുത ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള വ്യസനം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

—കൺവീനർ

ഓണോപഹാര ഉപസമിതി.

ഓണാശംസകൾ!

കൃഷ്ണാ മെഡിക്കൽ ഹാൾ

Dealers in Ayurvedic Medicines

കോട്ടക്കൽ ആര്യവൈദ്യശാല

വൈദ്യരത്നം P. S. വാര്യരുടെ
എല്ലാം മരുന്നുകളും പൂർണ്ണ ഉത്തര
വാദിത്വത്തോടും ന്യായമായ വില
യ്ക്കും ഞങ്ങളിൽനിന്നും വാങ്ങാവു
ന്നതാണ്.

Krishna Medical Hall

(opp: Ramakrishna Missiou)
10, NORRIS ROAD,
SINGAPOSE-8.

Best Compliments

SARATHA STORE

Piece goods & General Merchants

ആകർഷണീയമായ സാരികൾക്കും മറ്റു
തുണിത്തരങ്ങൾക്കും:-

ശാരദാ സ്റ്റോർ

63, Serangoon Road,
Singadore-8.

Best Compliments

BatuPahat Goldsmith

നാഗരിക വനിതകൾക്കു ഇ
ഷ്ടാനുസരണമുള്ള ആഭരണ
ങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പ
റ്റിയ ഇടം

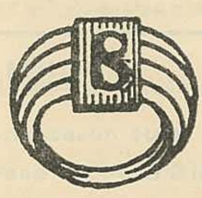

ബത്തുപഹാററ് ആഭരണക്കട

84, Serangoon Road,
Singapore-8.

Best Compliments
from

J. & S. Enterprise

Textile & General Mercnants
Importers & Exporters

SATNAM HOUSE
67, High Street,
G. P. O. Box 1220
Singapore-6.

സ്ത്രീകളുടെ വന്ധ്യംകരണം: പുതിയ രീതി

—ഡോക്ടർ ശാന്താ മാധവൻ—

പുരുഷന്മാരുടെ വന്ധ്യംകരണ ശസ്ത്രക്രിയ—വാസക്ടമി—വളരെ എളുപ്പമാണ്. ശസ്ത്രക്രിയ എന്ന പേർപോലും പറയാൻകഴിയാത്തത്ര സരളമാണത്.

മിക്കവാറും വാസക്ടമി പോലെ തന്നെ, എളുപ്പത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കും വന്ധ്യംകരണ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്താവുന്നതാണ്. 10—15 മിനിട്ടുകൊണ്ട് നടത്താവുന്ന സരളമായ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയാ രീതിയാണിതും. ഈ സമ്പ്രദായം പുതിയൊരു കണ്ടുപിടിത്തമല്ല. പക്ഷേ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരെ വിരളമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ, അതിന് വേണ്ടത്ര പ്രചാരം കിട്ടിയിട്ടില്ല.

എറണാകുളത്തെ കുടുംബ ക്ഷേമ മഹോത്സവം സ്ത്രീകളുടെ വന്ധ്യംകരണത്തിനുള്ള ഈ പുതിയ ശസ്ത്രക്രിയാ രീതിക്ക് കൂടുതൽ പ്രചാരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രസവത്തോടുകൂടി വയറുകീറി സ്ത്രീകൾക്ക് വന്ധ്യംകരണം നടത്തുന്നതിനെപ്പററി മാത്രമേ സാധാരണയായി അറിവുള്ളു.

പുതിയ രീതിയിലുള്ള അമ്പത്തിയഞ്ച് വന്ധ്യംകരണ ശസ്ത്രക്രിയകൾ ഇതിനകം എറണാകുളം ജനറൽ ആശുപത്രിയിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രസവത്തോടെ നടത്തുന്ന വന്ധ്യംകരണത്തെ അപേക്ഷിച്ച് "വജൈനൽ സ്റ്റെറിലൈസേഷൻ" എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന പുതിയരീതിക്കുള്ളമെച്ചം ഇപ്രകാരമാണ്:

"വയറു കീറണ്ട. ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തിയതിൻെറ പാടുണ്ടാവുകയില്ല. ബോധം കെടുത്തുകയോ, മുതുകത്തു കുത്തിവെക്കുകയോ വേണ്ട. പതിനഞ്ചു മിനിട്ടുകൊണ്ട് ഈ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്താം. 48 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ മുറിവ് ഉണങ്ങും. ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുന്ന ദിവസം തന്നെ എഴുന്നേററു നടക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇഷ്ടമുള്ള ഭക്ഷണവും കഴിക്കാം. പക്ഷേ വിശ്രമത്തിന് ശേഷം അഞ്ചാം ദിവസം മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തിയവരെ ആസ്പത്രിയിൽ നിന്നും പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നുള്ളു. വീടുകളിൽ വേണ്ടത്ര സൗകര്യമില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീകളായതാണ് അതിനൊരു കാരണം."

"ട്യൂബെക്ടമി" എന്ന സാധാരണ പറയാറുള്ള ഈ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുന്ന രീതി രേഖാ ചിത്രം വരച്ചു കാണിക്കാം.

സ്ത്രീകളുടെ അണ്ഡകോശത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ ബീജം (ഓവം) അണ്ഡനാളത്തിൽവച്ച് യോനിനാളത്തിലൂടെ വരുന്ന പുരുഷബീജവുമാ (സ്പേം) യി സന്ധിച്ചു ഗർഭധാരണം നടക്കുന്നു. പിന്നീടതു് ഗർഭപാത്രത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നു.

സ്ത്രീബീജവും പുരുഷബീജവും തമ്മിൽ അണ്ഡനാളത്തിൽവച്ച് സന്ധിക്കുന്നതു തടയുകയാണ് ഈ ശസ്ത്രക്രിയയുടെ ഉദ്ദേശം. അണ്ഡനാളത്തിൻെറ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം മുറിച്ചു നീക്കുന്നു. തന്മൂലം സ്ത്രീബീജത്തിന് അണ്ഡനാളത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാൻ കഴിവില്ല. പുരുഷബീജവും സ്ത്രീബീജവും തമ്മിൽ അവിടെ സന്ധിക്കുകയില്ല. ഗർഭധാരണം നടക്കുകയുമില്ല.

യോനിനാളത്തിലൂടെയാണ് ഈ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുന്നതു്. ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുശേഷം അങ്ങനെയൊന്നു ചെയ്തതായി തോന്നുകപോലുമില്ല. സംയോഗ ആസക്തിയേയോ അതിനുള്ള കഴിവിനേയോ ഈ ശസ്ത്രക്രിയ യാതൊരു വിധത്തിലും കുറയ്ക്കുകയുമില്ല.

രണ്ടു കുട്ടികൾമുതൽ പന്ത്രണ്ടു കുട്ടികൾവരെയുള്ള അമ്മമാർ ഈ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ദിവസേന ഈ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുവേണ്ടി അമ്മമാർ കൂട്ടമായി ആസ്പത്രിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുണ്ട്.

വന്ധ്യംകരണ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയരാവുന്ന പുരുഷന്മാർക്കു കിട്ടുന്ന എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളും ജനറൽ ആസ്പത്രികളിൽ ഈ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുന്ന സ്ത്രീകൾക്കും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

മിക്കവാറും 25 വയസ്സിനു മുമ്പുതന്നെ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പെൺകുട്ടികൾ രണ്ടോ അതിൽ കൂടുതലോ കുട്ടികളുടെ അമ്മമാരാകുന്നുണ്ട്. 45–50 വയസ്സുവരെ സ്ത്രീകൾക്ക് സാധാരണഗതിയിൽ ഗർഭം ധരിക്കാൻ കഴിയും. 20–25 കൊല്ലക്കാലം ഗർഭധാരണം തടയാൻ നിലവിലുള്ള മറെറല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലും നല്ലതു് ഈ ശസ്ത്രക്രിയയാണെന്നു ഉറപ്പു പറയാം.

With the Compliments

of

The United India Fire and General Insurance Co., Ltd.

(Transact Fire, Accident, Marine and Motor Insurance)

Office Telephone :
94977, 94978 & 93737

Residence Telephone :
83308

27 / 28, CHARTERED BANK CHAMBER
RAFFLES PLACE, SINGAPORE-1

With the Best Compliments

from

WENG LEE JEWELLERY
GOLDSMITHS & JEWELLERS

പുതുഫാഷനുകളിൽ വളരെ

ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ

സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ

ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

വെങ്ങ് ലീ ജൂവലറി

83, Serangoon Road,
SINGAPORE - 8.

ഓണാശംസകൾ!

മലയാള ആയുർവേദ വൈദ്യശാല

251, SERANGOON ROAD,

SINGAPORE - 8.

PHONE: 22760.

LEAD ME THE WAY

(Sm. Nirupama Nair.)

The blue velvety sky studded with star
The sea in high tide waves splashing afar,
My heart was intoxicated in dream.........
The moon was smiling through the stream,

The screen abruptly dropped, ended the scene...
A cryptic cyclone lashed my bay:
I'm marooned on an isle, I've never been.........
Oh God! lead me the way!

Thick layers of cloud erased the smiling moon,
The ocean grumbled in sordid dismay;
Eerie cold darkness spread all over soon.
Oh God! lead me the way!

Amidst the deep forest prowl wild beast,
To pounce on innocent helpless prey,
I might serve them a most sumtuous feast!
Oh Lord! lead me the way!

Many a constrictors abound this isle,
In vicious darkness they might fray
My skin and flesh off, the bones to crocodile,
Oh Lord! lead me the way!

The ship sailed me to glorious wonderland,
Is lost for ever, in ocean far away.........
The battered mast sobs, buried under the sand.
Oh God! lead me the way!

The mighty little ship was my humble pride,
She steered in my happiest hay-day.........
Abandoned am I now, none to guide.........
Oh Lord! lead me the way!

She was the sole possession of my heart,
The lone pennyless itenerant's mainstay,
Oh God! lead me the way!
Now, Pirate's knife has severed us apart.........!

Is this a clause in thy eternal rule
That nothing will ever hold sway.........
The knell tolls alike for a scholar or a fool?
Oh God! lead me the way!

Now, my voyage met an untimely end.........
I prostrate at thy feet and pray:
Light thy torch at my perilous bend.........
Oh Lord! lead me the way!

OUTSTANDING DANCE MUSIC ON 12" LONG PLAYING RECORDS

Record No	Title
ECLP 2373	Kathak – The Art of Gopi Krishna
,, 2427	Dance Music of India
,, 2441	Bharatha Natyam and Oriental Dance Reeitation by Sakuntala Ramachandran
3AEX 6504	Dance Music from Indian Films
SMOCE 2005 (Stereo)	Bharatha Natyam by Vyjayanthimala

Get your copies from your favourite Record dealers
Sole Distributors in Singapore and Malaysia

Columbia

E. S. ISAAC & Co. (Pte) Ltd.

ODEON

Head Office: 168A Cecil Street, Singapore
Branch Office: Room 608, 6th floor, China Insurance Building
Jalan Tuanku Abdul Rahman, Kuala Lumpur.

(If you are unable to obtain your copies of records from any of our authorised dealers, please contact us.)

With Compliments

of

PREMCHAND & SONS

Cable: "PREMCO" P. O. Box 2583

98, HIGH STREET, SINGAPORE-6.

Telephone Office: 31989

Resid. 446817

With Best Compliments

of

G. HEERA TRADERS
P. HEERASONS

Cable: "GURUNANIK"

75-A, HIGH STREET,

P. O. Box 2827

Singapore-6.

Telephone-24250

Compliments

CHOP BAN SENG

BAN SENG TRANSPORT CONTRACTOR CO.,

Office: 29, Sibu Road, Singapore, 4.
TEL: 71805 & 78911

Cable Address: "DUNMATS"
Malayan Railway Station-
Office Tel: 93561

General Merchants, Labour Contractors, Ship-Chandlers, Stevedoers,
Lighters, Gears & Tally Clerks, Talcum Powder, New &Old
Straw Mats, Hessian Cloth Dunnage, Woods & Gunny Bags.

REFLECTIONS ON RABINDRANATH TAGORE

(C. V. DEVAN NAIR)

It is necessary to start with a note of caution. This is not an essay in the interpretation of the works and personality of Rabindranath Tagore. I leave that to the experts, whose business it is to discuss such matters. This claims to be no more than the entirely personal reflections of a lover of the poet.

Moments of truth are either extremely rare or non-existent in the lives of individuals as well as of nations. We are the heirs of a collective stupidity, driven by a collective lunacy towards a collective suicide. At least that is what the saints, both ancient and modern, have been telling us. Two world wars in the same century, and every sign of an approaching Armageddon, make at least some people question with a sense of agonising urgency (and helpless frustration) the foundations of modern civilization. In the name of freedom, or of political, social or economic equality, men denounce, maim or kill each other all over the world. Highly desirable ends are advanced in order to justify cruel and intolerant means. The lusts for personal, social or political power advance their aims under cover a variety of civilized disguises.

Certainly many things are wrong in society and need to be rectified in the interest of justice. Poverty and economic inequality are things which ultimately exact a ghastly social revenge. But how good as individuals are those who seek loudly to do good? Rabindranath Tagore had this to say about equality — "Irreproachable ideal. Only one doesn't feel so sure when the Messiahs proclaim from housetops that the way of perfect love lies through unrelenting intolerance and murderous hatred."

The relevance of Rabindranath Tagore's teachings to the present world situation lies precisely in this — that he was one of the very few great men of our time and age who recognized that the most vaunted social, political, cultural, economic or national ideals are just so much eyewash unless the individuals and groups responsible for the realization of these ideals are themselves worthy human beings, who respect the dignity, freedom and creativity of the human spirit, and who never allow their love and compassion for their fellow-men to be overpowered by cruelty and hatred. For, in the words of Tagore, "Man is worse than an animal when he **is** an animal."

"In order to do good, one must BE good," is so basic and fundamental a proposition that it should be immediately and abundantly obvious to anyone who cares to stop and think about the maladies of our time. The brute fact, however, is that very few care to ponder over the truth of this simple but basic proposition.

The effect of Tagore on our times has been that of a good and noble spirit whom practically everybody professes to revere but whom practically nobody follows. The tributes we pay to the qualities and achievements of the great are a silent indictment of our own inadequacies and incapacities. Nonetheless, the world has been left the richer by Tagore.

"This song of mine will touch your forehead

like a kiss of blessing," — he sang to a child. These words describe the effect of his works and his personality.

The following verse of Tagore, called "The Child Angel! fittingly describe the poet himself, and the influence he left behind.

> "They clamour and fight, they doubt and despair, they know no end to their wranglings.
>
> Let your life come amongst them like a flame of light, my child, unflickering and pure, and delight them into silence.
>
> They are cruel in their greed and envy, their words are like hidden knives thirsting for blood.
>
> Go and stand amidst their scrowling hearts, my child, and let your gentle eyes fall upon them like the forgiving peace of the evening over the strife of the day.
>
> Let them see your face, my child, and thus

P. O. Box 1026, Cable: DRIMEXCOR

TEL: 24694 — 35909

DRIMEX

Malaysia Arcade, Rooms 29/30

75-B, HIGH STREET,

SINGAPORE-6.

Specialists in Novelty Watches, Ladies Convertable Sets and Novelty Gift Gas Lighter Watches for Ladies & Gents.

Best Compliments

of

Indo Singa Impex
Satnam House

65/71, HIGH STREET

Room "N"

P. O. Box 3154

Singapore-6.

With the Compliments

ഉത്തരവാദിത്വത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും 18 വർഷങ്ങളായി
പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന സ്ഥാപനം

BHARATH WATCH CO.,

ആധുനിക ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ട് സ്വിസ്സ് മുറ
പ്രകാരം ഭംഗിയായും കൃത്യസമയത്തും വാച്ചുകൾ, ടൈം
പീസുകൾ മുതലായവ റിപ്പെയർ ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

വാച്ചുകൾ, ടൈംപീസുകൾ, ക്ലോക്കുകൾ മുത
ലായവ ന്യായമായ വിലയ്ക്കു ഞങ്ങൾ വിററുവരുന്നു.

ഭാരത് വാച്ച് കമ്പനി

2, KERBAU ROAD,

SINGAPORE-8.

PHONE: 34029.

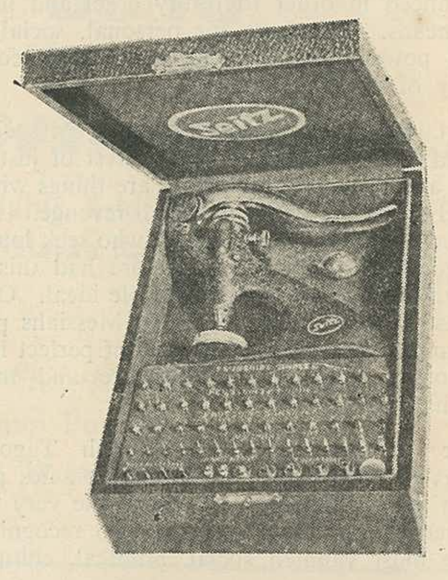

know the meaning of all things; let them love you and thus love each other."

And like his Child Angel, Rabindranath left a gentle benediction on all that he touched. And because they loved him, people also loved each other.

The ascetic denial and renunciation of life which runs through much of Indian tradition had no appeal for Tagore. On the contrary, he delighted in a glad affirmation of life in its variegated and multi-coloured forms, shapes and moods. "Deliverance is not for me in renunciation," he wrote. "I feel the embrace of freedom in a thousand bonds of delight."

Again in "Sannyasi", he makes his hermit say in the memorable last scene of the play, "Let my vows of Sannyasi go. I break my staff and my alms-bowl. This stately ship, this world, which is crossing the sea of time — let it take me up again, let me join once more the pilgrims."

And in "Sharps and Flats" is the declaration—

"This world is sweet. I do not want to die.

I wish to dwell in the ever-living life of Man."

Tagore's chief gift to the world, judged as teacher rather than as poet, has been his poise and calm of spirit, born of a discipline of fearless and selfless detachment. Thus it is that his poems possess a strange power to heal and help. Tagore might have said of himself, in the words of Antigone, "I was made for love and not for hate."

We look upon the world with eyes of opportunistic greed, envy or covetousness. Our attitude to beauty and other fine products of the human spirit in its age-long travail, reveals the poverty of our crabbed and narrow selves. For we tend to look upon these things as existing purely for show and for selfish gratification. Their intrinsic worth, their essential meaning and hidden purport, the spiritual tribulations and triumphs they represent, are all lost to us in our day-to-day preoccupations. Even the pure and noble vision of the brotherhood of man has become for us only a passionless political platitude, a fashionable slogan. And therefore it happens that it is with a sense of guilt, and an upsurge of compulsive answering sympathy, that we read a writer like Tagore and come across lines like the following:—

"Nasi Biryani" Stall organised by Women Section of the Association at "19th international Bazar for the blind."

Compliments

of

VEEKAY CORPORATION

Importers & Exporters

84-A, HIGH STREET
P. O. Box 2720
SINGAPORE-6.

Cable: "Veekaycorp"
Phone: 21240

With the Compliments

of

Girdhari K. Jethwani

Jaytex Traders

90-A, High Street, Room No. 4/5
P. O. Box 2694
Singapore-6.

Cable: "Jaytex"
Tel: 28386

With the Compliments

of

MOHAN'S
Corporation

House of Novelties
Sarees, Electric Goods & Gift Items

Cable: "MOHCORP"

Phone: 39071, 24694

75-B, HIGH STREET, Room 21
P. O. Box 2075
SINGAPORE-6.

Compliments

of

B. H. MELWANI

86, High Street

Singapore-6.

"Our society exists to remind us, through its various voices, that the ultimate truth in man is not in his intellect or his possessions; it is in his illumination of mind, in his extension of sympathy across all barriers of caste and colour; in his recognition of the world, not merely as a storehouse of power, but as a habitation of man's spirit, with its eternal music of beauty and its inner light of the divine presence."

Tagore's best poems are coloured by the deeply religious tradition of his people. The Vedas, the Upanishads and the Gita reiterate their ancient themes and values through his lips. But even the most agnostic or atheistic of us cannot fail to be touched again and again by the psychological relevance of his perceptions and observations. We seem to recapture with a start of surprise the forgotten and scattered moments of illumination in our delirious lives when we come across lines like the following:—

> "...... entering my heart unbidden even as one of the common crowd, unknown to me, my king, thou didst press the signet of eternity upon many a fleeting moment of my life......"

But his was a spirituality which brought him close to the hearts of the vast masses of his people, and especially of the toilers in the fields and rivers of his native Bengal. It is no wonder, then, that the poor people of Bengal, from bullock-cart drivers to boatmen on the Ganges, still hum his tunes with gladness. For did he not give the toilers of his land the place of honour at the feet of the Divinity which he worshipped?

> "Here is thy footstool and there rest thy feet where live the poorest, and lowliest and lost.
>
> Pride can never approach to where thou walkest in the clothes of the humble among the poorest, and lowliest and lost.
> My heart can never find its way to where thou keepest company with the companionless among the poorest, the lowliest, and the lost."

Rabindra nath was also a patriot, who loved his country deeply. But never was there a more merciless critic of the foibles and inadequacies of his countrymen than Tagore. His greater loyalty was always reserved for the brotherhood of men the world over.

On a number of occasions, he made startlingly effective appearances in public life, as when he led the agitation against the Partition of Bengal in 1910, when he renounced his knighthood after the Amritsar massacre and gave expression to Indian indignation, and when, from his death-bed, in the last moments of his life, he penned a spirit-stirring denunciation of British imperialism in India.

In the words of Mahalanobis, one of his biographers, he believed in protesting against injustice in the name of humanity, not in the hope of gaining concessions or as a political weapon or to create race-feeling, but simply because it was a fundamental moral duty.

Tagore himself belongs to the Ages, securely ensconsed in the ranks of the Immortals.

Compliments of

KHUBSONS

78-A, HIGH STREET,
P. O, Box 2667
Singapore 6.
Cable: "KHUBACO"
Tel: 21049.

With Best Compliments

of

TOLARAM IMPEX

Satnam House, 4th floor,
Room No. 6.

65/71, HIGH STREET
Singapore-6.

Best Compliments

of

K. K. HARJANI & CO.

Importers & Exporters

Textile Merchants

93, HIGH STREET
Singapore-6.

PHONE: 23933, 20163

Now

The All-New

SWASTIC

PERFUMED CASTOR OIL

Swastic Perfumed Castor Oil is all new to give you an all-new look.

Controls ruffled and stubborn hair.

Keeps hair in poise and place all day.

for a Silky Softness ......for a glowing brilliance .. for a healthier fragrance ...

USE SWASTIC PERFUMED CASTOR OIL.

SWASTIC OIL MILL, BOMBAY

SOLE AGENTS: BARKATH STORES (PTE) LTD.
SINGAPORE & MALAYSIA

GANDHISM TO-DAY-HAS THE BUBBLE BURST?

by

G. RAMAN

During the span of his political life Mohandas Karamchand Gandhi dedicated himself to a set of ideals and evolved a philosophy that has been labelled by politicians and historians as 'Gandhism'.

He dominated the Indian political scene until his death in 1948. He was politician and Mahatma at the same time — a shrewdly planned combination of roles. The politician swore to restore 'Ramrajya' in India. The Mahatma wanted a society based on mutual love and he was such an idealist that he saw an order where the rich would be the trustees of the poor.

But there were other forces at work within Congress and within the movement for independence. Jawaharlal Nehru and other liberals gave a different dimension to the movement; Gandhi's ideas were often modified to fit in with political realities. As with many political movements, the father figure is a convenient rallying point. After a while that figure fades away from the scene and a new breed of men armed with a new ideology take over.

Today, in India 23 years after Gandhi's demise, traces of Gandhism remain but Gandhism is no more a force.

Gandhism as a Political Thesis

What is Gandhism? It is not intriguing as it might appear to some; vague, yes. Gandhi had his own views on many problems but they were all semi — mystical and idealistic in content. To state his basic premises: My uniform experience has convinced me that there is no other God than Truth. And if every page of these chapters does not proclaim to the reader that the only means for the realization of Truth is Ahimsa, I shall deem all my labour in writing these chapters to have been in vain."

This terse, almost Keatsian exposition of his mission in life appears in Gandhi's autobiography "My Experiments with Truth".

Ahimsa, roughly translated means non-violence. It was the foundation on which Gandhi erected his whole political philosophy. His concept of Ahimsa pervaded everything that he did. If the more ardent of his followers expressed their anger against the authorities in less non-voilent form, Gandhi would be very upset. Often he would go on one of his fasts. His fasts were a political device which he used to settle differences between the Hindus and the Muslims, to obtain the approval of the British authorities for some proposals he had and to thwart attempts by the more militant to intensify the struggle for liberation.

Two Views On Gandhi

Namboodiripad, the former Chief Minister of Kerala, wrote a very revealing book, "The Mahatma and The Ism", where he discusses the tactics and techniques of Gandhian political agitation. Of course, the book analyses Gandhism from a certain political angle. But it is an objective account of the Mahatma because Namboodiripad was himself once a disciple of Gandhi.

Gandhi, according to Namboodiripad did not view history or the struggle for national liberation along class or economic lines. To him all Indians shared the same destiny, because, to him they all suffered the same oppression. Hence his opposition to Indian workers striking against Indian capitalists. Of course there were the patriotic rich but as history has repeatedly shown where it is the oppressed and the poor who are interested in bringing about change, the rich have always clung to the status quo.

In his autobiography, Nehru is more or less of the same opinion as Namboodiripad. Nehru in a way was the antithesis of Gandhi. He was urbane, dynamic and progressive. Commenting on Gandhi's philosophy of Ahimsa, Nehru says:—

"The non-violent method, in order to justify itself, must be dynamic and capable of changing a regime or social order. Whether it can do so

or not I do not know. It can, I think, carry us a long way, but I doubt if it can take us to the final goal. In any event some form of coercion seems to be inevitable for people who hold power and privilege do not give them up till they are forced to do so, or till conditions are created which make it more harmful to them to keep these privileges than to give them up. The present conflicts in society national as well as class conflicts, can never be resolved except by coercion..."

Gandhi had some very quaint ideas on other matters as well. He was everything that today's political agitator is not. There was always a harking back to an idyllic past in Gandhi. Industrialisation, according to Gandhi is a "curse for mankind. Exploitation of one nation by another cannot go on for all time. Industrialism depends entirely on your capacity to exploit, on foreign markets being open to you, and on the absence of competitors.........

In fact, India, when it begins to exploit other nations — as it must if it becomes industrialised — will be a curse for other nations, a menace to the world. And why should I think of industrialising India to exploit other nations." (Young India, 12th Nov. 1931 as quoted in Segal, 'Crisis of India').

Gandhi and India To-day

India celebrated her 24th year of independence this year. Have Gandhi's dreams come true? His India of self-contained villages acting as dynamoes of a vibrant nation, a nation where there is no exploitation, no caste distinction, or religious discrimination, still remains what it was, — an ideal. Some of his cherished ideals have been disowned by the more militant. Some have not been achieved because the forces that obstruct change and progress are still strong.

Gandhi wanted India to be a model to the world, a medium through which "International relations will be placed on a moral basis". In the early fifties, India emerged as the articulate and bold voice of the yet unaligned in a world that was caught in the deathly grip of the cold war.

Her role in the U.N., at Bandung, resolving problems between nations are well-known, and she emerged as the conscience-keeper of the world. But soon, she too was caught in the web of power politics. Other nations, more consistent, with greater moral vigour have replaced the erstwhile conscience-keeper.

Economically, Gandhi's or for that matter socialist Nehru's, prescriptions, have not cured

"Nasi Biryani" Stall organised by Women Section of the Association at "19th International Bazaar for the blind".

India's ills. Unemployment, illiteracy, disease, economic exploitation, regionalism and racism still abound. Her foreign debts are staggering and her border wars with China and Pakistan have bled her at very tender spots.

One writer, Ronald Segal in his "Crisis of India" has made a pentrating study of the problems that beset India. He refers to the forces that are at work and arrives at some very disturbing conclusions. He compares India to Kuomintang China in its last stages of collapse with all that such a comparison implies. The destiny of India now lies in the hands of persons that Gandhi would never have dreamt of entrusting to. To quote Segal:—

"More and more it is the businessmen who deserve to be called the ultimate rulers of India today......... They are the heirs to the priests, the princes and the landlords who traditionally stood at the apex of Indian society and have lost so much of their power and prestige......... the businessman is more a speculator than a builder, a pirate rather than a pioneer......... He is an empire builder with the vision of a chartered accountant and a chartered accountant skilled at cooking his books. The greater his power, the smaller are the uses to which he puts it. And it is he who governs the mood of the new raj."

The Future of Gandhism

A portrait of Gandhi hangs from the wall in my sitting room. Gandhi remains a household name in many Indian homes. He has been the political mentor to many. The late Reverend Martin Luther King was a disciple of Gandhi. His tactics are adopted all over the world where men are groping towards a form of struggle that will overthrow the yoke of exploitation and oppression. Demonstrations like the famous squat — in outside the Pentagon, the Aldermaston marchers in England, the sit-in outside our very own Changi Jail have a Gandhian touch about them. They are non-voilent in form but the participants are not even remotely adherents of Gandhism.

For there is a growing disenchantment with the ideals of earlier generations. Rev. King tried to take the Gandhian road but the fact that the more militant leaders now control the movement for Black liberation shows, as Paul Sweezy says in his "Monopoly Capital", the irrelevance of the pacifist approach in a context where violence is part of the system.

For the Gandhian creed can only thrive in a world where humanism and justice are not mere words but treasured values. Gandhi named imperialism and fascism among the causes of war. These have not been removed from our midst. Both these evils still haunt us. But man has begun to wage war against them.

That even in India, home of Gandhism, there is a turning away from Ahimsa is evident. I wonder what Gandhi would have remarked if he was alive today and heard of the Bengal police storming a legislature and beating up the elected representatives of the people.

No solution, no particular form or style of political struggle is true and valid for all times. We are in an age where man is reaching out for the stars. But poverty, disease and other social evils remain with us. Political subjugation for economic purposes is not something of the Mercantilist era. It is true of mid-Twentieth century Afro-Asia and Latin America.

But Gandhism has not lost all its appeal. The abolition of religious and cultural distinctions, an ethical basis to political conduct still retain their validity. Gandhism minus the pacifistic, religious trappings would still prove a potent force. But there is a need to grasp the essentials of a problem before devising means to overcome the problem. Well-meaning Gandhians like Vinobha Bhave only work on the periphery. They do not plunge into the very depths of problems. This often misleads and people forget about the actual reason for their miseries

Often it is the inaction of the so-called leaders that prolongs the misery; sometimes the adoption of wrong methods would bring about negative results. But Gandhi never underestimated the need to strive and struggle, to find a new horizon. To him it was a sin to remain idle as it was a sin to be involved in futile pursuits. It will be appropriate to conclude by quoting a verse from the Gita which Gandhi himself always refer to:—

"......this is better, that one do
His own task as he may, even though he fail,
Than take tasks not his own, though they seem good
To die performing duty is no ill;
But who seeks other roads shall wander still."

With the Compliments

of

ASSOCIATED SWEDISH STEELS AB. STOCKHOLM, SWEDEN

— THEIR REGIONAL REPRESENTATIVE AND

THEIR AGENTS IN SINGAPORE:

— LEONG ON CO. PTE. LTD., 530, BALESTIER ROAD.

— PACIFIC INDUSTRIAL SUPPLIES PTE. LTD., 2, KUNG CHONG ROAD.

ASSAB
SWEDISH
STEELS

• Tool Steels • High Speed Steels • Tool Bits

Machinery Steels • Wood Bandsaw Steel •

Stainless Steels • Other special Steel Products

UNIVERSALITY OF INDIAN PHILOSOPHY

India's unique contribution to the oneness of religion — the religion of love.

By

(K. N. NAIR)

India had the rare distinction of being considered by many foreigners as a mystic land, a charming mixture of the old and the new, a land of Yogis and ancient temples, and of lush forests. Vedanta, expounded by ancient philosophers (as universal religion), had always made an abiding appeal to the philosophers of the world, because it teaches principles and not persons. A.C. Bouquet writing on comparative religions found that India in particular furnishes within its limits examples of every conceivable type of attempt at the solution of the religious problems. India is the nursery of the great faiths of the world.

Ramakrishna Paramahamsa was known as the prophet of harmony of all religions. From actual experience Ramakrishna came to know that the goal of every religion is the same. The acceptance of the fundamental unity of all religion is a leading feature of Indian thought — this is evident in the writings and speeches of Swami Vivekananda, Rabindranath Tagore, Iqbal, Mahatma Gandhi, Kabir and Sree Narayana Guru. Love and brotherhood are the highest religion. Religion is essential and it alone can make life sweet and pure. Religion is after all the manifestation of divinity already in man. After the parliament of religions at Chicago was over, some one was asked why Vivekananda, an obscure monk from India who had written no learned paper and who carried no recommendations made such a profound impression on the audience. The answer was "because while every other delegate spoke of the God of his own religion, Vivikananda alone spoke of the God of all". This remark is a simple and spontaneous tribute to the universality of Vivekananda's thought on religion. Religions vary in many important details. Analysing the differences between the major religions of the world from the point of view of mythology, ritual, social values and even philosophic tradition, Vivekananda asserted that they were no bar to the spiritual integration of mankind. God is like the water that fills vessels of different shapes and colours. Yet he is one. He is God in every case. Bigotism,dogmatism and the lack of awareness of the spiritual basis of life are the only barriers to religious unity in the world. Swamy Vivekananda the chief disciple of Ramakrishna Paramahamsa carried this message of harmony and catholicity of all religions as expounded by his master to various parts of the world. To proclaim and make clear the fundamental unity underlying all religions was the mission of my master, says Vivekananda. According to the Swamiji, religion is a science which deals with the truths of moral and metaphysical world and seeks the grand laws of the inner nature of man just as natural science inquires into the laws of the physical world. The religion of the future as envisaged by Swamiji is a state when science and religion will meet and shake hands, poetry and philosophy will become friends.

"Religion without science is blind
Science without religion is lame"
— Albert Einstein

The central aim of Tagore's philosophy was to synthesise the elements of the highest worth in every religion and philosophical tradition to soften the edges and fashion a creative middle path between contending points of view and to mediate between extremes. Tagore is the supreme reconciler, harmoniser and peacemaker in the domain of religious concepts. Tagore was a perfect example of the harmonious man. He seems to have been guided from the very beginning by a direct unquestioning vision which led him to a philosophy of universal wholeness or unity. To Tagore as to Kant God is an axiomatic reality rooted in our practical life: 'We feel God as we feel light'. He regards the life of a man as a constant search for the infinite:

"I hunt for the Golden stag
I run across hill and dale
I wander through nameless lands
because I am hunting for the Golden stag."

Revolution in religion indicated by Ram Mohan Roy and Bankim Chatterji influenced and moulded to a considerable extent Tagore's thoughts.

With the Compliments

of

SHANKAR'S EMPORIUM

Importers-Exporters & Wholesalers
Radios-Cameras-Sundries-Textiles
Novelties & Made up Carments &
Electronic calculators
91, High Street, Singapore.
P. O. Box 3044, Cable: "THANKS"
Tel: 24450, 30950, 28253

Best Compliments

of

G. H. Trading Corporation

Importers — Exporters
and Wholesalers
Specialists in Fancy Textiles
Satnam House, 67, HIGH STREET
3rd Floor, Room 1,
P. O. Box 2034
SINGAPORE-6.
Tel: 361932

With the Compliments

of

M. KISHIN

Textiles Importers Exporters
& Wholesalers Specialists In Suitings
Stockists of 1st class English wool
Terylene wool & German Trevira
wool suitings & 1st class French
Garments for Ladies & Gents
Cable: : "KISHINTEX"
93-A, HIGH STREET,
P. O. Box No. 1648
SINGAPORE-6.
Tel: 25821

Cable: Address
"RAZAKCO" Phone: 34896, 30061, 33683, 27092

V. M. S. Abdul Razak & Co.,

Importers - Exporters
and
General Textile Merchants

88, HIGH STREET
P. O. Box 175, SINGAPORE-6.

Like Tagore, Iqbal harmonised his great artistic powers towards the formulation of a basically spiritual and forward looking universal view. The fundamental values of Islam have a universal validity. It is significant that the two great poet philosophers Iqbal and Tagore of modern India should have looked at reality and human life from basically the same point of view. Hence the view of both are humanistic in the most comprehensive sense of the term.

Religion as distinct from particular religions is a powerful force for unity says Dr. Radhakrishnan. When we dispute over dogmas, we are divided but when we take to the religious life of contemplation we are brought together. Dr. Radhakrishnan has tried to show that systems of philosophy in the East and West are not as divergent as they appear to be. In his Upton lectures at Oxford Dr. Radhakrishnan contended that Hinduism is not a rigid set of doctrines but a way of life, an attribute distinguished by its tolerance sympathy and breadth of vision.

Mahatma Gandhi represents the traditional, religious point of view in aesthetics as in social thought. The essence of religion according to him is truth. When Gandhiji says God is even the atheism of the atheist, he simply means God is to be realised by each person in his own conscience, in his own inner most thought. Unity of thought and action have always characterised Indian philosophy. Ram Mohan Roy extended India's consciousness in time and space. He has been described as the first earnest minded investigator of the science of comparative religions of the world. He was so much ahead of his time, that he seriously comtemplated a universal religion which would one day be accepted by the whole mankind. 'Faith in the unity of reality' may be called by the name of God or by any other name according to Ram Moham Roy. It is the idea of a universal religion on which Ram Mohan Roy erected Brahma Samaj.

A life of religion does not consist either in a rigid conformity to dogmatic rules or a strict imitation of past models but in the practice of goodness. St John of the cross says, "The soul must be emptied from all that its own powers are capable of......... It must be in darkness like a blind man. Who shall hinder God doing his own will in a soul that is resigned, detached and self-annihilated. God is love and he that abideth in love, abideth in God and God abideth in him." "O God whether Allah or Ram, I live by thy name" sang Kabir, the son of a Muslim weaver. The voice of the sages of Himalayas, the voice that came to the semitic races, the voice that spoke through Budha and other spiritual giants, the message was 'peace be unto you and to all religions'. It is not a message of antagonism, but a message of love, for one united religion. Sree Narayana Guru at a later date repeated the same message, "one human race, one religion and one God". All religions are working for the good of mankind. They are not contradictory, rather they are supplementary. If philosophers speak of universal religion, it gives food for reflection and the scope to make adjustments. Man's spiritual struggle is represented by various religions. Little brains make arrogant claims of knowing the whole of God's infinite truth. It shows how vain human beings are. Each religion represents a great truth, a particular excellence, something which is its soul. Unity in variety is the Man of the universe. If it is true that God is the centre of all religions and that each of us is moving towards Him along one of the radii then it is certain that all of us must reach that centre, and at the centre where all the radii meet, all our differences will cease. The form of religion may be different, but the craving for the supreme can not die. To quote from the Upanishads "He who is one and who dispenses the inherent needs of all people at all times, who is in the beginning and the end of all things, may He unite us with the bond of good will."

Best Compliments

Tolani & Co., (Pte) Ltd.

86-A, HIGH STREET,

P. O. Box No. 875
SINGAPORE-6.

Cable: "REASONABLE"

Tel: 361473, 20480

Participants of Indian costume parade - A colourful item of 1970 Onam Night.

Please

Patronize

Our

Advertisers

MUSIC AND DANCES OF KERALA

"Culture is not just an ornament; it is the experience of a nation's character at the same time, it is a powerful instrument to mould character. The end of culture is right living."

Somerset Maughum.

Dr. T. P. Paran.

Kerala, a strip of land on the West coast of India had more than two thousand years of recorded history. The population, the most literate in India, is mainly Hindu though there are significant sections of Christians, Muslims and minorities like Jews. The people are called Malayalees, a name derived from the language they speak-Malayalam. The culture is essentially a synthesis of Aryan and Dravidian, which have left their impressions on all aspects of the elements of the culture of Kerala.

The music and dances of Kerala have peculiarities of their own. However the music and dances of India outside Kerala have enriched the musical and dance traditions of Kerala. Many of the indigenous art traditions of Kerala, have retained their individuality, though.

All the art forms of Kerala, like those of India in general are closely associated with rituals and temple festivals.

"All that grace and colour which transmutes mere existence into life — in a word, art, may be said to have arisen out of religion. Sculpture had its origin in idol making; poetry in prayer, drama in telling legends; and dancng in the seasonal worship of the Gods."

— Lewis Browne.

The above description of art fits word for word, the art traditions of India in general and Kerala as well. Music, poetry and dancing are expressions of the same inspiration and these three elements have played an important part in the development of religion and culture in Kerala. Although a powerful and rich instrumental music developed in India and thus also in Kerala vocal music still plays an important part in her musical traditions. The unity of the three elements — music, poetry, and dancing gave rise to well developed systems of dramatic art and dance dramas. All these art forms grew around the Indian epics, Ramayana, Mahabharatha, and the religious texts of Dravidians and Aryans. Kerala music, dances and even literature have liberally absorbed ideas from Dravidian and Aryan cultures and created interesting novelties.

Carnatic music, the Raga Sangitham of India has migrated to Kerala and has been imperceptably absorbed and cultivated and in fact it has eclipsed the indigenous music, which has less sophisticated and refined techniques. Carnatic music of the South has become the dominant music form of Kerala today. The musical element in Kathakali, the purely indigenous dance play of Kerala, is a synthesis of the music of Kerala embellished by the Raga element of the Carnatic system. North Indian music and dances also have recently found an important place in the social fabric especially in the movie films of Kerala.

Music and dance of India have an ancient history. Raga Sangitham or the Music of India is melodious, rhythmic creative and rich in improvisation. Melody is the basis of Raga. All the Asian systems of music — Chinese, Indian, Indonesian, Malay, Thai, Cambodian, and Arab —have melody as their basis for embellishments. Arab and Persian music influenced the religious Carnatic (Dravidian) music and gave it a little secular orientation and gave rise to the North Indian music of today. It has two elements the religious and secular. 'Rhythm,' is the seat of the complex and precise mathematical system of beats (Thala). Common to the music of India, the musical instruments also have a unique singing quality and a scientific precision. Solo vocal music supported by appropriate accompanying instruments still dominates the musical recitals of India as well as Kerala. The rich heritage of the dances of India have a long history of evolution of progress retaining its original religious and spiritual message especially in the Bharatha Natyam and other forms though Bharatha Natyam secularly modified assumed the form of Kathak, which originated in the Moghul courts.

Though Kerala has very much absorbed the music and dance forms of South India she can still boast of some well defined art forms which include dances, music, painting, architecture, jewellery, which are individualistic.

Some of the more common form of music and dance are outlined here. Kathakali had its origin under the patronage of the Raja of Kottarakara (in South Kerala) but later various authors contributed about more than one hundred plays. It is a speciality of Kerala and marks the culmination of a long process of evolution during which the various histrionic arts of Kerala gave rise to this composite art. It has very few parallels in respect of the refinement, precision, grace and

techniques. Though it is a unique contribution to the art forms of Asia it was once condemned as an archaic art form by many westerners and even non Keralite Indians, Kathakali received even international acclaim during the last two decades, when Vallathol Narayana Menon, Poet Laureate of Kerala founded Kerala Kalamandalam in 1930 and trained teams of experts and presented Kathakali recitals in world capitals, sponsored by cultural missions. Singapore also had the good fortune of witnessing Kathakali since 1954.

Kathakali, in a wider sense symbolises a happy synthesis of the Aryan and Dravidian art, cultural and literary traditions. In shaping its techniques Kathakali had liberally assimilated the elements of dances and dramas of the Aryan and Dravidian arts into those of Kerala. In common with Bharatha Natyam, the recital of Kathakali needs two main elements; the orchestra and the actors. The orchestra includes two large drums (Chenda and Maddalam), two medium sized heavy bronze cymbals (Elatalam) and a heavy gong (Chengala), beaten by a stick. The Chenda is beaten with two curved sticks only on one side. The Maddalam is played on both sides with fingers. A Conch (Sankhu) is blown only to announce the appearance of Godly characters on the stage. The drums, the cymbals, and the gong, though noisy, form a harmonious combination played in unison to provide a complex system of permutations and combinations of rythms (Talam) to accompany the dance, performed chiefly by the movements of the body and the limbs. The musical element consists of songs, the rhythmic compositions, and short poems (slokams), in Malayalam. The interpreting part, (the Abhinayam) the essential element of Kathakali is the art of conveying to the spectator the variety of human thoughts and feelings or moods known in Kathakali terminology as Navarasa (9 moods) the furious, the frightful, the erotic, the heroic, the comic or contemptous, the pathetic or merciful, the wonderful, the repulsive, and the meditative or contemplative. In Kathakali the actor is able to translate any idea conveyed by the song, which constitutes the dialogue, through the language of the movements of the hand (Hastamudras of which there are 470 composed out of 27 basic or root signs), gestures and facial expressions. A combination of hand signs, gestures, and facial expressions could also be used to interpret abstract concepts like human qualities and virtues, themes and episodes, and concrete objects like a bee sucking honey or a monkey climbing a tree with realistic precision. The interpreting part has two elements: Angikam and Vachikom. Vachikom is the music and the poetry. Angikom is the dance and other movements of the body and limbs, which is supplemented by the expression of the

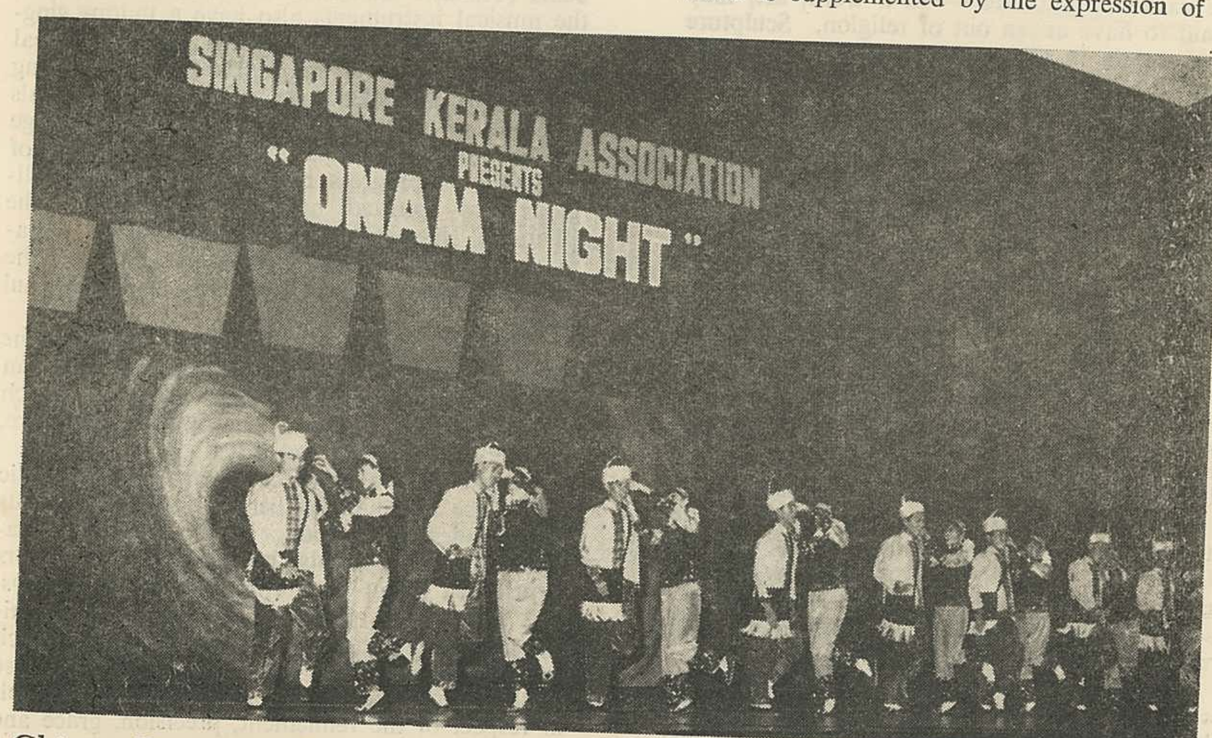

A Chinese Dance at 1970 "Onam Night" by the pupils of Hua Yi Chinese Middle School

mind (Satvikam) and the external means (Har- following the ryhthmic beats of the drums the the cymbals and the gong. Vachikom is taken over by two musicians, the chief musician (Ponnani) who also plays the gong (Chengla) for the rhythm and a supporting singer (Sinkidi), who plays the cymbals (Elathalam) both these musicians guiding the drums to follow the complex tempo of the rhythm (Thalam) provided by the cymbals and the gong. Incidentally, in broad principles the orchestra of the Chinese Wayang produces more or less similar kind of notes as both the dance drama systems employ drums and gongs though they differ in the details of construction and the mode of playing. The Chinese Wayang also uses the Chinese violin and the Harp to support the songs sung by the actors as part of the dialogues. One main difference between the two systems the Wayang and the Kathakali is that in the latter the actor uses only signs and gestures (Angikom) and the dialogue (Vachikom) is suppressed, which in the Chinese Wayang is performed by the actors in the form of song as well as dialogues, supported by the hand signs, gestures and facial expressions and movements of the foot. This explains why in Kathakali the hand signs and facials expressions and gestures are more elaborate than in the Wayang where the actors employ both prose and songs for the dialogues.

The actors have an elaborate make up, each type representing different types of human personality (God, Saint, Human-man, animal man and animals), all taken from the Hindu religious books and the epics. The plays are staged at night in an open courtyard, sheltered by a thatched roof or a turpolin roof (compare the Chinese Wayang) which though crude is acoustically adjusted to prevent the echo of the loud vibrating drums and the gongs. Today there are suitable halls, which are acoustically adjusted to accommodate the loud noisy instruments of the orchestra of the ancient systems of the art. A brief survey of some other music and dance forms and instrumental accompaniments might be of interest. The drum (Chenda) pecular to Kerala, a pair of heavy medium seized cymbals (Elathalam), a semicircular horn made of bronze (Kombu) and a horn like flute (Kuzhal) form a noisy combination usually played at temple festivals. This is the recital of the drum (Chendamalom). This is not found anywhere else in India though modified versions of the drum are found in Indonesian Wayang. The ensemble of five instruments (Panchavadyam) is played at temple festivals. This is a harmonious and mathematically precise combination of five different types of instruments, Idaka — a small drum with singing qualities, Kombu — a semicircular horn

Best Compliments

of

International Agencies

742, SEMBAWANG ROAD,

$12\frac{1}{2}$ M/S

SINGAPORE - 27

Best Compliments

കസൂറാ കമ്പനി

പച്ചപ്പ സെൻറ് ന: 1,
കോബ്രാ ഫാൻസി ബൊ
ക്കെ റോസ് S. J. 164
സെൻറ്, മുഹബ്ബത്ത്, പാ
ക്കിസ്ഥാൻനൈററ്, മജ്
മൂ അത്തർ മുതലായ പല
വിധ സുഗന്ധ ദ്രവ്യങ്ങളും
വിൽപനക്ക് തയാർ.

Sole Agents:

KAZURA CO.,

755, നോർത്ത് ബ്രിഡ്ജ് റോഡ്
സിംഗപ്പൂർ—7. ഫോൺ: 21767

made of Bronze, Maddalam — a large drum both sides played by the fingers, Timila — a long hour glass shaped drum, played by fingers, Elatalam — a pair of medium seized heavy cymbals, and Conch — the sixth one blown periodically during the recital of Panchavadyam.

There are other local folk songs, like Kaniyan pattu (Astrologe's song) accompanied by a small drum (Uduku) with singing quality comparable to the Idaka, Velan Praviti, a duet song also accompanied by a small drum, Kuravarkali (a dance form of Kuravar) and Sarpam pattu (Serpent song) or Pullavan pattu (song of Pullavan) to the accompaniment of a crude type of a large one stringed violin formed out of a mud pot. These are pure and simple unsophisticated type of folk songs, some of them purely indigenous while others originated in South India, outside Kerala.

Some minor forms of dances related to Kathakali are Ramanathom, Krishnathom and Kootiyathom, all devoted to worship of God. Ashtapathi is a composition by Jayadeva in eight verses in praise of Lord Krishna. This is recited by a soloist who also plays the Idaka accompanied by a supporting singer who plays a pair of light cymbals. Another instrument, usually added to this ensemble, is the chengala and the artist also plays the part of a supporting singer.

Thiruvathira kali is the commonest folk dance where six to ten women dressed in Kerala style, dance in a circle round a lamp, to a tune which is a typical Kerala musical composition based on religious themes or the songs of Kathakali.

There is a horn like flute (Kuzhal) with a sweet singing quality, closely resembling the Shenai of North India. In Kerala, it is called They have also their own music developed for Chini and used by Muslims on certain occasions. their religious and social functions. This instrument has also been added to the Chendamelom in the temples.

Today there are many musicians in Kerala who follow the motto of the famous American Trumpeter, King Satchmo who said, "I sing for the people and not for the musicians." These 'pop' musicians sing Malayalam compositions in the Ragas of the North Hindi or Southern Carnatic systems, mostly adapted from movie films. The modern youth attuned to 'pop' music patronise music satisfying their tastes. The lovers of the classical music encourage and patronise the devoted teachers, artists, and the institutions of classical music. The University of Kerala has a Faculty of music, in the Swati Thirunal Accademy, an institution commenmorating the most illustrious musician and also a scholar of Kerala, Swathi Thirunal, a Maharaja of Travancore, the southern part of Kerala. There is an essay on his significant contribution to the music of South India by Mr. Aravind elsewhere in this Souvenir.

One notable current feature of Kerala culture is that the arts have not been stunned by communal barriers. All the communities of Kerala have produced good musicians, who have absorbed the spirit and techniques of the art though primarily of Hindu origin.

I had the opportunity of listening in Singapore, to a Muslim lady singing a Hindu devotional song, composed by Swati Thirunal. Jesudasan, a young Christian musician trained in classical music is one of the most popular playback singer for Malayalam movie films. Music has a universal message of love and unity of man and can obliterate the man made superficial differences among men who had the same source of origin in the dim past. In recent years many composers have contributed to the music with secular orientation suited mostly for the movie films in Malayalam.

This is by no means an exhaustive account of all the music and dance forms of Kerala. There are many more regional music and dance forms which are beyond the scope of this essay which is aimed at laymen, non-Malayalee Indians and others, whose interest in the arts of Kerala might be kindled.

TRAINING OF THE ADOLESCENT

By

Rev. Fr: Paul Kunnunkal S. J.

The training of the adolescent is beset with many problems, problems created by the very nature of the adolescents. Why do the adolescents baffle us?

Adolescence is a period of life between childhood and adulthood. It begins with puberty, the physical beginning of manhood or womanhood. The average age of puberty in girls is 13 and that of boys 14, while maturity comes between 18 and 21. There is no hard and fast rule for these age limits.

The peculiarity of this period is that the body grows fast, sex organs begin to develop and function. Together with the development of the sex organs the rest of the body begins to develop taking the shape of the adult's body. The physical changes accompanying the sex developments are rapid. The boy or girl grows rapidly in height. The arms and the legs lengthen, the chin and the jaws develop. The face puts on a more mature look. While the girls body becomes more rounded and soft, that of the boy becomes more firm and angular. The boy's voice deepens, the chest develops, hair begins to grow on the body and face. The girls hips become broader and the breasts develop. Sex glands develop and sex differences become more clear cut. With the rapid growth of the body they feel the need of more food. Still they may feel weak or anemic. There may be lack of balance in the body due to rapid growth. Changes in the glands cause embarrassing acne and pimples. Increase in muscular strength is reflected in boys and girls by a greater interest in athletics, particularly in competitive games.

Great as are the physical changes greater by far are the emotinal and social changes that take place in the adolescents. The behaviour and general outlook of the adolescents baffle parents and teachers. Their behaviour seems unpredictable and largely unreasonable. They frequently come in to conflict with parents and elders. The reason is that the adolescent is neither a child nor an adult. He would not like to give up the pleasures and protection he enjoyed in childhood, but he will also rebel against the authority he obeyed then. He is drawn to the pleasures of adulthood; but is unwilling to accept the responsibilities that go with adulthood.

Adolescents have the strongest urge to identify themselves with the companions of their age group. The assumed right to choose a companion of their own choice brings them in to conflict with their parents who do not consider them mature enough to make decisions for themselves. Parents are uncertain as to whether they should treat them as children or as adults. Adolescents rebel against this and show their discontent in violent revolt against the rules set up by parents and adult society. Outlandish forms of dressing and keeping the hair, slangy speech, fighting with others are expressions of this revolt. The adolescents often chafe under the discipline of the school. However they are very much inclined to hero worship. At school the hero worship may be centred round a teacher or a cinema star or an athlete. This serves as a substitute for the parents, who according to them cannot understand their needs. Interest in the opposite sex also grows apace and later may develop in to happy relations or moral ruin.

Though adolescence is a period of unpredictable behaviour, it is also rich in the possibilities of proper moulding. If properly moulded the young boy or girl will turn out an asset to the family and society at large. This moulding however has to be done along the very characteristics peculiar to the adolescents.

On whom does the responsibility of moulding the adolescents rest? Of the three agencies that play the role of moulders— the parents, the

teachers, and the society at large— parents more than other agencies have the right and obligation to train their adolescent children to adult life. Home is the citadel of the family and the most fundamental institution. It is in the home that the child the adolescent and the adult begin to learn, practise and perfect his duties towards God, himself and others. The parents as the wise architects of this citadel should lead the child and the adolescent through the difficult art of living a truly human life at home, so that he can carry it beyond the limits of his family and home.

It is unfortunate that many parents cannot afford the environments necessary for a happy home life. Several feel that their home is built to shelter children, to give them sufficient comfort and to afford them a place for eating, sleeping, dressing and to some extent playing. If they can supply them with regular food sufficient in quantity and quality and beds helpful to sleep, they feel that they have done enough. Should the parents be working and and have to attend to work outside beginning at an early hour they will perhaps be satisfied to pack off their children early to school and expect them to get from school, company and recreation. But the children will not get even half of what they ought to get from their parents. Children grow best at home and even the best school with all the modern convenience, is a poor substitute for the all round development of the adolescents. Without the experience of a happy home the adolescents do not get the necessary training for future home life. In later life when they have to make their own homes, the relish they feel in doing so will be sharpened by the memory of the happy home life they have had as children.

How then parents should make a happy home for their children in order to train them properly to adulthood? As stated early they should be trained in line with their characteristics. The first characteristic is rapid growth. For this they need better and nourishing food. According to the means available the parents should provide them with good food. With the growth and developments of the muscles there is greater energy and vitality which would show themselves in games and restless activity. Parents should not be impatient with the boys and girls bursting forth in all sorts of odd activities. Rather they should tolerate these and encourage them up to the extent of joining in these activities. Suitable hobbies that enable them to spend their energy should be suggested by the parents.

Another characteristic of this period is the instinct to imitate. Boys and girls learn much by imitation. The first ones they imitate are the parents. With the tendency to hero worship prevalent during adolescence they make heroes of their parents, or teachers or some person of eminence. This craving for hero worship can be directed along the right channels, if the parents and teachers can become the heroes worthy of admiration and emulation. It is from the parents and teachers that most of the children learn their life habits. Should the parents present to children in their impressionable age, examples unworthy of the better type of human beings what misery would result in the long run? In a home where mutual love between parents does not exist, quarrels and fighting are common, drunkenness, immorality and the use of vulgar language are tolerated, idle gossip, dishonesty in mutual dealings and unjust treatment of neighbours are rife what encouragement will the children get to order their natural instincts and lead a well ordered life? If concern for the welfare and happiness for the member of the family be absent in the home how can the child develop unselfish habits and concern for others? When religious life and religious practices are absent from home, how can the child learn to be God fearing and appreciate the tenets of his religion? No doubt a good school with teachers who can serve as models can be a substitute; but it will be a poor substitute.

Adolescents have the innate craving for self determination. Parents should take this in to consideration and create for them suitable occasions. All of us like to share responsibility in an enterprise of which we are a part. The first person possessives — my and mine — are very important. Children like to speak of my team, by book, my house. This should become meaningful in one's home. The child should be made to share the responsibility of running the home. The parents home becomes his home. If he has no share in the management of the house he will consider himself a boarder in the family. He will have no sense of achievement. A particular section of the house management might be given to a boy and another to a girl. It would be good to give a premium to jobs undertaken with diligence and care. This will give greater interest to the work. Due praise for things well done will be an incitement to do better. Criticism of misbehaviour and punishment should be rarer and if done, never in public so as not to make them feel small in the presence of others.

Adolescents bubbling with enthusiasm and energy find an outlet to them in recreation and amusement. They may laugh out right, play with furniture, knock things about and may disturb the peaceful atmosphere of the home.

Parents and elders should learn to understand them and tolerate them. It would be very unwise on the part of the father to thunder out "silence" in the midst of some uneasy occupation or for the mother to shout and say that the father does not like to be disturbed in his work. This kills all initiative and throws a wet blanket on all enthusiasm. It often happens that the boy or girl narrates some incident that happened at school or may speak of his or her achievement in sports field. If the parents pay no attention to such recitals and ask them to shut up on the plea that they are not interested, it would be very unfortunate. Parents should share in the fun of their children. The home is the centre of fun. It is the place where laughter and love come easily. Real love for children will turn the childish fun of the children a matter for amusement even to serious type of parents

Adolescents love to associate with others of their age and character. This develops in to friendship with the accompanying visits to each other in their own families. It may happen that a boy brings home his friend or a girl hers. Parents should not treat them as brash intruders and send them away humiliated. When a boy or a girl suggests that he or she should invite a friend to a birthday party or a family feast he or she should have the assurance that they would be welcomed and not merely tolerated with a sulky face by the parents. It may happen that a boy or a girl brings a friend of the opposite sex. Even the guest must find welcome. The parents should study the person brought and judge for themselves the suitability of that friendship. Else they will find a street corner or a hotel a better place for meeting.

It is not easy for parents chiefly under fast changing conditions to adjust themselves to the changing morals of their children. But one thing is certain that unless the parents take more conscious interest in the training of children at home and guide them by example and word they are likely to regret it in later life. That will be too late. Let them provide a happy home for their children and the leadership for the same rests with the mother and father.

ACKNOWLEDGEMENTS

The President and Members of the Executive Committee of Singapore Kerala Association wish to express their sincere thanks and gratitude to the following: -

The Honourable the Minister for Foreign Affairs Mr. S. Rajaratnam.
Contributors of articles to ONOPAHARAM
Economic Press.
Chairman & Members of ONOPAHARAM Sub Committee.

Our genourous Advertisers
And
All those who have in one way or other helped to publish ONOPAHARAM.

have an
ice~cold
F&N
today!
F&N puts the flavour
where the fun is ... everytime!

BEST BONUS OF THE YEAR!

asia life tops again

36 PER 1,000 SUM ASSURED

In keeping with our proud record, we have again declared the basic reversionary bonus on our participating policies at the rate of 36 for every 1,000 sum assured for the year 1970.

ADDITIONAL TERMINAL BONUS

In addition to reversionary bonus, terminal bonus will be payable on participating policies becoming claims during the year 1971 as follows:-

MATURITY CLAIMS:

25% of Attached Bonuses on policies for terms 15 and more years.
10% of Attached Bonuses on policies for terms 10 to 14 years.

DEATH CLAIMS:

25% of Attached Bonuses on policies in force for 25 years or over.
10% of Attached Bonuses on policies in force for 15 to 24 years.

ALL owners of participating policies which were fully in force as at 31st December, 1970 and which rank for bonus will be advised individually.

Asia Life is growing...your money will grow too

THINK OF TOMORROW TODAY AT

asia life ASSURANCE SOCIETY LTD.

Head Office: Asia Insurance Building (2nd Floor), Finlayson Green, Singapore 1
Principal Office in Malaysia: Asia Insurance Building (1st Floor), No. 2 Jalan Weld, Kuala Lumpur

Branch Offices in Malacca, Seremban, Klang, Kuala Lumpur, Kuantan, Ipoh, Penang, Alor Star, Kuching, Sandakan, Kota Kinabalu.

Printed at Economic Press, 12, Kinta Road, Singapore-8.
Published by Singapore Kerala Association, 44, Race Course Road, Singapore-8

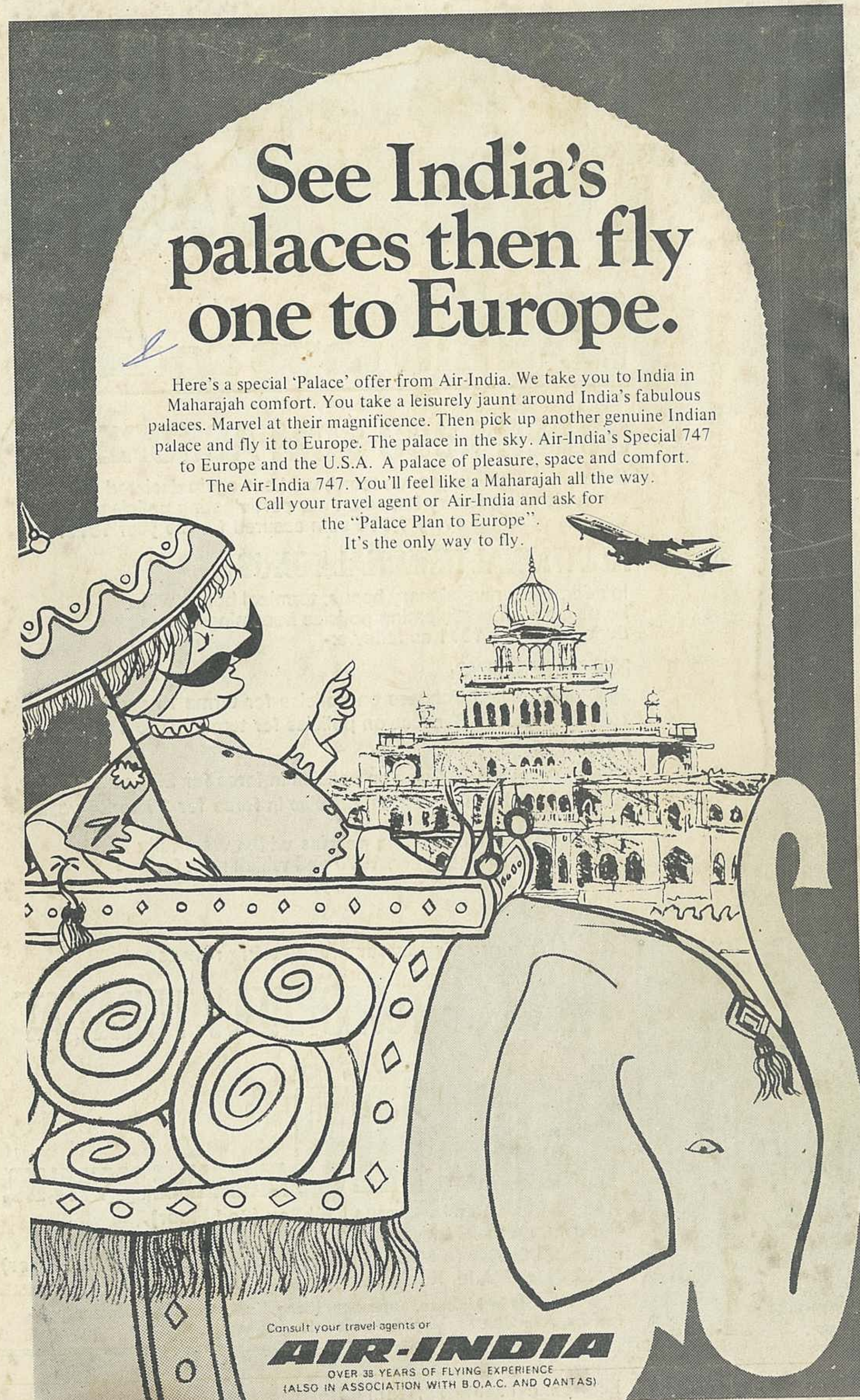

See India's palaces then fly one to Europe.
Here's a special 'Palace' offer from Air-India. We take you to India in Maharajah comfort. You take a leisurely jaunt around India's fabulous palaces. Marvel at their magnificence. Then pick up another genuine Indian palace and fly it to Europe. The palace in the sky. Air-India's Special 747 to Europe and the U.S.A. A palace of pleasure, space and comfort. The Air-India 747. You'll feel like a Maharajah all the way. Call your travel agent or Air-India and ask for the "Palace Plan to Europe". It's the only way to fly.
Consult your travel agents or
AIR-INDIA
OVER 35 YEARS OF FLYING EXPERIENCE
(ALSO IN ASSOCIATION WITH B.O.A.C. AND QANTAS)